

Regulamentul (UE) 2025/40 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2024 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020 și a Directivei (UE) 2019/904 și de abrogare a Directivei 94/62/CE (Text cu relevanță pentru SEE)

PE/73/2024/REV/1

JO L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj> (BG, ES, CS, DA, DE, ET, EL, EN, FR, GA, HR, IT, LV, LT, HU, MT, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV)

● care este în vigoare

ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>

> Limbi, formate și versiune autentică

> Afișare multilingvă

∨ Text

Jurnalul Oficial
al Uniunii Europene

RO
Seria L

2025/40

22.1.2025

**REGULAMENTUL (UE) 2025/40 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI**

din 19 decembrie 2024

**privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, de modificare a Regulamentului
(UE) 2019/1020 și a Directivei (UE) 2019/904 și de abrogare
a Directivei 94/62/CE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special
articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Produsele au nevoie de ambalaje adecvate pentru a fi protejate și ușor de transportat din locul unde sunt fabricate până la locul în care sunt utilizate sau consumate. Preîntâmpinarea obstacolelor de pe piața internă a ambalajelor este esențială pentru funcționarea pieței interne a produselor. Normele fragmentate și cerințele vagi generează incertitudine și costuri suplimentare pentru operatorii economici.
- (2) Statisticile Comisiei (Eurostat) privind deșeurile de ambalaje pentru perioada 2010-2021 indică faptul că ambalajele utilizează cantități mari de materii prime primare (materiale virgine). 40 % din materialele plastice și 50 % din hârtia utilizate în Uniune sunt destinate ambalajelor, iar ambalajele reprezintă 36 % din deșeurile municipale solide. Cantitățile ridicate și în continuă creștere ale ambalajelor generate, precum și nivelurile scăzute de reutilizare și colectare, precum și reciclarea deficitară reprezintă obstacole semnificative în calea realizării unei economii circulare cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Prezentul regulament ar trebui așadar să stabilească norme care să vizeze întregul ciclu de viață al ambalajelor și care să contribuie la funcționarea eficientă a pieței interne prin armonizarea măsurilor naționale, prevenind și reducând totodată efectele dăunătoare ale ambalajelor și ale deșeurilor de ambalaje asupra mediului și a sănătății umane. Prin stabilirea de măsuri în conformitate cu ierarhia deșeurilor prevăzută în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ (denumită în continuare „ierarhia deșeurilor”), prezentul regulament ar trebui să contribuie la tranziția către o economie circulară.
- (3) Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ stabilește cerințe privind ambalajele, care se referă la compoziția ambalajelor și la natura refolosibilă și recuperabilă a acestora (denumite în continuare „cerințe esențiale pentru ambalaje”), și instituie obiective de valorificare și reciclare pentru statele membre.
- (4) În 2014, în contextul verificării adecvării Directivei 94/62/CE, Comisia a recomandat adaptări ale cerințelor esențiale pentru ambalaje, considerate un instrument-cheie pentru obținerea unei performanțe de mediu mai bune a ambalajelor, astfel încât respectivele cerințe să fie consolidate și să devină mai concrete și mai ușor de aplicat.
- (5) În concordanță cu Pactul verde european prezentat în Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019, noul Plan de acțiune privind economia circulară pentru o Europă mai curată și mai competitivă (CEAP), prezentat în Comunicarea Comisiei din 11 martie 2020, se angajează să consolideze cerințele esențiale pentru ambalaje, astfel încât toate ambalajele să devină reutilizabile sau reciclabile până în 2030, și să aibă în vedere alte măsuri pentru reducerea ambalării excesive

și a deșeurilor de ambalaje, pentru stimularea proiectării ambalajelor pentru a fi reutilizate și reciclate și pentru reducerea complexității materialelor de ambalare, precum și să introducă cerințe privind conținutul de materiale reciclate din ambalajele din plastic. De asemenea, CEAP subliniază necesitatea de a reduce risipa alimentară. Comisia se angajează să evalueze fezabilitatea unei etichetări la nivelul Uniunii care să faciliteze separarea corectă a deșeurilor de ambalaje la sursă.

- (6) Plasticul este materialul de ambalare cu cea mai mare intensitate a carbonului, iar din punctul de vedere al folosirii combustibilului fosil, reciclarea deșeurilor de plastic este aproximativ de cinci ori mai eficientă decât incinerarea cu valorificare energetică. După cum se prevede în Strategia europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară, prezentată în Comunicarea Comisiei din 16 ianuarie 2018, CEAP se angajează să crească utilizarea de materiale plastice reciclate și să contribuie la o utilizare mai sustenabilă a materialelor plastice. Bugetul Uniunii și sistemul de resurse proprii contribuie la reducerea poluării cauzate de deșeurile de ambalaje din plastic. Începând cu 1 ianuarie 2021, Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului ⁽⁵⁾ a introdus o contribuție națională proporțională cu greutatea deșeurilor de ambalaje din plastic nereciclate din fiecare stat membru. Respectiva resursă proprie face parte din stimulentele menite să reducă consumul de produse din plastic de unică folosință, să stimuleze reciclarea și să dezvolte economia circulară.
- (7) În concluziile sale intitulate „Pentru o redresare circulară și verde”, adoptate la 11 decembrie 2020, Consiliul a subliniat că revizuirea Directivei 94/62/CE ar trebui să actualizeze dispozițiile și să le facă mai concrete, mai eficiente și mai ușor de pus în aplicare pentru a încuraja utilizarea de ambalaje sustenabile pe piața internă și pentru a reduce la minimum complexitatea ambalajelor, pentru a promova soluții fezabile din punct de vedere economic, pentru a îmbunătăți posibilitățile de reutilizare și reciclabilitatea ambalajelor, precum și pentru a reduce la minimum substanțele care prezintă motive de îngrijorare din materialele de ambalare, în special din materialele din care sunt fabricate ambalajele alimentare. Consiliul a subliniat, de asemenea, că revizuirea Directivei 94/62/CE ar trebui să prevadă și etichetarea ambalajelor într-un mod ușor de înțeles, pentru a informa consumatorii cu privire la reciclabilitatea ambalajelor și la locul unde ar trebui să fie eliminate deșeurile de ambalaje pentru a facilita reciclarea.
- (8) Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2021 referitoare la noul Plan de acțiune privind economia circulară ⁽⁶⁾ a reafirmat obiectivul de a garanta ca toate ambalajele să fie reutilizabile sau reciclabile într-un mod viabil din punct de vedere economic până în 2030 și a solicitat Comisiei să prezinte o propunere legislativă de revizuire a Directivei 94/62/CE care să includă măsuri și obiective privind reducerea deșeurilor și cerințe indispensabile ambițioase, cu scopul de a reduce ambalarea excesivă, inclusiv în cadrul comerțului electronic, a crește reciclabilitatea, a reduce la minimum complexitatea ambalajelor, a crește ponderea

conținutului reciclat, a elimina treptat substanțele periculoase și nocive și a promova reutilizarea.

- (9) Prezentul regulament completează Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului (7), în cadrul căruia ambalajele nu sunt abordate ca o categorie specifică de produse. Cu toate acestea, ar trebui să fie reamintit faptul că este posibil ca actele delegate adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2024/1781 să stabilească cerințe suplimentare sau mai detaliate pentru ambalajele unor produse speciale, mai ales în ceea ce privește reducerea la minimum a ambalajelor, atunci când proiectarea sau reproiectarea produselor poate conduce la ambalaje care au un impact mai redus asupra mediului.
- (10) Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor ambalajelor introduse pe piață în Uniune și tuturor deșeurilor de ambalaje, indiferent de tipul ambalajului sau de materialul utilizat. Din motive de claritate juridică, definiția ambalajelor din Directiva 94/62/CE ar trebui să fie restructurată fără a modifica substanța. Ambalajele de vânzare, ambalajele grupate și ambalajele pentru transport ar trebui definite separat. Ar trebui să fie evitată duplicarea terminologiei. Prin urmare, în prezentul regulament, ambalajele de vânzare corespund ambalajelor primare, ambalajele grupate corespund ambalajelor secundare, iar ambalajele pentru transport corespund ambalajelor terțiare.
- (11) Paharele, recipientele pentru alimente, pungile pentru sandviciuri sau alte articole care pot servi drept ambalaj nu ar trebui să fie considerate ambalaje în situațiile în care sunt proiectate și menite a fi vândute goale de către distribuitorul final. Astfel de articole ar trebui să fie considerate ambalaje numai dacă sunt proiectate și menite să fie umplute în punctul de vânzare, caz în care ar trebui să fie considerate „ambalaje de servire”, sau dacă sunt vândute de distribuitorul final umplute cu alimente și băuturi, cu condiția să îndeplinească o funcție de ambalare.
- (12) Definiția ambalajelor pentru producția primară nu ar trebui să genereze o înmulțire a produselor considerate ambalaje în temeiul prezentului regulament. Introducerea definiției respective și utilizarea sa pentru definirea noțiunii de „producător” ar trebui să garanteze că persoana fizică sau juridică ce pune la dispoziție pentru prima dată acest tip de ambalaje este cea considerată a fi producătorul, în temeiul prezentului regulament, iar nu întreprinderile din sectorul primar, cum ar fi fermierii, care utilizează acest tip de ambalaje.
- (13) Un articol care face parte integrantă dintr-un produs și care este necesar pentru a conține, susține sau conserva produsul pe toată durata sa de viață, în cazul în care toate elementele respectivului articol sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună nu ar trebui să fie considerat ambalaj, având în vedere că funcționalitatea sa este legată în mod intrinsec de faptul că face parte din produs. Cu toate acestea, având în vedere comportamentul consumatorilor în materie de eliminare a pliculețelor de ceai și de cafea, precum și a monodozelor destinate sistemelor de preparare a cafelei sau ceaiului, care, în practică, sunt eliminate

împreună cu produsul rezidual, ceea ce conduce la contaminarea fluxurilor compostabile și de reciclare, aceste articole specifice ar trebui să fie tratate ca ambalaje. Respectiva abordare este în conformitate cu obiectivul de a spori colectarea separată a biodeșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 22 din Directiva 2008/98/CE și asigură coerența în ceea ce privește obligațiile financiare și operaționale la sfârșitul ciclului de viață. Vopselele, cernelurile, vernisurile, lacurile și adezivii care au fost aplicați direct pe un produs nu ar trebui să fie considerați ambalaj. Cu toate acestea, etichetele agățate direct de produs sau aplicate pe acesta, inclusiv etichetele adezive aplicate pe fructe și legume, ar trebui să fie considerate ambalaj, având în vedere că, deși lipiciul de pe etichetă este adeziv, eticheta în sine nu este adezivă. În plus, dacă un anumit material reprezintă doar o parte nesemnificativă a unei unități de ambalaj și în orice caz nu mai mult de 5 % din masa totală a unității de ambalaj, o astfel de unitate de ambalaj nu ar trebui să fie considerată ambalaj compozit. Definiția ambalajelor compozite din prezentul regulament nu ar trebui să excepteze ambalajele de unică folosință fabricate parțial din materiale plastice, indiferent de proporția acestora, de la aplicarea cerințelor prevăzute în Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului (8).

- (14) Ambalajele ar trebui să fie introduse pe piață numai dacă respectă cerințele de sustenabilitate și exigențele legate de etichetare prevăzute în prezentul regulament sau stabilite în temeiul acestuia. Ar trebui să se considere că ambalajele au fost introduse pe piață atunci când au fost puse la dispoziție pentru prima dată pe piața Uniunii, cu alte cuvinte atunci când au fost furnizate de fabricant sau de importator pentru distribuție, consum sau utilizare în cadrul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit. Prin urmare, ambalajele deja introduse pe piața Uniunii înainte de data aplicării cerințelor relevante și aflate deja în stocurile distribuitorilor, inclusiv ale comercianților cu amănuntul și ale angrosiștilor, nu ar trebui să fie nevoite să respecte cerințele de sustenabilitate și etichetare prevăzute în prezentul regulament sau stabilite în temeiul acestuia.
- (15) În conformitate cu ierarhia deșeurilor și cu abordarea bazată pe ciclul de viață pentru a obține cel mai bun rezultat global din punctul de vedere al mediului, măsurile prevăzute în prezentul regulament ar trebui să vizeze reducerea cantității de ambalaje introduse pe piață în ceea ce privește volumul și greutatea lor, prevenirea generării de deșuri de ambalaje, în special prin reducerea la minimum a ambalajelor, evitarea ambalajelor acolo unde nu sunt necesare și creșterea gradului de reutilizare a ambalajelor. În plus, măsurile prevăzute în prezentul regulament ar trebui să vizeze creșterea gradului de utilizare a conținutului reciclat în ambalaje, în special în ambalajele din plastic în cazul cărora gradul de utilizare a conținutului reciclat este foarte scăzut, prin consolidarea unor sisteme de reciclare de înaltă calitate, ceea ce ar avea drept consecință rate mai ridicate de reciclare pentru toate ambalajele și o calitate mai ridicată a materiilor prime secundare rezultate, reducând în același timp alte forme de valorificare și eliminare finală.

- (16) În conformitate cu ierarhia deșeurilor, care identifică eliminarea deșeurilor prin intermediul depozitelor de deșuri ca fiind opțiunea cel mai puțin dezirabilă, măsurile prevăzute în prezentul regulament ar trebui să vizeze reducerea cantității de deșuri de ambalaje care ajung în depozitele de deșuri.
- (17) Ambalajele ar trebui să fie proiectate, fabricate și comercializate astfel încât să permită reutilizarea lor de cât mai multe ori posibil sau reciclarea lor de înaltă calitate și să reducă la minimum impactul lor asupra mediului pe parcursul întregului ciclu de viață al acestora și al produselor pentru care au fost proiectate. În vederea realizării obiectivului respectiv, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea unui număr minim de rotații pentru ambalajele reutilizabile în formatele care sunt cel mai frecvent destinate reutilizării.
- (18) În conformitate cu obiectivele CEAP și cu Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 intitulată „Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice – către un mediu fără substanțe toxice”, precum și pentru a asigura buna gestionare a substanțelor chimice pe parcursul ciclului lor de viață și tranziția către o economie fără substanțe toxice și circulară și având în vedere importanța ambalajelor în viața de zi cu zi, este necesar ca prezentul regulament să abordeze impactul ambalajelor pe parcursul întregului lor ciclu de viață asupra sănătății umane, asupra mediului și asupra performanței mai ample în materie de sustenabilitate, inclusiv circularitatea, care rezultă din prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare pe parcursul întregului ciclu de viață al ambalajelor, de la fabricare la utilizare și la sfârșitul ciclului de viață, inclusiv gestionarea deșeurilor.
- (19) Ținând seama de progresul științific și tehnologic, ambalajele ar trebui să fie proiectate și fabricate astfel încât să se limiteze prezența anumitor metale grele și a altor substanțe care prezintă motive de îngrijorare, în compoziția lor. Astfel cum se menționează în Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice, substanțele care prezintă motive de îngrijorare trebuie reduse la minimum și înlocuite pe cât posibil, eliminându-le treptat pe cele mai dăunătoare pentru utilizări neesențiale în societate, în special în produsele de consum. În consecință, substanțele care prezintă motive de îngrijorare deoarece intră în componența materialelor de ambalaje sau a componentelor ambalajului ar trebui să fie reduse la minimum, cu scopul de a se asigura că ambalajele, precum și materialele reciclate din ambalaje nu au niciun efect advers asupra sănătății umane sau asupra mediului, pe parcursul întregului lor ciclu de viață.
- (20) Substanțele perfluoroalchilate și polifluoroalchilate (PFAS) reprezintă un grup de mii de substanțe chimice sintetice care sunt utilizate pe scară largă în Uniune, precum și în restul lumii, într-o gamă largă de aplicații. În ceea ce privește tonajul PFAS, materialele și ambalajele destinate să vină în contact cu produsele alimentare reprezintă unul dintre cele mai relevante sectoare. Toate PFAS care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament sunt fie foarte persistente

în sine, fie se descompun în mediu sub forma unor PFAS foarte persistente. Atunci când se analizează în mod specific efectele asupra sănătății umane considerate a fi cele mai îngrijorătoare în urma unei expuneri pe termen lung a oamenilor, și anume carcinogenicitatea, mutagenitatea, toxicitatea pentru reproducere, inclusiv efectele asupra lactației sau transmise prin intermediul alăptării, precum și toxicitatea asupra unui organ-țintă specific, un număr mare de PFAS fac obiectul unei clasificări pentru cel puțin unul dintre aceste cinci efecte. Având în vedere proprietățile fizice ale PFAS, în special persistența lor, alături de efectele identificate asupra sănătății ale unor PFAS, PFAS reprezintă un pericol pentru mediu și sănătatea umană.

- (21) PFAS din materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare vor antrena în mod inevitabil expunerea oamenilor la PFAS. Cum pericolele legate de PFAS nu depind, prin natura lor, de un prag anume, expunerea la PFAS prin intermediul materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare reprezintă un risc inacceptabil pentru sănătatea umană. Prin urmare, PFAS ar trebui să fie restricționate în ambalajele destinate să vină în contact cu produsele alimentare. Pentru a evita suprapunerile cu restricțiile privind utilizarea PFAS prevăzute în alte acte juridice ale Uniunii, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare pentru a analiza măsura în care este necesară modificarea sau abrogarea restricționării PFAS în ambalajele destinate să vină în contact cu produsele alimentare, prevăzută în prezentul regulament.
- (22) Bisfenolul A (BPA) este un compus chimic utilizat la fabricarea materialelor care vin în contact cu produsele alimentare, cum ar fi vesela reutilizabilă din plastic sau straturile interioare ale cutiilor de conserve, în principal ca strat protector. Expunerea la BPA, care poate apărea prin absorbția sa în alimente și băuturi și prin ingerarea ulterioară de către consumatori, poate prezenta un risc pentru consumatori chiar și la niveluri scăzute, după cum reiese dintr-o evaluare publicată în 2023 de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA).
- (23) Având în vedere procedura referitoare la BPA, în conformitate cu competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾ privind materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare, se preconizează adoptarea unei restricționări a utilizării BPA înainte de sfârșitul lui 2024. Odată adoptată, restricționarea utilizării BPA se va aplica tuturor ambalajelor alimentare și altor materiale care intră în contact cu produsele alimentare, cu o perioadă de tranziție de 18 luni.
- (24) În concordanță cu Planul de acțiune ale UE privind reducerea la zero a poluării apei, aerului și solului, în Comunicarea Comisiei din 12 mai 2021, politicile Uniunii ar trebui să se bazeze pe principiul conform căruia măsurile preventive ar trebui să fie luate la sursă. În Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice, Comisia subliniază că Regulamentele (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁰⁾ și (CE) nr. 1272/2008 ⁽¹¹⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului ar trebui să fie consolidate pentru că reprezintă elemente esențiale pentru reglementarea substanțelor chimice în Uniune și că ar trebui să fie

completate cu abordări coerente pentru evaluarea și gestionarea substanțelor chimice în dreptul sectorial existent. Substanțele din ambalaje și din componentele ambalajelor sunt așadar restricționate la sursă și sunt abordate în principal în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, în conformitate cu normele și procedurile prevăzute în temeiul titlului VIII din regulamentul respectiv, pentru a proteja sănătatea umană și mediul, pe parcursul tuturor etapelor ciclului de viață al substanței, inclusiv stadiul de deșeu. Prin urmare, ar trebui reamintit faptul că Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 se aplică pentru adoptarea sau modificarea restricțiilor privind substanțele fabricate pentru a fi utilizate sau care sunt utilizate la producerea ambalajelor sau a componentelor ambalajelor, precum și privind introducerea pe piață a substanțelor prezente în ambalaje sau în componentele ambalajelor. În ceea ce privește ambalajele care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1935/2004, ar trebui reamintit faptul că regulamentul respectiv urmărește asigurarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor de produse alimentare ambalate. În plus, este posibil ca substanțele din ambalaje, din componentele ambalajelor sau din deșeurile de ambalaje să facă obiectul unor restricții suplimentare prevăzute în alte acte juridice ale Uniunii, cum ar fi restricțiile și interdicțiile stabilite pentru poluanții organici persistenti în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾.

- (25) În plus față de restricțiile aplicabile materialelor și articolelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare prevăzute în anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 și în Regulamentul (CE) nr. 1935/2004, este oportun, din motive de consecvență, să se mențină restricțiile existente pentru plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaje sau în componentele ambalajelor.
- (26) Condițiile derogatorii în ceea ce privește concentrațiile de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent prezente în ambalaje sau în componentele ambalajelor sunt stabilite în Deciziile 2001/171/CE ⁽¹³⁾ și 2009/292/CE ⁽¹⁴⁾ ale Comisiei adoptate în temeiul Directivei 94/62/CE și ar trebui să fie menținute în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, pentru a ține seama de progresele științifice și tehnice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a reduce concentrațiile pentru oricare dintre respectivele metale prevăzute în prezentul regulament sau pentru a stabili condițiile în care suma concentrațiilor metalelor respective nu se aplică materialelor reciclate sau circuitelor de produse aflate într-un lanț închis și controlat ori anumitor tipuri de ambalaje sau formate de ambalaje. Pe baza Strategiei pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice, în principiu, materialului virgin și celui reciclat ar trebui să li se aplice aceleași concentrații pentru substanțele periculoase. Cu toate acestea, pot exista situații excepționale în care ar putea fi necesară o derogare de la acest principiu. Respectivul situații excepționale care justifică concentrații diferite pentru materialul reciclat comparativ cu materiile prime primare ar trebui să se bazeze pe o analiză de la caz la caz. Comisia ar trebui să ia în considerare acest principiu

atunci când modifică derogările existente în ceea ce privește concentrațiile de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent.

(27) Fără a aduce atingere restricțiilor privind PFAS, prezentul regulament nu ar trebui să prevadă posibilitatea de a impune restricții asupra utilizării substanțelor din motive de securitate chimică sau din motive legate de siguranța alimentară, având în vedere că astfel de restricții sunt abordate în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, cu excepția situațiilor în care există un risc inacceptabil pentru sănătatea umană sau pentru mediu, inclusiv dar fără a se limita la restricțiile privind plumbul, cadmiul, mercurul și cromul hexavalent care au fost deja stabilite în temeiul Directivei 94/62/CE și care ar trebui să fie menținute în temeiul prezentului regulament. Cu toate acestea, ar trebui să permită și restricționarea, în primul rând din alte motive decât siguranța chimică sau alimentară, asupra substanțelor prezente în ambalaje și în componentele ambalajelor sau utilizate în procesele lor de fabricație, care afectează în mod negativ sustenabilitatea ambalajelor, în special în ceea ce privește circularitatea acestora din urmă, și mai ales procesele de reutilizare sau reciclare.

(28) Ambalajele proiectate în vederea reciclării lor, odată ce devin deșeuri de ambalaje, reprezintă una dintre cele mai eficiente modalități de îmbunătățire a circularității ambalajelor și de creștere a ratelor de reciclare a ambalajelor și de utilizare a conținutului reciclat în ambalaje. Industria, prin programe industriale cu caracter voluntar, și anumite state membre au stabilit criterii de proiectare a ambalajelor în vederea reciclării pentru o serie de formate de ambalaje în scopul modularii taxelor de răspundere extinsă a producătorilor. Pentru a preîntâmpina obstacolele din calea pieței interne, a oferi industriei condiții de concurență echitabile și a promova sustenabilitatea ambalajelor, este important să se stabilească cerințe obligatorii privind reciclabilitatea ambalajelor, prin armonizarea criteriilor și a metodologiei de evaluare a reciclabilității ambalajelor pe baza unei metodologii de proiectare în vederea reciclării la nivelul Uniunii. Pentru a îndeplini obiectivul stabilit în CEAP ca, până în 2030, toate ambalajele să fie reciclabile într-un mod viabil din punct de vedere economic, ambalajele reciclabile ar trebui să fie proiectate în vederea reciclării materialelor și, atunci când devin deșeuri, să poată fi colectate separat, sortate în fluxuri de deșeuri specifice fără a afecta reciclabilitatea altor fluxuri de deșeuri și să poată fi reciclate la scară largă. Reciclabilitatea ambalajelor ar trebui să fie exprimată prin clase de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea stabilite pe baza criteriilor de proiectare în vederea reciclării din 2030 și pe baza atât a criteriilor de proiectare în vederea reciclării, cât și a criteriilor de reciclare la scară largă pentru 2035 pentru categoriile de ambalaje enumerate în anexa II și exprimate în clasele de performanță A, B sau C. Ambalajele din clasele de performanță respective ar trebui să fie considerate reciclabile și, în consecință, să li se permită să fie introduse pe piață. Un ambalaj încadrat într-o clasă inferioară clasei de performanță C ar trebui să fie considerat nereciclabil din punct de vedere tehnic, iar introducerea pe piață a unui astfel de ambalaj ar trebui să fie restricționată. Cu toate acestea, ambalajele ar trebui să fie conforme cu criteriile respective numai

începând cu 1 ianuarie 2030, pentru a acorda suficient timp de adaptare operatorilor economici. Începând cu 1 ianuarie 2038, ambalajele ar trebui să se încadreze cel puțin în clasa de performanță B pentru a fi introduse pe piață.

- (29) Definiția reciclării materialelor din prezentul regulament ar trebui să vină în completarea definițiilor reciclării și valorificării materialelor prevăzute în Directiva 2008/98/CE. Reciclarea materialelor menține resursele în circulație în cadrul economiei materialelor și, prin urmare, nu ar trebui să includă tratarea biologică a deșeurilor. Definiția reciclării materialelor nu ar trebui să afecteze calcularea obiectivelor în materie de reciclare stabilite pentru statele membre în cadrul prezentului regulament. Obiectivele respective și modul de calculare a acestora se bazează pe definiția reciclării prevăzută în Directiva 2008/98/CE.
- (30) Reciclarea de înaltă calitate înseamnă că, datorită faptului că își mențin caracteristicile tehnice, materialele reciclate au o calitate echivalentă cu cea a materialului inițial sau superioară acestuia și pot fi utilizate ca înlocuitor al materiilor prime primare pentru ambalaje sau aplicații similare. Materialul reciclat se poate recicla în repetate rânduri. Pentru a face posibilă producerea de materii prime reciclate de înaltă calitate, este esențial ca deșeurile de ambalaje destinate colectării să fie sortate în mod corespunzător. Diferența dintre reciclarea materialelor și reciclarea de înaltă calitate este că, în cazul reciclării materialelor, materialele de ambalaje sunt reciclate în materiale, pe când, în cazul reciclării de înaltă calitate, materialele de ambalaje sunt reciclate în materiale de o calitate suficient de bună încât materialele respective să poată fi folosite drept materiale aparținând aceleiași clase de performanță pentru ambalaje sau pentru alte aplicații, cu păstrarea calității materialului reciclat.
- (31) Faptul că a fost efectuată o evaluare a proiectării în vederea reciclării nu garantează, în sine, că ambalajele sunt reciclate în practică. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili o metodologie uniformă și un mecanism al lanțului de custodie care să asigure faptul că deșeurile de ambalaje sunt reciclate efectiv la scară largă, pe baza unor proceduri consacrate de ultimă generație de colectare separată și pe baza unor procese consacrate de sortare și reciclare, care și-au dovedit eficacitatea într-un mediu operațional. În consecință, începând din 2035, ar trebui să fie efectuată o nouă evaluare bazată pe cantitatea, și anume greutatea, corespunzătoare materialului reciclat efectiv din fiecare categorie de ambalaje, în conformitate cu metodologia și pragurile prevăzute în prezentul regulament. Pragurile pentru materialele reciclate la scară largă ar trebui să fie stabilite ținând seama de obiectivul privind cantitatea anuală de materiale reciclate stabilit în prezentul regulament. Până în 2030, se așteaptă ca statele membre să fi raportat deja Comisiei primele date privind cantitățile de deșuri de ambalaje reciclate, pe categorii de ambalaje, în scopul monitorizării. Producătorii, în cazul îndeplinirii individuale a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și cărora li se încredințează îndeplinirea obligațiilor respective sau operatorii de gestionare

a deșeurilor de ambalaje, în cazul în care autoritățile publice sunt responsabile de organizarea gestionării deșeurilor de ambalaje, ar trebui să se asigure că deșeurile de ambalaje sunt colectate separat, sortate și că materialele sunt reciclate în infrastructura instalată, utilizând procese consacrate ce și-au dovedit eficacitatea într-un mediu operațional, și ar trebui să furnizeze fabricantului întregă documentație tehnică care să demonstreze că ambalajele sunt reciclate la scară largă.

- (32) În vederea stabilirii unor norme armonizate privind proiectarea ambalajelor pentru a se asigura reciclabilitatea acestora, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea criteriilor de proiectare în vederea reciclării și a claselor de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea, stabilirea modului în care să se efectueze evaluarea performanței în ceea ce privește reciclabilitatea și să se exprime rezultatul acesteia, stabilirea descrierii, pentru fiecare categorie de ambalaje, a condițiilor de respectare a respectivelor clase de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea, stabilirea unui cadru privind modularea contribuțiilor financiare care urmează să fie plătite de producători pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în materie de răspundere extinsă a producătorilor, precum și modificarea aferentă a anexelor la prezentul regulament.
- (33) Pentru a stimula inovarea în domeniul ambalajelor, ambalajele care prezintă caracteristici inovatoare care au ca rezultat o îmbunătățire semnificativă a funcției principale a acestora și care prezintă avantaje demonstrabile pentru mediu ar trebui să beneficieze de o perioadă suplimentară pentru a se conforma cerințelor privind reciclabilitatea. Caracteristicile inovatoare ar trebui să fie justificate, în special în ceea ce privește utilizarea de materiale noi, iar instituirea planificată a unei strategii de reciclare ar trebui să fie explicată în documentația tehnică ce însoțește ambalajul. Informațiile respective ar trebui să fie utilizate, printre altele, dacă este necesar, pentru a modifica actele de punere în aplicare privind criteriile de proiectare în vederea reciclării. Operatorul economic ar trebui, de asemenea, să informeze Comisia și autoritatea competentă înainte de introducerea pe piață a unor ambalaje inovatoare.
- (34) Pentru a proteja sănătatea și siguranța oamenilor și a animalelor, având în vedere natura produselor ambalate și cerințele aferente, cerințele privind reciclabilitatea nu ar trebui să fie obligatorii pentru ambalajele directe în conformitate cu Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾ și ambalajele primare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾, care intră în contact direct cu medicamentul, și nici ambalajelor exterioare, respectiv secundare, astfel cum sunt definite în actele legislative respective, în cazurile în care astfel de ambalaje sunt necesare pentru a respecta cerințe specifice pentru menținerea calității medicamentului. În plus, cerințele privind reciclabilitatea nu ar trebui să fie obligatorii pentru ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/745 al

Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾, pentru ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro* care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾, pentru ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact pentru alimente destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică și pentru alimente destinate unor scopuri medicale speciale care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾ sau pentru ambalajele utilizate pentru transportul mărfurilor periculoase în conformitate cu Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾. Ambalajele de vânzare fabricate din lemn ușor, plută, textile, cauciuc, ceramică sau porțelan ar trebui, de asemenea, să fie scutite, întrucât respectivele materiale sunt introduse pe piață în cantități foarte mici, adică fiecare categorie reprezintă mai puțin de 1 % din greutatea ambalajelor introduse pe piața Uniunii. Obligația de a plăti contribuții financiare în conformitate cu răspunderea extinsă a producătorilor nu ar trebui să facă obiectul scutirii respective.

- (35) Unele state membre iau măsuri pentru a încuraja reciclabilitatea ambalajelor prin modularea taxelor de răspundere extinsă a producătorilor. Astfel de inițiative luate la nivel național pot crea insecuritate în materie de reglementare pentru operatorii economici, în special pentru cei care furnizează ambalaje în mai multe state membre. În același timp, modularea taxelor de răspundere extinsă a producătorilor este un instrument economic eficace pentru a stimula proiectarea de ambalaje mai sustenabile, conducând la ambalaje mai ușor reciclabile, îmbunătățind în același timp funcționarea pieței interne. Prin urmare, este necesară armonizarea criteriilor de modulare a taxelor de răspundere extinsă a producătorilor pe baza clasei de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea obținute prin evaluarea reciclabilității, fără a se stabili cuantumul efectiv al acestor taxe. Întrucât criteriile ar trebui să fie legate de criteriile privind reciclabilitatea ambalajelor, este oportun să se confere Comisiei competența de a adopta astfel de criterii armonizate în același timp cu stabilirea criteriilor detaliate de proiectare în vederea reciclării pentru fiecare categorie de ambalaje.
- (36) Pentru a asigura circularitatea ambalajelor, ambalajele ar trebui să fie proiectate și fabricate astfel încât să permită un nivel mai ridicat de înlocuire a materiilor prime primare cu materiale reciclate. Utilizarea sporită a materialelor reciclate sprijină dezvoltarea economiei circulare cu piețe funcționale pentru materialele reciclate, reduce costurile, dependențele și impactul negativ asupra mediului legate de utilizarea materiilor prime primare și permite o utilizare mai eficientă a materialelor din punctul de vedere al utilizării resurselor. În ceea ce privește diferitele materiale de ambalare, ambalajele din plastic au cel mai scăzut consum de materiale reciclate. Pentru a aborda aceste preocupări în modul cel mai adecvat, este necesar să se intensifice utilizarea materialelor plastice reciclate, prin stabilirea unor obiective obligatorii pentru conținutul reciclat din ambalajele din plastic la diferite niveluri, în funcție de sensibilitatea la contact ⁽²¹⁾ a diferitelor aplicații ale ambalajelor din plastic, și prin asigurarea faptului că

obiectivele respective devin obligatorii până în 2030. Pentru a asigura treptat circularitatea ambalajelor, ar trebui să se aplice obiective mai ambițioase începând cu 2040.

- (37) Materialele din hârtie rezultate în urma procesului de fabricare a celulozei pe bază de lemn nu ar trebui să fie considerate ca fiind incluse în definiția plasticului din prezentul regulament.
- (38) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și animale în conformitate cu dreptul Uniunii și pentru a evita orice risc pentru securitatea aprovizionării sau pentru siguranța medicamentelor și a dispozitivelor medicale, anumite tipuri de ambalaje din plastic ar trebui să fie excluse de la obligația de a avea un conținut minim de material reciclat. Aceste tipuri de ambalaje din plastic sunt ambalajele directe/primare, astfel cum sunt definite în Directiva 2001/83/CE și în Regulamentul (UE) 2019/6, ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/745, ambalajele pentru produse sensibile la contact ale dispozitivelor medicale pentru diagnostic *in vitro* care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/746, ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact pentru alimente destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică și ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. 609/2013. Această excludere ar trebui să se aplice, de asemenea, ambalajelor exterioare/secundare ale medicamentelor de uz uman și veterinar, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2019/6 și în Directiva 2001/83/CE, în cazurile în care ambalajele trebuie să respecte cerințe specifice pentru menținerea calității medicamentului.
- (39) Pentru a îndeplini obiectivele de integrare a conținutului reciclat în temeiul prezentului regulament, Comisia ar trebui să publice, în termen de cel mult trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, o trecere în revistă a stadiului dezvoltării tehnologice și a performanței de mediu a ambalajelor din materiale plastice de origine biologică și, după caz, să prezinte o propunere legislativă cu cerințe și obiective în materie de sustenabilitate.
- (40) Pentru a preîntâmpina obstacolele din calea pieței interne și a asigura punerea în aplicare eficientă a prezentului regulament, operatorii economici ar trebui să se asigure că orice parte din plastic a ambalajelor conține un anumit procent minim de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum, pe tip și format de ambalaj, după cum se menționează în prezentul regulament, calculat ca medie pe unitate de producție și pe an.
- (41) Utilizarea unității de producție ca bază de calcul oferă fabricantului de ambalaje o anumită flexibilitate în realizarea procentului minim de conținut reciclat. Unitatea de producție ar trebui să fie înțeleasă ca făcând referire la o singură instalație industrială în care se fabrică ambalaje.
- (42) Operatorii economici ar trebui să fie stimulați să crească conținutul reciclat în partea de plastic a ambalajelor. Un mijloc de a realiza acest lucru este de a asigura

modularea taxelor de răspundere extinsă a producătorilor pe baza procentului de conținut reciclat din ambalaje. Modularea taxelor în astfel de cazuri ar trebui să se bazeze pe norme comune pentru calcularea și verificarea conținutului reciclat din aceste ambalaje. În acest context, statelor membre ar trebui să li se permită să mențină sistemele existente care acordă un acces prealabil și echitabil la materialele reciclate pentru a îndeplini obiectivele privind conținutul minim de materiale reciclate, cu condiția ca acestea să respecte prezentul regulament. În plus, ar trebui acordat să fie un acces prioritar la prețurile pieței pentru materialele reciclate, iar cantitatea de materiale reciclate la care se acordă acces prioritar ar trebui să corespundă cantității de ambalaje puse la dispoziție pe teritoriul statului membru în cauză de către operatorul economic într-un interval de timp specificat.

- (43) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a normelor privind calcularea și verificarea procentului de conținut reciclat obținut prin valorificarea deșeurilor de plastic postconsum prezente, calculat pe tip și format de ambalaj, ca medie pe unitate de producție și pe an, ținând cont de impactul procesului de reciclare asupra mediului și pentru a stabili formatul documentației tehnice, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei.
- (44) Pentru a crea o piață internă pentru reciclarea de înaltă calitate a materialelor plastice și pentru utilizarea materiilor prime secundare, orice parte din plastic a ambalajelor introduse pe piață ar trebui să includă un anumit procent minim de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum, pe tip și format de ambalaj, după cum se menționează în prezentul regulament, calculat pe unitate de producție și pe an. Tipul de ambalaj ar trebui să fie înțeles ca făcând referire la polimerul predominant din care este fabricat ambalajul, în timp ce formatul ambalajului ar trebui să fie înțeles ca făcând referire la dimensiunea și forma unei unități de ambalaj specifice.
- (45) Un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane, în special în ceea ce privește nivelul emisiilor în aer, apă și sol, este necesar din mai multe motive. În primul rând, schimbările climatice sunt un fenomen global care nu are granițe, iar efectele lor nu au o legătură directă cu sursa de emisii de gaze cu efect de seră: țările cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră se pot confrunta cu efecte ale schimbărilor climatice disproporționate în raport cu contribuțiile lor individuale la emisiile globale de gaze cu efect de seră. În al doilea rând, sistemele hidrografice sunt interconectate, de exemplu prin intermediul curenților oceanici, iar experiența din trecut arată că poluarea, inclusiv cea generată de deșeurile din plastic, care survine într-un colț al planetei se poate răspândi pe scară largă către alte oceane și continente. În al treilea rând, emisiile absorbite de sol pot avea nu numai efecte locale, ci și transfrontaliere, în special atunci când respectivele emisii pătrund în cursurile de apă. Promovarea utilizării de material reciclat în ambalajele din plastic se bazează pe premisa că materialul reciclat în sine a fost produs într-un mod durabil din punctul de vedere al mediului, astfel încât amprenta de carbon să fie redusă și economia circulară să fie încurajată. În acest scop, trebuie instituite anumite garanții pentru a se asigura că modul în care este obținut materialul reciclat nu anulează beneficiile pentru mediu ale utilizării unui

astfel de material reciclat în ambalajele din plastic ulterioare. Prin urmare, este necesar să se abordeze preocupările legate de mediu în mod nediscriminatoriu, atât în ceea ce privește ambalajele din plastic produse pe plan intern, cât și cele importate. În acest scop, importurile în Uniune ar trebui să facă obiectul unor cerințe echivalente pentru tehnologiile de reciclare, în ceea ce privește emisiile și colectarea separată și criteriile de sustenabilitate.

(46) Colectarea separată a deșeurilor de plastic este esențială, întrucât are un impact direct și pozitiv asupra ratei de colectare, asupra calității materialelor colectate și asupra calității materialelor reciclate. Aceasta permite reciclarea de înaltă calitate și stimulează adoptarea utilizării de materii prime secundare de calitate. Înaintarea către o „societate a reciclării” contribuie la evitarea generării de deșeurii și încurajează utilizarea deșeurilor ca resursă, evitând totodată blocarea resurselor la nivelurile inferioare ale ierarhiei deșeurilor, care are efecte negative asupra mediului, precum și ignorarea gestionării în mod ecologic a deșeurilor. Colectarea separată evită, de asemenea, amestecarea deșeurilor periculoase și nepericuloase, asigurând siguranța deșeurilor și a transportului acestora, și evită poluarea, astfel cum se prevede în normele internaționale, cum ar fi Convenția de la Basel din 22 martie 1989 privind controlul transportului peste frontiere al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora ⁽²²⁾, Convenția Organizației Națiunilor Unite din 10 decembrie 1982 asupra dreptului mării ⁽²³⁾, Convenția privind prevenirea poluării marine prin deversare de deșeurii și de alte materiale încheiată la Londra la 29 decembrie 1972 și protocolul la aceasta din 1996, precum și anexa V la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave din 2 noiembrie 1973 (MARPOL), astfel cum a fost modificată prin protocolul aferent din 1978.

(47) În plus, discuțiile la nivel internațional din cadrul diferitelor reuniuni ale Comitetului interguvernamental de negociere însărcinat să elaboreze un instrument internațional obligatoriu din punct de vedere juridic privind poluarea cu materiale plastice inclusiv în mediul marin, discuții desfășurate sub auspiciile Programului ONU pentru Mediu (denumit în continuare „Comitetul interguvernamental de negociere privind poluarea cu materiale plastice”), au demonstrat, la nivel internațional, necesitatea de a intensifica acțiunile privind colectarea separată a materialelor plastice pentru a limita impactul acestora asupra mediului și pentru a stimula economia circulară, pentru a preveni generarea de deșeurii și a reduce exploatarea resurselor naturale. Discuțiile au demonstrat totodată voința părților contractante de a adopta măsuri în această direcție. Convenția privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi ⁽²⁴⁾ încheiată la Geneva la 14 noiembrie 1979 impune părților la convenția respectivă să protejeze mediul împotriva poluării atmosferice și să depună eforturi pentru a limita și, în măsura posibilului, a reduce treptat și a preveni poluarea atmosferică, inclusiv cea transfrontalieră pe distanțe lungi. În conformitate cu Convenția privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale ⁽²⁵⁾ încheiată la Helsinki la 17 martie 1992, părțile sunt obligate să ia măsuri pentru a preveni, controla și reduce orice impact

transfrontalier al poluării apei. În conformitate cu Declarația de la Rio din 1992 a Conferinței ONU privind mediul și dezvoltarea, poluatorul ar trebui, în principiu, să suporte costul poluării. Prin urmare, activitățile industriale, cum ar fi reciclarea plasticului, ar trebui să fie însoțite de măsuri de prevenire și reducere a poluării.

- (48) Obiectivul de mediu de încurajare a utilizării materialelor recuperate din deșeurile de plastic postconsum impune ca reciclarea plasticului să se facă într-un mod care să reducă la minimum poluarea rezultată. Dacă acest lucru nu are loc, poluanții industriali emiși în cursul reciclării ar reduce sau ar elimina valoarea adăugată ecologică a încurajării utilizării plasticului reciclat. Ar trebui să fie elaborate criteriile de sustenabilitate în ceea ce privește tehnologiile de reciclare pentru deșeurile de plastic postconsum. Acestea ar trebui să asigure un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane, în special în ceea ce privește nivelul emisiilor în aer, apă și sol și eficiența resurselor. În acest scop, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea criteriilor de sustenabilitate pentru tehnologiile de reciclare a materialelor plastice. În consecință, reciclarea ar trebui să fie efectuată într-un mod ecologic, care să conducă la o înaltă calitate a proceselor și a produselor de reciclare și care să asigure standarde ridicate pentru sectorul reciclării. Prin asigurarea unui nivel adecvat de sustenabilitate a tehnologiei de reciclare și, în consecință, a materialelor reciclate, încurajarea utilizării de conținut reciclat în ambalajele din plastic devine o măsură responsabilă din punct de vedere ecologic. Discuțiile din cadrul reuniunilor Comitetului interguvernamental de negociere privind poluarea cu materiale plastice a evidențiat, de asemenea, importanța asigurării faptului că tehnologiile de reciclare funcționează într-un mod ecologic.
- (49) Metodologia de evaluare, verificare și certificare, inclusiv prin intermediul unui audit efectuat de un terț, a echivalenței normelor aplicate în cazul în care conținutul reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum sunt reciclate sau colectate într-o țară terță ar trebui să asigure un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane, în special în ceea ce privește nivelul emisiilor în aer, apă și sol, ținând seama de necesitatea de a asigura că reciclarea se efectuează în mod ecologic, de posibilitatea de a asigura reciclarea de înaltă calitate, de nivelul standardelor de calitate pentru sectorul reciclării și de nivelul de eficiență în utilizarea resurselor. Astfel de considerații sunt esențiale pentru realizarea circularității resurselor, exercitând astfel o presiune mai redusă asupra resurselor naturale epuizabile. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili metodologia respectivă.
- (50) Materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și care conțin plastic reciclat trebuie să respecte cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/1616 al Comisiei ⁽²⁶⁾, care include cerințe privind tehnologiile de reciclare. În ceea ce privește ambalajele din plastic, cu excepția cazului în care

respectivale ambalaje sunt fabricate din polietilentereftalat (PET), este oportun să se reevalueze, cu suficient timp înainte de data aplicării cerințelor privind conținutul reciclat aferent, disponibilitatea unor tehnologii de reciclare adecvate pentru astfel de ambalaje din plastic. Reevaluarea respectivă ar trebui să se refere și la stadiul autorizării în temeiul normelor relevante ale Uniunii, precum și la instalarea în practică a unor astfel de tehnologii. Pe baza respectivei reevaluări, ar putea fi necesar să se prevadă derogări de la cerințele privind conținutul reciclat pentru anumite ambalaje din plastic pentru produse sensibile la contact, sau să se modifice lista de excepții prevăzută în prezentul regulament. În acest scop, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei.

- (51) Pentru a ține seama de riscurile legate de o posibilă ofertă insuficientă de anumite deșeuri de plastic destinate reciclării, care ar putea duce la prețuri excesive sau la efecte negative asupra sănătății, siguranței și mediului, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește ajustarea procentelor minime de conținut reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum. Atunci când evaluează justificarea unui astfel de act delegat, Comisia ar trebui să evalueze cereri bine motivate înaintate de persoane fizice și juridice.
- (52) Pentru alte materiale decât plasticul, cum ar fi sticla sau aluminiul, tendința de înlocuire a materiei prime primare cu materiale reciclate este evidentă și se preconizează că va continua din cauza evoluției mediului juridic și economic și a așteptărilor consumatorilor. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să monitorizeze îndeaproape utilizarea conținutului reciclat în alte materiale de ambalare decât materialele plastice și să analizeze dacă este cazul să stabilească măsuri suplimentare, inclusiv obiective, cu scopul de a crește nivelul de utilizare a conținutului reciclat în alte ambalaje decât ambalajele din plastic.
- (53) Fluxul de biodeșeuri este adesea contaminat cu materiale plastice convenționale, iar fluxurile de reciclare a materialelor sunt adesea contaminate cu materiale plastice compostabile. Această contaminare încrucișată determină o risipă de resurse și generează materii prime secundare de calitate inferioară și ar trebui să fie prevenită la sursă. Având în vedere această îngrijorare, statele membre ar trebui să stabilească modul corect de gestionare a deșeurilor pe teritoriul lor pentru ambalajele compostabile. Întrucât calea adecvată de eliminare a ambalajelor din plastic compostabile devine din ce în ce mai greu de identificat pentru consumatori, este justificat și necesar să se stabilească norme clare și comune privind utilizarea ambalajelor din plastic compostabile, care să fie obligatorii numai atunci când utilizarea lor aduce un beneficiu clar pentru mediu sau pentru sănătatea umană. Acest lucru este valabil în special atunci când utilizarea ambalajelor compostabile contribuie la colectarea sau eliminarea biodeșeurilor, de exemplu pentru produsele în cazul cărora separarea conținutului de ambalaj este deosebit de complexă, cum ar fi pliculețele de ceai.
- (54) Pentru aplicațiile limitate de ambalare realizate din polimeri de plastic

biodegradabil, există un beneficiu ecologic demonstrabil al utilizării ambalajelor compostabile, care intră în instalațiile de compostare, inclusiv în instalațiile de digestie anaerobă în condiții controlate. În plus, atunci când un stat membru aplică articolul 22 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/98/CE și când în respectivul stat membru există sisteme adecvate de colectare a deșeurilor și infrastructuri adecvate de tratare a deșeurilor, respectivul stat membru ar trebui să aibă flexibilitatea de a decide dacă să permită punerea la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul său a ambalajelor compostabile pentru monodozele destinate sistemelor de preparare a cafelei, a ceaiului sau a altor băuturi, care sunt compuse din alte materiale de ambalare decât metalul și pentru pungile de transport din plastic foarte subțire, pentru pungile de transport din plastic subțire și punerea la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul său a altor ambalaje care făceau obiectul cerinței de a fi compostabile anterior intrării în vigoare a prezentului regulament. Pentru a evita confuzia consumatorilor cu privire la calea corectă de eliminare și având în vedere beneficiile pentru mediu ale circularității carbonului, toate celelalte ambalaje ar trebui să facă obiectul reciclării materialelor, iar proiectarea unor astfel de ambalaje ar trebui să asigure faptul că nu afectează reciclabilitatea altor fluxuri de deșeuri.

- (55) În plus, deșeurile biodegradabile nu ar trebui să ducă la apariția contaminanților în compostul generat. Cerințele standardului armonizat EN 13432:2000 „Ambalare – Cerințe pentru ambalaje recuperabile prin compostare și biodegradare – Program de testare și criterii de evaluare pentru acceptarea finală a ambalajelor” ar trebui să fie revizuite în ceea ce privește timpii de compostare, nivelurile admisibile de contaminare și restricțiile privind eliberarea de microplastice pentru a permite prelucrarea respectivelor materiale în instalații de tratare a biodeșeurilor într-un mod corespunzător. În plus, în Uniune ar trebui să fie stabilit un standard similar pentru compostarea la domiciliu.
- (56) Astfel cum se descrie în „Cadrul de politică al UE privind materialele plastice de origine biologică, biodegradabile și compostabile”, prezentat în Comunicarea Comisiei din 30 noiembrie 2022, respectarea standardelor pentru compostarea industrială nu înseamnă că descompunerea se poate face prin compostare la domiciliu. În cazul compostării industriale, condițiile necesare sunt temperaturi ridicate și niveluri ridicate de umiditate. În cazul compostării la domiciliu, care este efectuată de persoane fizice, inclusiv în cadrul comunităților, condițiile reale depind foarte mult de condițiile climatice locale și de practicile consumatorilor. Prin urmare, biodegradarea în compostarea la domiciliu riscă să fie mai lentă decât în compostarea industrială sau să fie incompletă. În mod deosebit, compostarea la domiciliu a ambalajelor din plastic ar trebui să fie luată în calcul numai pentru aplicații specifice și când există condiții locale specifice, sub supravegherea autorităților relevante.
- (57) Atunci când acest lucru este justificat și adecvat având în vedere evoluțiile tehnologice și în materie de reglementare care afectează eliminarea materialelor plastice compostabile și în condiții specifice care garantează că utilizarea acestor materiale este benefică pentru mediu și sănătatea umană, Comisia ar trebui să

prezinte, acolo unde este cazul, o propunere legislativă pentru a modifica lista ambalajelor în cazul cărora este permisă compostarea.

- (58) Pentru a facilita evaluarea conformității în ceea ce privește cerințele în temeiul prezentului regulament referitoare la ambalajele compostabile, este necesar să se prevadă o prezumție de conformitate pentru acele ambalaje compostabile care respectă standardele armonizate adoptate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁷⁾. Pentru a stabili dacă prezumția se aplică, ar trebui să fie avute în vedere specificații tehnice detaliate pentru cerințele respective, în concordanță cu cele mai recente evoluții științifice și tehnologice. Parametrii, inclusiv timpii de compostare și nivelurile admisibile de contaminare, ar trebui să reflecte condițiile reale din instalațiile de tratare a biodeșeurilor, inclusiv procesele de digestie anaerobă. Standardul actual pentru compostarea industrială nu poate fi invocat ca bază pentru prezumția de conformitate, deoarece respectivul standard trebuie revizuit și înlocuit cu o versiune actualizată. Cu toate acestea, până la elaborarea unui standard armonizat, nou sau actualizat, standardul actual poate fi utilizat ca ghid. În ceea ce privește ambalajele compostabile la domiciliu, Comisia ar trebui să solicite elaborarea de standarde europene (standarde EN), după caz.
- (59) Toate ambalajele destinate să vină în contact cu produsele alimentare sau care vin deja în contact cu produsele alimentare, inclusiv ambalajele compostabile, trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1935/2004. După caz, ar trebui să fie posibil să se utilizeze documentația și informațiile impuse în temeiul actelor juridice ale Uniunii privind materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare ca parte a informațiilor și a documentației impuse în temeiul prezentului regulament.
- (60) Ambalajele ar trebui să fie proiectate astfel încât să se reducă la minimum volumul și greutatea acestora și de a face posibilă reciclabilitatea, menținându-se, în același timp, capacitatea lor de a îndeplini funcțiile de ambalare. Fabricantul ar trebui să evalueze ambalajele pe baza criteriilor de performanță enumerate în prezentul regulament. Având în vedere obiectivele prezentului regulament de a reduce generarea de ambalaje și de deșeurile de ambalaje și de a îmbunătăți circularitatea ambalajelor pe piața internă, este oportun să se completeze și să se clarifice suplimentar criteriile actuale și ca acestea să fie mai stricte. Prin urmare, ar trebui să fie modificată lista criteriilor de performanță a ambalajelor, astfel cum sunt enumerate în standardul armonizat EN 13428:2004 „Ambalaje – Cerințe specifice fabricării și compoziției – Prevenire prin reducerea la sursă”. Cu toate acestea, până la elaborarea unui standard armonizat, nou sau actualizat, standardul actual, EN 13428:2004, poate fi utilizat. Deși comercializarea și acceptarea de către consumatori rămân relevante pentru proiectarea ambalajelor, acestea nu ar trebui să fie incluse în criteriile de performanță și să justifice singure greutatea și volumul suplimentare ale ambalajului. Totuși, acest lucru nu ar trebui să compromită specificațiile de produs pentru produsele artisanale și industriale și pentru produsele alimentare și agricole care sunt înregistrate și protejate în cadrul

sistemului de protecție a indicațiilor geografice al UE, ca parte a obiectivului Uniunii de a proteja patrimoniul cultural și know-how-ul tradițional, inclusiv în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁸⁾ pentru vin, al Regulamentului (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁹⁾ pentru băuturile spirtoase sau al Regulamentului (UE) 2023/2411 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁰⁾ pentru produsele artisanale și industriale, sau care fac obiectul sistemelor de calitate menționate în Regulamentul (UE) 2024/1143 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³¹⁾. De asemenea, acest lucru nu ar trebui să compromită desenele sau modelele de ambalaje protejate în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern aplicabil desenelor și modelelor industriale sau mărcilor sau în temeiul acordurilor internaționale care produc efecte în unul dintre statele membre. Excepția referitoare la astfel de ambalaje este justificată numai în măsura în care noile norme privind reducerea la minimum a ambalajelor afectează forma ambalajului în așa fel încât marca nu mai poate diferenția produsul de marcă de produsele unei alte întreprinderi, iar desenul sau modelul nu își mai poate păstra caracteristicile noi și individuale. Pentru a se evita riscul de abuz, excepția ar trebui să se aplice numai drepturilor asupra mărcilor și asupra desenelor sau modelelor industriale protejate înainte de 11 februarie 2025. Pe de altă parte, reciclabilitatea, utilizarea conținutului reciclat și reutilizarea ambalajelor ar putea justifica creșterea greutateii sau a volumului ambalajului și ar trebui să fie adăugate la criteriile de performanță. Ambalajele cu pereți dubli, funduri false și alte caracteristici care vizează doar creșterea volumului perceput al produsului nu ar trebui să fie introduse pe piață, deoarece astfel de ambalaje nu îndeplinesc cerința privind reducerea la minimum a ambalajelor. Aceeași regulă ar trebui să se aplice ambalajelor inutile care nu sunt necesare pentru asigurarea funcționalității ambalajului.

- (61) Pentru a respecta cerințele de reducere la minimum a ambalajelor, ar trebui să se acorde o atenție deosebită limitării spațiului gol în cazul ambalajelor grupate și pentru transport, inclusiv în cazul ambalajelor pentru comerț electronic.
- (62) Pentru a facilita evaluarea conformității în ceea ce privește cerințele în temeiul prezentului regulament privind reducerea la minimum a ambalajelor, este necesar să se prevadă o prezumție de conformitate pentru ambalajele care sunt în conformitate cu standardele armonizate adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 în scopul exprimării specificațiilor tehnice detaliate ale cerințelor respective și al specificării de criterii de proiectare măsurabile, inclusiv, după caz, limite maxime privind greutatea sau spațiul gol pentru anumite formate de ambalaje, precum și, implicit, modele standardizate de ambalaje care respectă cerințele de reducere la minimum a ambalajelor.
- (63) Pentru a promova circularitatea și utilizarea sustenabilă a ambalajelor, ar trebui să fie stimulate ambalajele reutilizabile și sistemele de reutilizare. În acest scop, este necesar să se clarifice noțiunea de ambalaj reutilizabil și să se asigure că acesta

are legătură nu numai cu proiectarea ambalajului, ci și cu instituirea unor sisteme de reutilizare care respectă cerințele minime prevăzute în prezentul regulament. Proiectarea ambalajelor ar trebui să permită un număr cât mai mare posibil de rotații și să mențină cerințele de siguranță, calitate și igienă atunci când sunt golite, descărcate, reumplute sau reîncărcate. Pentru a facilita evaluarea conformității în ceea ce privește cerințele în temeiul prezentului regulament privind ambalajele reutilizabile, este necesar să se prevadă o prezumție de conformitate pentru ambalajele care sunt în conformitate cu standardele armonizate adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 în scopul exprimării specificațiilor tehnice detaliate în temeiul regulamentului respectiv și al de instituirii de criterii și formate privind ambalajele reutilizabile, inclusiv numărul minim de trasee sau rotații, modele standardizate, precum și cerințe privind sistemele de reutilizare, inclusiv cerințe de igienă.

- (64) Este necesar să se informeze consumatorii și să li se permită să elimine deșeurile de ambalaje în mod corespunzător. În acest scop, este oportun să se stabilească un sistem de etichetare armonizat bazat pe materialele componente ale ambalajelor pentru sortarea deșeurilor și asociat cu etichete corespunzătoare pe recipientele pentru deșeuri. Necesitatea ca un astfel de sistem de etichetare armonizat să fie recunoscut de toți cetățenii, indiferent de situația lor, cum ar fi vârsta și cunoștințele lingvistice, ar trebui să fie un principiu director la proiectarea etichetelor. Un astfel de sistem poate fi realizat prin utilizarea pictogramelor, cu o utilizare minimă a limbajului. O astfel de proiectare ar contribui, de asemenea, la reducerea la minimum a costurilor de traducere, care ar fi suportate în caz contrar.
- (65) Sortarea este un pas esențial pentru a asigura o mai mare circularitate a ambalajelor. Îmbunătățirea capacităților de sortare, în special prin inovații tehnologice, ar trebui să fie încurajată pentru a permite o sortare mai eficientă și, astfel, o mai bună calitate a materiilor prime pentru reciclare.
- (66) Pentru a facilita sortarea și eliminarea deșeurilor de ambalaje de către consumatori, ar trebui să fie introdus un sistem de simboluri armonizate care să fie aplicate atât pe ambalaje, cât și pe recipientele pentru deșeuri, permițând astfel consumatorilor să potrivească simbolurile în scopul eliminării. Simbolurile ar trebui să permită gestionarea adecvată a deșeurilor, întrucât ar trebui să ofere consumatorilor informații cu privire la proprietățile de compostare ale unor astfel de ambalaje. Astfel de informații ar trebui, în special, să evite orice confuzie în rândul consumatorilor cu privire la ambalajele compostabile care nu se pretează, ca atare, la compostarea la domiciliu, ci sunt compostabile numai în condiții controlate industrial. Astfel de informații ar trebui, așadar, să împiedice ca ambalajele compostabile să fie aruncate în natură. Această abordare va îmbunătăți colectarea separată a deșeurilor de ambalaje, contribuind la creșterea calității reciclării deșeurilor de ambalaje, și este menită să introducă un nivel de armonizare a sistemelor de colectare a deșeurilor de ambalaje pe piața internă. De asemenea, este necesar să se armonizeze simbolurile asociate sistemelor obligatorii de garanție-returnare instituite după intrarea în vigoare a prezentului

regulament. Ar trebui să fie posibil ca statele membre să solicite utilizarea unor astfel de etichete armonizate pe ambalajele care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare instituite în temeiul dreptului intern înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament. Având în vedere că ambalajele pentru transport nu sunt colectate prin intermediul sistemelor municipale de colectare a deșeurilor, utilizarea acestor simboluri nu ar trebui să fie obligatorie pentru ambalajele pentru transport, cu excepția ambalajelor pentru comerț electronic.

- (67) Etichetarea conținutului reciclat din ambalaje nu ar trebui să fie obligatorie, deoarece aceste informații nu sunt esențiale pentru a asigura tratarea adecvată a ambalajelor la sfârșitul ciclului de viață. Cu toate acestea, fabricanții vor avea obligația să îndeplinească obiectivele privind conținutul reciclat în temeiul prezentului regulament și ar putea dori să afișeze aceste informații pe ambalajul lor pentru a informa consumatorii cu privire la conținutul reciclat din ambalaj. Pentru a se asigura că astfel de informații sunt comunicate în mod armonizat în întreaga Uniune, ar trebui să existe o etichetă armonizată care să indice conținutul de material reciclat.
- (68) Etichetarea conținutului de materiale plastice de origine biologică din ambalaje nu ar trebui, de asemenea, să fie obligatorie, deoarece există o serie de condiții pe care materialele plastice de origine biologică trebuie să le îndeplinească pentru a asigura sustenabilitatea și sunt necesare mai multe dovezi științifice pentru a se asigura că, pe parcursul întregului lor ciclu de viață, materialele plastice de origine biologică sunt utilizate cu respectarea principiilor economiei circulare, cum prevede Comunicarea Comisiei din 30 noiembrie 2022 privind Cadrul de politică al Uniunii privind materialele plastice de origine biologică, biodegradabile și compostabile. Cu toate acestea, fabricanții ar putea dori să afișeze informațiile respective pe ambalajele lor pentru a informa consumatorii cu privire la conținutul de materiale plastice de origine biologică din ambalaje. Pentru a se asigura că astfel de informații sunt comunicate în mod armonizat în întreaga Uniune, ar trebui să existe o etichetă armonizată care să indice conținutul de materiale plastice de origine biologică.
- (69) În ceea ce privește ambalajele reutilizabile, pentru a informa utilizatorii finali cu privire la reutilizabilitate, la disponibilitatea sistemelor de reutilizare și la amplasarea canalelor de colectare, astfel de ambalaje ar trebui să conțină un cod QR sau un alt suport de date standardizat, deschis și digital care furnizează astfel de informații. Codul QR sau suportul de date ar trebui să conțină informații care să faciliteze urmărirea și calcularea traseelor și a rotațiilor sau o estimare medie, dacă astfel de calcule nu sunt fezabile. Această etichetă ar trebui să fie opțională pentru sistemele în buclă deschisă care nu au un operator de sistem. În plus, ambalajele de vânzare reutilizabile ar trebui să fie identificate în mod clar în punctul de vânzare.
- (70) Pe ambalaje nu ar trebui să fie aplicate etichete multiple. Pentru a evita acest lucru, în cazul în care alte acte juridice ale Uniunii impun ca informațiile privind produsul ambalat să fie disponibile în format digital prin intermediul unui suport

de date, informațiile impuse în temeiul prezentului regulament, pentru ambalaj și pentru produsul ambalat, în temeiul altor acte juridice ale Uniunii ar trebui să fie accesibile prin intermediul aceluiași suport de date. Suportul de date respectiv ar trebui să respecte cerințele prevăzute în prezentul regulament sau în alte dispoziții de drept al Uniunii. În special, în cazul în care produsul ambalat intră sub incidența Regulamentului (UE) 2024/1781 sau a altor dispoziții ale dreptului Uniunii care impun un pașaport digital al produsului, respectivul pașaport digital al produsului ar trebui să fie utilizat și pentru furnizarea informațiilor relevante în temeiul prezentului regulament. În cazul în care ambalajul conține substanțe care prezintă motive de îngrijorare, acesta ar trebui să fie marcat utilizând o tehnologie de marcare digitală, standardizată și deschisă, astfel cum se prevede în actele de punere în aplicare adoptate de Comisie. Aceste informații ar trebui să asigure faptul că operatorii de deșeuri au acces la informații relevante privind compoziția chimică a ambalajelor pentru a stabili care este cea mai adecvată opțiune de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, promovând astfel circularitatea ambalajelor.

- (71) Pentru a contribui la îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, consumatorii ar trebui să fie protejați împotriva informațiilor care induc în eroare și produc confuzii cu privire la caracteristicile și la tratarea adecvată, la sfârșitul ciclului de viață, a ambalajelor pentru care au fost stabilite etichete armonizate în temeiul prezentului regulament. Ar trebui să fie posibilă identificarea ambalajelor incluse în schema de răspundere extinsă a producătorilor printr-un simbol corespunzător pe întregul teritoriu pe care schema respectivă se aplică, pentru a indica faptul că producătorul își îndeplinește obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor. O astfel de identificare ar trebui realizată numai prin intermediul unui cod QR sau al unei alte tehnologii de marcare digitală, deschisă și standardizată. Simbolul respectiv ar trebui să fie clar și lipsit de ambiguitate pentru consumatori în ceea ce privește reciclabilitatea ambalajelor.
- (72) Ambalajele care fac obiectul sistemelor obligatorii de garanție-returnare ar trebui să poarte o etichetă care să informeze consumatorii că ambalajele intră sub incidența sistemului respectiv și că, prin urmare, ambalajele ar trebui să fie colectate prin intermediul unor canale de colectare specifice, autorizate în acest scop de autoritățile naționale. Această etichetă ar trebui să fie o etichetă UE armonizată, stabilită de Comisie. Ar trebui să fie posibil ca statele membre să solicite utilizarea unor astfel de etichete armonizate pe ambalajele care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare instituite în temeiul dreptului intern înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (73) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³²⁾ funcționează ca o „plasă de siguranță” care asigură un nivel înalt de protecție a consumatorilor în toate sectoarele, venind în completarea unor cerințe mai detaliate din dreptul Uniunii specific unui anumit sector sau specific unor anumite produse, cu excepția cazului în care există o contradicție între respectiva directivă și alte norme ale Uniunii vizând aspecte specifice ale practicilor comerciale

neloiale, situație în care acestea din urmă ar trebui să prevaleze în ceea ce privește respectivele aspecte specifice. Directiva (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³³⁾ prevede că afișarea unei etichete voluntare de durabilitate, care nu îndeplinește anumite cerințe, constituie o practică comercială neloială.

- (74) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a cerințelor de etichetare, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a îmbunătăți în continuare sortarea deșeurilor, a stabili metodologia de identificare a materialelor componente ale ambalajelor și pentru identificarea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare prin intermediul tehnologiilor digitale deschise și standardizate și pentru a stabili o etichetă armonizată și specificații și formatul pentru cerințele de etichetare a ambalajelor și recipientelor pentru deșeuri, stabilite în temeiul prezentului regulament. La elaborarea specificațiilor respective, Comisia ar trebui să reducă la minimum elementele lingvistice și să țină seama de informațiile științifice sau de alte informații tehnice disponibile, inclusiv de standardele internaționale relevante. La proiectarea etichetării armonizate a ambalajelor care fac obiectul unui sistem de garanție-returnare ar trebui să se țină seama de eventualele variații în rândul statelor membre în ceea ce privește cuantumul garanției percepute. Având în vedere noul sistem, Decizia 97/129/CE a Comisiei ⁽³⁴⁾ ar trebui să fie abrogată începând cu 12 august 2028, iar conținutul său ar trebui să fie încorporat în actul de punere în aplicare.
- (75) Operatorii economici ar trebui să se asigure că ambalajele respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament. Aceștia ar trebui să ia măsurile adecvate pentru a asigura o astfel de conformitate în raport cu rolurile lor respective în lanțul de aprovizionare, pentru a asigura libera circulație a ambalajelor pe piața internă și pentru a îmbunătăți sustenabilitatea acesteia.
- (76) Întrucât are cele mai detaliate cunoștințe privind procesul de proiectare și de producție, fabricantul este cel mai în măsură să efectueze evaluarea conformității prevăzută în prezentul regulament. Evaluarea conformității în temeiul prezentului regulament ar trebui, așadar, să rămână exclusiv obligația fabricantului.
- (77) Ar trebui să se asigure faptul că furnizorii de ambalaje sau de materiale de ambalare furnizează fabricantului toate informațiile și documentele necesare pentru ca fabricantul să demonstreze conformitatea ambalajului și a materialelor de ambalare. Informațiile și documentele ar trebui să fie furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic.
- (78) Pentru a proteja funcționarea pieței interne, este necesar să se asigure că ambalajele din țări terțe care intră pe piața Uniunii respectă prezentul regulament, indiferent dacă sunt importate ca ambalaje de sine stătătoare sau în asociere cu un produs ambalat. În special, este necesar să se asigure că fabricanții au aplicat proceduri adecvate de evaluare a conformității în ceea ce privește ambalajele respective. Prin urmare, importatorii ar trebui să se asigure că ambalajele pe care

le introduc pe piață respectă cerințele respective și că documentația elaborată de fabricanți este pusă la dispoziția autorităților naționale competente pentru inspecție.

- (79) Atunci când introduce un ambalaj pe piață, fiecare importator ar trebui să indice pe ambalaj numele său, denumirea sa comercială înregistrată sau marca sa înregistrată, precum și adresa poștală și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare prin care poate fi contactat. Ar trebui să fie prevăzute excepții în cazurile în care ambalajul nu permite aceste indicații.
- (80) Întrucât distribuitorul pune la dispoziție pe piață un ambalaj după ce acesta a fost introdus pe piață de către fabricant sau importator, acesta ar trebui să acționeze cu grija cuvenită în ceea ce privește cerințele aplicabile din prezentul regulament. De asemenea, distribuitorul ar trebui să se asigure că modul în care manipulează ambalajul nu afectează conformitatea acestuia cu cerințele respective.
- (81) Întrucât distribuitorii și importatorii sunt aproape de piață și au un rol important în asigurarea conformității ambalajului, ar trebui să fie implicați în sarcinile de supraveghere a pieței desfășurate de autoritățile naționale competente și să fie pregătiți să participe activ, furnizând autorităților respective toate informațiile necesare referitoare la ambalajul vizat.
- (82) Orice importator sau distribuitor care fie introduce pe piață un ambalaj sub numele sau marca proprie a importatorului sau a distribuitorului, fie modifică un ambalaj introdus deja pe piață într-un mod care ar putea afecta conformitatea cu prezentul regulament, ar trebui să fie considerat fabricant și ar trebui să își asume responsabilitatea pentru obligațiile fabricantului.
- (83) Asigurarea trasabilității unui ambalaj de-a lungul întregului lanț de aprovizionare facilitează sarcina autorităților de supraveghere a pieței de a identifica operatorii economici care au introdus ambalaje neconforme pe piață sau le-au pus la dispoziție pe piață. Prin urmare, operatorii economici ar trebui să aibă obligația de a păstra informațiile privind tranzacțiile lor pentru o anumită perioadă.
- (84) Problema generării excesive de deșeuri de ambalaje nu poate fi abordată pe deplin prin stabilirea unor obligații privind proiectarea ambalajelor. Pentru anumite tipuri de ambalaje, ar trebui să fie impuse obligații de reducere a proporției spațiului gol pentru operatorii economici care umplu sau utilizează în alt mod astfel de ambalaje. În cazul ambalajelor grupate, al celor pentru transport și al celor pentru comerț electronic utilizate pentru furnizarea de produse distribuitorilor finali sau utilizatorilor finali, proporția spațiului gol nu ar trebui să depășească 50 %. Această obligație nu ar trebui să se aplice ambalajelor reutilizabile. În conformitate cu ierarhia deșeurilor și pentru a promova inovarea în domeniul ambalajelor în scopul reducerii deșeurilor de ambalaje, ar trebui să fie posibil ca operatorii economici care utilizează ambalajele de vânzare ca ambalaje pentru comerț electronic să fie scutiți de această obligație. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru calcularea proporției de spațiu gol, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili metodologia.

- (85) Pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a mediului pe piața internă, precum și un nivel ridicat de siguranță alimentară și igienă alimentară și pentru a facilita îndeplinirea obiectivelor de prevenire a generării de deșeuri de ambalaje, nu ar trebui să se introducă pe piață ambalaje inutile sau care pot fi evitate. Lista acestor formate de ambalaje este prevăzută în prezentul regulament. Comisia ar trebui să publice orientări pentru a explica mai detaliat lista respectivă, inclusiv oferind exemple de ambalaje și orientări în ceea ce privește scutirile de restricții.
- (86) Pentru a promova circularitatea și utilizarea sustenabilă a ambalajelor, este necesar să se limiteze riscul ca ambalajele comercializate ca reutilizabile să nu fie reutilizate în practică și să se asigure returnarea de către consumatori a ambalajelor reutilizabile. Cel mai adecvat mod de a realiza acest lucru este de a stabili obligația operatorilor economici care utilizează ambalaje reutilizabile de a se asigura că este instituit un sistem de reutilizare, permițând astfel ca astfel de ambalaje să circule, să intre în rotație și să fie utilizate în mod repetat. Pentru a maximiza beneficiile ale acestor sisteme, ar trebui să fie stabilite cerințe minime pentru sistemele în buclă deschisă și în buclă închisă. Confirmarea conformității ambalajelor reutilizabile cu un sistem de reutilizare ar trebui, de asemenea, să facă parte din documentația tehnică a acestor ambalaje. Sistemele de reutilizare pot varia în ceea ce privește dimensiunea și acoperirea geografică de la sisteme locale mai mici la sisteme mai mari, care se pot întinde pe teritoriul unuia sau mai multor state membre.
- (87) Ambalajele reutilizabile trebuie să fie sigure pentru utilizatorii lor. Prin urmare, operatorii economici care își oferă produsele în ambalaje reutilizabile ar trebui să se asigure că, înainte ca un ambalaj reutilizabil să fie reutilizat, acesta face obiectul unui proces de recondiționare, pentru care ar trebui să fie stabilite cerințe.
- (88) Ambalajele reutilizabile devin deșeuri, în înțelesul articolului 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE, atunci când deținătorul le elimină, intenționează să le elimine sau are obligația să le elimine. În mod normal, ambalajele reutilizabile din cadrul unui proces de recondiționare nu sunt considerate deșeuri.
- (89) Pentru a stimula prevenirea generării de deșeuri, ar trebui să fie introdus un nou concept de „reumplere”. Reumplerea ar trebui să fie înțeleasă ca o măsură specifică de prevenire a generării de deșeuri, care contribuie la îndeplinirea obiectivelor privind prevenirea stabilite în prezentul regulament și care este necesară pentru îndeplinirea acestora.
- (90) În cazul în care operatorii economici oferă posibilitatea de a achiziționa produse prin reumplere, aceștia ar trebui să se asigure că stațiile lor de reumplere îndeplinesc anumite cerințe pentru a garanta sănătatea și siguranța consumatorilor. În acest context, în cazul în care consumatorii își utilizează propriile recipiente, operatorii economici ar trebui să ofere informații cu privire la condițiile de reumplere și utilizare a acestor recipiente în condiții de siguranță. Pentru a încuraja reumplerea, operatorii economici nu ar trebui să pună la dispoziție ambalaje în mod gratuit sau ambalaje care nu fac parte dintr-un sistem

de garanție-returnare la stațiile de reumplere. Operatorii economici ar trebui să fie exonați de răspundere pentru problemele de siguranță alimentară care ar putea apărea ca urmare a utilizării recipientelor aduse de consumatori.

- (91) Pentru a reduce proporția tot mai mare de ambalaje de unică folosință și cantitățile tot mai mari de deșuri de ambalaje care sunt generate, este necesar să se stabilească obiective cantitative privind reutilizarea ambalajelor în sectoarele care au fost evaluate ca având cel mai mare potențial de reducere a deșeurilor de ambalaje, și anume alimente și băuturi pentru consum la pachet, electrocasnice mari și ambalaje pentru transport. Acest lucru a fost evaluat pe baza unor factori precum sistemele existente de reutilizare, necesitatea utilizării ambalajelor și posibilitatea de a îndeplini cerințele funcționale în ceea ce privește izolarea, curățenia, sănătatea, igiena și siguranța. De asemenea, au fost luate în considerare diferențele dintre produse și sistemele lor de producție și distribuție. Punerea în aplicare a unor astfel de obiective ar trebui să țină seama de avantajele pentru mediu obținute pe parcursul întregului ciclu de viață al unui produs. Se preconizează că stabilirea obiectivelor va sprijini inovarea și va crește proporția ambalajelor reutilizate și a soluțiilor de reumplere în cadrul vânzărilor de ambalaje. Nu ar trebui să fie permise ambalajele din plastic de unică folosință pentru alimentele și băuturile umplute și consumate în spațiile din sectorul HORECA. Consumatorii ar trebui să aibă întotdeauna opțiunea de a cumpăra alimente și băuturi la pachet în recipiente reutilizabile sau în propriile lor recipiente, în condiții care să nu fie mai puțin favorabile decât cele aplicabile pentru alimentele și băuturile oferite în ambalaje de unică folosință. Operatorii economici care comercializează alimente sau băuturi la pachet ar trebui să ofere consumatorilor opțiunea de a cumpăra alimentele sau băuturile în propriile recipiente și opțiunea de a cumpăra alimente și băuturi în ambalaje reutilizabile.
- (92) În anumite condiții, statele membre ar trebui să poată scuti operatorii economici de la obligațiile de reutilizare pentru o perioadă de cinci ani, care poate fi reînnoită. Aceste condiții ar trebui să fie bazate pe rate ridicate de reciclare și cu rate ridicate de prevenire a generării de deșuri aplicabile în statul membru care acordă scutirea, inclusiv o primă rată intermediară de prevenire a generării de deșuri de 3 % până în 2028, precum și cu adoptarea de către operatorii economici a unui plan corporativ de prevenire și reciclare a deșeurilor.
- (93) Introducerea pe piață a unor ambalaje care fac obiectul restricțiilor privind utilizarea anumitor formate de ambalaje în temeiul prezentului regulament în cazul mijloacelor de transport care operează la nivel transfrontalier și care oferă servicii de catering la bord, cum ar fi aeronavele, avioanele, trenurile, navele de croazieră, feriboturile, iahturile și ambarcațiunile, ar trebui să fie înțeleasă ca având loc în momentul în care mijloacele de transport în cauză călătoresc cu ambalajele respective către Uniune sau în interiorul acesteia. Călătoriile în interiorul Uniunii ar trebui să fie înțelese ca o situație în care vehiculul de transport pleacă de la o destinație situată în Uniune și sosește la o destinație situată în Uniune.

- (94) Pentru a le spori eficacitatea și a asigura tratamentul egal al operatorilor economici, obiectivele privind reutilizarea ar trebui să le revină operatorilor economici. În cazul introducerii unor obiective privind reutilizarea pentru băuturi, obiectivele privind reutilizarea ar trebui să le revină distribuitorilor finali care pun la dispoziția consumatorilor băuturi în ambalaje de vânzare. Anumite băuturi considerate perisabile, deoarece sunt expuse riscului de alterare microbiologică cauzată de bacterii sau drojdii, necesită o tehnologie specifică implementată în condiții aseptice pentru a le proteja de alterare și pentru a le asigura în același timp o perioadă lungă de valabilitate. Prin urmare, laptele și alte băuturi perisabile ar trebui să fie scutite de obligația de a îndeplini obiectivele privind reutilizarea ambalajelor. Obiectivele ar trebui să fie calculate ca procent din vânzările, volumul sau greutatea vândute în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau, în cazul ambalajelor pentru transport, ca procent din numărul de reutilizări. Obiectivele ar trebui să fie neutre din punctul de vedere al materialelor. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a obiectivelor privind reutilizarea, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește metodologia de calcul al acestora.
- (95) În unele cazuri, utilizarea formatelor ambalajelor de unică folosință pentru transport nu este necesară, deoarece există o gamă largă de alternative reutilizabile care funcționează bine. Pentru a se asigura că astfel de alternative sunt utilizate în mod eficace, este oportun să se solicite operatorilor economici ca, atunci când transportă produse între diferite amplasamente ale aceleiași operator economic sau între operatorul economic și întreprinderile afiliate sau parteneri, să utilizeze numai ambalaje pentru transport reutilizabile în ceea ce privește formatele de ambalare, cum ar fi paletii, cutiile din plastic pliabile, lăzile din plastic, recipientele intermediare pentru materialele în vrac, atât rigide, cât și flexibile, sau bidoanele. Din aceleași motive, aceeași obligație ar trebui să se aplice operatorilor economici care transportă produse în interiorul unui stat membru. Pentru anumite tipuri de ambalaje pentru transport sau de ambalaje pentru vânzare, alternativele reutilizabile nu sunt o opțiune. Acest lucru este valabil pentru cutiile de carton, în cazul cărora numărul de rotații este foarte scăzut, și pentru ambalajele utilizate pentru anumite produse sensibile la contact, care au nevoie de o curățare specifică între utilizări. Prin urmare, astfel de ambalaje ar trebui să fie scutite de obligația de a îndeplini obiectivele privind reutilizarea ambalajelor de transport și a ambalajelor de vânzare utilizate pentru transportul produselor.
- (96) Îndeplinirea obiectivelor privind reutilizarea și reumplerea poate fi o provocare pentru operatorii economici mai mici. Prin urmare, anumiți operatori economici ar trebui să fie scutiți de obligația de a îndeplini obiectivele privind reutilizarea ambalajelor în cazul în care introduc pe piață mai puțin decât un anumit volum de ambalaje și îndeplinesc definiția microîntreprinderii prevăzută în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ⁽³⁵⁾, în versiunea aplicabilă la 11 februarie 2025, sau dacă un distribuitor final deține o suprafață de vânzare care nu depășește o anumită limită. În acest scop, competența de a adopta acte în conformitate cu

articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a modifica pragul suprafeței de vânzare, pentru a stabili și a preciza condițiile detaliate și cerințele de raportare care urmează să fie aplicate acordurilor de grupare ale distribuitorilor finali, pentru a modifica pragul de mărime pentru scutirea operatorilor economici și pentru a stabili scutiri suplimentare pentru anumiți alți operatori economici sau pentru anumite formate de ambalaje care fac obiectul obiectivelor de reutilizare sau de reumplere, din cauza constrângerilor economice sau în cazul unor probleme grave de igienă, siguranță alimentară sau de mediu care împiedică îndeplinirea acestor obiective.

- (97) Pentru a permite verificarea respectării obiectivelor privind reutilizarea, este necesar ca operatorii economici respectivi să raporteze autorităților competente. Operatorii economici ar trebui să raporteze datele relevante pentru fiecare an calendaristic, începând cu anul calendaristic 2030. Statele membre ar trebui să pună aceste date la dispoziția publicului.
- (98) Întrucât operatorii economici pot utiliza mai multe formate de ambalaje diferite, îndeplinirea obiectivelor de reutilizare ar trebui să fie calculată pe baza cantității totale de alimente sau băuturi puse la dispoziție pe piață, prin referire la numărul total de unități de vânzare sau la greutatea alimentelor sau volumul băuturilor, după caz.
- (99) Având în vedere nivelurile în continuare ridicate ale consumului de pungi de transport din plastic, utilizarea ineficientă a resurselor și potențialul acestora de a fi aruncate în mod necontrolat, este oportun să se mențină dispozițiile care vizează obținerea unei reduceri durabile a consumului de pungi de transport din plastic, astfel cum se prevede deja prin Directiva 94/62/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/720 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁶⁾. Având în vedere abordările divergente actuale și cerințele limitate de raportare privind pungile de transport din plastic, este dificil să se evalueze dacă măsurile de reducere a consumului luate de statele membre au atins obiectivul unei reduceri „durabile” a consumului de astfel de pungi și, de asemenea, dacă acestea nu au crescut consumul altor tipuri de pungi de transport din plastic. Prin urmare, este necesar să se armonizeze o definiție a reducerii durabile a consumului de pungi de transport din plastic și să se stabilească un obiectiv comun, precum și să se introducă noi cerințe de raportare.
- (100) Având în vedere rezultatele studiului de evaluare din 2021 privind pungile de transport din plastic intitulat „Studiu preliminar pentru evaluarea fezabilității unor măsuri suplimentare ale UE privind prevenirea generării de deșeuri și punerea în aplicare a Directivei privind pungile din plastic, partea a doua - punerea în aplicare a Directivei privind pungile din plastic”, trebuie luate măsuri suplimentare pentru a reduce consumul de pungi de transport din plastic subțire și pentru a evalua posibilele efecte de substituție cu pungile de transport din plastic foarte subțire și pungile de transport din plastic mai groase, de peste 50 de microni.
- (101) Întrucât pungile de transport din plastic foarte subțire, sub 15 microni, au un

potențial ridicat de a deveni deșeuri și de a contribui la poluarea marină, ar trebui să fie luate măsuri pentru a restricționa introducerea lor pe piață, cu excepția cazurilor în care sunt destinate unor utilizări strict necesare. Pungile din plastic respective nu ar trebui să fie introduse pe piață ca ambalaje pentru produse alimentare în vrac, cu excepția cazurilor justificate pe motive de igienă sau pentru ambalarea produselor alimentare în vrac umede, cum ar fi carnea crudă, peștele sau produsele lactate.

- (102) Pentru a realiza o reducere susținută a consumului de pungă de transport din plastic subțire pe teritoriul lor, statele membre ar trebui să poată adopta măsuri care să includă interzicerea acestor tipuri de pungă de transport din plastic, punerea în aplicare a unor obiective naționale de reducere, menținerea sau introducerea de instrumente economice, precum și alte restricții de comercializare, cu condiția ca aceste măsuri să fie proporționale și nediscriminatorii. Respectivele măsuri pot varia în funcție de impactul asupra mediului al pungilor de transport din plastic subțire atunci când sunt valorificate sau eliminate, de proprietățile lor de compostare, de durabilitatea sau de utilizarea lor specifică preconizată. Cu condiția îndeplinirii obiectivelor prevăzute în prezentul regulament pentru pungile de transport din plastic, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a pune în aplicare dispozițiile referitoare la pungile în cauză prin intermediul unor acorduri încheiate între autoritățile competente și sectoarele economice în cauză.
- (103) O reducere a utilizării pungilor de transport din plastic nu ar trebui să conducă la înlocuirea lor cu pungi din alte materiale de ambalare. Comisia ar trebui să monitorizeze utilizarea altor materiale de ambalare și să propună un obiectiv precum și, dacă este cazul, măsuri de reducere a consumului de astfel de materiale de ambalare.
- (104) Pentru a asigura aplicarea eficace și armonizată a cerințelor de sustenabilitate stabilite în prezentul regulament sau în temeiul acestuia, respectarea acestor cerințe ar trebui să fie măsurată prin metode fiabile, exacte și reproductibile, care iau în considerare metodele de ultimă generație general recunoscute.
- (105) Pentru a se asigura că nu există obstacole în calea comerțului pe piața internă, cerințele privind sustenabilitatea ambalajelor, inclusiv privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare din ambalaje, ambalajele compostabile, reducerea la minimum a ambalajelor, ambalajele reutilizabile și sistemele de reutilizare ar trebui să fie armonizate la nivelul Uniunii. Pentru a facilita evaluarea conformității în ceea ce privește astfel de cerințe, inclusiv metodele de testare, măsurare sau calcul, este necesar să se prevadă o prezumție de conformitate pentru ambalajele și produsele ambalate care sunt în conformitate cu standardele armonizate adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 în scopul exprimării specificațiilor tehnice detaliate ale cerințelor respective.
- (106) În absența unor standarde armonizate, recurgerea la specificații comune trebuie utilizată ca o soluție de rezervă pentru a facilita îndeplinirea de către fabricant a obligației de a respecta cerințele de sustenabilitate, de exemplu, atunci când

există întârzieri nejustificate în ceea ce privește stabilirea unui standard armonizat. În plus, recurgerea la specificații comune ar trebui să fie posibilă în cazul în care Comisia a restricționat sau a retras trimiterile la standarde armonizate relevante, în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012. Conformitatea cu specificațiile comune adoptate de Comisie prin intermediul unor acte de punere în aplicare ar trebui, de asemenea, să dea naștere unei prezumții de conformitate.

- (107) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a recurgerii la specificații comune, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili, modifica sau abroga specificații comune pentru cerințele privind sustenabilitatea, etichetarea și sistemele de reutilizare și pentru a adopta metode de testare, de măsurare sau de calcul. Comisia ar trebui să țină seama de opiniile organismelor și ale grupurilor de experți relevante și să consulte toate părțile interesate relevante atunci când elaborează proiectele de acte de punere în aplicare.
- (108) Pentru a asigura coerența cu alte dispoziții din dreptul Uniunii, procedura de evaluare a conformității ar trebui să fie modulul de control intern al producției inclus în prezentul regulament pe baza modulelor incluse în Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁷⁾.
- (109) Marcajul CE de pe ambalaje nu ar trebui să indice conformitatea ambalajelor cu cerințele prezentului regulament, ci doar să indice conformitatea produsului ambalat cu dreptul aplicabil al Uniunii privind produsele, dacă este cazul. Într-adevăr, dreptul Uniunii privind produsele impune, de regulă, aplicarea marcajului CE referitor la produs fie chiar pe produs, fie pe ambalajul acestuia. Impunerea aplicării marcajului CE pe ambalaj pentru a demonstra conformitatea cu cerințele prezentului regulament ar putea duce la confuzie și neînțelegeri în ceea ce privește întrebarea dacă marcajul se referă la ambalajul propriu-zis sau la produsul ambalat și, în cele din urmă, la incertitudini cu privire la siguranța și conformitatea efective ale produselor ambalate în cauză.
- (110) Conformitatea ambalajului unui produs cu cerințele prezentului regulament ar trebui să fie demonstrată prin declarația de conformitate UE.
- (111) Fabricanții ar trebui să întocmească o declarație de conformitate UE pentru a furniza informații cu privire la conformitatea ambalajelor cu prezentul regulament. Este posibil ca fabricanților să le fie impusă, de asemenea, obligația de a întocmi o declarație de conformitate UE în temeiul altor dispoziții de drept al UE. Pentru a asigura accesul la informații în scopul supravegherii pieței, ar trebui să fie întocmită o declarație de conformitate UE unică în conformitate cu toate actele juridice relevante ale Uniunii. Pentru a reduce sarcina administrativă a operatorilor economici, respectiva declarație de conformitate UE unică ar trebui să poată conține un dosar cu declarațiile de conformitate individuale relevante.
- (112) Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁸⁾

oferă un cadru pentru supravegherea pieței în ceea ce privește produsele și pentru controlul produselor provenite din țări terțe. Regulamentul respectiv ar trebui să fie aplicabil ambalajelor care intră sub incidența prezentului regulament pentru a garanta faptul că ambalajele care beneficiază de libera circulație a mărfurilor în cadrul Uniunii îndeplinesc cerințe care oferă un nivel ridicat de protecție a intereselor publice, precum sănătatea umană, siguranța și mediul.

- (113) Gestionarea deșeurilor în Uniune ar trebui să fie îmbunătățită pentru a proteja, a conserva și a îmbunătăți calitatea mediului, pentru a proteja sănătatea umană, pentru a asigura utilizarea prudentă, eficientă și rațională a resurselor naturale, pentru a promova principiile economiei circulare, pentru a spori utilizarea energiei din surse regenerabile, pentru a crește eficiența energetică, pentru a reduce gradul de dependență a Uniunii față de resursele importate, pentru a crea noi oportunități economice și pentru a contribui la competitivitatea pe termen lung. Utilizarea mai eficientă a resurselor ar aduce, de asemenea, economii nete substanțiale întreprinderilor, autorităților publice și consumatorilor din Uniune, reducând, în același timp, emisiile anuale totale de gaze cu efect de seră.
- (114) În pofida cerințelor și a obiectivelor de reducere la minimum a ambalajelor, astfel cum sunt prevăzute în Directiva 94/62/CE, generarea de deșuri de ambalaje a crescut în termeni absoluți și pe baza datelor pe cap de locuitor, iar tendințele indică o nouă scădere drastică a reutilizării și a reumplerii ambalajelor, amplificată de creșterea consumului la pachet și a comerțului electronic. Pe măsură ce produsele, materialele și modelele de consum au evoluat, s-a înregistrat o creștere semnificativă a utilizării ambalajelor de unică folosință, în special a plasticului de unică folosință. Acest lucru este legat de peisajul comerțului cu amănuntul, cu rețele de distribuție mai mari, de fabricarea și ambalarea produselor pe linii de ambalaje de mare viteză, care exercită o presiune combinată în sensul scăderii pieței pentru reutilizare și reumplere.
- (115) Pentru a monitoriza și a verifica respectarea de către producători și de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor a obligațiilor care decurg din răspunderea extinsă a producătorilor în ceea ce privește colectarea și tratarea deșeurilor provenite din produsele lor, este necesar ca statele membre să desemneze una sau mai multe autorități competente.
- (116) Pentru a asigura o punere în aplicare mai bună, mai promptă și mai uniformă a obiectivelor de prevenire a generării de deșuri și de reciclare a deșeurilor de către statele membre și a anticipa orice deficiență în materie de punere în aplicare, ar trebui să fie menținut un sistem de rapoarte de alertă timpurie pentru a detecta deficiențele și a permite luarea de măsuri înainte de expirarea termenelor pentru îndeplinirea obiectivelor. O extindere a acestui sistem, care, în temeiul Directivei 94/62/CE, a vizat îndeplinirea obiectivelor de reciclare, ar trebui, de asemenea, să includă obiective de reducere a deșeurilor de ambalaje care trebuie atinse de statele membre până în 2030, 2035 și 2040.
- (117) Întrucât gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje reprezintă un

element important al gestionării deșeurilor în general, statele membre ar trebui să dedice acestui aspect un capitol separat în planurile lor de gestionare a deșeurilor elaborate pentru executarea obligației prevăzute în Directiva 2008/98/CE. Măsurile referitoare la prevenirea generării de deșeuri și la reutilizarea acestora ar trebui să fie incluse în programele de prevenire a generării de deșeuri impuse în temeiul Directivei 2008/98/CE. Capitolele respective ar trebui să fie incluse în planurile de gestionare a deșeurilor și în programele de prevenire a generării de deșeuri, fie ca parte a următoarei evaluări periodice a acestora, astfel cum se prevede în temeiul Directivei 2008/98/CE, fie mai devreme.

- (118) Prezentul regulament se bazează pe normele de gestionare a deșeurilor și pe principiile generale prevăzute în Directiva 2008/98/CE.
- (119) Prevenirea generării de deșeuri este cea mai eficientă modalitate de a îmbunătăți utilizarea eficientă a resurselor și de a reduce impactul deșeurilor asupra mediului. Prin urmare, este important ca operatorii economici să ia măsurile adecvate pentru a reduce generarea de deșeuri prin eliminarea ambalajelor excesive și prin utilizarea anumitor formate de ambalaje, prin prelungirea duratei de viață a ambalajelor, prin reproiectarea produselor sau a strategiilor de vânzare astfel încât să nu existe ambalaje sau să se poată utiliza mai puține ambalaje, inclusiv vânzările în vrac, și prin trecerea de la ambalajele de unică folosință la ambalajele reutilizabile.
- (120) Pentru a obține o reducere ambițioasă și durabilă a generării globale de deșeuri de ambalaje, ar trebui să fie stabilite obiectivele de prevenire a generării de deșeuri pentru reducerea deșeurilor de ambalaje pe cap de locuitor care să fie atinse până în 2030. Îndeplinirea unui obiectiv de reducere a deșeurilor de ambalaje cu 5 % în 2030 față de 2018 ar trebui să implice o reducere totală absolută de aproximativ 19 % în medie în întreaga Uniune în 2030, comparativ cu scenariul de referință din 2030. Pentru a se asigura continuarea eforturilor de reducere după 2030, ar trebui să fie stabilit pentru 2035 un obiectiv de reducere cu 10 % față de 2018; se estimează că aceasta va reduce deșeurile de ambalaje cu 29 % față de scenariul de referință din 2035. De asemenea, ar trebui să fie stabilit pentru 2040 un obiectiv de reducere suplimentar de 15 % față de 2018; se estimează că aceasta va reduce deșeurile de ambalaje cu 37 % față de scenariul de referință din 2040. Pentru a sprijini statele membre în îndeplinirea obiectivelor de prevenire a generării de deșeuri de ambalaje, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a institui un factor de corecție pentru a ține seama de creșterea sau reducerea turismului în raport cu anul de referință 2018. Întrucât generarea de deșeuri de ambalaje comerciale și industriale nu are legătură cu consumul casnic, obiectivele de prevenire a generării de deșeuri pe cap de locuitor nu se pot aplica ca atare deșeurilor de ambalaje comerciale și industriale. Statele membre care au instituit un sistem diferit pentru gestionarea deșeurilor de ambalaje menajere, pe de o parte, și pentru deșeurile de ambalaje industriale și comerciale, pe de altă parte, ar trebui să poată să își păstreze specificitatea.

- (121) Ar trebui să fie posibil ca statele membre să îndeplinească aceste obiective de prevenire a generării de deșuri prin instrumente economice și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșurilor, inclusiv măsuri care să fie puse în aplicare prin scheme de răspundere extinsă a producătorilor, prin promovarea instituirii și a funcționării eficiente a sistemelor de reutilizare și prin încurajarea operatorilor economici să ofere utilizatorilor finali posibilități suplimentare de reumplere. Astfel de măsuri ar trebui să fie adoptate în paralel și în plus față de alte măsuri prevăzute în temeiul prezentului regulament care vizează reducerea ambalajelor și a deșurilor de ambalaje, cum ar fi cerințele privind reducerea la minimum a ambalajelor, obiectivele de reutilizare și obligațiile de reumplere, pragurile de volum și măsurile de realizare a reducerii susținute a consumului de pungi de transport din plastic subțire. Cu respectarea normelor generale prevăzute în TFUE și acționând în conformitate cu prezentul regulament, ar trebui să fie posibil ca statele membre să adopte dispoziții care depășesc obiectivele minime de prevenire a generării de deșuri stabilite în prezentul regulament. Atunci când pun în aplicare astfel de măsuri, statele membre ar trebui să fie conștiente de riscul unei treceri de la materiale de ambalare mai grele la materiale de ambalare mai ușoare și ar trebui să acorde prioritate măsurilor care reduc la minimum riscul respectiv.
- (122) Pentru a pune în aplicare principiul „poluatorul plătește” care este prevăzut la articolul 191 alineatul (2) din TFUE, este oportun să se stabilească obligații de gestionare a deșurilor de ambalaje pentru producători. În acest scop, prezentul regulament se bazează pe cerințele privind răspunderea extinsă a producătorilor prevăzute în Directiva 2008/98/CE, pentru a se asigura că schema de răspundere extinsă a producătorilor acoperă integral costurile de gestionare a deșurilor aferente ambalajelor și pentru a facilita efectuarea unor controale adecvate de către autoritățile competente. Prezentul regulament urmărește să definească în mod clar un producător pentru fiecare unitate de ambalaj, fie că este vorba despre ambalaje goale, fie că este vorba despre ambalaje care conțin produse. Ca regulă generală, producătorul ar trebui să fie operatorul economic care, în calitate de fabricant, importator sau distribuitor stabilit într-un stat membru, pune la dispoziție produse ambalate din teritoriul statului membru respectiv și pe același teritoriu. Aceasta include orice ofertă de distribuție, consum sau utilizare susceptibilă să ducă la o furnizare efectivă. Astfel, în cazul în care o societate cumpără un produs ambalat din alt stat membru decât cel în care este situată societatea sau dintr-o țară terță și furnizează respectivul produs ambalat în statul membru în care este situată, societatea respectivă ar trebui să fie considerată a fi producătorul, întrucât este prima societate care pune la dispoziție pe teritoriul statului membru respectiv produsul ambalat. În ceea ce privește platformele online, oferirea inițială a unui produs ar trebui să fie considerată drept o punere la dispoziție în sensul definiției produsului. Cu toate acestea, pentru a reduce la minimum orice sarcină administrativă inutilă pentru întreprinderile mici care se ocupă cu umplerea ambalajelor pentru transport, a ambalajelor pentru producția primară sau a ambalajelor de servire la punctul de vânzare, sub formă de ambalaje de unică folosință sau sub formă de ambalaje

reutilizabile, producătorul ar trebui să fie fabricantul, distribuitorul sau importatorul de astfel de ambalaje care pune pentru prima dată ambalajele la dispoziție de pe teritoriul aceluși stat membru, deoarece operatorul economic respectiv este cel mai în măsură să respecte obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor.

- (123) Pe de altă parte, atunci când ambalajul sau produsul ambalat este pus la dispoziție direct utilizatorului final prin contracte la distanță, producătorul ar putea fi, de asemenea, stabilit într-un alt stat membru sau într-o țară terță. În astfel de situații, în cazul în care producătorul este stabilit într-un alt stat membru, acesta ar trebui să numească un reprezentant autorizat în materie de răspundere extinsă a producătorilor în statul membru în care se află utilizatorul final. În cazurile în care producătorul este stabilit într-o țară terță, ar trebui, de asemenea, să fie posibil ca statele membre să prevadă că numirea unui reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor este obligatorie pentru a evita riscul eludării obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor. Pentru a asigura respectarea principiului „poluatorul plătește” și în contextul respectării răspunderii extinse a producătorilor, este necesar să se asigure certitudinea cu privire la ce tip de producător este responsabil pentru deșeurile de ambalaje, în special în cazul „societăților de logistică”. Societățile de logistică sunt societăți care primesc mărfuri importate din țări terțe și care desfășoară activități de manipulare a mărfurilor importate (de exemplu, dezambalare și reambalare în formate sau cantități mai mici pentru a se conforma cererilor clienților), înainte de a trimite mărfurile clienților, fie în același stat membru, fie în alt stat membru, folosind integral sau parțial ambalajele de transport originale ori nefolosindu-le deloc. În astfel de cazuri, ar trebui să fie identificat un producător pentru ambalajele de transport originale care provin dintr-o țară terță, rămân la societatea de logistică și devin deșeurii în Uniune. De regulă, societatea de logistică nu va deține proprietatea asupra mărfurilor, însă ar trebui să fie considerată producător pentru ambalajele provenite dintr-o țară terță și pe care le manipulează în cadrul activității sale.
- (124) Pe lângă costurile impuse producătorilor în temeiul prezentului regulament și al Directivei 2008/98/CE, statele membre păstrează posibilitatea de a acoperi costurile necesare care rezultă din activitățile de curățare, inclusiv transportul și tratarea ulterioară a deșeurilor de ambalaje aruncate în mod necontrolat, în cadrul costului total de gestionare a deșeurilor generate de ambalaje care ar trebui să fie acoperit de răspunderea extinsă a producătorilor. Respectivul costuri nu ar trebui să depășească costurile necesare prestării serviciilor în cauză într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și ar trebui să fie convenite în mod transparent și nediscriminatoriu între actorii vizati.
- (125) Pentru a monitoriza dacă producătorii își îndeplinesc obligațiile financiare și organizatorice de a asigura gestionarea deșeurilor provenite din ambalajele pe care le pun la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru sau dezambalează produse ambalate fără a fi utilizator final, este necesar ca un registru al producătorilor să fie instituit și gestionat de autoritatea competentă

din fiecare stat membru și ca producătorii să aibă obligația să se înregistreze.

- (126) Cerințele de înregistrare a producătorilor ar trebui să fie armonizate în întreaga Uniune în cea mai mare măsură posibilă, astfel încât să se faciliteze înregistrarea, în special având în vedere că producătorii pun la dispoziție ambalaje în diferite state membre. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a cerințelor de înregistrare, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili formatul pentru înscrierea în registru și raportarea către acesta și precizarea granularității datelor care urmează să fie furnizate, precum și a tipurilor de ambalaje și a categoriilor de materiale care urmează să facă obiectul informațiilor transmise.
- (127) În conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, este esențial ca producătorii, inclusiv actorii din domeniul comerțului electronic, care introduc pe piața Uniunii ambalaje și produse ambalate sau dezambalează produse ambalate fără a fi utilizatori finali să își asume responsabilitatea pentru gestionarea ambalajelor și produselor ambalate respective la sfârșitul ciclului de viață al acestora. Până la 31 decembrie 2024, trebuie instituite scheme de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se prevede în Directiva 94/62/CE, deoarece acestea reprezintă cele mai adecvate mijloace pentru a realiza acest lucru și pot avea un impact pozitiv asupra mediului prin reducerea generării de deșeurile de ambalaje și prin creșterea colectării și reciclării deșeurilor de ambalaje. Există mari disparități în ceea ce privește modul în care sunt instituite schemele de răspundere extinsă a producătorilor, eficiența acestora și sfera de responsabilitate a producătorilor. Prin urmare, normele privind răspunderea extinsă a producătorilor prevăzute în Directiva 2008/98/CE ar trebui să se aplice în general schemelor de răspundere extinsă a producătorilor pentru producătorii care intră sub incidența prezentului regulament și să fie completate de dispoziții specifice suplimentare, în cazul în care acest lucru este necesar și adecvat. De exemplu, pentru a facilita colectarea separată a deșeurilor de ambalaje, producătorii ar trebui să finanțeze etichetarea recipientelor pentru deșeurile. O astfel de obligație ar fi în conformitate cu principiul „poluatorul plătește” și cu cerințele generale minime privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor stabilite în temeiul Directivei 2008/98/CE.
- (128) În ceea ce privește obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor, prezentul regulament este o *lex specialis* în raport cu Directiva 2008/98/CE. Aceasta înseamnă că dispozițiile din prezentul regulament referitoare la răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să prevaleze asupra oricăror dispoziții contradictorii din directiva respectivă. Acest principiu se referă, de exemplu, la cerințele privind înregistrarea producătorilor, modularea taxelor corespunzătoare răspunderii extinse a producătorilor și raportarea.
- (129) În plus față de cerința armonizată privind reciclabilitatea pentru modularea contribuțiilor financiare ale producătorilor care urmează să fie stabilită în actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament, statelor membre ar trebui să li se permită să utilizeze alte criterii, cum ar fi conținutul reciclat,

reutilizabilitatea, prezența substanțelor periculoase sau criterii în conformitate cu Directiva 2008/98/CE.

- (130) Producătorii ar trebui să aibă posibilitatea să îndeplinească obligațiile legate de răspunderea extinsă a producătorilor în mod colectiv, prin intermediul unor organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și care preiau răspunderea în numele lor. Producătorii sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să facă obiectul unei autorizații din partea statelor membre și ar trebui să demonstreze cu documente, printre altele, că dispun de mijloace financiare pentru a acoperi costurile generate de răspunderea extinsă a producătorilor. Atunci când stabilesc normele administrative și procedurale de autorizare a producătorilor pentru conformitate individuală și a organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pentru conformitate colectivă, ar trebui să fie posibil ca statele membre să diferențieze procesele pentru producătorii individuali de cele pentru organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, pentru a limita sarcina administrativă impusă producătorilor individuali. Statele membre pot autoriza mai multe organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, deoarece concurența dintre acestea poate conduce la beneficii mai mari pentru consumatori. Autoritatea competentă ar trebui să poată percepe producătorilor sau organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și cărora li se încredințează îndeplinirea obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor taxe proporționale și bazate pe costuri pentru procedura de autorizare referitoare la îndeplinirea obligațiilor respective.
- (131) În cazurile în care taxa corespunzătoare răspunderii extinse a producătorilor percepută de o organizație care implementează această răspundere extinsă a producătorilor este clasificată drept venit public, de exemplu atunci când organizația în cauză este gestionată de stat, și pentru a respecta normele bugetare conform cărora veniturile publice trebuie să se bazeze pe date exacte, ar trebui să fie posibil ca statul membru să solicite producătorului să transmită mai frecvent decât o dată pe an informațiile în vederea raportării către autoritatea competentă responsabilă de registru. Întrucât organizațiile gestionate de stat care implementează răspunderea extinsă a producătorilor nu dețin un mandat din partea producătorului reprezentat, cerințele prevăzute în prezentul regulament referitoare la astfel de mandate nu ar trebui să se aplice.
- (132) Prezentul regulament ar trebui să specifice modul în care obligațiile privind trasabilitatea comercianților prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁹⁾, inclusiv la articolul 30 alineatele (2) și (3) din acesta, urmează să fie aplicate furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producători care oferă ambalaje consumatorilor situați în Uniune în ceea ce privește registrele de producători instituite în temeiul prezentului regulament. În sensul prezentului regulament, ar trebui să se considere că orice producător,

indiferent dacă este stabilit într-un stat membru sau într-o țară terță, care oferă ambalaje prin intermediul unor contracte la distanță direct consumatorilor situați într-un stat membru se încadrează în definiția comerciantului în sensul Regulamentului (UE) 2022/2065. Pentru a preveni evitarea obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, ar trebui să se precizeze modul în care furnizorii de platforme online ar trebui să îndeplinească obligațiile respective în ceea ce privește registrele producătorilor de ambalaje instituite în temeiul prezentului regulament. În acest context, în cazul în care furnizorii de platforme online care intră în domeniul de aplicare al capitolului III secțiunea 4 din Regulamentul (UE) 2022/2065 le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii, aceștia ar trebui, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/2065 și înainte de le permite producătorilor să le folosească serviciile, să obțină de la respectivii producători informații cu privire la respectarea de către aceștia a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor prevăzute în prezentul regulament. Normele privind trasabilitatea comercianților care vând ambalaje online fac obiectul normelor de asigurare a respectării legislației prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2065.

- (133) Situații indezirabile similare de evitare a obligațiilor ar putea apărea și în ceea ce îi privește pe furnizorii de servicii de logistică. Prezentul regulament urmărește să prevină astfel de evitări ale obligațiilor printr-o abordare similară cu cea din Regulamentul (UE) 2022/2065 referitoare la furnizorii de platforme online.
- (134) Registrul producătorilor constituit în temeiul prezentului regulament urmează să fie considerat registru public în sensul Regulamentului (UE) 2022/2065. Prin urmare, furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii ar trebui să depună toate eforturile pentru a evalua dacă informațiile furnizate de producătorii în cauză sunt fiabile și complete, în special prin utilizarea sau verificarea bazelor de date online și a interfețelor online oficiale și accesibile în mod liber sau prin solicitarea comercianților în cauză să furnizeze documente justificative fiabile, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2022/2065. În ceea ce privește datele puse la dispoziția publicului în registrul producătorilor, „a depune toate eforturile” în înțelesul articolului 30 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) 2022/2065 necesită, de obicei, o verificare a informațiilor furnizate de producător prin comparare cu datele disponibile publicului, în registrul producătorilor. În special, acest lucru se aplică în cazul în care un stat membru a instituit o interfață online pentru reconcilierea automată a datelor în conformitate cu prezentul regulament.
- (135) Contribuțiile financiare impuse producătorilor în temeiul prezentului regulament în plus față de costurile menționate la articolul 8a alineatul (4) litera (a) din Directiva 2008/98/CE nu ar trebui să aducă atingere niciunui acord voluntar între piețele online și producători atunci când piețele online consimt să accepte integral sau parțial costurile respective în numele producătorilor printr-un mandat scris.

- (136) Statele membre ar trebui să prevadă măsuri de punere în aplicare a răspunderii extinse a producătorilor, norme privind colectarea separată a deșeurilor de ambalaje și norme privind etichetarea recipientelor pentru deșeuri, în cazul în care prezentul regulament nu prevede o armonizare completă a acestor măsuri și norme. În plus, ar trebui să fie posibil ca statele membre să stabilească cerințe suplimentare pentru punerea în aplicare a răspunderii extinse a producătorilor, în conformitate cu Directiva 2008/98/CE și cu prezentul regulament, cu condiția ca astfel de măsuri să nu creeze obstacole pe piața internă. Prezentul regulament nu stabilește care este operatorul responsabil pentru colectarea deșeurilor de ambalaje și nici alte dispoziții contractuale naționale referitoare la colectarea deșeurilor de ambalaje.
- (137) Statele membre ar trebui să instituie sisteme de returnare și colectare a deșeurilor de ambalaje, astfel încât deșeurile de ambalaje să fie direcționate către cea mai adecvată alternativă de gestionare a deșeurilor, în concordanță cu ierarhia deșeurilor. Sistemele ar trebui să fie deschise participării tuturor părților interesate, în special a operatorilor economici și a autorităților publice. Sistemele ar trebui să fie instituite ținând seama de mediu și de sănătatea, siguranța și igiena consumatorilor. Sistemele de returnare și colectare ar trebui, de asemenea, să fie accesibile și să se aplice ambalajelor produselor importate, în temeiul unor dispoziții nediscriminatorii.
- (138) Este posibil ca unele statele membre să fi instituit deja, cu ocazia transpunerii articolului 7 din Directiva 94/62/CE în dreptul intern, sisteme separate de colectare și reciclare a deșeurilor, care stau la baza unor autorizații și acorduri contractuale naționale relevante. Ar trebui să fie posibil ca respectivele state membre să continue să utilizeze aceste sisteme, cu condiția să pună în aplicare în mod corect obligațiile prevăzute în prezentul regulament.
- (139) De asemenea, statele membre ar trebui să ia măsuri de promovare a reciclării care respectă standardele de calitate pentru utilizarea materialelor reciclate în sectoarele relevante. Această obligație este deosebit de relevantă având în vedere procentul minim stabilit pentru conținutul reciclat din ambalajele din plastic.
- (140) Colectarea ambalajelor este un pas esențial pentru a asigura circularitatea acestora și pentru a garanta o piață puternică pentru materiile prime secundare. Stabilirea unei rate obligatorii de colectare reprezintă un stimulent pentru dezvoltarea unor sisteme de colectare eficiente și specializate la nivel național și este menită să sporească cantitatea de deșeuri sortate și potențial reciclate.
- (141) S-a demonstrat că sistemele funcționale de garanție-returnare asigură o rată de colectare foarte ridicată și reciclarea de înaltă calitate, în special a sticlelor și dozelor pentru băuturi. Pentru a sprijini îndeplinirea obiectivului de colectare separată a sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi prevăzut în Directiva (UE) 2019/904, a spori în continuare ratele de colectare și a obține o reciclare calitate mai înaltă a recipientelor din metal pentru băuturi, este oportun ca statele membre să instituie sisteme de garanție-returnare.

Respectivele sisteme vor contribui la creșterea aprovizionării cu materii prime secundare de bună calitate adecvate pentru reciclarea în circuit închis și vor reduce cantitatea de recipiente pentru băuturi aruncate în mod necontrolat.

- (142) Sistemele de garanție-returnare ar trebui să fie obligatorii pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi și pentru recipientele din metal pentru băuturi. Statele membre pot decide, de asemenea, să includă alte ambalaje destinate altor produse sau fabricate din alte materiale în aceste sisteme, în special recipientele de sticlă de unică folosință. Statele membre ar trebui să se asigure că sistemele de garanție-returnare pentru formatele de ambalaje de unică folosință, în special pentru recipientele din sticlă de unică folosință pentru băuturi, sunt disponibile în mod egal pentru ambalajele reutilizabile, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic. Acestea ar trebui să aibă în vedere instituirea unor sisteme de garanție-returnare și pentru ambalajele reutilizabile. Cu respectarea normelor generale prevăzute în TFUE și acționând în conformitate cu prezentul regulament, statelor membre ar trebui să li se permită să adopte dispoziții care depășesc cerințele minime prevăzute în prezentul regulament, cum ar fi perceperea unei garanții la punctul de vânzare în cazul consumului în spațiile din sectorul ospitalității sau obligația ca toți distribuitorii finali să accepte ambalajele pentru care s-a perceput garanție, indiferent de materialele și formatele ambalajelor pe care le distribuie sau de suprafața lor de vânzare.
- (143) Prezentul regulament ar trebui să țină seama de diversitatea sistemelor de garanție-returnare existente în Uniune și să asigure că evoluțiile tehnologice ale respectivelor sisteme nu sunt îngreunate atât timp cât îndeplinesc cerințele și criteriile de creștere a ratelor de colectare și de asigurare a unei mai bune calități a reciclării.
- (144) Având în vedere natura produselor și diferențele dintre sistemele lor de producție și de distribuție, sistemele de garanție-returnare nu ar trebui totuși să fie obligatorii pentru ambalajele pentru vin, produse vitivinicole aromatizate și produse similare vinului, băuturi spirtoase și lapte și produse lactate enumerate în partea XVI din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013. Cu toate acestea, statele membre pot institui sisteme de garanție-returnare care să vizeze astfel de ambalaje pentru băuturi, precum și alte ambalaje pentru băuturi și alte produse.
- (145) Până la 1 ianuarie 2029, toate sistemele de garanție-returnare pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi și pentru recipientele metalice de unică folosință pentru băuturi ar trebui să respecte cerințele minime generale prevăzute în prezentul regulament, cu excepția sistemelor de garanție-returnare instituite înainte de intrarea în vigoare a acestuia, care îndeplinesc obiectivul de colectare separată de 90 % până la 1 ianuarie 2029. Aceste cerințe vor contribui la asigurarea unei mai mari coerențe și a unor rate de returnare mai ridicate în toate statele membre. Cerințele au fost stabilite pe baza opiniilor părților interesate, a analizelor experților și a celor mai bune practici din cadrul sistemelor existente de garanție-returnare. Cerințele sunt concepute astfel încât să permită inovarea,

oferind, în același timp, un nivel de flexibilitate pentru a se adapta la circumstanțele locale.

- (146) Statele membre cu regiuni unde se înregistrează activități comerciale transfrontaliere intense ar trebui să se asigure că sistemele lor de garanție-returnare permit colectarea ambalajelor care țin de sistemele de garanție-returnare ale statelor membre în cauză în puncte de colectare special desemnate și ar trebui să depună eforturi pentru a face posibilă returnarea garanției.
- (147) Ar trebui să fie posibil ca statele membre care îndeplinesc în 2026 o rată de colectare de 80 % a tipurilor de ambalaje vizate fără un sistem de garanție-returnare să solicite să nu instituie un astfel de sistem de garanție-returnare.
- (148) Ar trebui să fie posibil ca statele membre să aleagă să pună în aplicare sistemul de garanție-returnare la nivel subnațional, ținând seama de diviziunile administrative naționale relevante și de situația specifică a teritoriilor de peste mări, atât timp cât acestea demonstrează performanța economică și de mediu a unui astfel de sistem, precum și consecvența sa deplină cu rata de colectare de 90 % stabilită în prezentul regulament pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi și recipientele metalice pentru băuturi.
- (149) Ca măsură specifică de prevenire a generării de deșeurile de ambalaje, statele membre ar trebui să încurajeze în mod activ soluțiile de reutilizare și reumplere. Acestea ar trebui să sprijine instituirea unor sisteme de reutilizare și de reumplere și să monitorizeze funcționarea acestora și respectarea standardelor de igienă. Statele membre sunt încurajate să ia și alte măsuri, cum ar fi instituirea unor sisteme de garanție-returnare care să acopere formatele de ambalaje reutilizabile, utilizarea de stimulente economice sau stabilirea de cerințe pentru distribuitorii finali de a pune la dispoziție un anumit procent din alte produse decât cele care fac obiectul obiectivelor de reutilizare și al obligațiilor de reumplere în ambalaje reutilizabile sau prin reumplere, cu condiția ca aceste cerințe să nu conducă la fragmentarea pieței unice și la crearea de bariere în calea comerțului.
- (150) Cerințele privind colectarea, sortarea, redistribuirea în vederea reumplerii și curățarea sunt complet diferite în cazul sistemelor de garanție-returnare pentru ambalaje de unică folosință față de sistemele de reutilizare bazate pe garanții. Prin urmare, cerințele minime pentru sistemele de garanție-returnare nu ar trebui să se aplice sistemelor de reutilizare bazate pe garanții. În schimb, sistemelor de reutilizare ar trebui să li se aplice cerințe specifice.
- (151) Directiva 94/62/CE a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁰⁾ de stabilire a obiectivelor privind reciclarea pentru statele membre care trebuie atinse până în 2025 și 2030. Aceste obiective și normele de calcul al acestora ar trebui să fie menținute. Recunoscând că fiecare stat membru pornește de pe o poziție diferită în ceea ce privește obiectivele de reciclare și cu toate că în prezentul regulament sunt propuse măsuri care să faciliteze îndeplinirea respectivelor obiective, ar trebui să

fie totuși posibilă amânarea termenelor pentru îndeplinirea obiectivelor de reciclare pentru 2030, în anumite condiții. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să fie împuternicită să respingă un plan de punere în aplicare revizuit prezentat de un stat membru.

(152) Directiva 94/62/CE impune Comisiei să revizuiască obiectivele privind reciclarea ambalajelor pentru 2030 în vederea menținerii sau, dacă este cazul, a creșterii nivelului acestora. Cu toate acestea, nu este încă oportun să se modifice obiectivele stabilite pentru 2030, deoarece dovezile arată că unele state membre încă întâmpină dificultăți în îndeplinirea obiectivelor existente. Din motivul menționat, ar trebui să fie instituite măsuri care să încurajeze fabricanții să introducă pe piață ambalaje mai reciclabile, ajutând astfel statele membre să îndeplinească obiectivele privind reciclarea. În viitor, ar trebui să fie raportate Comisiei date mai detaliate privind fluxurile de reciclare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje. Raportarea datelor respective îi va permite Comisiei să revizuiască obiectivele, cu posibilitatea de a le menține sau de a le crește nivelul. Pentru a ține seama de efectul măsurilor care vizează îmbunătățirea reciclabilității ambalajelor, revizuirea nu ar trebui să aibă loc înaintea evaluării generale preconizate a prezentului regulament, și anume la șapte ani de la intrarea sa în vigoare. În cursul acestei revizuirii, ar trebui să se acorde atenție și posibilității de a introduce obiective noi pe o bază mai detaliată decât obiectivele actuale.

(153) Calcularea obiectivelor în materie de reciclare ar trebui să se bazeze pe greutatea deșeurilor de ambalaje care intră în operațiunea de reciclare. Statele membre ar trebui să asigure fiabilitatea și acuratețea datelor colectate privind deșeurile de ambalaje reciclate. Ca regulă generală, măsurarea efectivă a greutateii deșeurilor de ambalaje considerate ca reciclate ar trebui să se desfășoare în locul unde deșeurile de ambalaje intră în operațiunea de reciclare. Cu toate acestea, pentru a limita sarcina administrativă, ar trebui să se permită statelor membre ca, în condiții stricte și prin derogare de la regula generală, să stabilească greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate pe baza măsurării materialului rezultat din orice operațiune de sortare, care trebuie corectată luând în calcul ratele medii ale pierderilor înregistrate înainte ca deșeurile să intre în operațiunile de reciclare. Pierderile de materiale care au loc înainte ca deșeurile să intre în operațiunea de reciclare, de exemplu din cauza sortării sau a altor operațiuni preliminare, nu ar trebui să fie incluse în cantitățile de deșeuri raportate ca fiind reciclate. Aceste pierderi pot fi stabilite pe baza registrelor electronice, a specificațiilor tehnice, a normelor detaliate privind calcularea ratelor medii ale pierderilor pentru diferitele fluxuri de deșeuri sau a altor măsuri echivalente. Statele membre ar trebui să includă informații cu privire la măsurătorile respective în rapoartele privind verificarea calității care însoțesc datele pe care acestea le transmit Comisiei privind reciclarea deșeurilor. Ratele medii ale pierderilor ar trebui, de preferință, să fie stabilite la nivelul fiecărei instalații de sortare și ar trebui să fie legate de diferite tipuri principale de deșeuri, diferite surse, precum cele provenite din gospodării sau comerciale, diferite scheme de colectare și diferite

tipuri de procese de sortare. Ratele medii ale pierderilor ar trebui să fie folosite numai în cazurile în care nu există alte date fiabile, în special în contextul transferului și exportului de deșeuri. Pierderile în greutate ale materialelor sau ale substanțelor ca urmare a proceselor de transformare fizică sau chimică inerente operațiunii de reciclare în care deșeurile de ambalaje sunt reprelucrate efectiv în produse, materiale sau substanțe nu ar trebui să fie scăzute din greutatea deșeurilor raportate ca reciclate.

- (154) În cazul în care calculul ratei de reciclare se aplică tratării aerobe sau anaerobe a deșeurilor de ambalaje biodegradabile, cantitatea de deșeuri care intră în tratare aerobă sau anaerobă poate fi considerată drept reciclată, cu condiția ca o astfel de tratare să genereze materiale care urmează a fi utilizate ca produse, materii sau substanțe reciclate. Deși compostul sau produsul fermentat (digestatul) reprezintă cele mai frecvente produse rezultate în urma unei astfel de tratări, și alte tipuri de materiale ar putea fi luate în considerare, cu condiția să conțină cantități comparabile de conținut reciclat în raport cu cantitatea de deșeuri de ambalaje biodegradabile tratate. În alte cazuri, în conformitate cu definiția reciclării, reprelucrarea deșeurilor de ambalaje biodegradabile în materiale ce urmează să fie folosite drept combustibili sau alte mijloace de generare a energiei, care sunt eliminate sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât reciclarea, nu ar trebui să fie luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.
- (155) În cazul în care materialele din deșeurile de ambalaje încetează să mai fie deșeuri ca rezultat al unei operațiuni pregătitoare înainte de a fi reprelucrate efectiv, acestea ar trebui să fie contabilizate ca reciclate, cu condiția să fie destinate reprelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Materialele al căror statut de deșeu a încetat și care urmează să fie utilizate drept combustibil sau alt mijloc de generare a energiei, care sunt utilizate pentru rambleiere sau care sunt eliminate, sau care urmează să fie utilizate în orice operațiune care are același scop ca valorificarea deșeurilor, alta decât reciclarea, nu ar trebui să fie luate în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor privind reciclarea.
- (156) Atunci când stabilește metodologia de calculare și verificare a procentului de conținut reciclat, Comisia ar trebui să evalueze tehnologiile de reciclare disponibile, ținând seama de performanța economică și de mediu a acestora, inclusiv calitatea rezultatelor, disponibilitatea deșeurilor, energia necesară și emisiile de gaze cu efect de seră, precum și alte impacturi relevante asupra mediului. Comisia ar trebui, de asemenea, să țină seama de potențialul unor astfel de tehnologii de a fi utilizate pentru a face afirmații înșelătoare legate de mediu.
- (157) Afirmațiile privind caracteristicile ambalajelor pentru care sunt prevăzute cerințe legale în prezentul regulament, cum ar fi reciclabilitatea, nivelul conținutului reciclat și reutilizabilitatea, ar trebui să fie făcute numai în legătură cu

proprietățile ambalajelor care depășesc cerințele minime aplicabile prevăzute în prezentul regulament și în conformitate cu metodologiile și normele stabilite în temeiul prezentului regulament. Astfel de afirmații ar trebui să specifice totodată dacă se referă la unitatea de ambalaj, la o parte a unității de ambalaj sau la toate ambalajele introduse pe piață de operatorul economic.

- (158) Statele membre ar trebui să aibă dreptul să ia în considerare reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor proporțional cu ponderea deșeurilor de ambalaje incinerate, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească anumite criterii de calitate prevăzute în Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1004 a Comisiei ⁽⁴¹⁾.
- (159) În cazul exporturilor de deșuri de ambalaje din Uniune destinate reciclării, se aplică Regulamentele (CE) nr. 1013/2006 ⁽⁴²⁾ și (UE) 2024/1157 ⁽⁴³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (160) Deoarece reutilizarea înseamnă că nu sunt introduse pe piață ambalaje noi, ambalajele de vânzare reutilizabile care sunt introduse pe piață și ambalajele din lemn care sunt reparate în vederea reutilizării ar trebui să fie luate în considerare în scopul îndeplinirii obiectivelor respective privind reciclarea ambalajelor. Statele membre ar trebui să poată utiliza această posibilitate pentru a calcula nivelul ajustat al obiectivelor de reciclare luând în considerare maximum 5 puncte procentuale din cota medie, din ultimii trei ani, a ambalajelor de vânzare reutilizabile introduse pe piață pentru prima dată și reutilizate în cadrul unui sistem de reutilizare.
- (161) Producătorii și organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să se implice activ în furnizarea de informații utilizatorilor finali, în special consumatorilor, cu privire la prevenirea și gestionarea deșeurilor de ambalaje. Respectivile informații ar trebui să includă disponibilitatea modalităților de reutilizare a ambalajelor, și anume a etichetelor afișate pe ambalaje și a altor instrucțiuni privind eliminarea deșeurilor de ambalaje. Producătorii și organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui, de asemenea, să informeze consumatorii că, în cazul ambalajelor marcate drept compostabile, marcajul înseamnă că ambalajul este compostabil în condiții controlate industrial în instalații de tratare a biodeșeurilor și că acesta nu este adecvat pentru compostarea la domiciliu. Ambalajele nu ar trebui să fie aruncate în mod necontrolat. Producătorii ar trebui, de asemenea, să informeze că utilizatorii finali au un rol important în asigurarea unei gestionări optime din punct de vedere ecologic a deșeurilor de ambalaje. Ar trebui să fie utilizate tehnologii moderne ale informației pentru a furniza informații tuturor utilizatorilor finali, precum și pentru a raporta cu privire la ambalaje. Informațiile ar trebui să fie furnizate fie prin mijloace clasice, cum ar fi afișe în interior și în exterior și campanii pe platformele de comunicare socială, fie prin mijloace mai inovatoare, cum ar fi accesul electronic la site-uri web prin coduri QR aplicate pe ambalaj.

- (162) Colectarea separată în afara domiciliului este un element important pentru a crește ratele de colectare a ambalajelor și pentru a îmbunătăți circularitatea acestora. Statele membre și actorii economici ar trebui să poată lua măsuri specifice pentru colectarea separată în afara domiciliului, adaptate locului în care se găsesc consumatorii și obiceiurilor acestora.
- (163) Pentru fiecare an calendaristic, statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei informații privind îndeplinirea obiectivelor de reciclare. Pentru a evalua eficacitatea măsurilor care vizează reducerea consumului de pungi de transport din plastic subțire, ar trebui să fie raportate, de asemenea, date privind consumul de pungi de transport din plastic foarte subțire, de pungi de transport din plastic gros și de pungi de transport din plastic foarte gros, pentru a se putea evalua dacă consumul acestor pungi a crescut ca răspuns la măsurile de reducere care vizează pungile de transport din plastic subțire. Pentru a permite să se evalueze dacă sistemele obligatorii de garanție-returnare care urmează să fie instituite de statele membre sunt eficiente sau dacă scutirile statelor membre de la obligația de a institui aceste sisteme sunt justificate, este important să se obțină informații, prin raportarea de către statele membre, cu privire la rata de colectare separată a ambalajelor care fac obiectul obligației de instituire a sistemelor de garanție-returnare.
- (164) Pentru a stabili metodologia de evaluare în funcție de factorul „reciclat la scară largă”, statele membre ar trebui, de asemenea, să raporteze anual date privind cantitatea de deșeurile de ambalaje reciclate pentru fiecare categorie de ambalaje și cantitățile de ambalaje puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru sau dezambalate de un producător fără a fi utilizator final, pentru fiecare categorie de ambalaje. Comisia ar trebui să procedeze la agregarea respectivelor date și să le publice pentru a monitoriza evoluția anuală a deșeurilor de ambalaje reciclate la scară largă.
- (165) Statele membre ar trebui să raporteze datele Comisiei prin mijloace electronice și să îi furnizeze un raport de verificare a calității. În plus, datele privind obiectivele de reciclare ar trebui să fie însoțite de un raport care să descrie măsurile luate pentru a institui un sistem eficient de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor de ambalaje.
- (166) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a obligațiilor de raportare, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili norme pentru calculul și verificarea datelor privind îndeplinirea obiectivelor de reciclare, a ratelor de colectare separată a ambalajelor care fac obiectul sistemului de garanție-returnare, precum și a datelor necesare pentru stabilirea metodologiei de evaluare în funcție de factorul „reciclat la scară largă”. Respectivul act de punere în aplicare ar trebui să includă și metodologia pentru determinarea cantității de deșeurile de ambalaje generate, precum și să stabilească formatul pentru transmiterea datelor. De asemenea, ar trebui să stabilească metodologia pentru calcularea consumului anual de pungi de transport din plastic subțire pe cap de locuitor și formatul de

transmitere a datelor respective, întrucât datele respective sunt necesare pentru a sprijini monitorizarea și punerea în aplicare deplină a cerințelor de fond referitoare la pungile de transport din plastic, în special pentru a asigura date defalcate și obligatorii cu privire la diferitele categorii de pungi de transport din plastic. Respectivul act de punere în aplicare ar trebui să înlocuiască Decizia 2005/270/CE ⁽⁴⁴⁾ și Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/896 ⁽⁴⁵⁾ ale Comisiei.

- (167) Pentru a contribui la capacitarea statelor membre și a Comisiei de a monitoriza punerea în aplicare a obiectivelor stabilite în prezentul regulament, statele membre ar trebui să creeze baze de date privind ambalajele și să se asigure că acestea funcționează adecvat.
- (168) Aplicarea eficace a cerințelor de sustenabilitate este esențială pentru a asigura o concurență loială și pentru a garanta concretizarea beneficiilor și a contribuției preconizate ale prezentului regulament la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă, energie și circularitate. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să depună eforturi pentru a efectua anual controale privind acuratețea cel puțin a unei părți a declarațiilor de conformitate UE. Regulamentul (UE) 2019/1020 care stabilește un cadru orizontal pentru supravegherea pieței și controlul produselor care intră pe piața Uniunii ar trebui să se aplice ambalajelor pentru care sunt stabilite cerințe de sustenabilitate în temeiul prezentului regulament. Mecanismele de supraveghere a pieței prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/1020 stabilesc cerințele pentru supravegherea pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și prevăd mecanisme de salvagardare pentru verificarea conformității cu prezentul regulament în ceea ce privește introducerea pe piață a ambalajelor.
- (169) Ambalajele ar trebui să fie introduse pe piață numai dacă nu prezintă un risc cunoscut pentru mediu și sănătatea umană. Pentru a concentra eforturile de supraveghere a pieței, un ambalaj care prezintă un risc ar trebui, în sensul prezentului regulament, să fie definit ca un ambalaj care, prin nerespectarea unei cerințe de sustenabilitate sau deoarece un operator economic responsabil nu respectă o cerință de sustenabilitate, ar putea avea efecte negative asupra mediului sau a altor interese publice protejate de cerințele relevante.
- (170) Ar trebui să existe o procedură prin care părțile interesate să fie informate cu privire la măsurile preconizate în legătură cu ambalajele care prezintă un risc. De asemenea, acest sistem ar trebui să permită autorităților de supraveghere a pieței din statele membre ca, în cooperare cu operatorii economici relevanți, să acționeze din timp cu privire la astfel de ambalaje. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili dacă măsurile naționale luate în privința produselor neconforme sunt justificate. Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător privind protecția mediului sau a sănătății umane, acestea sunt necesare din motive imperioase de urgență.

- (171) Autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să aibă dreptul de a solicita operatorilor economici să ia măsuri corective pe baza constatărilor că un ambalaj nu este conform cu cerințele de sustenabilitate și etichetare sau că operatorul economic a încălcat alte norme privind introducerea sau punerea la dispoziție pe piață a ambalajelor. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a cerinței impuse operatorilor economici de a lua măsuri corective, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a decide dacă o măsură națională este justificată.
- (172) În cazul apariției unor motive de îngrijorare privind sănătatea umană, autoritatea de supraveghere a pieței nu ar trebui să evalueze riscul pentru sănătatea umană sau animală reprezentat de materialul de ambalaj dacă acesta contaminează conținutul pe care îl ambalează, ci ar trebui să avertizeze autoritățile competente să efectueze controale privind riscul respectiv, desemnate în temeiul Regulamentului (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁶⁾, al Regulamentului (UE) 2017/745, al Regulamentului (UE) 2017/746, al Regulamentului (UE) 2019/6 sau al Directivei 2001/83/CE.
- (173) Achizițiile publice reprezintă 14 % din PIB-ul Uniunii. Pentru a contribui la obiectivele de realizare a neutralității climatice, de îmbunătățire a eficienței din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor și de tranziție către o economie circulară care protejează sănătatea publică și biodiversitatea, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei, pentru a solicita, după caz, autorităților și entităților contractante, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁷⁾ și în Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁸⁾, să își alinieze achizițiile publice la cerințele minime obligatorii specifice privind achizițiile publice verzi, care urmează să fie stabilite în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului regulament. Comparativ cu o abordare voluntară, cerințele obligatorii ar trebui să maximizeze efectul de levier al cheltuielilor publice pentru a stimula cererea de ambalaje mai performante. Cerințele ar trebui să fie transparente, obiective și nediscriminatorii. Ar trebui să fie posibil ca statele membre să se refere la specificații tehnice, criterii de selecție sau condiții de executare a contractului în cadrul cerințelor lor privind achizițiile publice și nu ar trebui să fie necesar ca cerințele respective să fie cumulative. Cu respectarea normelor generale prevăzute în TFUE și acționând în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile și entitățile contractante ar trebui să poată adopta dispoziții care depășesc cerințele minime privind achizițiile publice verzi prevăzute în prezentul regulament.
- (174) Pentru a proteja funcționarea pieței interne și pentru a crea condiții de concurență echitabile, este necesar să se asigure că ambalajele din țări terțe care intră pe piața Uniunii respectă prezentul regulament, indiferent dacă sunt importate ca ambalaje de sine stătătoare sau în asociere cu un produs ambalat. În special, este necesar să se asigure că fabricanții au aplicat proceduri adecvate de evaluare a conformității în ceea ce privește ambalajele respective. Ar trebui să se

acorde prioritate cooperării pe piață între autoritățile de supraveghere a pieței și operatorii economici. Prin urmare, deși pot viza orice ambalaj care intră pe piața Uniunii, intervențiile autorităților desemnate în temeiul articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să se concentreze în primul rând pe ambalajele care fac obiectul măsurilor de interdicere luate de autoritățile de supraveghere a pieței. În cazul în care iau astfel de măsuri de interdicere și măsurile de interdicere nu se limitează la teritoriul național, autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să comunice autorităților desemnate pentru controalele privind ambalajele care intră pe piața Uniunii detaliile necesare pentru identificarea acestor ambalaje neconforme la frontiere, inclusiv informații privind produsele ambalate și operatorii economici, pentru a permite o abordare bazată pe riscuri pentru produsele care intră pe piața Uniunii. În astfel de cazuri, autoritățile vamale vor urmări identificarea și oprirea acestor ambalaje la frontiere.

- (175) Pentru a optimiza și a facilita procesul de control la frontierele externe ale Uniunii, este necesar să se permită un transfer automatizat de date între sistemul de informare și de comunicare pentru supravegherea pieței (ICSMS) și sistemele vamale. Ar trebui să se facă distincția între două transferuri de date diferite, având în vedere scopurile lor respective. În primul rând, măsurile de interdicere decise de autoritățile de supraveghere a pieței în urma identificării ambalajelor neconforme ar trebui să fie comunicate din ICSMS autorităților vamale pentru a fi utilizate de către autoritățile desemnate în scopul efectuării de controale la frontierele externe pentru a identifica ambalajele cărora ar trebui să li se aplice astfel de măsuri de interdicere. Pentru aceste prime transferuri de date ar trebui să fie utilizat sistemul electronic de gestionare a riscurilor în domeniul vamal prevăzut la articolul 36 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ⁽⁴⁹⁾, fără a aduce atingere niciunei evoluții viitoare a mediului de gestionare a riscurilor din domeniul vamal. În al doilea rând, în cazul în care autoritățile vamale identifică ambalaje neconforme, gestionarea cazurilor va fi necesară, printre altele, pentru a transfera notificarea suspendării, concluzia autorităților de supraveghere a pieței și rezultatul acțiunilor întreprinse de autoritățile vamale. Mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi sprijină acest al doilea transfer de date între ICSMS și sistemele vamale naționale.
- (176) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a interconectării pentru comunicarea dintre autoritățile de supraveghere a pieței și autoritățile vamale, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a preciza normele procedurale și detaliile modalităților de punere în aplicare, inclusiv funcționalitățile, elementele de date și prelucrarea datelor, precum și normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal, confidențialitatea și controlul pentru interconectarea respectivă.
- (177) Atunci când adoptă actele delegate în temeiul articolului 290 din TFUE, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele

consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁵⁰⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate. La elaborarea acestor acte delegate, Comisia ar trebui să țină seama de informațiile științifice sau de alte informații tehnice disponibile, inclusiv de standardele internaționale relevante.

(178) Competențele de executare conferite Comisiei prin prezentul regulament ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵¹⁾.

(179) Pentru a se asigura că cerințele privind produsele din Directiva (UE) 2019/904 pot fi monitorizate și puse în aplicare și că acestea fac obiectul unei supravegheri adecvate a pieței, Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să fie modificat pentru a include Directiva (UE) 2019/904 în domeniul său de aplicare. Dispozițiile privind cerințele referitoare la conținutul de plastic reciclat pentru sticlele din plastic pentru băuturi începând cu 1 ianuarie 2030 și obligațiile de raportare corespunzătoare ar trebui să fie eliminate din Directiva (UE) 2019/904, deoarece acest aspect este reglementat exclusiv de prezentul regulament.

(180) Prezentul regulament stabilește norme generale aplicabile tuturor ambalajelor. Cu toate acestea, anumite produse din plastic de unică folosință reglementate de Directiva (UE) 2019/904, cum ar fi pungile de transport din plastic, paharele pentru băuturi, recipientele pentru alimente și băuturi, inclusiv sticlele, sunt considerate a fi ambalaje. Directiva (UE) 2019/904 este o *lex specialis* în raport cu prezentul regulament. În cazul unei contradicții între Directiva (UE) 2019/904 și prezentul regulament, Directiva (UE) 2019/904 ar trebui să prevaleze în cadrul domeniului său de aplicare. Directiva (UE) 2019/904 impune statelor membre să ia măsuri pentru a reduce consumul anumitor produse din plastic de unică folosință, inclusiv restricții de comercializare. Astfel de restricții de comercializare ar trebui să se aplice și să prevaleze asupra oricăror dispoziții contradictorii din prezentul regulament. Prezentul regulament prevede o restricție privind introducerea pe piață a produselor din plastic enumerate în anexa V punctul 3 la acesta, în timp ce Directiva (UE) 2019/904 permite statelor membre să ia măsurile necesare pentru a obține o reducere a consumului de produse din plastic de unică folosință. Întrucât măsurile naționale de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei (UE) 2019/904 pot fi mai puțin restrictive decât o interdicție de introducere pe piață, prezentul regulament ar trebui să prevaleze asupra Directivei (UE) 2019/904 în ceea ce privește produsele care se încadrează în definiția ambalajelor, pentru a stimula reducerea ambalajelor din plastic de unică folosință și pentru a reduce cantitatea de ambalaje din plastic de unică folosință din mediul înconjurător. În consecință, nu ar trebui să fie posibil ca statele membre să adopte o excepție de la interdicția prevăzută în Directiva

(UE) 2019/904 privind introducerea pe piață a ambalajelor fabricate din polistiren expandat. Pentru a reflecta acest lucru, Directiva (UE) 2019/904 ar trebui să fie modificată în consecință.

- (181) Având în vedere că prezentul regulament nu reglementează conținutul reciclat din nicio parte din plastic a ambalajelor înainte de 1 ianuarie 2030, dispozițiile referitoare la cerințele care vizează conținutul reciclat al sticlelor din plastic pentru băuturi din Directiva (UE) 2019/904 ar trebui să rămână în vigoare până la data respectivă.
- (182) Pentru a spori încrederea publicului în ambalajele introduse pe piață, în special în ceea ce privește conformitatea cu cerințele de sustenabilitate, operatorii economici care introduc pe piață ambalaje neconforme sau care nu își respectă obligațiile ar trebui să fie supuși unor sancțiuni. Prin urmare, este necesar ca statele membre să stabilească în dreptul intern sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare în cazul nerespectării prezentului regulament.
- (183) Articolul 19 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) impune statelor membre să prevadă căile de atac necesare pentru a asigura o protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii, inclusiv instanțele statelor membre. În această privință, statele membre ar trebui să se asigure că persoanele interesate, de exemplu persoane fizice sau juridice care au făcut o reclamație sau au raportat o presupusă neconformitate cu prezentul regulament a unui ambalaj, fie ca ambalaj de sine stătător sau în asociere cu un produs ambalat, au acces la justiție în conformitate cu obligațiile pe care statele membre și le-au asumat în calitate de părți la Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu încheiată la Aarhus la 25 iunie 1998 (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”) ⁽⁵²⁾.
- (184) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. În temeiul punctului 22 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare, evaluarea respectivă ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată a Uniunii și ar trebui să constituie punctul de pornire al evaluării impactului eventualelor măsuri viitoare. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și impactul acestuia asupra durabilității mediului în ceea ce privește ambalajele și asupra funcționării pieței interne.
- (185) Este necesar să se acorde operatorilor economici o perioadă suficientă pentru ca aceștia să își adapteze operațiunile în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin și respectării cerințelor prezentului regulament. În mod similar, este necesar să se acorde statelor membre o perioadă suficientă pentru ca acestea să adopte măsuri administrative cu privire la organizarea procedurilor de autorizare de către autoritățile competente, menținând, în același timp, continuitatea pentru operatorii economici și să înființeze infrastructurile administrative necesare

pentru aplicarea prezentului regulament. Prin urmare, aplicarea prezentului regulament ar trebui să fie amânată până la o dată la care aceste pregătiri pot fi finalizate în mod rezonabil. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită facilitării respectării de către microîntreprinderi și întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri) a obligațiilor și cerințelor care le revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv prin orientări care urmează să fie furnizate de Comisie pentru a facilita respectarea normelor de către operatorii economici, cu accent pe IMM-uri.

(186) Pentru a îndeplini aceste angajamente și a stabili un cadru ambițios, dar armonizat privind ambalajele, este necesar să se adopte un regulament de stabilire a cerințelor privind ambalajele pe parcursul întregului ciclu de viață al acestora. Prin urmare, Directiva 94/62/CE ar trebui să fie abrogată.

(187) Directiva 94/62/CE ar trebui să fie abrogată de la data aplicării prezentului regulament. Cu toate acestea, pentru a asigura o tranziție fără probleme și continuitatea până la adoptarea de către Comisie a unor noi norme în temeiul prezentului regulament și pentru a asigura continuitatea aplicării sistemului de resurse proprii al Uniunii în ceea ce privește resursele proprii bazate pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate, anumite obligații în temeiul directivei respective referitoare la etichetare, la obiectivele de reciclare și la transmiterea datelor către Comisie ar trebui să rămână în vigoare pentru o anumită perioadă de timp.

(188) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea durabilității mediului în ceea ce privește ambalajele și asigurarea liberei circulații a ambalajelor pe piața internă, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

(1) Prezentul regulament stabilește cerințe pentru întregul ciclu de viață al ambalajelor în ceea ce privește durabilitatea mediului și etichetarea, pentru a permite introducerea pe piață a acestora. Acesta stabilește totodată cerințe privind răspunderea extinsă a producătorilor, privind prevenirea generării de deșeuri de ambalaje, cum ar fi reducerea ambalajelor inutile și reutilizarea sau reumplerea ambalajelor, precum și

privind colectarea și tratarea deșeurilor de ambalaje, inclusiv reciclarea acestora.

(2) Prezentul regulament contribuie la funcționarea eficientă a pieței interne prin armonizarea măsurilor naționale privind ambalajele și deșeurile de ambalaje pentru a evita obstacolele din calea comerțului și denaturarea și restrângerea concurenței în cadrul Uniunii, prevenind sau reducând în același timp efectele negative ale ambalajelor și ale deșeurilor de ambalaje asupra mediului și a sănătății umane, pe baza unui nivel ridicat de protecție a mediului.

(3) Prezentul regulament contribuie la tranziția către o economie circulară și la realizarea neutralității climatice cel târziu până în 2050, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵³⁾, prin stabilirea de măsuri în concordanță cu ierarhia deșeurilor prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE (denumită în continuare „ierarhia deșeurilor”).

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică tuturor ambalajelor, indiferent de materialul utilizat, precum și tuturor deșeurilor de ambalaje, indiferent dacă astfel de ambalaje sunt utilizate în industrie, în alte activități de producție, în vânzarea cu amănuntul sau în distribuție, în birouri, în servicii sau în gospodării sau dacă astfel de deșeuri de ambalaje provin din acestea.

(2) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor Directivei 2008/98/CE în ceea ce privește gestionarea deșeurilor periculoase, și nici cerințelor de reglementare ale Uniunii pentru ambalaje, cum ar fi cele privind siguranța, calitatea, protecția sănătății și igiena produselor ambalate, precum și cerințelor de transport. Cu toate acestea, atunci când prezentul regulament este în contradicție cu Directiva 2008/68/CE, prevalează Directiva 2008/68/CE.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „ambalaj” înseamnă un articol, indiferent din ce material este fabricat, care este destinat a fi utilizat de un operator economic pentru a conține, a proteja, a manipula, a livra sau a prezenta produse unui alt operator economic sau unui utilizator final și care poate fi diferențiat pe formate de ambalaj pe baza funcției, a materialului și a proiectării sale, inclusiv:

(a) un articol necesar pentru a conține, a susține sau a conserva un produs pe întreaga durată de viață a acestuia, fără a face parte integrantă din produs, și care este destinat a fi utilizat, consumat sau eliminat împreună cu produsul;

(b) o componentă sau un element auxiliar al unui articol menționat la litera (a), care este integrat în articol;

- (c) un element auxiliar unui articol menționat la litera (a), care este atârnat direct pe produs sau atașat acestuia, care îndeplinește o funcție de ambalare fără a face parte integrantă din produs și care este destinat a fi utilizat, consumat sau eliminat împreună cu produsul;
- (d) un articol care este proiectat și destinat a fi umplut la punctul de vânzare pentru a distribui produsul, care este denumit și „ambalaj de servire”;
- (e) un articol de unică folosință care este vândut și umplut sau proiectat și destinat spre a fi umplut la punctul de vânzare și care îndeplinește o funcție de ambalare;
- (f) un pliculeț permeabil de ceai, de cafea sau de alte băuturi ori o monodoză care se înmoaie după utilizare și care conține ceai, cafea sau altă băutură și care este destinată a fi utilizată și eliminată împreună cu produsul;
- (g) o monodoză impermeabilă care conține ceai, cafea sau altă băutură, destinată utilizării într-un aparat și care este utilizată și eliminată împreună cu produsul;
2. „deșeurii” înseamnă deșeurii în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE; ambalajele reutilizabile trimise spre recondiționare nu sunt considerate deșeurii;
 3. „ambalaj pentru servire la pachet” înseamnă ambalaj de servire umplut, la puncte de vânzare asistate, cu băuturi sau alimente gata preparate care sunt ambalate pentru a fi transportate și consumate imediat într-un alt loc fără a fi necesară o preparare suplimentară și care sunt consumate de obicei direct din ambalaj;
 4. „ambalaj pentru producția primară” înseamnă un articol proiectat și destinat a fi utilizat ca ambalaj pentru produse neprelucrate din producția primară astfel cum este definită în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁴⁾;
 5. „ambalaj de vânzare” înseamnă ambalajul conceput astfel încât să constituie o unitate de vânzare constând în produse și ambalaje destinate utilizatorului final la punctul de vânzare;
 6. „ambalaj grupat” înseamnă ambalajul conceput pentru a constitui o grupare a unui anumit număr de unități de vânzare la punctul de vânzare, indiferent dacă gruparea respectivă de unități de vânzare este vândută ca atare utilizatorului final sau dacă servește numai ca mijloc de facilitare a reprovizionării rafturilor în punctul de vânzare sau de creare a unei unități de stocare sau de distribuție, și care poate fi îndepărtat de produs fără a-i afecta caracteristicile;
 7. „ambalaj pentru transport” înseamnă ambalajul conceput pentru a facilita manipularea și transportul uneia sau mai multor unități de vânzare sau a unei grupări de unități de vânzare, cu scopul de a preveni deteriorarea produsului în urma manipulării și a transportului, dar excluzând containerele rutiere, feroviare, navale și aeriene;
 8. „ambalaj pentru comerț electronic” înseamnă ambalajul pentru transport utilizat

pentru a livra produse în contextul vânzării online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță către utilizatorul final;

9. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui ambalaj, gol sau conținând un produs, pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
10. „introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție pentru prima oară a unui ambalaj, gol sau conținând un produs, pe piața Uniunii;
11. „punere la dispoziție pe teritoriul statului membru” înseamnă orice furnizare a unui ambalaj, gol sau conținând un produs, pentru distribuție, consum sau utilizare pe teritoriul statului membru în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
12. „operator economic” înseamnă fabricantul, furnizorul, importatorul, distribuitorul, reprezentantul autorizat, distribuitorul final și furnizorul de servicii de logistică;
13. „fabricant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce fabrică un ambalaj sau un produs ambalat; cu toate acestea:
 - (a) sub rezerva literei (b), în cazul în care o persoană fizică sau juridică dispune proiectarea sau fabricarea unui ambalaj sau a unui produs ambalat sub numele sau marca proprie, indiferent dacă este vizibilă și altă marcă pe ambalaj sau pe produsul ambalat, „fabricant” înseamnă persoana fizică sau juridică respectivă;
 - (b) în cazul în care persoana fizică sau juridică ce dispune proiectarea sau fabricarea ambalajului sau a produsului ambalat sub numele sau marca proprie intră sub incidența definiției microîntreprinderii stabilite în Recomandarea 2003/361/CE, în versiunea aplicabilă la 11 februarie 2025, iar persoana fizică sau juridică ce furnizează ambalajul persoanei fizice sau juridice care dispune proiectarea sau fabricarea ambalajului sub numele sau marca proprie este situată în același stat membru, „fabricant” înseamnă persoana fizică sau juridică ce furnizează ambalajul;
14. „contract la distanță” înseamnă contract la distanță în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁵⁾;
15. „producător” înseamnă orice fabricant, importator sau distribuitor care se află într-una dintre următoarele circumstanțe, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin intermediul contractelor la distanță:
 - (a) fabricantul, importatorul sau distribuitorul este stabilit într-un stat membru și pune la dispoziție pentru prima dată, de pe teritoriul statului membru respectiv și pe același teritoriu, ambalaje pentru transport, ambalaje de servire sau ambalaje pentru producția primară, sub formă de ambalaje de unică folosință sau sub formă de ambalaje reutilizabile; sau
 - (b) fabricantul, importatorul sau distribuitorul este stabilit într-un stat membru și pune la dispoziție pentru prima dată, de pe teritoriul statului membru respectiv

și pe același teritoriu, produse ambalate în alte ambalaje decât cele menționate la litera (a); sau

(c) fabricantul, importatorul sau distribuitorul este stabilit într-un stat membru sau într-o țară terță și pune la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul unui alt stat membru, direct utilizatorilor finali, ambalaje pentru transport, ambalaje de servire sau ambalaje pentru producția primară, sub formă de ambalaje de unică folosință sau sub formă de ambalaje reutilizabile; sau

(d) fabricantul, importatorul sau distribuitorul este stabilit într-un stat membru sau într-o țară terță și pune la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul unui alt stat membru, direct utilizatorilor finali, produse ambalate în alte ambalaje decât cele menționate la litera (c); sau

(e) fabricantul, importatorul sau distribuitorul este stabilit într-un stat membru și dezambalează produsele ambalate fără a fi un utilizator final, cu excepția cazului în care o altă persoană este producătorul astfel cum este definit la litera (a), (b), (c) sau (d);

16. „furnizor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce furnizează ambalaje sau materiale de ambalare unui fabricant;
17. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune și care introduce pe piață un ambalaj dintr-o țară terță;
18. „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât fabricantul sau importatorul, care pune la dispoziție pe piață un ambalaj;
19. „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune, care a primit un mandat scris din partea fabricantului pentru a acționa în numele fabricantului respectiv în legătură cu sarcinile specificate aferente obligațiilor fabricantului în temeiul prezentului regulament;
20. „reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în statul membru în care producătorul pune la dispoziție pentru prima dată un ambalaj sau produse ambalate pe teritoriul statului membru sau în care dezambalează produsele ambalate fără a fi un utilizator final, care este alt stat membru decât statul membru sau țara terță în care este stabilit producătorul, și care este desemnată de producător în conformitate cu articolul 8a alineatul (5) al treilea paragraf din Directiva 2008/98/CE pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin producătorului respectiv în temeiul capitolului VIII din prezentul regulament;
21. „distribuitor final” înseamnă persoana fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare care livrează utilizatorului final produse ambalate, inclusiv prin reutilizare, sau produse care pot fi achiziționate prin reumplere;
22. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu sunt legate de activitatea sa comercială, economică sau profesională;
23. „utilizator final” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce își are reședința

sau este stabilită în Uniune, căreia i-a fost pus la dispoziție un produs în calitate de consumator sau în calitate de utilizator final profesional în cursul activităților sale industriale sau profesionale și care nu pune produsul respectiv din nou la dispoziție pe piață în forma în care i-a fost furnizat;

24. „ambalaj compozit” înseamnă o unitate de ambalaj confecționată din două sau mai multe materiale diferite care fac parte din greutatea materialului principal de ambalaj și care nu pot fi separate manual, formând prin urmare o singură unitate integrală, cu excepția cazului în care unul dintre materiale constituie o parte nesemnificativă a unității de ambalaj și, în orice caz, nu mai mult de 5 % din masa totală a unității de ambalaj, excluzând etichetele, vernisurile, vopselele, cernelurile, adezivii și lacurile; acest lucru nu aduce atingere Directivei (UE) 2019/904;
25. „deșuri de ambalaje” înseamnă orice ambalaj sau material de ambalare care constituie deșuri, cu excepția reziduurilor din producție;
26. „prevenirea generării de deșuri de ambalaje” înseamnă măsurile luate înainte ca orice ambalaj sau material de ambalare să devină deșuri de ambalaje și care reduc cantitatea de deșuri de ambalaje, astfel încât să fie necesare mai puține sau zero ambalaje pentru a conține, a proteja, a manipula, a livra sau a prezenta produse, inclusiv măsuri privind reutilizarea ambalajelor și măsuri de prelungire a duratei de viață a ambalajelor înainte ca acestea să devină deșuri;
27. „reutilizare” înseamnă orice operațiune prin care ambalajele reutilizabile sunt utilizate din nou, de mai multe ori, în același scop pentru care au fost concepute;
28. „ambalaj de unică folosință” înseamnă un ambalaj care nu este un ambalaj reutilizabil;
29. „rotație” înseamnă ciclul efectuat de ambalajul reutilizabil de la momentul introducerii sale pe piață împreună cu produsul pe care este menit să îl conțină sau să îl protejeze ori împreună cu produsul a cărui manipulare, livrare sau prezentare este menit să o asigure, până la momentul în care este gata să fie reutilizat în cadrul unui sistem de reutilizare pentru a fi oferit din nou utilizatorilor finali împreună cu alt produs;
30. „traseu” înseamnă transferul ambalajului, de la umplere sau încărcare până la golire sau descărcare, în cadrul unei rotații sau separat;
31. „sistem de reutilizare” înseamnă acordurile organizaționale, tehnice sau financiare, însoțite de stimulente, care permit reutilizarea fie într-un sistem în buclă închisă, fie într-un sistem în buclă deschisă, cum ar fi un sistem de garanție-returnare care asigură colectarea ambalajelor în vederea reutilizării;
32. „recondiționare” înseamnă orice operațiune enumerată în anexa VI partea B, necesară pentru a readuce un ambalaj reutilizabil la o stare funcțională în scopul reutilizării sale;
33. „reumplere” înseamnă o operațiune prin care un recipient care îndeplinește funcția de ambalaj și care fie aparține utilizatorului final, fie este achiziționat de

utilizatorul final la punctul de vânzare al distribuitorului final, este umplut de utilizatorul final sau de distribuitorul final cu unul sau mai multe produse achiziționate de utilizatorul final de la distribuitorul final;

34. „stație de reumplere” înseamnă un loc în care un distribuitor final oferă utilizatorilor finali produse care pot fi achiziționate prin reumplere;
35. „sectorul HORECA” înseamnă activități de cazare și restaurante în conformitate cu NACE Rev. 2 – Nomenclatorul statistic al activităților economice;
36. „suprafață de vânzare” înseamnă zona destinată expunerii bunurilor oferite spre vânzare, plății acestor bunuri, precum și deplasării și staționării clienților, însă nu include zonele care nu sunt deschise publicului, cum ar fi zonele de depozitare, sau alte zone în care produsele nu sunt expuse, cum ar fi parcările; în contextul ambalării pentru comerț electronic, zona de depozitare și de expediere este considerată suprafață de vânzare;
37. „proiectare în vederea reciclării” înseamnă proiectarea ambalajelor, inclusiv a componentelor individuale ale ambalajelor, care asigură reciclabilitatea ambalajelor prin procese consacrate de colectare, sortare și reciclare ce și-au dovedit eficacitatea într-un mediu operațional;
38. „reciclabilitate” înseamnă compatibilitatea ambalajelor, încă din faza de proiectare, cu gestionarea și prelucrarea deșeurilor, pe baza colectării separate, a sortării în fluxuri separate, a reciclării la scară largă, precum și utilizarea materialelor reciclate pentru a înlocui materiile prime primare;
39. „deșeuri de ambalaje reciclate la scară largă” înseamnă deșeuri de ambalaje care sunt colectate separat, sortate și reciclate în infrastructura instalată, utilizând procese consacrate ce și-au dovedit eficacitatea într-un mediu operațional, care asigură, la nivelul Uniunii, o cantitate anuală de material reciclat din fiecare categorie de ambalaje enumerată în tabelul 2 din anexa II egală sau mai mare de 30 % pentru lemn și egală sau mai mare de 55 % pentru toate celelalte materiale; acestea includ deșeurile de ambalaje exportate din Uniune în scopul gestionării deșeurilor, care pot fi considerate ca îndeplinind cerințele de la articolul 53 alineatul (11);
40. „reciclarea materialelor” înseamnă orice operațiune de valorificare prin care deșeurile de materiale sunt transformate în materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția inițială sau pentru alte scopuri, cu excepția tratării biologice a deșeurilor, a reprocesării materialelor organice, a valorificării energetice și a reprocesării pentru transformare în materiale destinate a fi folosite drept combustibil sau pentru operațiuni de rambleiere;
41. „reciclare de înaltă calitate” înseamnă orice proces de reciclare ce produce materiale reciclate care au o calitate echivalentă cu cea a materialelor originale, pe baza menținerii caracteristicilor tehnice, și care sunt utilizate pentru a înlocui materiile prime primare pentru ambalare sau pentru alte aplicații, cu păstrarea calității materialului reciclat;

42. „categorie de ambalaje” înseamnă o combinație de materiale și proiectare specifică a ambalajului, prin care se determină reciclabilitatea în funcție de procesele de colectare, sortare și reciclare consacrate care reflectă stadiul actual al tehnologiei, care și-au dovedit eficacitatea într-un mediu operațional, și care este relevantă pentru definirea criteriilor de proiectare în vederea reciclării;
43. „componentă integrată” înseamnă o componentă de ambalaj, fie că este sau nu din același material ca cel al corpului principal al unității de ambalaj, sau distinctă de corpul principal al unității de ambalaj, care face parte integrantă din unitatea de ambalaj și din funcționarea acesteia, care nu trebuie să fie separată de corpul principal al unității de ambalaj pentru ca funcționalitatea unității de ambalaj să fie asigurată și care, de regulă, este eliminată în același timp cu corpul principal al unității de ambalaj, deși nu neapărat pe aceeași cale de eliminare;
44. „componentă separată” înseamnă o componentă de ambalaj, fie că este sau nu din același material sau dintr-un material diferit de cel al corpului principal al unității de ambalaj, care este distinctă de corpul principal al unității de ambalaj, care trebuie demontată complet și permanent de corpul principal al unității de ambalaj și care este, de regulă, eliminată înainte de corpul principal al unității de ambalaj și separat de acesta, inclusiv componentele de ambalaj care pot fi separate unele de altele prin simplu stres mecanic în timpul transportului sau al sortării;
45. „unitate de ambalaj” înseamnă o unitate, inclusiv orice componentă integrată sau separată, care, ca întreg, îndeplinește o funcție de ambalare, cum ar fi conținerea, protecția, manipularea, livrarea, depozitarea, transportul sau prezentarea produselor, și include unitățile independente de ambalaje grupate sau pentru transport, în cazul în care acestea sunt eliminate înainte de punctul de vânzare;
46. „ambalaj inovator” înseamnă o formă de ambalaj care este fabricat utilizând materiale noi, având ca rezultat o îmbunătățire semnificativă a funcțiilor ambalajului, cum ar fi conținerea, protecția, manipularea sau livrarea de produse, precum și a beneficiilor generale demonstrabile pentru mediu, cu excepția ambalajelor care sunt rezultatul modificării ambalajelor existente cu principalul scop de a îmbunătăți prezentarea produselor și comercializarea;
47. „materii prime secundare” înseamnă materiale care au fost supuse tuturor verificărilor și sortării necesare și au fost obținute prin procese de reciclare și pot înlocui materiile prime primare;
48. „deșeurile de plastic postconsum” înseamnă deșeurile care sunt plastic și au fost generate de produse din plastic care au fost introduse pe piață sau furnizate pentru distribuție, consum sau utilizare într-o țară terță în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
49. „ambalaje pentru produse sensibile la contact” înseamnă ambalaje care sunt destinate a fi utilizate pentru produsele care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 ⁽⁵⁶⁾, (CE) nr. 1935/2004, (CE) nr. 767/2009 ⁽⁵⁷⁾, (CE) nr. 1223/2009 ⁽⁵⁸⁾, (UE) 2017/745, (UE) 2017/746,

(UE) 2019/4 ⁽⁵⁹⁾ sau (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului ori al Directivei 2001/83/CE, 2002/46/CE ⁽⁶⁰⁾ sau 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului, sau pentru produsele definite la articolele 1 și 2 din Decizia (UE) 2023/1809 a Comisiei ⁽⁶¹⁾;

50. „ambalaj compostabil” înseamnă ambalaj care se biodegradează în condiții controlate industrial sau care poate suporta descompunere biologică în astfel de condiții, inclusiv prin digestie anaerobă, dar nu neapărat într-un mediu de compostare la domiciliu, combinate, dacă este necesar, cu tratarea fizică, având ca rezultat, în cele din urmă, conversia ambalajului în dioxid de carbon sau, în absența oxigenului, în metan și săruri minerale, biomasă și apă și care nu împiedică sau periclitează colectarea separată și procesul de compostare și de digestie anaerobă;
51. „ambalaj compostabil la domiciliu” înseamnă un ambalaj care se poate biodegrada în condiții necontrolate care nu sunt instalații de compostare la scară industrială și al cărui proces de compostare este efectuat de persoane fizice cu scopul de a produce compost pentru uz propriu;
52. „plastic” înseamnă un material care constă într-un polimer în înțelesul articolului 3 punctul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe, și care poate funcționa drept componentă structurală principală a ambalajelor, cu excepția polimerilor naturali care nu au fost modificați chimic;
53. „materiale plastice de origine biologică” înseamnă materiale plastice fabricate din resurse biologice, precum materii prime de biomasă, deșeuri organice sau subproduse, și indiferent dacă materialele plastice sunt biodegradabile sau nebiodegradabile;
54. „sticle din plastic de unică folosință pentru băuturi” înseamnă sticlele pentru băuturi enumerate în partea F din anexa la Directiva (UE) 2019/904;
55. „pungi de transport din plastic” înseamnă pungi de transport, cu sau fără mâner, fabricate din plastic, furnizate consumatorilor în punctele de vânzare de produse;
56. „pungi de transport din plastic subțire” înseamnă pungi de transport din plastic cu o grosime a foliei mai mică de 50 de microni;
57. „pungi de transport din plastic foarte subțire” înseamnă pungi de transport din plastic cu o grosime a foliei mai mică de 15 microni;
58. „pungi de transport din plastic gros” înseamnă pungi de transport din plastic cu o grosime a foliei între 50 și 99 de microni;
59. „pungi de transport din plastic foarte gros” înseamnă pungi de transport din plastic cu o grosime a foliei de peste 99 de microni;
60. „recipiente pentru deșeuri” înseamnă recipiente utilizate pentru depunerea și colectarea deșeurilor, de exemplu containere, coșuri și pungi;

61. „garanție” înseamnă o sumă definită de bani, care nu face parte din prețul unui produs ambalat sau umplut, care este percepută de la utilizatorul final la achiziționarea unui astfel de produs ambalat sau umplut, care face obiectul unui sistem de garanție-returnare dintr-un stat membru și care este rambursabilă atunci când utilizatorul final sau orice altă persoană returnează la un punct de colectare stabilit în acest scop ambalajul pentru care s-a perceput garanție;
62. „sistem de garanție-returnare” înseamnă un sistem în care o garanție este percepută de la utilizatorul final la achiziționarea unui produs ambalat sau umplut care face obiectul sistemului respectiv și apoi rambursată atunci când ambalajul pentru care s-a perceput garanție este returnat prin intermediul unuia dintre canalele de colectare autorizate în acest scop de către autoritățile naționale;
63. „specificație tehnică” înseamnă un document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, proces sau serviciu;
64. „standard armonizat” înseamnă un standard în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
65. „evaluare a conformității” înseamnă procesul prin care se verifică dacă un ambalaj îndeplinește cerințele de sustenabilitate, siguranță, etichetare și informare din prezentul regulament;
66. „organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor” înseamnă o entitate juridică ce organizează, din punct de vedere financiar sau financiar și operațional, îndeplinirea obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor în numele mai multor producători;
67. „ciclu de viață” înseamnă etapele succesive și interdependente ale vieții unui ambalaj, constând în achiziția materiilor prime sau generarea din resurse naturale, preprocesare, fabricare, depozitare, distribuție, utilizare, reparare, reutilizare și sfârșitul ciclului de viață;
68. „ambalaj care prezintă un risc” înseamnă un ambalaj care, prin nerespectarea unei cerințe prevăzute în prezentul regulament sau stabilite în temeiul acestuia, cu excepția cerințelor enumerate la articolul 62 alineatul (1), ar putea avea efecte negative asupra mediului, asupra sănătății sau asupra altor interese publice protejate de cerința respectivă;
69. „ambalaj care prezintă un risc grav” înseamnă un ambalaj care prezintă un risc în cazul căruia, pe baza unei evaluări, se consideră că gradul neconformității relevante sau prejudiciul asociat necesită o intervenție rapidă din partea autorităților de supraveghere a pieței, inclusiv în cazurile în care efectele neconformității nu sunt imediate;
70. „platformă online” înseamnă o platformă online în sensul definiției de la articolul 3 litera (i) din Regulamentul (UE) 2022/2065;
71. „contracte de achiziții publice” înseamnă contracte de achiziții publice în sensul definiției de la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2014/24/UE sau astfel cum sunt menționate în Directiva 2014/25/UE, după caz.

Se aplică definițiile termenilor „gestionare a deșeurilor”, „colectare”, „colectare separată”, „tratate”, „pregătire pentru reutilizare”, „reciclare” și „schemă de răspundere extinsă a producătorilor” de la articolul 3 punctele 9, 10, 11, 14, 16, 17 și, respectiv, 21 din Directiva 2008/98/CE.

Se aplică definițiile termenilor „supraveghere a pieței”, „autoritate de supraveghere a pieței”, „furnizor de servicii de logistică”, „măsură corectivă”, „risc”, „rechemare” și „retragere” prevăzute la articolul 3 punctele 3, 4, 11, 16, 18, 22 și, respectiv, 23 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

Se aplică definițiile termenilor „substanță care prezintă motive de îngrijorare” și „suport de date” prevăzute la articolul 2 punctele 27 și, respectiv, 29 din Regulamentul (UE) 2024/1781.

(2) În anexa I este prevăzută o listă orientativă a articolelor care se încadrează în definiția ambalajului prevăzută la alineatul (1) primul paragraf punctul 1 de la prezentul articol.

Articolul 4

Libera circulație

(1) Ambalajele sunt introduse pe piață numai dacă respectă prezentul regulament.

(2) Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață a ambalajelor care sunt în conformitate cu cerințele de sustenabilitate, de etichetare și de informare prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora.

(3) Dacă statele membre aleg să mențină sau să introducă cerințe naționale de sustenabilitate sau cerințe de informare suplimentare față de cele prevăzute în prezentul regulament, cerințele respective nu contravin celor prevăzute în prezentul regulament, iar statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață a ambalajelor care respectă prezentul regulament din motive de nerespectare a cerințelor naționale respective.

(4) Cu ocazia târgurilor, a expozițiilor sau a altor evenimente similare, statele membre nu împiedică prezentarea ambalajelor care nu respectă prezentul regulament, cu condiția ca un marcaj vizibil să indice clar că astfel de ambalaje nu respectă prezentul regulament și că ele nu sunt de vânzare până când nu au fost aduse în conformitate.

CAPITOLUL II

CERINȚE DE SUSTENABILITATE

Articolul 5

Cerințe privind substanțele din ambalaje

(1) Ambalajele introduse pe piață sunt fabricate astfel încât să fie reduse la minimum prezența și concentrația substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în calitate de

constituenți ai materialului ambalajului sau ai oricăreia dintre componentele ambalajului, inclusiv în ceea ce privește prezența acestora în emisii și în orice rezultat al gestionării deșeurilor, cum ar fi materiile prime secundare, cenușa sau alte materiale destinate eliminării finale, precum și în ceea ce privește efectele negative asupra mediului cauzate de microplastice.

(2) Comisia monitorizează prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în ambalaje și în componentele ambalajelor și ia, după caz, măsurile ulterioare relevante.

Până la 31 decembrie 2026, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Produse Chimice, pregătește un raport privind prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în ambalaje și în componentele ambalajelor, pentru a determina măsura în care acestea afectează în mod negativ reutilizarea și reciclarea materialelor sau au impact asupra securității chimice. Raportul respectiv poate enumera substanțele care prezintă motive de îngrijorare prezente în ambalaje și în componentele ambalajelor și poate indica măsura în care acestea ar putea prezenta un risc inacceptabil pentru sănătatea umană și pentru mediu.

Comisia prezintă raportul Parlamentului European, Consiliului și comitetului menționat la articolul 65 din prezentul regulament, prezentând constatările sale, și are în vedere măsuri ulterioare adecvate, inclusiv:

- (a) pentru substanțele care prezintă motive de îngrijorare din materialele de ambalare, care afectează în principal sănătatea umană sau mediul, utilizarea procedurilor menționate la articolul 68 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 în vederea adoptării de noi restricții;
- (b) pentru substanțele care prezintă motive de îngrijorare care afectează în mod negativ reutilizarea și reciclarea materialelor din ambalajele în care sunt prezente, stabilirea de restricții ca parte a criteriilor de proiectare în vederea reciclării în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din prezentul regulament.

Dacă un stat membru consideră că o substanță afectează în mod negativ reutilizarea și reciclarea materialelor din ambalajul în care este prezentă, acesta furnizează informațiile respective Comisiei și Agenției Europene pentru Produse Chimice până la 31 decembrie 2025 și, atunci când sunt disponibile, face trimitere la evaluările riscurilor relevante sau la alte date relevante.

(3) Statele membre pot solicita Comisiei să aibă în vedere, în temeiul articolului 6 alineatul (4) litera (a), restricționarea utilizării substanțelor care prezintă motive de îngrijorare care ar putea afecta în mod negativ reutilizarea și reciclarea materialelor din ambalajele în care sunt prezente, atunci când motivele sunt altele decât cele legate în principal de securitatea chimică a substanțelor respective. Statele membre însoțesc aceste solicitări de un raport care să documenteze identitatea și utilizările substanțelor și de o descriere a modului în care utilizarea substanțelor în ambalaje împiedică reciclarea, atunci când motivele sunt altele decât cele legate în principal de securitatea chimică. Comisia evaluează solicitarea și prezintă rezultatele respectivei evaluări comitetului menționat la articolul 65.

(4) Fără a aduce atingere restricțiilor privind substanțele chimice prevăzute în anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 sau, după caz, restricțiilor și măsurilor specifice privind materialele și articolele destinate să vină în contact cu produsele alimentare din Regulamentul (CE) nr. 1935/2004, totalul concentrațiilor de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent care rezultă din substanțele prezente în ambalaje sau în componentele ambalajelor nu depășește 100 mg/kg.

(5) De la 12 august 2026, nu se introduc pe piață ambalaje destinate să vină în contact cu produsele alimentare dacă conțin substanțe perfluoroalchilate și polifluoroalchilate (PFAS) într-o concentrație egală cu sau mai mare decât următoarele valori-limită, în măsura în care introducerea pe piață de ambalaje care conțin o astfel de concentrație de PFAS nu este interzisă în temeiul unui alt act juridic al Uniunii:

- (a) 25 ppb pentru orice PFAS, conform măsurătorilor efectuate cu ajutorul analizei PFAS specifice (PFAS polimerice excluse de la cuantificare);
- (b) 250 ppb pentru suma PFAS măsurată ca sumă a analizei PFAS specifice, după caz cu degradarea prealabilă a precursorilor (PFAS polimerice excluse de la cuantificare); și
- (c) 50 ppm pentru PFAS (inclusiv PFAS polimerice); în cazul în care fluorul total depășește 50 mg/kg, producătorul, importatorul sau utilizatorul din aval în sensul definițiilor de la articolul 3 punctele 9, 11 și, respectiv, 13 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, furnizează fabricantului sau importatorului în sensul definițiilor de la articolul 3 alineatul (1) punctele 13 și, respectiv, 17 din prezentul regulament, la cerere, o dovadă a cantității de fluor măsurat drept conținut fie de PFAS, fie de non-PFAS, pentru ca aceștia să întocmească documentația tehnică astfel cum se menționează în anexa VII la prezentul regulament.

„PFAS” înseamnă orice substanță care conține cel puțin un atom de carbon de metil (CF_3 -) sau metilen ($-\text{CF}_2$ -) complet fluorurat (fără niciun atom de H/Cl/Br/I atașat acestuia), cu excepția substanțelor care conțin numai următoarele elemente structurale: $\text{CF}_3\text{-X}$ sau $\text{X-CF}_2\text{-X}'$, unde $\text{X} = -\text{OR}$ sau $-\text{NRR}'$ și $\text{X}' = \text{metil } (-\text{CH}_3)$, metilen ($-\text{CH}_2$ -), o grupă de substanțe aromatice, o grupă carbonil ($-\text{C}(\text{O})-$), $-\text{OR}''$, $-\text{SR}''$ sau $-\text{NR}''\text{R}'''$; și unde $\text{R/R}'/\text{R}''/\text{R}'''$ este un hidrogen ($-\text{H}$), metil ($-\text{CH}_3$), metilen ($-\text{CH}_2$ -), o grupă de substanțe aromatice sau o grupă carbonil ($-\text{C}(\text{O})-$).

Până la 12 august 2030, Comisia efectuează o evaluare pentru a analiza necesitatea de a modifica sau de a abroga prezentul alineat pentru a evita suprapunerile cu restricțiile sau interdicțiile de utilizare a PFAS stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1935/2004, (CE) nr. 1907/2006 sau (UE) 2019/1021.

(6) Respectarea cerințelor prevăzute la alineatele (4) și (5) de la prezentul articol se demonstrează în documentația tehnică întocmită în conformitate cu anexa VII.

(7) Pentru a ține seama de progresele științifice și tehnice, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a modifica prezentul regulament în vederea reducerii sumei concentrațiilor de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent

care rezultă din substanțele prezente în ambalaje sau în componentele ambalajelor menționate la alineatul (4) de la prezentul articol.

(8) Pentru a ține seama de progresele științifice și tehnice, Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a completa prezentul regulament în vederea stabilirii condițiilor în care suma concentrațiilor menționată la alineatul (4) de la prezentul articol nu se aplică materialelor reciclate sau circuitelor de produse aflate într-un lanț închis și controlat, precum și în vederea stabilirii tipurilor sau formatelor de ambalaje scutite de la aplicarea cerințelor menționate la alineatul respectiv, pe baza categoriilor de ambalaje enumerate în tabelul 1 din anexa II la prezentul regulament. Astfel de acte delegate sunt justificate pe baza unei analize de la caz la caz, limitate în timp, prevăd cerințe adecvate de marcă și informare și conțin cerințe de raportare la intervale regulate pentru a asigura revizuirea periodică a scutirii. Actele delegate adoptate în conformitate cu prezentul alineat se adoptă numai pentru a modifica derogările stabilite în Deciziile 2001/171/CE și 2009/292/CE.

(9) Până la 12 august 2033, Comisia efectuează o evaluare pentru a stabili dacă prezentul articol și criteriile de proiectare în vederea reciclării stabilite în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) au contribuit în mod suficient la reducerea la minimum a prezenței și concentrației substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în calitate de constituenți ai materialelor de ambalare.

Articolul 6

Ambalaje reciclabile

- (1) Toate ambalajele introduse pe piață sunt reciclabile.
- (2) Ambalajele sunt considerate a fi reciclabile dacă îndeplinesc următoarele condiții:
 - (a) sunt proiectate în vederea reciclării materialelor, ceea ce permite utilizarea materiilor prime secundare rezultate a căror calitate este suficient de bună în raport cu materialul original astfel încât să poată fi folosite pentru a înlocui materiile prime primare, în conformitate cu alineatul (4); și
 - (b) atunci când devin deșeuri, acestea pot fi colectate separat, în conformitate cu articolul 48 alineatele (1) și (5), sortate în fluxuri de deșeuri specifice fără a afecta reciclabilitatea altor fluxuri de deșeuri și pot fi reciclate la scară largă, pe baza metodologiei stabilite în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol.

Se consideră că ambalajele care respectă actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4) îndeplinesc condiția prevăzută la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat.

Se consideră că ambalajele care respectă actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4) și cu actele de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (5) îndeplinesc condițiile prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat.

Primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat se aplică de la 1 ianuarie 2030 sau la 24 de luni de la data intrării în vigoare a actelor delegate adoptate în temeiul

alineatului (4) primul paragraf, luându-se în considerare data care survine mai târziu.

Primul paragraf litera (b) de la prezentul alineat se aplică de la 1 ianuarie 2035 sau, în ceea ce privește cerința privind reciclarea la scară, de la 1 ianuarie 2035 sau la cinci ani de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (5), luându-se în considerare data care survine mai târziu.

(3) Fabricantul evaluează reciclabilitatea ambalajelor pe baza actelor delegate adoptate în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol și a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol. Reciclabilitatea ambalajelor se exprimă în clasele de performanță A, B sau C în ceea ce privește reciclabilitatea descrise în tabelul 3 din anexa II.

Fără a se aduce atingere alineatului (10), de la 1 ianuarie 2030 sau după 24 de luni de la intrarea în vigoare a actelor delegate adoptate în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol, luându-se în considerare data care survine mai târziu, ambalajele nu se introduc pe piață decât dacă sunt reciclabile în clasele A, B sau C descrise în tabelul 3 din anexa II.

Fără a se aduce atingere alineatului (10) de la prezentul articol, de la 1 ianuarie 2038, ambalajele nu se introduc pe piață decât dacă sunt reciclabile în clasa A sau B descrise în tabelul 3 din anexa II.

(4) Până la 1 ianuarie 2028, după luarea în considerare a standardelor elaborate de organizațiile de standardizare europene, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a completa prezentul regulament pentru a stabili:

(a) criteriile de proiectare în vederea reciclării și clasele de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea bazate pe tabelul 3 din anexa II și pe parametrii enumerați în tabelul 4 din anexa II pentru categoriile de ambalaje enumerate în tabelul 1 din anexa II; criteriile de proiectare în vederea reciclării și clasele de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea sunt elaborate pe baza materialului predominant și:

(i) iau în considerare capacitatea deșeurilor de ambalaje de a fi separate în diferite fluxuri de materiale pentru reciclare, sortate și reciclate, astfel încât materiile prime secundare rezultate să fie de o calitate suficientă în raport cu materialul original și să poată fi utilizate pentru a înlocui materiile prime primare pentru ambalare sau pentru alte aplicații, cu păstrarea calității materialului reciclat, acolo unde este fezabil;

(ii) au în vedere procesele consacrate de colectare și sortare ce și-au dovedit eficacitatea într-un mediu operațional și acoperă toate componentele ambalajelor;

(iii) au în vedere tehnologiile de reciclare disponibile, performanța economică și de mediu a acestora, inclusiv calitatea rezultatelor, disponibilitatea deșeurilor, energia necesară și emisiile de gaze cu efect de seră;

(iv) după caz, identifică substanțele care prezintă motive de îngrijorare care afectează în mod negativ reutilizarea și reciclarea materialelor din ambalajele în care sunt prezente;

- (v) după caz, impun restricții privind prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare sau a grupurilor de astfel de substanțe în ambalaje sau în componentele ambalajelor, din motive care nu sunt legate în principal de securitatea chimică; astfel de restricții pot servi, de asemenea, la reducerea riscurilor inacceptabile pentru sănătatea umană sau pentru mediu, fără a aduce atingere restricțiilor privind substanțele chimice prevăzute în anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 sau, după caz, restricțiilor și măsurilor specifice privind materialele și articolele destinate să vină în contact cu produsele alimentare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1935/2004;
- (b) modul în care să se efectueze evaluarea performanței în ceea ce privește reciclabilitatea și să se exprime rezultatul acesteia sub formă de clase de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea pentru fiecare unitate de ambalaj, în termeni de ponderare, incluzând criteriile specifice materialului și eficiența sortării, pentru a determina dacă ambalajele sunt considerate a fi reciclabile în conformitate cu alineatul (2);
- (c) o descriere, pentru fiecare categorie de ambalaje menționată în tabelul 1 din anexa II, a condițiilor de respectare a respectivelor clase de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea;
- (d) un cadru privind modularea contribuțiilor financiare care trebuie plătite de producători pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în materie de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se menționează la articolul 45 alineatul (1), pe baza claselor de performanță ale ambalajelor în ceea ce privește reciclabilitatea.

La adoptarea actelor delegate menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, Comisia ține seama de rezultatele evaluării efectuate în temeiul articolului 5 alineatul (2), dacă această evaluare există.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a modifica tabelul 1 din anexa II în vederea adaptării acestuia la evoluțiile științifice și tehnice din domeniul proiectării materialelor și produselor și din domeniul infrastructurii de colectare, sortare și reciclare. În actele delegate respective, Comisia poate stabili criteriile de proiectare în vederea reciclării pentru categoriile suplimentare de ambalaje sau poate crea subcategorii în categoriile enumerate în tabelul 1 din anexa II.

În termen de trei ani de la data intrării în vigoare a actului delegat relevant, operatorii economici se conformează criteriilor noi sau actualizate de proiectare în vederea reciclării.

- (5) Până la 1 ianuarie 2030, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc:
- (a) metodologia pentru evaluarea în funcție de factorul „reciclat la scară largă”, pentru fiecare categorie de ambalaje enumerată în tabelul 2 din anexa II, pentru a completa tabelul 3 din anexa II prin stabilirea de praguri pentru evaluarea în funcție de factorul „reciclat la scară largă” și pentru a actualiza, dacă este necesar, clasele de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea în ansamblu descrise în tabelul 3 din anexa II; metodologia respectivă se bazează pe cel puțin următoarele

elemente:

(i) cantitățile de ambalaje pentru fiecare categorie de ambalaje enumerată în tabelul 2 din anexa II introduse pe piață în Uniune în ansamblu și în fiecare stat membru;

(ii) cantitățile de deșuri de ambalaje reciclate, astfel cum sunt calculate la punctul de calculare în conformitate cu actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 56 alineatul (7) litera (a), pentru fiecare categorie de ambalaje enumerată în tabelul 2 din anexa II, în Uniune în ansamblu și în fiecare stat membru;

(b) mecanismul lanțului de custodie ce asigură faptul că ambalajele sunt reciclate la scară largă.

Mecanismul lanțului de custodie menționat la litera (b) se bazează cel puțin pe următoarele elemente:

(i) o documentație tehnică referitoare la cantitatea de deșuri de ambalaje colectate care este trimisă la instalațiile de sortare și reciclare;

(ii) un proces de verificare care permite fabricanților să obțină datele necesare de la operatorii din aval, asigurându-se că ambalajele sunt reciclate la scară largă.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Datele menționate la primul paragraf de la prezentul alineat sunt disponibile și ușor accesibile publicului.

(6) Comisia evaluează granularitatea datelor care trebuie raportate pentru metodologia de reciclare la scară largă. După caz, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a modifica tabelul 2 din anexa II și tabelul 3 din anexa XII pentru a le adapta la evoluțiile tehnice și științifice.

(7) Până în 2035, Comisia, pe baza evoluției tehnologiilor de sortare și reciclare, poate revizui pragurile minime necesare pentru a se considera că ambalajele sunt reciclate la scară largă și, dacă este cazul, poate prezenta o propunere legislativă de revizuire a pragurilor.

(8) Pentru a crește nivelul reciclabilității ambalajelor, la 18 luni de la data intrării în vigoare a actelor delegate adoptate în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol și a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol, contribuțiile financiare plătite de producători pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se prevede la articolul 45, se modulează în conformitate cu clasele de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea, astfel cum sunt stabilite în detaliu în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol și în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol.

În ceea ce privește contribuțiile financiare plătite de producători pentru a-și îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute la articolul 45

pentru ambalajele menționate la alineatul (11) litera (g) de la prezentul articol, statele membre țin seama de fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică a reciclării ambalajelor respective.

(9) Conformitatea cu cerințele stabilite la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol se demonstrează în documentația tehnică referitoare la ambalaj, astfel cum se prevede în anexa VII.

În cazul în care o unitate de ambalaj include componente integrate, evaluarea conformității cu criteriile de proiectare în vederea reciclării și cu cerințele privind reciclarea la scară largă include toate componentele integrate. Se efectuează o evaluare separată pentru componentele integrate care se pot separa una de cealaltă în urma stresului mecanic din timpul transportului sau al sortării.

În cazul în care o unitate de ambalaj include componente separate, evaluarea conformității cu cerințele de proiectare în vederea reciclării și cu cerințele privind reciclarea la scară largă se efectuează separat pentru fiecare componentă separată.

Toate componentele unei unități de ambalaj sunt compatibile cu procesele consacrate de colectare, sortare și reciclare ce și-au dovedit eficacitatea într-un mediu operațional și nu împiedică reciclabilitatea corpului principal al unității de ambalaj.

(10) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), începând cu 1 ianuarie 2030, ambalajele inovatoare care nu respectă cerințele de la alineatul (2) pot fi puse la dispoziție pe piață pentru o perioadă maximă de cinci ani de la sfârșitul anului calendaristic în care au fost introduse pe piață.

În cazul în care se recurge la această derogare, operatorul economic trimite o notificare autorității competente înainte ca ambalajul inovator să fie introdus pe piață și include toate detaliile tehnice care demonstrează că ambalajul este un ambalaj inovator. Respectiva notificare include un calendar pentru îndeplinirea cerințelor în materie de reciclare la scară largă în ceea ce privește colectarea și reciclarea ambalajelor inovatoare. Informațiile se pun la dispoziția Comisiei și a autorităților naționale care efectuează supravegherea pieței.

În cazul în care autoritatea competentă consideră că ambalajul nu este un ambalaj inovator, operatorul economic se conformează criteriilor existente de proiectare în vederea reciclării.

În cazul în care consideră că ambalajul este un ambalaj inovator, autoritatea competentă informează Comisia în acest sens.

Comisia evaluează cererile autorităților competente în legătură cu caracterul inovator al ambalajelor și actualizează sau adoptă noi acte delegate în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol, după caz.

Comisia monitorizează impactul derogării menționate la primul paragraf asupra cantității de ambalaje introduse pe piață. Dacă este cazul, Comisia prezintă o propunere legislativă pentru a modifica respectivul paragraf.

Statele membre urmăresc constant să amelioreze infrastructurile de colectare și sortare a ambalajelor inovatoare cu potențiale beneficii pentru mediu.

(11) Prezentul articol nu se aplică:

- (a) ambalajelor directe/primare în sensul definiției de la articolul 1 punctul 23 din Directiva 2001/83/CE și, respectiv, de la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/6;
- (b) ambalajelor pentru produse sensibile la contact, și anume dispozitivele medicale reglementate de Regulamentul (UE) 2017/745;
- (c) ambalajelor pentru produse sensibile la contact, și anume dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* reglementate de Regulamentul (UE) 2017/746;
- (d) ambalajelor exterioare/secundare în sensul definiției de la articolul 1 punctul 24 din Directiva 2001/83/CE și, respectiv, de la articolul 4 punctul 26 din Regulamentul (UE) 2019/6, în cazurile în care aceste ambalaje sunt necesare pentru a respecta cerințe specifice pentru menținerea calității medicamentului;
- (e) ambalajelor pentru produse sensibile la contact pentru formule de început și formule de continuare, preparate pe bază de cereale și alimente pentru copii, precum și pentru produse alimentare destinate unor scopuri medicale speciale, astfel cum sunt se menționează la articolul 1 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 609/2013;
- (f) ambalajelor utilizate pentru transportul de mărfuri periculoase în conformitate cu Directiva 2008/68/CE;
- (g) ambalajelor de vânzare din lemn ușor, plută, textile, cauciuc, ceramică, porțelan sau ceară; totuși, unor astfel de ambalaje li se aplică alineatul (8).

(12) Până la 1 ianuarie 2035, Comisia revizuieste excepțiile prevăzute la alineatul (11), ținând seama cel puțin de evoluția tehnologiilor de sortare și reciclare și de experiența practică dobândită de operatorii economici și de statele membre. Pe această bază, Comisia evaluează pertinenta continuării aplicării excepțiilor respective și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă.

Articolul 7

Conținutul minim de material reciclat din ambalajele din plastic

(1) Până la 1 ianuarie 2030 sau la trei ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (8) de la prezentul articol, luându-se în considerare data care survine mai târziu, orice parte din plastic a ambalajelor introduse pe piață conține următorul procent minim de conținut reciclat recuperat din deșeuri de plastic postconsum, pe tip și format de ambalaj astfel cum sunt menționate în tabelul 1 din anexa II, calculat ca medie pe unitate de producție și pe an:

(a) 30 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din polietilentereftalat (PET) ca principală componentă, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi;

(b) 10 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din alte materiale plastice decât PET, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință

pentru băuturi;

(c) 30 % pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi;

(d) 35 % pentru alte ambalaje din plastic decât cele menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

(2) Până la 1 ianuarie 2040, orice parte din plastic a ambalajelor introduse pe piață conține următorul procent minim de conținut reciclat recuperat din deșeuri de plastic postconsum, pe tip și format de ambalaj astfel cum sunt menționate în tabelul 1 din anexa II, calculat ca medie pe unitate de producție și pe an:

(a) 50 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din PET ca principală componentă, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi;

(b) 25 % pentru ambalajele pentru produse sensibile la contact fabricate din alte materiale plastice decât PET, cu excepția sticlelor din plastic de unică folosință pentru băuturi;

(c) 65 % pentru sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi;

(d) 65 % pentru alte ambalaje decât cele menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

(3) În sensul prezentului articol, conținutul reciclat se recuperează din deșeurile de plastic postconsum care:

(a) au fost colectate în Uniune în temeiul prezentului regulament sau al normelor naționale de transpunere a Directivelor 2008/98/CE și (UE) 2019/904, după caz, sau au fost colectate într-o țară terță în conformitate cu standarde de colectare separată pentru a promova reciclarea de înaltă calitate, echivalente cu cele menționate în prezentul regulament și în Directivele 2008/98/CE și (UE) 2019/904, după caz; și

(b) după caz, au fost reciclate într-o instalație situată pe teritoriul Uniunii căreia i se aplică Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶²⁾ sau au fost reciclate într-o instalație situată într-o țară terță căreia i se aplică normele privind prevenirea și reducerea emisiilor în aer, apă și sol asociate operațiunilor de reciclare, iar normele respective sunt echivalente cu cele privind valorile-limită de emisie și nivelurile de performanță de mediu stabilite în conformitate cu Directiva 2010/75/UE, care sunt aplicabile unei instalații situate în Uniune care desfășoară aceeași activitate; condiția respectivă se aplică numai în cazul în care valorile-limită și nivelurile respective ar fi aplicabile unei instalații situate în Uniune care desfășoară aceeași activitate ca o instalație similară situată în țara terță.

(4) Alineatele (1) și (2) nu se aplică:

(a) ambalajelor directe/primare în sensul definiției de la articolul 1 punctul 23 din Directiva 2001/83/CE și, respectiv, de la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/6;

- (b) ambalajelor din plastic pentru produse sensibile la contact, și anume dispozitivele medicale, dispozitivele destinate exclusiv utilizării în scopuri de cercetare și dispozitivele care fac obiectul unei investigații reglementate de Regulamentul (UE) 2017/745;
 - (c) ambalajelor din plastic pentru produse sensibile la contact, și anume dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* reglementate de Regulamentul (UE) 2017/746;
 - (d) ambalajelor exterioare/secundare în sensul definiției de la articolul 1 punctul 24 din Directiva 2001/83/CE și, respectiv, de la articolul 4 punctul 26 din Regulamentul (UE) 2019/6, în cazurile în care aceste ambalaje sunt necesare pentru a respecta cerințe specifice pentru menținerea calității medicamentului;
 - (e) ambalajelor din plastic compostabile;
 - (f) ambalajelor utilizate pentru transportul de mărfuri periculoase în conformitate cu Directiva 2008/68/CE;
 - (g) ambalajelor din plastic pentru produse sensibile la contact pentru alimente destinate exclusiv sugarilor și copii de vârstă mică și alimente destinate unor scopuri medicale speciale, precum și ambalajelor pentru băuturi și alimente destinate în general copiilor de vârstă mică, astfel cum se menționează la articolul 1 literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 609/2013;
 - (h) ambalajelor pentru furnituri, componente și componente în ambalaje directe pentru fabricarea de medicamente de uz uman care intră sub incidența Directivei 2001/83/CE și de produse medicinale veterinare care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2019/6, în cazul în care aceste ambalaje trebuie să fie în conformitate cu standardele de calitate ale produselor respective.
- (5) Alineatele (1) și (2) nu se aplică:
- (a) ambalajelor din plastic care sunt destinate să vină în contact cu produsele alimentare în cazul cărora cantitatea de conținut reciclat prezintă o amenințare la adresa sănătății umane și duce la neconformitatea produselor ambalate cu Regulamentul (CE) nr. 1935/2004;
 - (b) oricărei părți din plastic care reprezintă mai puțin de 5 % din greutatea totală a întregii unități de ambalaj.
- (6) Fabricanții și importatorii demonstrează conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol în informațiile tehnice privind ambalajul menționate în anexa VII.
- (7) Contribuțiile financiare plătite de producători pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în materie de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum sunt prevăzute la articolul 45, pot fi modulate în funcție de procentul de conținut reciclat utilizat în ambalaje. Orice astfel de modulare ține seama de criteriile de sustenabilitate ale tehnologiilor de reciclare și de costurile de mediu pentru conținutul reciclat.
- (8) Până la 31 decembrie 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește metodologia de calcul și de verificare a procentului de conținut reciclat

recuperat din deșeurile de plastic postconsum reciclate și colectate în Uniune în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol, precum și formatul documentației tehnice menționate în anexa VII. În acest scop, Comisia ia în considerare utilizarea materiilor prime secundare rezultate care sunt de o calitate suficientă, comparativ cu materialele originale, astfel încât să poată fi utilizate pentru a înlocui materiile prime primare. Metodologia de verificare poate include obligația de a efectua audituri efectuate de un terț independent cu privire la fabricanții de conținut reciclat din Uniune și la ambalajele din plastic introduse pe piață ca unitate de vânzare separată de alte produse, pentru a se asigura că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol și în actul delegat adoptat în temeiul alineatului (9) de la prezentul articol.

Atunci când adoptă actele de punere în aplicare, Comisia evaluează tehnologiile de reciclare disponibile ținând seama de performanța economică și de mediu a acestora, inclusiv calitatea rezultatelor acestora, disponibilitatea deșeurilor, energia necesară și emisiile de gaze cu efect de seră, precum și alte impacturi relevante asupra mediului.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

(9) Până la 31 decembrie 2026, pe baza evaluării menționate la alineatul (8) al doilea paragraf, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a completa prezentul regulament cu criterii de sustenabilitate pentru tehnologiile de reciclare a materialelor plastice.

În sensul prezentului articol, conținutul reciclat se recuperează din deșeurile de plastic postconsum care au fost reciclate:

- (a) în instalațiile situate în Uniune care utilizează tehnologii de reciclare ce îndeplinesc astfel de criterii de sustenabilitate stabilite în temeiul prezentului alineat; sau
- (b) în instalațiile situate într-o țară terță care utilizează tehnologii de reciclare ce respectă standarde echivalente cu criteriile de sustenabilitate elaborate în temeiul actelor delegate.

(10) Până la 31 decembrie 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a metodologiei de evaluare, verificare și certificare, inclusiv prin intermediul unui audit efectuat de un terț, a echivalenței normelor aplicate în cazurile în care conținutul reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum este reciclat sau colectat într-o țară terță. Evaluarea ia în considerare standardele de protecție a mediului și a sănătății umane, inclusiv standardele prin care se asigură că reciclarea se efectuează într-un mod ecologic și standardele privind reciclarea de înaltă calitate, cum ar fi cele privind utilizarea eficientă a resurselor, și standardele de calitate pentru sectoarele din domeniul reciclării. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

(11) Până la 1 ianuarie 2029 sau la 24 de luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (8), luându-se în considerare data care survine mai târziu, calcularea și verificarea procentului de conținut reciclat din

ambalaje în temeiul alineatului (1) respectă normele prevăzute în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (8).

(12) Până la 1 ianuarie 2028, Comisia evaluează necesitatea unor derogări de la procentele minime de conținut reciclat prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (d) pentru anumite ambalaje din plastic sau necesitatea revizuirii listei de excepții de la alineatul (4) pentru anumite ambalaje din plastic.

Pe baza evaluării menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, în cazul în care tehnologii de reciclare adecvate pentru reciclarea ambalajelor din plastic nu sunt autorizate în temeiul normelor relevante ale Uniunii sau nu sunt suficient de disponibile în practică, ținând seama de toate cerințele legate de siguranță, în special în ceea ce privește ambalajele din plastic pentru produse sensibile la contact, inclusiv ambalajele alimentare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a modifica prezentul regulament în vederea:

(a) prevederii unor derogări de la domeniul de aplicare, calendarul sau nivelul procentului minim prevăzut la alineatul (1) literele (b) și (d) de la prezentul articol pentru anumite ambalaje din plastic; și

(b) după caz, modificării listei de excepții de la alineatul (4) de la prezentul articol.

(13) În cazul în care lipsa disponibilității sau prețurile excesive ale anumitor materiale plastice reciclate fac excesiv de dificilă respectarea procentelor minime de conținut reciclat prevăzute la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 64 pentru a modifica alineatele respective prin ajustarea procentelor minime în mod corespunzător. Atunci când analizează dacă o astfel de ajustare este justificată, Comisia examinează cererile înaintate de persoane fizice sau juridice, care trebuie să fie însoțite de informații și de date relevante privind situația pieței pentru deșeurile de plastic postconsum, precum și de cele mai fiabile date disponibile privind riscurile aferente pentru sănătatea umană sau animală, pentru securitatea aprovizionării cu alimente sau pentru mediu. Comisia adoptă un astfel de act delegat numai în cazuri excepționale în care ar exista efecte adverse severe pentru sănătatea umană sau animală, pentru securitatea aprovizionării cu alimente sau pentru mediu.

(14) Până la 12 februarie 2032, ținând seama de stadiul actual al tehnologiei și de experiența practică dobândită de operatorii economici și de statele membre, Comisia prezintă un raport care analizează punerea în aplicare a procentelor minime de conținut reciclat stabilite pentru 2030 stabilit la alineatul (1) și evaluează în ce măsură procentele respective conduc la soluții de promovare a ambalajelor sustenabile care să fie eficiente și ușor de pus în aplicare, fezabilitatea realizării procentelor minime stabilite pentru 2040 pe baza experienței acumulate în realizarea procentelor minime stabilite pentru 2030 și a evoluției situației, relevanța menținerii excepțiilor și derogărilor prevăzute la prezentul articol, precum și necesitatea sau pertinenta stabilirii de noi procente minime pentru conținutul reciclat. Raportul respectiv este însoțit, după caz, de o propunere legislativă de modificare a prezentului articol, în special în ceea ce privește procentele minime de conținut reciclat pentru 2040.

(15) Până la 12 februarie 2032, Comisia revizuieste situația utilizării materialelor de ambalare reciclate în alte ambalaje decât materialele plastice și, pe această bază, evaluează oportunitatea stabilirii de măsuri sau a stabilirii de obiective pentru creșterea gradului de utilizare a conținutului reciclat în astfel de alte ambalaje și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă.

Articolul 8

Materii prime de origine biologică în ambalaje de plastic

- (1) Până la 12 februarie 2028, Comisia evaluează stadiul dezvoltării tehnologice și performanța de mediu a ambalajelor din materiale plastice de origine biologică, ținând seama de criteriile de sustenabilitate prevăzute la articolul 29 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶³⁾.
- (2) Pe baza evaluării menționate la alineatul (1), Comisia prezintă, după caz, o propunere legislativă pentru:
- (a) a stabili cerințe de sustenabilitate pentru materiile prime de origine biologică din ambalajele din plastic;
 - (b) a stabili obiective pentru a spori utilizarea materiilor prime de origine biologică în ambalajele din plastic;
 - (c) a introduce posibilitatea de a realiza obiectivele stabilite la articolul 7 alineatele (1) și (2) din prezentul regulament prin utilizarea de materii prime din plastic de origine biologică în locul conținutului reciclat recuperat din deșeurile de plastic postconsum, în cazul în care nu sunt disponibile tehnologii adecvate de reciclare pentru ambalajele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și care respectă cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/1616;
 - (d) a modifica, după caz, definiția materialelor plastice de origine biologică prevăzută la articolul 3 alineatul (1) punctul 53.

Articolul 9

Ambalaje compostabile

- (1) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1), până la 12 februarie 2028, atunci când ambalajele menționate la articolul 3 alineatul (1) punctul 1 litera (f) și etichetele adezive aplicate pe fructe și legume sunt introduse pe piață, respectivele ambalaje și etichete adezive sunt compatibile cu standardul privind compostarea în condiții controlate industrial în instalațiile de tratare a biodeșeurilor și, atunci când statele membre solicită acest lucru, cu standardele privind compostarea la domiciliu menționate la alineatul (6) de la prezentul articol.
- (2) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1), în cazul în care statele membre permit ca deșeurile cu proprietăți în materie de biodegradabilitate și compostabilitate similare cu cele ale biodeșeurilor în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE să fie colectate împreună cu biodeșeurile și în cazul în care sunt

disponibile sisteme adecvate de colectare a deșeurilor și infrastructuri de tratare a deșeurilor pentru a se asigura că ambalajele compostabile intră în fluxul de gestionare a biodeșeurilor, statele membre pot impune ca următoarele ambalaje să fie puse la dispoziție pe teritoriul lor pentru prima dată numai dacă sunt compostabile:

(a) ambalajele menționate la articolul 3 alineatul (1) punctul 1 litera (g) compuse din alte materiale decât metalul, pungile de transport din plastic foarte subțire și pungile de transport din plastic subțire;

(b) ambalaje, altele decât cele menționate la litera (a) de la prezentul alineat, pentru care statul membru a solicitat deja ca acestea să fie compostabile înainte de data aplicării prezentului regulament.

(3) Până la 12 februarie 2028, ambalajele, altele decât cele menționate la alineatele (1) și (2), inclusiv ambalajele fabricate din polimeri de plastic biodegradabil și alte materiale biodegradabile, sunt proiectate pentru reciclarea materialelor în conformitate cu articolul 6 fără a afecta reciclabilitatea altor fluxuri de deșuri.

(4) Respectarea cerințelor prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol se demonstrează în informațiile tehnice privind ambalajul, menționate în anexa VII.

(5) Comisia poate analiza dacă alte ambalaje ar trebui incluse la alineatul (1) sau la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol, dacă acest lucru este justificat și adecvat ca urmare a evoluțiilor tehnologice și în materie de reglementare care afectează eliminarea ambalajelor compostabile și în condițiile stabilite în anexa III și, după caz, poate prezenta o propunere legislativă.

(6) Până la 12 februarie 2026, Comisia solicită organizațiilor europene de standardizare să pregătească sau să actualizeze standarde armonizate care să stabilească specificațiile tehnice detaliate ale cerințelor privind ambalajele compostabile. În acest sens, Comisia solicită să se țină seama, în conformitate cu cele mai recente evoluții științifice și tehnologice, de parametri precum timpii de retenție, temperaturile și amestecarea, care reflectă condițiile reale din composturile de la domiciliu și din instalațiile de tratare a biodeșeurilor, inclusiv procesele de digestie anaerobă. Comisia solicită ca respectivele standarde să includă verificarea faptului că ambalajele compostabile supuse descompunerii biologice sub rezerva parametrilor specificați au ca rezultat, în cele din urmă, transformarea în dioxid de carbon sau, în absența oxigenului, în metan și săruri minerale, biomasă și apă.

Până la 12 februarie 2026, Comisia solicită, de asemenea, organizațiilor europene de standardizare să pregătească standarde armonizate care să stabilească specificațiile tehnice detaliate ale cerințelor privind compostabilitatea la domiciliu a ambalajelor menționate la alineatul (1).

Articolul 10

Reducerea la minimum a ambalajelor

(1) Până la 1 ianuarie 2030, fabricantul sau importatorul se asigură că ambalajele introduse pe piață sunt proiectate astfel încât greutatea și volumul lor să fie reduse la

minimul necesar pentru a le asigura funcționalitatea, ținând seama de forma ambalajului și de materialul din care este fabricat.

(2) Fabricantul sau importatorul se asigură că ambalajele care nu sunt conforme cu criteriile de performanță prevăzute în anexa IV la prezentul regulament și ambalajele cu caracteristici menite doar să facă volumul produsului să pară mai mare, inclusiv pereți dubli, funduri false și straturile inutile, sunt introduse pe piață numai dacă:

(a) proiectarea ambalajului este protejată de un desen sau model industrial comunitar în temeiul Regulamentului (CE) nr. 6/2002 al Consiliului ⁽⁶⁴⁾ sau de drepturi asupra desenelor sau modelelor industriale care intră sub incidența Directivei 98/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁵⁾, inclusiv acorduri internaționale în vigoare în unul dintre statele membre, ori forma ambalajului este o marcă ce intră sub incidența Regulamentului (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁶⁾ sau a Directivei (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁷⁾, inclusiv mărcile înregistrate în temeiul unor acorduri internaționale în vigoare în unul dintre statele membre, iar drepturile asupra desenelor sau modelelor industriale și mărcile sunt protejate înainte de 11 februarie 2025 și aplicarea cerințelor prevăzute la prezentul articol ar afecta proiectarea ambalajelor într-un mod care ar modifica noutatea sau caracterul individual al acestora sau ar afecta marca în așa fel încât marca nu ar mai putea distinge produsul pe care îl desemnează de produsele altor întreprinderi; sau

(b) produsul ambalat sau băutura ambalată beneficiază de o indicație geografică protejată de dreptul Uniunii, cum ar fi în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 în cazul vinului, în temeiul Regulamentului (UE) 2019/787 în cazul băuturilor spirtoase sau în temeiul Regulamentului (UE) 2023/2411 în cazul produselor artisanale și industriale, ori face obiectul unui sistem de calitate menționat în Regulamentul (UE) 2024/1143.

(3) Până la 12 februarie 2027, Comisia solicită organizațiilor europene de standardizare să pregătească sau să actualizeze, după caz, standarde armonizate care să stabilească metodologia pentru calcularea și măsurarea conformității cu cerințele de reducere la minimum a ambalajelor în temeiul prezentului regulament. Pentru cele mai comune tipuri și formate de ambalaje, astfel de standarde ar trebui să specifice limite pentru greutatea maximă adecvată și volumul maxim adecvat și, dacă este cazul, grosimea peretelui și spațiul gol maxim.

(4) Conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se demonstrează în documentația tehnică menționată în anexa VII, care conține următoarele elemente:

(a) o explicație a specificațiilor tehnice, a standardelor și a condițiilor utilizate pentru evaluarea ambalajului în raport cu criteriile de performanță și cu metodologia prevăzute în anexa IV;

(b) identificarea cerințelor de proiectare care împiedică reducerea suplimentară

a greutatei sau a volumului ambalajului, pentru fiecare dintre aceste criterii de performanță;

- (c) eventuale rezultate ale testelor, studii sau alte surse relevante, precum modelizare și simulări, utilizate pentru a evalua volumul sau greutatea minime necesare ale ambalajului.

În cazul ambalajelor reutilizabile, evaluarea conformității cu cerințele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol ține seama de caracteristicile ambalajelor reutilizabile și, în primul rând, de cerințele prevăzute la articolul 11.

Articolul 11

Ambalaje reutilizabile

(1) Ambalajele introduse pe piață începând cu 11 februarie 2025 sunt considerate reutilizabile dacă îndeplinesc toate cerințele următoare:

- (a) au fost concepute, proiectate și introduse pe piață cu scopul de a fi reutilizate de mai multe ori;
- (b) au fost concepute și proiectate pentru a efectua cât mai multe rotații cu puțință în condiții de utilizare previzibile în mod normal;
- (c) îndeplinesc cerințele aplicabile privind sănătatea, siguranța și igiena consumatorilor;
- (d) pot fi golite sau descărcate fără să sufere o deteriorare într-un mod care ar împiedica funcționarea ulterioară și reutilizarea lor;
- (e) pot fi golite, descărcate, reumplute sau reîncărcate menținându-se calitatea și siguranța produsului ambalat și asigurându-se în același timp respectarea cerințelor de siguranță și igienă aplicabile, inclusiv a celor privind siguranța alimentară;
- (f) pot fi recondiționate în conformitate cu anexa VI partea B, menținându-și în același timp capacitatea de a-și îndeplini funcția prevăzută;
- (g) permit aplicarea etichetei și furnizarea de informații privind proprietățile produsului respectiv și ale ambalajului în sine, inclusiv toate instrucțiunile și informațiile relevante pentru asigurarea siguranței, a utilizării adecvate, a trasabilității și a termenului de valabilitate al produsului;
- (h) pot fi golite, descărcate, reumplute sau reîncărcate fără riscuri pentru sănătatea și siguranța persoanelor responsabile cu acest lucru; și
- (i) îndeplinesc cerințele specifice ambalajelor reciclabile prevăzute la articolul 6, astfel încât să poată fi reciclate atunci când devin deșeuri.

(2) Până la 12 februarie 2027, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 64 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unui număr minim al rotațiilor pentru ambalajele reutilizabile, în sensul alineatului (1) litera (b) de la prezentul articol, în formatele care sunt cel mai frecvent destinate reutilizării, ținând

seama de igienă și de alte cerințe, cum ar fi logistica.

(3) Conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol se demonstrează în informațiile tehnice privind ambalajul, menționate în anexa VII.

CAPITOLUL III

CERINȚE DE ETICHETARE, DE MARCARE ȘI DE INFORMARE

Articolul 12

Etichetarea ambalajelor

(1) Începând cu 12 august 2028 sau 24 de luni de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (6) sau (7) de la prezentul articol, luându-se în considerare data care survine mai târziu, ambalajele introduse pe piață sunt marcate cu o etichetă armonizată care conține informații privind materialele componente ale acestora, pentru a facilita sortarea de către consumatori. Eticheta se bazează pe pictograme și este ușor de înțeles, inclusiv de persoanele cu handicap. Pentru ambalajele menționate la articolul 9 alineatul (1) și, după caz, ambalajele menționate la articolul 9 alineatul (2), eticheta indică faptul că materialul este compostabil, că nu se pretează compostării la domiciliu și că ambalajul compostabil nu se aruncă în natură. Cu excepția ambalajelor pentru comerț electronic, această obligație nu se aplică ambalajelor pentru transport sau ambalajelor care fac obiectul unui sistem de garanție-returnare.

Ambalajele introduse pe piață care conțin substanțe care prezintă motive de îngrijorare sunt marcate utilizând tehnologii de marcă digitală standardizate și deschise în conformitate cu metodologia menționată la alineatul (7) al doilea paragraf.

În plus față de eticheta armonizată menționată la prezentul alineat, operatorii economici pot afișa pe ambalaj un cod QR sau un alt tip de suport de date standardizat, deschis și digital care conține informații privind destinația fiecărei componente separate a ambalajului, pentru a facilita sortarea de către consumatori.

Ambalajele care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare astfel cum se menționează la articolul 50 alineatul (1) sunt marcate cu o etichetă clară și lipsită de ambiguitate. Pe lângă eticheta națională, ambalajul poate fi marcat cu o etichetă armonizată cu coduri de culoare stabilită în actul de punere în aplicare relevant adoptat în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol. Statele membre pot solicita ca ambalajele care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare să fie marcate cu eticheta armonizată cu coduri de culoare, cu condiția ca acest lucru să nu conducă la denaturări ale pieței interne sau la bariere în calea comerțului pentru produsele din alte state membre.

(2) Ambalajele reutilizabile introduse pe piață începând cu 12 februarie 2029 sau cu 30 de luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (6), luându-se în considerare data care survine mai târziu, sunt marcate cu o etichetă care informează utilizatorii că ambalajul este reutilizabil.

Informații suplimentare privind reutilizabilitatea, inclusiv disponibilitatea unui sistem local, național sau la nivelul Uniunii de reutilizare și informații privind punctele de colectare, se pun la dispoziție prin intermediul unui cod QR sau al unui alt tip de suport de date standardizat, deschis și digital, care facilitează urmărirea ambalajelor și calcularea traseelor și a rotațiilor sau, dacă respectiva calculare nu este fezabilă, o estimare medie. În plus, ambalajele de vânzare reutilizabile sunt clar identificate și se disting de ambalajele de unică folosință în punctul de vânzare.

(3) Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, cerința de a purta o etichetă și un cod QR sau un alt tip de suport de date standardizat, deschis și digital nu se aplică sistemelor în buclă deschisă care nu au un operator de sistem în conformitate cu anexa VI.

(4) În cazul în care ambalajele cărora li se aplică articolul 7 sunt introduse pe piață începând cu 12 august 2028 sau la 24 de luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol, luându-se în considerare data care survine mai târziu, și acestea sunt marcate cu o etichetă care conține informații privind ponderea conținutului reciclat, eticheta respectivă și, după caz, codul QR sau alt tip de suport de date standardizat, deschis și digital respectă specificațiile prevăzute în actul de punere în aplicare relevant adoptat în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol și se bazează pe metodologia stabilită în temeiul articolului 7 alineatul (8). În cazul în care ambalajul este marcat cu o etichetă care conține informații privind ponderea conținutului de materiale plastice de origine biologică, eticheta respectivă respectă specificațiile prevăzute în actul de punere în aplicare relevant adoptat în temeiul alineatului (6) de la prezentul articol.

(5) Etichetele menționate la alineatele (1), (2) și (4) și codul QR sau alt tip de suport de date standardizat, deschis și digital menționat la alineatul (2) se aplică, se imprimă sau se gravează în mod vizibil, lizibil și solid pe ambalaj, în așa fel încât acestea să nu poată fi șterse ușor. Informațiile prezente pe etichete sunt puse și la dispoziția utilizatorilor finali înainte ca aceștia să achiziționeze produsul prin intermediul unei tranzacții online. În cazul în care aplicarea, imprimarea sau gravarea nu este posibilă sau nu se justifică, dată fiind natura și dimensiunea ambalajului, eticheta, codul QR sau alt suport de date standardizat, deschis și digital se aplică pe ambalajul grupat. În cazul în care nici acest lucru nu este posibil sau nu se justifică dată fiind natura și dimensiunea ambalajului sau în cazul în care este pertinent să se asigure accesul nediscriminatoriu la informații pentru grupurile vulnerabile, îndeosebi persoanele cu deficiențe de vedere, informațiile se pun la dispoziție printr-un cod unic care poate fi citit electronic sau pe un alt tip de suport de date.

Informațiile conținute în etichetele menționate la alineatele (1), (2) și (4) și în codul QR sau în alt tip de suport de date standardizat, deschis și digital sunt puse la dispoziție în una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către utilizatorii finali, astfel cum este stabilit de statul membru în care ambalajul urmează să fie pus la dispoziție pe piață.

În cazul în care informațiile sunt furnizate prin mijloace electronice în conformitate cu alineatele (1), (2) și (4), se aplică următoarele cerințe:

- (a) datele cu caracter personal adecvate și relevante se colectează numai în scopul limitat de a oferi utilizatorului acces la informațiile relevante privind conformitatea menționate la alineatele (1), (2) și (4) de la prezentul articol, cu respectarea articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁸⁾;
- (b) informațiile nu se afișează împreună cu alte informații destinate unor scopuri comerciale sau de marketing.

În cazul în care dreptul Uniunii impune ca informațiile privind produsul ambalat să fie furnizate prin intermediul unui suport de date, se utilizează un singur suport de date pentru furnizarea informațiilor necesare atât pentru produsul ambalat, cât și pentru ambalaj, în ambele cazuri putând fi distinse cu ușurință.

(6) Până la 12 august 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili o etichetă și specificații armonizate pentru cerințele și formatele de etichetare, inclusiv în cazul în care acestea sunt furnizate prin mijloace digitale, în ceea ce privește ambalajele menționate la alineatele (1), (2) și (4) de la prezentul articol. La elaborarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia ține seama de particularitățile ambalajelor compozite. La elaborarea etichetei armonizate pentru ambalajele care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare menționate la articolul 50 alineatul (2), Comisia ia în considerare orice diferență de valoare care există la nivelul garanției percepute de statele membre. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

(7) Până la 12 august 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili metodologia de identificare a materialelor componente ale ambalajelor menționate la alineatul (1) prin intermediul tehnologiilor de marcare digitală, standardizate și deschise, inclusiv pentru ambalajele compozite și pentru componentele integrate sau separate ale ambalajelor.

Până la 1 ianuarie 2030, Comisia adoptă, de asemenea, acte de punere în aplicare pentru a stabili metodologia pentru identificarea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare prin intermediul tehnologiilor de marcare digitală, standardizate și deschise. Metodologia respectivă asigură faptul că marcarea include cel puțin denumirea și concentrația substanței care prezintă motive de îngrijorare prezente în fiecare material într-o unitate de ambalaj.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

(8) Fără a aduce atingere cerințelor privind alte etichete UE armonizate, operatorii economici nu furnizează și nu afișează etichete, mărci, simboluri sau inscripții care sunt susceptibile să inducă în eroare utilizatorii finali sau să creeze confuzie pentru consumatori sau alți utilizatori finali în ceea ce privește cerințele de sustenabilitate pentru ambalaje, alte caracteristici ale ambalajelor sau opțiuni de gestionare a deșeurilor de ambalaje pentru care prezentul regulament a prevăzut etichetarea armonizată. Comisia adoptă, după caz, orientări pentru a clarifica aspectele care sunt

susceptibile a induce în eroare sau a crea confuzie în rândul consumatorilor sau altor utilizatori finali.

(9) Până la 12 februarie 2027, ambalajele incluse într-o schemă de răspundere extinsă a producătorilor pot fi identificate pe întreg teritoriul statelor membre în care se aplică schema sau sistemul respectiv. Astfel de identificare se realizează numai prin intermediul unui simbol corespunzător în interiorul unui cod QR sau al unei alte tehnologii de marcare digitală, standardizată și deschisă, pentru a indica faptul că producătorul își îndeplinește obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor. Simbolul respectiv este clar și lipsit de ambiguitate și nu induce în eroare consumatorii sau alți utilizatori finali cu privire la reciclabilitatea sau reutilizabilitatea ambalajului.

(10) Ambalajele care fac obiectul unui sistem de garanție-returnare, altul decât cel menționat la articolul 50 alineatul (1), pot fi, în temeiul dreptului intern, identificate prin intermediul unui simbol corespunzător pe întreg teritoriul pe care se aplică schema sau sistemul respectiv. Simbolul respectiv este clar și lipsit de ambiguitate și nu induce în eroare consumatorii sau alți utilizatori finali cu privire la reciclabilitatea sau reutilizabilitatea ambalajului în statele membre în care se returnează. Statele membre nu interzic aplicarea etichetelor legate de sisteme de garanție-returnare instituite în alte state membre.

(11) Prezentul articol nu se aplică ambalajelor directe/imediate/primare și ambalajelor exterioare/secundare, astfel cum sunt definite în Regulamentele (UE) 2017/745, (UE) 2017/746 și (UE) 2019/6 și în Directiva 2001/83/CE, dacă nu există spațiu pe ambalaj din cauza altor cerințe de etichetare, astfel cum sunt definite în respectivele acte legislative ale Uniunii, sau în cazul în care etichetarea ambalajului ar putea pune în pericol utilizarea în condiții de siguranță a medicamentelor de uz uman sau a produselor medicinale veterinare.

(12) Ambalajele menționate la alineatele (1), (2) și (4) care sunt fabricate în Uniune sau importate înainte de termenele menționate la alineatele respective și care nu sunt conforme cu criteriile stabilite la alineatele respective pot fi puse la dispoziție pe piață pentru o perioadă de până la trei ani de la data intrării în vigoare a cerințelor de etichetare prevăzute la alineatele respective.

Articolul 13

Etichetarea recipientelor pentru deșeurile în vederea colectării deșeurilor de ambalaje

(1) Până la 12 august 2028 sau după 30 de luni de la adoptarea actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (2), luându-se în considerare data care survine mai târziu, statele membre se asigură că etichetele armonizate care permit colectarea separată a fiecărei fracțiuni specifice de material a deșeurilor de ambalaje care urmează să fie eliminate în recipiente separate sunt aplicate, imprimare sau gravate în mod vizibil, lizibil și indelebil pe toate recipientele pentru colectarea deșeurilor de ambalaje. Un recipient pentru deșeurile de ambalaje poate purta mai multe etichete.

Această obligație nu se aplică recipientelor care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare.

(2) Până la 12 august 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili etichete și specificații armonizate pentru cerințele de etichetare și formatele pentru etichetarea recipientelor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. La elaborarea respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia ține seama de particularitățile sistemelor de colectare instituite în statele membre, precum și de particularitățile ambalajelor compozite. Etichetarea recipientelor corespunde etichetării pentru ambalaje, astfel cum este menționată la articolul 12 alineatul (6), cu excepția etichetării pentru ambalajele care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 14

Afirmații legate de mediu

În legătură cu ambalajele introduse pe piață pot fi făcute afirmații legate de mediu în sensul definiției de la articolul 2 litera (o) din Directiva 2005/29/CE, vizând proprietățile ambalajelor pentru care sunt stabilite cerințe legale în prezentul regulament, dacă îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) afirmațiile sunt făcute numai în legătură cu proprietățile ambalajelor care depășesc cerințele minime aplicabile stabilite în prezentul regulament, în conformitate cu criteriile, metodologiile și normele de calcul prevăzute în acesta; și
- (b) afirmațiile precizează dacă se referă la unitatea de ambalaj, la o parte a unității de ambalaj sau la toate ambalajele introduse pe piață de operatorul economic.

Conformitatea cu cerințele stabilite la prezentul articol se demonstrează în documentația tehnică referitoare la ambalaj, astfel cum se prevede în anexa VII la prezentul regulament.

CAPITOLUL IV OBLIGAȚII GENERALE

Articolul 15

Obligațiile fabricanților

(1) Fabricanții introduc pe piață numai ambalaje care sunt în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora.

(2) Înainte de a introduce ambalaje pe piață, fabricanții efectuează procedura de evaluare a conformității menționată la articolul 38 sau dispun efectuarea acesteia în numele lor și întocmesc documentația tehnică menționată în anexa VII.

În cazul în care conformitatea ambalajelor cu cerințele aplicabile a fost demonstrată prin procedura de evaluare a conformității menționată la articolul 38, fabricanții

întocmesc o declarație de conformitate UE în conformitate cu articolul 39.

(3) Fabricanții păstrează documentația tehnică menționată în anexa VII și declarația de conformitate UE după cum urmează:

(a) în cazul ambalajelor de unică folosință: timp de cinci ani de la data la care ambalajele au fost introduse pe piață;

(b) în cazul ambalajelor reutilizabile: timp de 10 ani de la data la care ambalajele au fost introduse pe piață.

(4) Fabricanții se asigură că dispun de proceduri astfel încât producția de ambalaje de serie să rămână conformă cu prezentul regulament. Fabricanții iau în considerare în mod corespunzător modificările în proiectarea sau caracteristicile ambalajului, precum și modificările standardelor armonizate, ale specificațiilor tehnice comune sau ale altor specificații tehnice în raport cu care se declară conformitatea sau prin aplicarea cărora se verifică conformitatea. În cazul în care fabricanții constată că ar putea fi afectată conformitatea ambalajului, aceștia efectuează o reevaluare în conformitate cu procedura de evaluare a conformității menționată în articolul 38 sau dispun efectuarea acesteia în numele lor.

(5) Fabricanții asigură faptul că ambalajele poartă un număr de tip, de lot sau de serie sau un alt element de identificare sau, în cazul în care mărimea sau natura ambalajelor nu permite acest lucru, faptul că informațiile necesare sunt prevăzute într-un document care însoțește produsul ambalat.

(6) Fabricanții indică pe ambalaj sau pe un cod QR sau pe un alt suport de date numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, precum și adresa poștală la care pot fi contactați și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare prin intermediul cărora pot fi contactați. În cazul în care acest lucru nu este posibil, informațiile solicitate sunt furnizate în cadrul informațiilor furnizate prin intermediul codului QR sau al unui alt tip de suport de date standardizat, deschis și digital menționat la articolul 12 alineatul (1), (2), (4) sau (5) sau într-un document care însoțește produsul ambalat. Adresa poștală indică un singur punct de contact pentru fabricant.

(7) Fabricanții se asigură că informațiile furnizate în conformitate cu alineatele (5) și (6) sunt clare, ușor de înțeles și lizibile și că acestea nu înlocuiesc, nu ascund și nu pot fi confundate cu informațiile prevăzute de alte acte juridice ale Uniunii privind etichetarea produsului ambalat.

(8) Fabricanții care consideră sau au motive să creadă că ambalajele pe care le-au introdus pe piață de la data intrării în vigoare a prezentului regulament nu sunt conforme cu una sau mai multe dintre cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce în conformitate ambalajele respective, pentru a le retrage sau a le rechema, după caz. Fabricanții informează imediat autoritatea de supraveghere a pieței din statul membru în care au pus la dispoziție ambalajele cu privire la neconformitatea suspectată și la măsura corectivă luată.

(9) Prin derogare de la alineatul (8) de la prezentul articol, obligația de a aduce în conformitate, de a retrage sau de a rechema ambalajele despre care se consideră că nu sunt în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora nu se aplică ambalajelor reutilizabile introduse pe piață înainte de 11 februarie 2025.

(10) În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, fabricanții furnizează toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea ambalajelor cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora, inclusiv documentația tehnică, în una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea respectivă. Informațiile și documentația respective sunt furnizate în format electronic și, la cerere, pe suport de hârtie. Documentele relevante sunt puse la dispoziție în termen de 10 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității naționale. Fabricanții cooperează cu autoritatea națională cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora.

(11) Alineatele (2) și (3) nu se aplică ambalajelor pentru transport personalizate pentru dispozitive medicale și sisteme medicale configurabile care urmează să fie utilizate în medii industriale și medicale.

(12) În cazul în care persoana fizică sau juridică care dispune proiectarea sau fabricarea ambalajelor sub numele sau marca proprie intră sub incidența definiției microîntreprinderii prevăzute în Recomandarea 2003/361/CE în versiunea aplicabilă la 11 februarie 2025, iar persoana fizică sau juridică care furnizează ambalajele persoanei fizice sau juridice care dispune proiectarea sau fabricarea ambalajelor sub numele sau marca proprie este situată în Uniune, persoana fizică sau juridică care furnizează ambalajele este considerată fabricant în sensul prezentului articol.

Articolul 16

Obligațiile de informare ale furnizorilor de ambalaje sau de materiale de ambalare

(1) Furnizorii pun la dispoziția fabricantului toate informațiile și documentația necesare pentru ca fabricantul să demonstreze conformitatea ambalajului și a materialelor de ambalare cu prezentul regulament, inclusiv documentația tehnică menționată în anexa VII și impusă de articolele 5-11 sau în temeiul acestora, în una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către fabricant. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic.

(2) După caz, documentația și informațiile prevăzute în temeiul actelor juridice ale Uniunii aplicabile ambalajelor pentru produse sensibile la contact fac parte din informațiile și documentația care trebuie furnizate fabricantului în temeiul alineatului (1).

Articolul 17

Reprezentanții autorizați

- (1) Un fabricant poate numi, prin mandat scris, un reprezentant autorizat.
- (2) Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la fabricant. Mandatul permite reprezentantului autorizat să îndeplinească cel puțin următoarele:
 - (a) să mențină declarația de conformitate UE și documentația tehnică la dispoziția autorităților naționale de supraveghere a pieței după cum urmează:
 - (i) în ceea ce privește ambalajele de unică folosință: timp de cinci ani de la data la care ambalajele au fost introduse pe piață; și
 - (ii) în ceea ce privește ambalajele reutilizabile: timp de 10 ani de la data la care ambalajele au fost introduse pe piață;
 - (b) să coopereze cu autoritățile naționale competente, la cererea acestora, cu privire la orice măsură luată referitoare la cazuri de neconformitate a ambalajelor care fac obiectul mandatului reprezentantului autorizat;
 - (c) în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, să furnizeze autorității respective toate informațiile și documentația tehnică necesare pentru a demonstra conformitatea ambalajelor, în una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea respectivă;
 - (d) în urma unei cereri din partea unei autorități naționale competente, să pună la dispoziție documentele relevante în termen de 10 zile de la primirea unei astfel de cereri;
 - (e) să denunțe mandatul în cazul în care fabricantul acționează contrar obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Obligațiile stabilite la articolul 15 alineatul (1) și obligația de a întocmi documentația tehnică menționată în anexa VII și necesară în conformitate cu articolele 5-11 sau în temeiul acestora nu fac parte din mandatul reprezentantului autorizat.

Articolul 18

Obligațiile importatorilor

- (1) Importatorii introduc pe piață numai ambalaje care sunt în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora.
- (2) Înainte de a introduce ambalajele pe piață, importatorii se asigură că:
 - (a) procedura de evaluare a conformității menționată la articolul 38 fost efectuată de fabricant, iar documentația tehnică menționată în anexa VII și impusă de articolele 5-11 sau în temeiul acestora a fost întocmită de către fabricant;
 - (b) ambalajele sunt etichetate în conformitate cu articolul 12;
 - (c) ambalajele sunt însoțite de documentele necesare; și
 - (d) fabricantul a respectat cerințele prevăzute la articolul 15 alineatele (5) și (6).

În cazul în care un importator consideră sau are motive să creadă că ambalajele nu

sunt conforme cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora, importatorul nu introduce ambalajele pe piață decât după ce acestea au fost aduse în conformitate.

(3) Importatorii indică pe ambalaj numele lor și denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, precum și adresa poștală unde pot fi contactați și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare prin care pot fi contactați. În cazul în care nu este posibil să se indice informațiile respective pe ambalaj, acestea sunt furnizate prin intermediul suportului de date standardizat, deschis și digital astfel cum se menționează la articolul 12 sau într-un document care însoțește produsul ambalat.

(4) Importatorii se asigură că informațiile furnizate în conformitate cu alineatul (3) sunt clare, ușor de înțeles și lizibile și nu înlocuiesc, nu ascund și nu pot fi confundate cu informațiile prevăzute de alte acte juridice ale Uniunii privind etichetarea produsului ambalat.

(5) Importatorii se asigură că, atât timp cât ambalajele, goale sau care conțin un produs, constituie responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea acestora cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora.

(6) Importatorii care consideră sau au motive să creadă că ambalajele pe care le-au introdus pe piață nu sunt conforme cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivele ambalaje în conformitate, pentru a le retrage sau a le rechema, după caz. Importatorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție ambalajele cu privire la neconformitatea suspectată și la măsurile corective luate.

(7) Importatorii păstrează o copie a declarației de conformitate UE la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței și se asigură că documentația tehnică menționată în anexa VII și impusă de articolele 5-11 sau în temeiul acestora poate fi pusă la dispoziția respectivelor autorități, la cerere, după cum urmează:

(a) în ceea ce privește ambalajele de unică folosință: timp de cinci ani de la data la care ambalajele au fost introduse pe piață; și

(b) în ceea ce privește ambalajele reutilizabile: timp de 10 ani de la data la care ambalajele au fost introduse pe piață.

(8) În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, importatorii furnizează autorității respective toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea ambalajelor, inclusiv documentația tehnică, cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora, în una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea respectivă. Informațiile și documentația respective sunt furnizate în format electronic și, la cerere, pe suport de hârtie. Documentele relevante sunt puse la dispoziție în termen de 10 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității naționale.

(9) Importatorii cooperează cu autoritatea națională competentă cu privire la orice măsură întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora.

Articolul 19

Obligațiile distribuitorilor

(1) Atunci când pun la dispoziție ambalaje pe piață, distribuitorii acționează cu diligența necesară în ceea ce privește cerințele prezentului regulament.

(2) Înainte de punerea la dispoziție a ambalajelor pe piață, distribuitorii verifică dacă:

(a) producătorul care face obiectul obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor pentru ambalaje este înregistrat în registrul producătorilor menționat la articolul 44;

(b) ambalajele sunt etichetate în conformitate cu articolul 12; și

(c) fabricantul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la articolul 15 alineatele (5) și (6) și, respectiv, la articolul 18 alineatul (3).

(3) În cazul în care, înainte de a pune la dispoziție ambalajele pe piață, un distribuitor consideră sau are motive să creadă că ambalajele nu sunt în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora ori că fabricantul ori importatorul nu respectă cerințele stabilite la articolul 15 alineatele (5) și (6) și respectiv, la articolul 18 alineatul (3), distribuitorul nu pune la dispoziție ambalajele pe piață înainte ca acestea să fie aduse în conformitate sau înainte ca fabricantul sau importatorul să asigure conformitatea cu cerințele respective.

Distribuitorii se asigură că, atât timp cât ambalajele, goale sau care conțin un produs, constituie responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea acestora cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora.

(4) Informațiile comunicate de producător nu se utilizează de către distribuitor în alte scopuri decât pentru a verifica conformitatea cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora. În special, utilizarea abuzivă a acestor informații de către distribuitori în scopuri comerciale este interzisă.

(5) Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă că ambalajele pe care le-au pus la dispoziție pe piață cu produsele ambalate nu sunt conforme cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora se asigură că sunt luate măsurile corective necesare pentru a aduce respectivele ambalaje în conformitate, pentru a le retrage sau a le rechema, după caz.

Distribuitorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție ambalajele cu privire la neconformitatea suspectată și la măsurile corective luate.

(6) În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, distribuitorii

furnizează autorității respective toate informațiile și documentația la care au acces și care sunt relevante pentru a demonstra conformitatea unui ambalaj cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora, în una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea respectivă. Informațiile și documentația respective sunt furnizate în format electronic și, la cerere, pe suport de hârtie.

Distribuitorii cooperează cu autoritatea națională cu privire la orice măsură întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora.

Articolul 20

Obligațiile furnizorilor de servicii de logistică

Furnizorii de servicii de logistică se asigură că, pentru ambalajele goale sau care conțin un produs pe care le manipulează, condițiile de depozitare, de manipulare și de ambalare, de adresare sau de expediere nu periclitează conformitatea ambalajelor cu cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora.

Articolul 21

Cazuri în care obligațiile fabricanților se aplică importatorilor și distribuitorilor

Atunci când un importator sau un distribuitor introduce ambalaje pe piață sub numele sau marca proprie sau modifică ambalajele deja introduse pe piață într-un mod care ar putea afecta conformitatea cu cerințele relevante ale prezentului regulament, acesta este considerat a fi fabricant în sensul prezentului regulament și este supus obligațiilor ce revin fabricantului în temeiul articolului 15.

Atunci când un importator sau un distribuitor, astfel cum se menționează la primul paragraf, intră sub incidența definiției microîntreprinderii prevăzute în Recomandarea 2003/361/CE în versiunea aplicabilă la 11 februarie 2025, iar persoana fizică sau juridică care furnizează ambalajele importatorului sau distribuitorului este situată în Uniune, persoana fizică sau juridică ce furnizează ambalajele este considerată fabricant în sensul articolului 15.

Articolul 22

Identificarea operatorilor economici

(1) La cerere, operatorii economici furnizează informații autorităților de supraveghere a pieței cu privire la următoarele:

- (a) identitatea oricărui operator economic care le-a furnizat ambalaje sau produse ambalate;
- (b) identitatea oricărui operator economic căruia i-au furnizat ambalaje sau produse ambalate.

(2) Operatorii economici sunt în măsură să furnizeze informațiile prevăzute la

alineatul (1) litera (a), după cum urmează:

- (a) în ceea ce privește ambalajele de unică folosință: timp de cinci ani de la data la care aceștia au furnizat ambalajele sau de la data la care le-au fost furnizate ambalajele;
- (b) în ceea ce privește ambalajele reutilizabile: timp de 10 ani de la data la care au furnizat ambalajele sau de la data la care le-au fost furnizate ambalajele.

Articolul 23

Obligațiile de informare ale operatorilor de gestionare a deșeurilor de ambalaje

Operatorii de gestionare a deșeurilor de ambalaje furnizează anual autorităților competente informațiile privind deșeurile de ambalaje enumerate în tabelul 3 din anexa XII la prezentul regulament, cu excepția informațiilor privind ambalajele puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru, prin intermediul registrului sau al registrelor electronice, în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE.

Operatorii de gestionare a deșeurilor de ambalaje furnizează anual producătorilor, în cazul îndeplinirii individuale a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, sau organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și căreia i se încredințează executarea obligațiilor respective, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, toate informațiile necesare pentru respectarea obligațiilor de informare stabilite la articolul 44 alineatul (10).

În conformitate cu dreptul intern, statele membre pot prevedea că, atunci când autoritățile publice sunt responsabile de organizarea gestionării deșeurilor de ambalaje, operatorii de gestionare a deșeurilor de ambalaje furnizează anual autorităților publice respective toate informațiile necesare pentru respectarea obligațiilor de informare stabilite la articolul 44 alineatul (10) sau le pun la dispoziție alte mijloace pentru a completa registrul sau registrele electronice, în conformitate cu articolul 35 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE.

CAPITOLUL V

OBLIGAȚIILE OPERATORILOR ECONOMICI DE A REDUCE AMBALAJELE ȘI DEȘEURILE DE AMBALAJE

Articolul 24

Obligația legată de ambalajele excesive

(1) Până la 1 ianuarie 2030 sau la trei ani de la intrarea în vigoare a actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (2), luându-se în considerare data care survine mai târziu, operatorii economici care umplu ambalaje grupate, ambalaje pentru transport sau ambalaje pentru comerț electronic se asigură că proporția

maximă a spațiului gol, exprimată în procente, este de 50 %.

(2) Până la 12 februarie 2028, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili metodologia de calculare a proporției de spațiu gol menționate la alineatul (1). Metodologia respectivă ia în considerare caracteristicile speciale ale ambalajelor care trebuie plasate într-un spațiu gol care să fie suficient de mare pentru a respecta cerințele legale aplicabile sau pentru a proteja produsul, cum ar fi mai ales produsele ambalate cu forme neregulate, ambalajele care conțin mai multe produse sau mai multe ambalaje de vânzare, ambalajele care conțin produse lichide, produsele ambalate al căror conținut poate fi ușor deteriorat și produsele ambalate care pot fi deteriorate de produse mai mari din cauza dimensiunilor lor mici, precum și spațiul minim de pe ambalajele pentru transport pentru aplicarea etichetelor de expediere.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

(3) În scopul calculării proporției menționate la alineatul (1):

- (a) spațiu gol înseamnă diferența dintre volumul total al ambalajelor grupate, al ambalajelor pentru transport sau al ambalajelor pentru comerț electronic și volumul ambalajelor de vânzare conținute în acestea;
- (b) proporția spațiului gol înseamnă raportul dintre spațiul gol, astfel cum este definit la litera (a), și volumul total al ambalajelor grupate, al ambalajelor pentru transport sau al ambalajelor pentru comerț electronic.

Spațiul umplut cu materiale de umplură precum hârtie tăiată, perne de aer, folii cu bule, umplură din burete, umplură de spumă, lână de lemn, polistiren sau fulgi de polistiren expandat se consideră spațiu gol.

(4) Până la 12 februarie 2028, operatorii economici care umplu ambalajul de vânzare se asigură că spațiul gol este redus la minimumul necesar pentru a asigura funcționalitatea ambalajului, inclusiv protecția produsului. Proporția spațiului gol pentru ambalajele de vânzare înseamnă diferența dintre volumul intern total al ambalajului de vânzare și volumul produsului ambalat.

În scopul evaluării conformității cu prezentul alineat, spațiul umplut cu materiale de umplere, cum ar fi hârtia tăiată, pernele de aer, foliile cu bule, umplutura din burete, umplutura de spumă, lâna de lemn, polistirenul sau fulgii de polistiren expandat, se consideră spațiu gol.

În cazul ambalajelor de vânzare pentru produse care sunt supuse tasării în timpul transportului sau în cazul cărora este nevoie de spațiu liber deasupra pentru a proteja produsul alimentar, sau pentru alte produse care prezintă aceste caracteristici:

- (a) conformitatea cu prezentul alineat se evaluează în funcție de nivelul de umplere a ambalajului la momentul umplerii;
- (b) aerul dintre sau din interiorul produselor alimentare ambalate sau gazele protectoare nu sunt considerate spațiu gol.

(5) Operatorii economici care utilizează ambalajele de vânzare ca ambalaje pentru

comerțul electronic sau care utilizează ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sunt scutiți de obligația prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol. Ei se asigură totuși că aceste ambalaje de vânzare respectă cerințele stabilite la articolul 10.

(6) Până la 12 februarie 2032, Comisia revizuieste proporția spațiului gol menționată la alineatul (1), precum și scutirile de la alineatul (5) și evaluează posibilitatea de a stabili proporții ale spațiului gol pentru ambalajele de vânzare, în special pentru jucării, produse cosmetice, truse de bricolaj și produse electronice.

Articolul 25

Restricții privind utilizarea anumitor formate de ambalaje

(1) Începând cu 1 ianuarie 2030, operatorii economici nu introduc pe piață ambalaje în formatele și pentru utilizările enumerate în anexa V.

(2) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (2), statele membre pot menține restricțiile adoptate înainte de 1 ianuarie 2025 privind introducerea pe piață a ambalajelor în formatele și pentru utilizările enumerate în anexa V, dar fabricate din materiale care nu sunt enumerate în anexa V.

(3) Alineatul (1) de la prezentul articol nu aduce atingere articolului 9 alineatul (2) litera (b).

(4) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre pot permite microîntreprinderilor, astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE în versiunea aplicabilă la 11 februarie 2025, să introducă pe piață ambalaje în formatele și pentru utilizările enumerate la punctul 3 din anexa V la prezentul regulament în cazul în care s-a demonstrat că nu este fezabil din punct de vedere tehnic să nu se utilizeze astfel de ambalaje sau să se obțină acces la infrastructura necesară pentru funcționarea unui sistem de reutilizare.

(5) Până la 12 februarie 2032, Comisia evaluează impactul pozitiv asupra mediului al restricțiilor și al derogărilor și al scutirilor de la aceste restricții și ia în considerare disponibilitatea unor soluții alternative de ambalare care să îndeplinească cerințele de siguranță și igienă aplicabile ambalajelor pentru produse sensibile la contact. Pe baza respectivei evaluări, Comisia revizuieste prezentul articol și anexa V pentru a le adapta la progresele tehnice și științifice, în vederea reducerii deșeurilor de ambalaje. Pe baza respectivei revizuirii, Comisia evaluează oportunitatea instituirii de noi restricții privind utilizarea unor formate specifice de ambalaje și relevanța menținerii derogărilor și scutirilor prevăzute la prezentul articol și, după caz, prezintă o propunere legislativă.

(6) Până la 12 februarie 2027, Comisia publică, în consultare cu statele membre și cu Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, orientări care să explice anexa V în detaliu, inclusiv cu exemple de formate de ambalaje care intră în domeniul de aplicare, și eventualele scutiri de la restricții, și care să furnizeze totodată o listă neexhaustivă a fructelor și legumelor excluse de la punctul 2 din anexa V.

Articolul 26

Obligații privind ambalajele reutilizabile

(1) Operatorii economici care pun la dispoziție pentru prima dată ambalaje reutilizabile pe teritoriul unui stat membru se asigură că în statul membru respectiv există un sistem de reutilizare a acestor ambalaje, care să includă un stimulente pentru a se asigura colectarea ambalajelor respective și care să îndeplinească cerințele prevăzute în anexa VI. Se consideră că respectivii operatori economici respectă prezentul alineat atunci când folosesc sistemele de reutilizare existente care funcționează deja în statele membre.

(2) Descrierea conformității sistemului cu cerințele în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol se întocmește ca parte a documentației tehnice privind ambalajele reutilizabile care trebuie furnizată în temeiul articolului 11 alineatul (3). În acest scop, fabricantul solicită participanților la sistem să furnizeze confirmările scrise relevante prevăzute în anexa VI.

Articolul 27

Obligațiile legate de sistemele de reutilizare

(1) Operatorii economici care utilizează ambalaje reutilizabile participă la unul sau mai multe sisteme de reutilizare și se asigură că sistemele de reutilizare în care ambalajul reutilizabil poate fi reutilizat respectă cerințele prevăzute în anexa VI partea A.

(2) Operatorii economici care utilizează ambalaje reutilizabile se asigură că astfel de ambalaje sunt recondiționate în conformitate cu anexa VI partea B înainte de a le oferi din nou utilizatorilor finali.

(3) Operatorii economici care utilizează ambalaje reutilizabile pot desemna un terț care să fie responsabil de unul sau mai multe sisteme mutuale de reutilizare.

În cazul în care operatorii economici au desemnat un terț, astfel cum se menționează la primul paragraf, obligațiile prevăzute la prezentul articol sunt îndeplinite de terțul respectiv în numele lor.

(4) Operatorii economici care utilizează ambalaje reutilizabile în sisteme în buclă închisă, în conformitate cu cerințele din anexa VI, au obligația de a returna ambalajul la unul sau mai multe dintre punctele de colectare identificate de participanții la sistem și aprobate de operatorul de sistem.

Articolul 28

Obligațiile legate de reumplere

(1) Operatorii economici care oferă posibilitatea de a achiziționa produse prin reumplere informează utilizatorii finali cu privire la următoarele (denumite în continuare „norme în materie de reumplere”):

(a) tipurile de recipiente care pot fi utilizate pentru achiziționarea produselor oferite

prin reumplere;

(b) standardele de igienă pentru reumplere;

(c) responsabilitatea utilizatorului final privind sănătatea și siguranța în ceea ce privește utilizarea recipientelor menționate la litera (a).

Normele în materie de reumplere sunt actualizate periodic și fie sunt afișate în mod clar la fața locului, fie sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali în alt mod.

(2) Operatorii economici care oferă posibilitatea de a achiziționa produse prin reumplere se asigură că stațiile de reumplere respectă cerințele prevăzute în anexa VI partea C și orice cerințe prevăzute în alte acte juridice ale Uniunii pentru vânzarea de produse prin reumplere.

(3) Operatorii economici care oferă posibilitatea de a achiziționa produse prin reumplere se asigură că în situațiile în care la stațiile de reumplere se pun la dispoziția utilizatorilor finali ambalaje sau recipiente, ambalajele și recipientele respective nu se pun la dispoziție gratuit dacă nu îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa VI, sau sunt furnizate ca parte a unui sistem de garanție-returnare.

(4) Operatorii economici pot refuza să reumple un recipient furnizat de utilizatorul final, în cazul în care utilizatorul final nu respectă normele în materie de reumplere comunicate de operatorul economic în conformitate cu alineatul (1), în special dacă operatorul economic consideră recipientul neigienic sau nepotrivit pentru vânzarea mâncării sau a băuturii. Operatorii economici sunt exonerati de răspundere pentru problemele de igienă sau siguranță alimentară care pot apărea ca urmare a utilizării recipientelor furnizate de utilizatorii finali.

(5) Începând cu 1 ianuarie 2030, distribuitorii finali cu o suprafață de vânzare mai mare de 400 m² depun eforturi pentru a dedica 10 % din suprafața de vânzare respectivă stațiilor de reumplere atât pentru produsele alimentare, cât și pentru cele nealimentare.

Articolul 29

Obiective privind reutilizarea

(1) Începând cu 1 ianuarie 2030, operatorii economici care utilizează ambalaje pentru transport sau ambalaje de vânzare utilizate pentru transportul produselor, inclusiv pentru produsele distribuite prin intermediul comerțului electronic, pe teritoriul Uniunii, sub formă de paleți, cutii din plastic pliabile, cutii, tăvițe, lăzi din plastic, recipiente intermediare pentru materiale în vrac, găleți, bidoane și canistre de orice dimensiune și din orice material, inclusiv în formate flexibile sau învelitori ori curele pentru paleți pentru stabilizarea și protejarea produselor așezate pe paleți în timpul transportului, se asigură că cel puțin 40 % din ambalajele de acest tip în total sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.

Începând cu 1 ianuarie 2040, operatorii economici respectivi depun eforturi pentru a utiliza cel puțin 70 % din ambalajele menționate la primul paragraf într-un format

reutilizabil în cadrul unui sistem de reutilizare.

(2) De la 1 ianuarie 2030, prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, operatorii economici care utilizează ambalaje pentru transport sau ambalaje de vânzare utilizate pentru transportul produselor, în formatele enumerate la alineatul (1) de la prezentul articol, pe teritoriul Uniunii între diferitele sedii în care operatorul își desfășoară activitatea sau între oricare dintre sediile în care operatorul își desfășoară activitatea și sediile oricărei alte întreprinderi afiliate sau întreprinderi partenere, astfel cum sunt definite la articolul 3 din anexa la Recomandarea 2003/361/CE în versiunea aplicabilă la 11 februarie 2025, se asigură că ambalajele de acest tip sunt reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.

(3) De la 1 ianuarie 2030, prin derogare de la alineatul (1), operatorii economici care utilizează ambalaje pentru transport sau ambalaje de vânzare utilizate pentru transportul produselor, inclusiv pentru produsele distribuite prin intermediul comerțului electronic, în formatele enumerate la alineatul (1) pentru a livra produse unui alt operator economic din același stat membru se asigură că ambalajele de acest tip sunt reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.

(4) Obligațiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică ambalajelor pentru transport sau ambalajelor de vânzare:

(a) utilizate pentru transportul de mărfuri periculoase în conformitate cu Directiva 2008/68/CE;

(b) utilizate pentru transportarea utilajelor de mari dimensiuni, a echipamentelor și a produselor pentru care ambalajele sunt special concepute pentru a se conforma cerințelor individuale ale operatorului economic care a efectuat comanda;

(c) într-un format flexibil, care este utilizat pentru transport și care intră în contact direct cu produsele alimentare și hrana pentru animale în sensul definițiilor de la articolul 2 și la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 sau cu ingredientele alimentare în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁹⁾;

(d) sub formă de cutii de carton.

(5) Începând cu 1 ianuarie 2030, operatorii economici care utilizează ambalaje grupate sub formă de cutii, cu excepția celor din carton, în afara ambalajelor de vânzare pentru a grupa un anumit număr de produse pentru a crea o unitate de stocare sau de distribuție se asigură că cel puțin 10 % din ambalajele de acest tip sunt ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.

Începând cu 1 ianuarie 2040, operatorii economici depun eforturi pentru a utiliza cel puțin 25 % din ambalajele menționate la primul paragraf într-un format reutilizabil în cadrul unui sistem de reutilizare.

(6) Începând cu 1 ianuarie 2030, distribuitorii finali care pun la dispoziția consumatorilor, pe teritoriul unui stat membru, băuturi alcoolice și nealcoolice în ambalaje de vânzare se asigură că cel puțin 10 % dintre aceste produse sunt puse la

dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.

Începând cu 1 ianuarie 2040, operatorii economici depun eforturi pentru a pune la dispoziție cel puțin 40 % dintre produsele menționate la primul paragraf în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.

Distribuitorii finali se asigură că produsele ambalate fabricate sub propria lor marcă contribuie în mod echitabil și proporțional la realizarea obiectivelor stabilite la prezentul alineat.

(7) Obiectivele stabilite la alineatul (6) nu se aplică:

(a) băuturilor foarte perisabile în înțelesul articolului 24 din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 și laptelui și produselor lactate enumerate în anexa I partea XVI la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 și produselor analoge lactatelor din această categorie, care se încadrează la codurile 2202 99 11 și 2202 99 15 din Nomenclatura combinată (NC) din anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ⁽⁷⁰⁾;

(b) categoriilor de produse vitivinicole enumerate la punctele 1, 3-9, 11, 12, 15, 16 și 17 din anexa VII partea II la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013;

(c) produselor vitivinicole aromatizate, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷¹⁾;

(d) produselor care sunt similare produselor vitivinicole și produselor vitivinicole aromatizate și care sunt obținute din alte fructe decât strugurii și din legume, și altor băuturi fermentate încadrate la codul NC 2206 00;

(e) băuturilor spirtoase pe bază de alcool care corespund poziției NC 2208.

(8) Până la 12 februarie 2027, Comisia, în consultare cu statele membre, publică orientări privind tipurile de produse care intră sub incidența alineatelor (6) și (7).

(9) Distribuitorii finali, astfel cum sunt menționați la alineatul (6), reprimesc gratuit toate ambalajele reutilizabile de același tip și având aceeași formă și aceleași dimensiuni ca ambalajele puse la dispoziție pe piață de către aceștia, în cadrul sistemului specific de reutilizare la punctul de vânzare, asigurând recuperarea și returnarea unor astfel de ambalaje de-a lungul întregului lanț de distribuție. Distribuitorii finali se asigură că utilizatorii finali au posibilitatea de a returna ambalajele în locul în care are loc predarea efectivă a unor astfel de ambalaje sau în proximitatea sa imediată. Distribuitorul final rambursează integral garanțiile aferente sau notifică returnarea ambalajelor în conformitate cu normele de governanță ale sistemului specific de reutilizare, astfel încât eventualele garanții aferente să fie rambursate, după caz.

(10) Dacă, în cursul unui an calendaristic, un distribuitor final are o suprafață de vânzare de cel mult 100 m², respectivul distribuitor final este scutit de obligația de a îndeplini obiectivele stabilite la alineatul (6) în anul calendaristic respectiv. Pe baza condițiilor speciale ale distribuției finale și ale anumitor industrii prelucrătoare, chiar și de la nivel național, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în

conformitate cu articolul 64, pentru a modifica pragul suprafeței de vânzare.

(11) Statele membre pot scuti distribuitorii finali de obligația de a îndeplini obiectivele stabilite la alineatul (6) în cazul în care suprafața lor de vânzare este situată pe o insulă cu o populație mai mică de 2 000 de locuitori.

Statele membre pot scuti distribuitorii finali de obligația de a îndeplini obiectivele stabilite la alineatul (6) în cazul în care suprafața de vânzare a acestora este situată într-o localitate cu o densitate a populației mai mică de 54 de persoane/km². Cu toate acestea, obiectivele stabilite la alineatul (6) se aplică distribuitorilor finali care dețin o suprafață de vânzare în centre de populație cu mai mult de 5 000 de locuitori.

În cazul în care un distribuitor final care beneficiază de o scutire în temeiul primului sau celui de al doilea paragraf vinde produsele menționate la alineatul (6) în ambalaje reutilizabile, acesta asigură reprimirea ambalajelor respective în conformitate cu alineatul (9). Dacă distribuitorul final care a fost scutit în temeiul primului sau celui de-al doilea paragraf are mai multe suprafețe de vânzare și numai una sau unele dintre aceste suprafețe sunt situate pe o astfel de insulă sau într-o astfel de localitate, băuturile relevante puse la dispoziție pe teritoriul unui stat membru în astfel de suprafețe de vânzare nu se iau în calcul în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite la alineatul (6).

(12) Statele membre pot permite distribuitorilor finali să se grupeze în scopul îndeplinirii obligațiilor lor stabilite la alineatul (6), cu condiția ca fiecare grupare:

- (a) să nu depășească 40 % din cota de piață a categoriei relevante de băuturi;
- (b) să nu fie alcătuită din mai mult de cinci distribuitori finali; și
- (c) să acopere numai categoriile de băuturi puse la dispoziție pe teritoriul unui stat membru de către toți membrii grupării.

Condiția prevăzută la litera (b) nu se aplică în cazul în care distribuitorii finali își desfășoară activitatea sub aceeași marcă comercială.

În cazul în care un stat membru permite distribuitorilor finali să se grupeze în temeiul primului paragraf, fiecare grupare pune la dispoziția autorității competente din statul membru cel puțin următoarele informații:

- (a) distribuitorii finali incluși în grupare; și
- (b) distribuitorul final desemnat ca administrator al grupării și ca punct de contact.

Statele membre pot solicita informații suplimentare dacă este necesar pentru asigurarea respectării obligațiilor în temeiul alineatului (6) coroborat cu prezentul alineat.

Distribuitorii finali se asigură că acordurile lor de grupare respectă articolele 101 și 102 din TFUE. Fără a aduce atingere aplicabilității generale a normelor Uniunii în materie de concurență în cazul unor astfel de grupări, toți membrii unei grupări se asigură, în special, că nici schimbul de date, nici schimbul de informații, inclusiv vizând datele privind vânzările potențiale, nu au loc în contextul acordurilor lor de

grupare, cu excepția informațiilor menționate la articolul 30 alineatul (2) din prezentul regulament.

Până la 1 ianuarie 2028, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a completa prezentul regulament pentru a stabili și a preciza condițiile detaliate și cerințele de raportare care trebuie aplicate acordurilor de grupare menționate la prezentul alineat, ținând seama de tipul și cantitatea de ambalaje pe care fiecare distribuitor final le introduce pe piață în fiecare an calendaristic și de locul în care sunt situați distribuitorii finali.

(13) Operatorii economici sunt scutiți de obligația de a îndeplini obiectivele stabilite la prezentul articol pentru un an calendaristic dacă, în cursul respectivului an calendaristic, aceștia:

- (a) nu au pus la dispoziție mai mult de 1 000 kg de ambalaje pe teritoriul unui stat membru; și
- (b) se încadrează la definiția microîntreprinderii astfel cum este prevăzută în Recomandarea 2003/361/CE în versiunea aplicabilă la 11 februarie 2025.

Pe baza condițiilor speciale ale distribuției finale și ale anumitor industrii prelucrătoare, inclusiv la nivel național, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 64, pentru a modifica pragul stabilit la litera (a) de la prezentul alineat.

(14) Statele membre pot scuti operatorii economici pentru o perioadă de cinci ani de obligațiile prevăzute la prezentul articol în următoarele condiții:

- (a) statul membru care acordă scutirea depășește cu 5 puncte procentuale obiectivele de reciclare a deșeurilor de ambalaje per material care trebuie atinse până în 2025 și se preconizează că va depăși cu 5 puncte procentuale obiectivul pentru 2030, conform raportului publicat de Comisie cu trei ani înainte de data respectivă;
- (b) statul membru care acordă scutirea este pe cale să îndeplinească obiectivele relevante de prevenire a generării de deșeuri, stabilite la articolul 43, și poate demonstra că a redus deșeurile de ambalaje generate pe cap de locuitor cu cel puțin 3 % până în 2028 comparativ cu deșeurile de ambalaje generate pe cap de locuitor în 2018; și
- (c) operatorii economici au adoptat un plan corporativ de prevenire a generării de deșeuri și de reciclare a acestora care contribuie la realizarea obiectivelor de prevenire a generării de deșeuri și de reciclare a acestora stabilite la articolele 43 și, respectiv, 52.

Respectiva perioadă de cinci ani poate fi reînnoită de statul membru în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile.

(15) Sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 51, statele membre pot stabili obiective pentru operatorii economici care depășesc obiectivele minime stabilite la alineatele (1), (2), (3), (5) și (6) de la prezentul articol, în măsura în care astfel de obiective mai ambițioase sunt necesare pentru ca statul membru să îndeplinească unul sau mai multe dintre obiectivele stabilite la articolul 43.

(16) Sub rezerva condițiilor prevăzute la articolul 51, statele membre pot stabili pentru operatorii economici obiective vizând băuturile puse la dispoziție în ambalaje de vânzare care nu intră sub incidența alineatului (6) de la prezentul articol, dacă respectivele obiective suplimentare sunt necesare pentru ca statul membru să îndeplinească unul sau mai multe dintre obiectivele stabilite la articolul 43.

(17) Obiectivele stabilite de prezentul articol sau în temeiul acestuia se calculează pentru perioada unui an calendaristic.

(18) Pentru a ține seama de cele mai recente date și evoluții științifice și economice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a completa prezentul regulament pentru a stabili:

- (a) scutiri pentru operatorii economici suplimentare față de cele prevăzute la prezentul articol, din cauza constrângerilor economice deosebite întâmpinate într-un anumit sector în ceea ce privește respectarea obiectivelor stabilite la alineatele (1), (2), (3), (5) și (6) de la prezentul articol;
- (b) scutiri pentru anumite formate de ambalaje vizate de obiectivele stabilite la alineatele (1), (2), (3), (5) și (6) de la prezentul articol, în cazul în care probleme de igienă și de siguranță alimentară împiedică îndeplinirea obiectivelor respective;
- (c) scutiri pentru anumite formate de ambalaje vizate de obiectivele stabilite la alineatele (1), (2), (3), (5) și (6) de la prezentul articol, în cazul în care probleme de mediu împiedică îndeplinirea obiectivelor respective.

(19) Până la 1 ianuarie 2034, ținând seama de stadiul actual al tehnologiei și de experiența practică dobândită de operatorii economici și de statele membre, Comisia prezintă un raport care analizează punerea în aplicare a obiectivelor pentru 2030 stabilite la prezentul articol. În raportul respectiv, Comisia evaluează, inclusiv din perspectiva analizei ciclului de viață al ambalajelor de unică folosință și al celor reutilizate, următoarele elemente:

- (a) măsura în care obiectivele pentru 2030 au condus la soluții de promovare a unor ambalaje sustenabile care să fie eficiente și ușor de pus în aplicare;
- (b) fezabilitatea realizării obiectivelor pentru 2040 pe baza experienței acumulate în realizarea obiectivelor pentru 2030 și pe baza evoluției situației;
- (c) relevanța menținerii scutirilor și derogărilor prevăzute la prezentul articol; și
- (d) necesitatea sau relevanța stabilirii de noi obiective pentru reutilizarea și reumplerea altor categorii de ambalaje.

Raportul Comisiei include o evaluare a impactului asupra ocupării forței de muncă. Raportul este însoțit, după caz, de o propunere legislativă de modificare a prezentului articol, în special în ceea ce privește obiectivele pentru 2040. Până în decembrie 2032, statele membre furnizează Comisiei date privind evaluarea impactului asupra ocupării forței de muncă legat de punerea în aplicare a obiectivelor de reutilizare pe teritoriile lor naționale. Înainte de a prezenta Comisiei datele, statele membre informează partenerii sociali naționali care reprezintă lucrătorii și angajatorii din sectoarele vizate

de obiectivele de reutilizare a ambalajelor și desfășoară consultări cu aceștia.

Articolul 30

Norme privind calcularea îndeplinirii obiectivelor privind reutilizarea

(1) Pentru a demonstra îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 29 alineatele (1) și (5), operatorul economic care utilizează ambalajele calculează următoarele, pentru fiecare obiectiv separat:

- (a) numărul de unități echivalente aparținând oricăruia dintre formatele de ambalaje enumerate la articolul 29 alineatul (1) sau (5), după caz, care constituie ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare pe care le-a utilizat într-un an calendaristic;
- (b) numărul de unități echivalente aparținând oricăruia dintre formatele de ambalaje enumerate la articolul 29 alineatul (1) sau (5), după caz, altele decât cele indicate la litera (a) de la prezentul alineat, pe care le-a utilizat într-un an calendaristic.

(2) Pentru a demonstra îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 29 alineatul (6) și la articolul 33, distribuitorul final care pune la dispoziția consumatorilor astfel de produse pe teritoriul unui stat membru calculează următoarele, pentru fiecare obiectiv separat:

- (a) numărul total de unități de vânzare sau volumul total corespunzătoare băuturilor în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare puse la dispoziție pe teritoriul unui stat membru într-un an calendaristic;
- (b) numărul total de unități de vânzare sau volumul total corespunzătoare băuturilor puse la dispoziție pe teritoriul unui stat membru în alte ambalaje decât cele menționate la litera (a) într-un an calendaristic.

(3) Până la 30 iunie 2027, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc metodologia de calcul pentru obiectivele de reutilizare prevăzute la articolul 29.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

(4) Obligația de a demonstra îndeplinirea obiectivelor de reutilizare stabilite la articolul 29 se aplică de la 1 ianuarie 2030 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare actului de punere în aplicare menționat la alineatul (3) de la prezentul articol, luându-se în considerare data care survine mai târziu.

Articolul 31

Raportarea către autoritățile competente cu privire la obiectivele privind reutilizarea

(1) Operatorii economici menționați la articolul 29 alineatele (1)-(8) transmit autorității competente menționate la articolul 40 un raport conținând date privind îndeplinirea obiectivelor de reutilizare stabilite la articolul 29, pentru fiecare an calendaristic.

- (2) Raportul menționat la alineatul (1) se transmite în termen de șase luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele.
- (3) Primul an de raportare se referă la anul calendaristic 2030.
- (4) Autoritățile competente instituie sisteme electronice prin care li se raportează datele și precizează formatele care trebuie utilizate.
- (5) Autoritățile competente pot solicita operatorilor economici să furnizeze orice informație suplimentară necesară pentru a asigura fiabilitatea datelor raportate.
- (6) Statele membre fac public raportul menționat la alineatul (1).
- (7) Până la 12 februarie 2027, Comisia instituie un observator european al reutilizării. Observatorul este responsabil cu monitorizarea punerii în aplicare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament, cu colectarea datelor privind practicile în materie de reutilizare și cu contribuirea la dezvoltarea celor mai bune practici în acest domeniu.

Articolul 32

Obligația de reumplere pentru sectorul produselor pentru servire la pachet

- (1) Până la 12 februarie 2027:
 - (a) distribuitorii finali care își desfășoară activitatea în sectorul HORECA și care pun la dispoziție pe teritoriul unui stat membru băuturi calde sau reci în ambalaje pentru servire la pachet organizează un sistem prin care consumatorii să își poată aduce propriile recipiente spre a fi umplute;
 - (b) distribuitorii finali care își desfășoară activitatea în sectorul HORECA și care pun la dispoziție pe teritoriul unui stat membru alimente gata preparate în ambalaje pentru servire la pachet organizează un sistem prin care consumatorii să își poată aduce propriile recipiente spre a fi umplute.
- (2) Pentru consumatorii care își aduc propriile recipiente spre a fi umplute, distribuitorii finali menționați la alineatul (1) oferă produsele la prețuri care nu sunt mai mari și în condiții care nu sunt mai puțin favorabile decât în cazul vânzării unei unități de vânzare constituite din același produs și dintr-un ambalaj de unică folosință.

Distribuitorii finali informează consumatorii la punctul de vânzare, prin intermediul unor panouri sau pancarte de informare vizibile în mod clar și lizibile, cu privire la posibilitatea de a obține produsele într-un recipient reîncărcabil, furnizat de consumator.

Articolul 33

Obligația privind oferta de reutilizare pentru sectorul produselor pentru servire la pachet

- (1) Până la 12 februarie 2028, distribuitorii finali care își desfășoară activitatea în sectorul HORECA și care pun la dispoziție pe teritoriul unui stat membru băuturi

calde sau reci sau alimente gata preparate în ambalaje pentru servire la pachet, le oferă consumatorilor posibilitatea obținerii produselor în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare.

(2) Distribuitorii finali informează consumatorii la punctul de vânzare, prin intermediul unor panouri sau pancarte de informare vizibile în mod clar și lizibile, cu privire la posibilitatea de a obține produsele în ambalaje reutilizabile.

(3) Distribuitorii finali oferă produsele care sunt introduse în ambalajele reutilizabile la prețuri care nu sunt mai mari și în condiții care nu sunt mai puțin favorabile decât în cazul vânzării unei unități de vânzare constituite din aceleași produse și dintr-un ambalaj de unică folosință.

(4) Distribuitorii finali sunt scutiți de aplicarea prezentului articol în cazul în care se încadrează în definiția microîntreprinderii stabilită în Recomandarea 2003/361/CE, în versiunea aplicabilă la 11 februarie 2025.

(5) Începând din 2030, distribuitorii finali depun eforturi pentru a oferi spre vânzare 10 % din produse într-un format de ambalaj reutilizabil.

(6) În condițiile prevăzute la articolul 51, statele membre pot stabili obiective pentru operatorii economici care depășesc obiectivul minim stabilit la alineatul (5) de la prezentul articol, în măsura în care sunt necesare obiective mai ambițioase pentru ca statul membru să îndeplinească unul sau mai multe dintre obiectivele prevăzute la articolul 43.

CAPITOLUL VI

PUNGI DE TRANSPORT DIN PLASTIC

Articolul 34

Pungi de transport din plastic

(1) Statele membre iau măsuri pentru a asigura o reducere susținută a consumului de pungi de transport din plastic subțire pe teritoriul lor.

Se consideră că se obține o reducere susținută în cazul în care consumul anual nu depășește 40 de pungi de transport din plastic subțire pe cap de locuitor sau obiectivul echivalent în greutate până la 31 decembrie 2025 și, ulterior, până la data de 31 decembrie a fiecărui an.

(2) Măsurile care trebuie luate de statele membre pentru atingerea obiectivului stabilit la alineatul (1) iau în considerare impactul asupra mediului al pungilor de transport din plastic subțire atunci când sunt fabricate, reciclate sau eliminate și de proprietățile lor de compostare, de durabilitatea sau de utilizarea lor specifică preconizată. Prin derogare de la articolul 4, astfel de măsuri pot include restricții de comercializare, cu condiția ca acestea să fie proporționale și nediscriminatorii.

(3) În plus față de măsurile prevăzute la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, statele membre pot lua măsuri de tipul instrumentelor economice și al obiectivelor

naționale de reducere în ceea ce privește orice tip de pungă de transport din plastic, indiferent de grosimea foliei, în conformitate cu obligațiile care decurg din TFUE.

(4) Statele membre pot exclude de la aplicarea obligațiilor prevăzute la alineatul (1) pungile de transport din plastic foarte subțire care sunt necesare din motive de igienă sau sunt furnizate ca ambalaje de vânzare pentru produsele alimentare în vrac pentru a preveni risipa de alimente.

(5) Până la 12 februarie 2032, Comisia elaborează un raport privind alte materiale de ambalare decât cele menționate la alineatele (1) și (2), care ar putea avea un impact mai dăunător asupra mediului decât pungile de transport din plastic subțire și, după caz, prezintă o propunere legislativă care stabilește obiective și măsuri de reducere pentru realizarea respectivelor obiective.

CAPITOLUL VII

CONFORMITATEA AMBALAJULUI

Articolul 35

Metode de testare, măsurare și calcul

În scopul conformității și al verificării conformității ambalajelor cu cerințele prevăzute la articolele 5-12, 24 și 26 sau stabilite în temeiul acestora, testele, măsurătorile și calculele se efectuează utilizând metode fiabile, exacte și reproductibile, care iau în considerare metodele general recunoscute care reflectă stadiul actual al tehnologiei și ale căror rezultate sunt considerate a prezenta un nivel scăzut de incertitudine.

Articolul 36

Prezumția de conformitate

(1) Metodele de testare, măsurare și calcul menționate la articolul 35 care sunt conforme, în întregime sau parțial, cu standardele armonizate ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sunt considerate ca fiind conforme cu cerințele acoperite de respectivele standarde sau de părți ale acestora, prevăzute la articolul respectiv.

(2) În cazul în care metodele de testare, măsurare și calcul menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sunt aplicate de organisme de evaluare a conformității acreditate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷²⁾, acestea sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele de la alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Ambalajele care sunt conforme, în întregime sau parțial, cu standardele armonizate ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sunt considerate ca fiind conforme cu cerințele prevăzute la articolele 5-12, 24 și 26 sau stabilite în temeiul acestora și acoperite de respectivele standarde sau de

părți ale acestora.

Articolul 37

Specificațiile comune

(1) Ambalajele care sunt în conformitate cu specificațiile comune menționate la alineatul (2) de la prezentul articol sau cu părți ale acestora sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 5-12, 24 și 26 sau stabilite în temeiul acestora, în măsura în care cerințele respective sunt reglementate de specificațiile comune sau de părți ale acestora.

(2) Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia poate să stabilească specificații comune pentru cerințele prevăzute la articolele 5-12, 24 și 26 sau stabilite în temeiul acestora în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) fie:

(i) nicio referință la standarde armonizate care acoperă cerințele relevante prevăzute la articolele 5-12, 24 și 26 din prezentul regulament sau stabilite în temeiul acestora nu a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 și nu se preconizează publicarea unei astfel de referințe într-un termen rezonabil; fie

(ii) standardul existent nu îndeplinește cerințele pe care cererea urmărește să le acopere; și

(b) în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, Comisia a solicitat uneia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze sau să revizuiască un standard armonizat pentru cerințele prevăzute la articolele 5-12, 24 și 26 din prezentul regulament sau stabilite în temeiul acestora și fie:

(i) cererea nu a fost acceptată de niciuna dintre organizațiile europene de standardizare cărora le-a fost adresată; fie

(ii) cererea a fost acceptată de cel puțin una dintre organizațiile europene de standardizare cărora le-a fost adresată, dar standardele armonizate solicitate:

— nu sunt adoptate în termenul stabilit în cerere;

— nu sunt conforme cu cererea; sau

— nu sunt pe deplin în conformitate cu cerințele pe care urmăresc să le acopere.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

(3) Înainte de a pregăti un proiect de act de punere în aplicare astfel cum se menționează la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia informează comitetul menționat la articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 că, în opinia sa, condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol au fost îndeplinite.

(4) În cazul în care o organizație de standardizare europeană adoptă un standard armonizat și propune Comisiei ca referința standardului armonizat respectiv să fie publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Comisia evaluează standardul armonizat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012. Atunci când o astfel de referință a unui standard armonizat este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Comisia abrogă actele de punere în aplicare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol sau părți ale acestora care vizează aceleași cerințe prevăzute la articolele 5-12, 24 și 26 sau stabilite în temeiul acestora.

(5) În cazul în care un stat membru sau Parlamentul European consideră că o specificație comună nu satisface în totalitate cerințele prevăzute la articolele 5-12, 24 și 26 sau stabilite în temeiul acestora, acesta informează Comisia în acest sens, prezentând o explicație detaliată. Comisia evaluează această explicație detaliată și poate, dacă este cazul, să modifice actul de punere în aplicare prin care se stabilește specificația comună în cauză.

Articolul 38

Procedura de evaluare a conformității

Evaluarea conformității ambalajelor în ceea ce privește cerințele prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora se efectuează în conformitate cu procedura prevăzută în anexa VII.

Articolul 39

Declarația de conformitate UE

(1) Declarația de conformitate UE atestă că îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora a fost demonstrată.

(2) Declarația de conformitate UE se structurează după modelul prevăzut în anexa VIII, conține elementele specificate în modulul din anexa VII și se actualizează constant. Aceasta se redactează sau se traduce în una sau mai multe limbi stabilite de statul membru în care ambalajele sunt introduse pe piață sau puse la dispoziție pe piață.

(3) În cazul în care ambalajele sau produsele ambalate intră sub incidența mai multor acte ale Uniunii care impun o declarație de conformitate UE, se întocmește, după caz, o singură declarație de conformitate UE pentru toate aceste acte ale Uniunii. Declarația respectivă identifică actele în cauză ale Uniunii și referințele de publicare ale acestora. Declarația poate consta într-un dosar care să cuprindă declarațiile de conformitate UE individuale relevante.

(4) Prin redactarea declarației de conformitate UE, fabricantul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea ambalajului cu cerințele prevăzute în prezentul regulament.

(5) Autoritățile competente depun eforturi pentru a controla anual acuratețea cel puțin a unei părți dintre declarațiile de conformitate, evaluate în temeiul unei abordări

bazate pe riscuri, și iau măsurile necesare pentru a remedia neconformitatea, de exemplu, prin retragerea de pe piață a produselor neconforme.

CAPITOLUL VIII

GESTIONAREA AMBALAJELOR ȘI A DEȘEURILOR DE AMBALAJE

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 40

Autoritatea competentă

(1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente pentru a fi responsabile cu punerea în aplicare și asigurarea respectării obligațiilor prevăzute în prezentul capitol și la articolul 6 alineatul (10), la articolul 29 alineatele (1)-(7) și (9) și la articolele 30-34.

(2) Statele membre stabilesc detaliile organizării și funcționării autorității sau autorităților competente, inclusiv normele administrative și procedurale care reglementează:

- (a) înregistrarea producătorilor în conformitate cu articolul 44;
- (b) organizarea și monitorizarea cerințelor de raportare în temeiul articolului 44 alineatele (7) și (8);
- (c) supravegherea îndeplinirii obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor în conformitate cu articolul 45;
- (d) autorizația privind îndeplinirea răspunderii extinse a producătorilor în conformitate cu articolul 47;
- (e) punerea la dispoziție a informațiilor în conformitate cu articolul 56.

(3) Până la 12 iulie 2025, statele membre transmit Comisiei denumirile și adresele autorităților competente, desemnate în conformitate cu alineatul (1). Statele membre transmit Comisiei, fără întârziere nejustificată, orice modificare a denumirilor sau a adreselor autorităților competente.

Articolul 41

Raportul de alertă timpurie

(1) Comisia, în cooperare cu Agenția Europeană de Mediu, întocmește rapoarte privind progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite la articolele 43 și 52 cel târziu cu trei ani înainte de expirarea fiecărui termen prevăzut la articolele respective.

(2) Rapoartele menționate la alineatul (1) includ următoarele:

- (a) o estimare a gradului de îndeplinire a obiectivelor de către fiecare stat membru;
- (b) o listă a statelor membre care riscă să nu îndeplinească obiectivele în termenele respective, însoțită de recomandări corespunzătoare pentru statele membre vizate;
- (c) exemple de bune practici din întreaga Uniune care ar putea servi drept orientări pentru a se avansa spre îndeplinirea obiectivelor.

Articolul 42

Planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării de deșuri

- (1) Statele membre includ în planurile de gestionare a deșeurilor, necesare conform articolului 28 din Directiva 2008/98/CE, un capitol specific privind gestionarea ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, inclusiv măsurile adoptate în temeiul articolelor 48, 50 și 52 din prezentul regulament.
- (2) Statele membre includ în programele de prevenire a generării de deșuri care trebuie stabilite în temeiul articolului 29 din Directiva 2008/98/CE un capitol specific privind prevenirea utilizării de ambalaje, a generării de deșuri de ambalaje și a aruncării acestora în mod necontrolat, inclusiv măsurile adoptate în temeiul articolelor 43 și 51 din prezentul regulament.

Secțiunea 2

Prevenirea generării de deșuri

Articolul 43

Prevenirea generării de deșuri de ambalaje

- (1) Fiecare stat membru reduce deșeurile de ambalaje generate pe cap de locuitor, în comparație cu deșeurile de ambalaje generate pe cap de locuitor în 2018, astfel cum au fost raportate Comisiei în conformitate cu Decizia 2005/270/CE, cu cel puțin:
 - (a) 5 % până în 2030;
 - (b) 10 % până în 2035;
 - (c) 15 % până în 2040.
- (2) Pentru a sprijini statele membre în îndeplinirea obiectivelor de prevenire a generării de deșuri de ambalaje stabilite la alineatul (1) de la prezentul articol până la 12 februarie 2027, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 56 alineatul (7) litera (c), un factor de corecție pentru a ține seama de creșterea sau reducerea turismului în raport cu anul de referință 2018. Factorul de corecție respectiv se bazează pe rata de generare a deșeurilor de ambalaje per turist și pe variațiile în ceea ce privește numărul de turiști în raport cu anul de referință 2018 și ia în considerare potențialul de reducere a deșeurilor de ambalaje în sectorul turismului.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (4), statele membre care au instituit deja sisteme separate de gestionare a deșeurilor de ambalaje menajere, pe de o parte, și a deșeurilor de ambalaje industriale și comerciale, pe de altă parte, pot menține respectivele sisteme.

(4) În vederea realizării obiectivelor stabilite la alineatul (1), fiecare stat membru depune eforturi pentru a reduce cantitatea de deșeuri de ambalaje din plastic generate.

(5) În plus față de măsurile prevăzute de prezentul regulament și în conformitate cu obiectivele generale ale politicii Uniunii în materie de deșeuri, precum și pentru a atinge obiectivele stabilite la prezentul articol, statele membre pun în aplicare măsuri menite să prevină generarea de deșeuri de ambalaje și să reducă la minimum impactul ambalajelor asupra mediului. Astfel de măsuri pot include utilizarea de instrumente economice și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, cum ar fi măsurile menționate în anexele IV și IVa la Directiva 2008/98/CE, sau alte instrumente și măsuri adecvate, inclusiv stimulente oferite prin intermediul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor și obligații impuse producătorilor sau organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pentru a adopta planuri de prevenire a generării de deșeuri. Măsurile sunt proporționale și nediscriminatorii și sunt concepute astfel încât să se evite barierele din calea comerțului sau denaturarea concurenței. Astfel de măsuri nu trebuie să conducă la o trecere la materiale de ambalare mai ușoare a căror utilizare ar duce la îndeplinirea obiectivului de reducere a deșeurilor de ambalaje.

(6) În sensul alineatului (5) de la prezentul articol și fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (2) din Directiva (UE) 2020/2184 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷³⁾, statele membre acordă stimulente restaurantelor, cantinelor, barurilor, cafenelelor și serviciilor de catering să ofere clienților apă de la robinet, dacă este disponibilă, în mod gratuit sau contra unei taxe reduse pentru servicii, într-un recipient reutilizabil sau reîncărcabil.

(7) În sensul alineatului (5), statele membre pot introduce măsuri de prevenire a generării de deșeuri de ambalaje care depășesc obiectivele minime stabilite la alineatul (1), acționând în conformitate cu prezentul regulament.

(8) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre au posibilitatea, până la 31 decembrie 2025, de a solicita Comisiei să utilizeze un alt an de referință decât 2018 pentru calcularea obiectivelor stabilite la alineatul (1). Dacă un stat membru face o astfel de cerere, Comisia, fără a aduce atingere alineatelor (5) și (7), poate permite statului membru să utilizeze un astfel de an de referință diferit pentru calcularea obiectivelor stabilite la alineatul (1), cu condiția ca statul membru respectiv să furnizeze dovezi întemeiate cu privire la:

(a) o creștere semnificativă a deșeurilor de ambalaje în cursul anului pe care solicită să îl utilizeze drept an de referință pentru calcularea obiectivelor stabilite la alineatul (1);

(b) faptul că respectiva creștere semnificativă a deșeurilor de ambalaje demonstrată la litera (a) se datorează exclusiv modificărilor procedurilor de raportare;

(c) faptul că respectiva creștere semnificativă a deșeurilor de ambalaje demonstrată la litera (a) nu se datorează unei creșteri a consumului; și

(d) o mai bună comparabilitate a datelor între statele membre.

(9) Până la 12 februarie 2032, Comisia revizuieste obiectivele stabilite la alineatul (1) și evaluează necesitatea de a include obiective specifice pentru anumite materiale de ambalare. În acest scop, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de o propunere legislativă, dacă consideră că este adecvată.

Secțiunea 3

Registrul producătorilor și răspunderea extinsă a producătorilor

Articolul 44

Registrul producătorilor

(1) În termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a primului act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (14), fiecare stat membru constituie un registru național care servește la monitorizarea respectării de către producători a cerințelor stabilite în prezentul capitol.

Fiecare registru național furnizează linkuri către site-urile web ale altor registre naționale ale producătorilor pentru a facilita, în toate statele membre, înregistrarea producătorilor sau a reprezentanților autorizați pentru răspunderea extinsă a producătorilor.

(2) Producătorii au obligația de a se înscrie în registrul menționat la alineatul (1) de la prezentul articol în fiecare stat membru pe al cărui teritoriu pun la dispoziție pentru prima dată ambalaje sau produse ambalate sau dezambalează produse ambalate fără a fi utilizatori finali, prin depunerea unei cereri de înregistrare la autoritatea competentă responsabilă de registru a fiecărui astfel de stat membru. În cazul în care un producător a încredințat unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sarcina de a îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele său în temeiul articolului 46 alineatul (1), obligațiile prevăzute la prezentul articol sunt îndeplinite de organizația respectivă, cu excepția cazului în care se specifică altfel de către statul membru în care este stabilit registrul.

(3) Statele membre pot prevedea ca obligațiile prevăzute la prezentul articol să poată fi îndeplinite în baza unui mandat scris, în numele producătorilor, de către un reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor.

(4) Producătorii nu pun la dispoziție pentru prima dată ambalaje sau produse ambalate pe teritoriul unui stat membru sau nu dezambalează produse ambalate fără a fi utilizatori finali dacă ei sau, după caz, în conformitate cu articolul 45, reprezentanții lor autorizați pentru răspunderea extinsă a producătorilor nu sunt înregistrați în statul membru respectiv.

(5) Cererea de înregistrare include informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu anexa IX partea A. Un stat membru poate solicita producătorilor să furnizeze informații sau documente suplimentare dacă aceste informații sau documente sunt necesare pentru a monitoriza și a asigura respectarea prezentului regulament și a normelor adoptate de statul membru respectiv în temeiul articolului 40 alineatul (2).

(6) În cazul în care un reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor reprezintă mai mulți producători, acesta furnizează separat, în plus față de informațiile care trebuie furnizate în temeiul alineatului (5), numele și datele de contact ale fiecăruia dintre producătorii pe care îi reprezintă.

(7) Producătorul sau, după caz, reprezentantul autorizat al producătorului pentru răspunderea extinsă a producătorilor sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, astfel cum se prevede în dreptul intern în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, transmite autorității competente responsabile de registru, până la 1 iunie pentru fiecare an calendaristic precedent complet, informațiile prevăzute în anexa IX partea B punctul 1.

Statele membre pot solicita ca informațiile furnizate în temeiul prezentului alineat să fie auditate și certificate de auditori independenți sub supravegherea autorităților competente menționate la articolul 40 alineatul (1), pe baza standardelor naționale, dacă acestea există.

(8) Atunci când un producător a pus la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru o cantitate de ambalaje, inclusiv ambalaje ale produselor ambalate, care este mai mică de 10 tone pe parcursul unui an calendaristic sau, dacă un producător care intră sub incidența definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 15 litera (e) dezambalează o cantitate de ambalaje mai mică de 10 tone, producătorul sau, după caz, reprezentantul autorizat al producătorului pentru răspunderea extinsă a producătorilor sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, astfel cum se prevede în dreptul intern în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, transmite autorității competente responsabile de registru, până la 1 iunie, pentru fiecare an calendaristic precedent complet, informațiile prevăzute în anexa IX partea B punctul 2.

Prin derogare de la primul paragraf, un stat membru poate stabili, pentru un anumit an calendaristic, un prag maxim mai mic decât cel menționat la primul paragraf dacă statul membru ar dispune în caz contrar de date insuficient de exacte pentru:

(a) a îndeplini obligațiile de raportare prevăzute la articolul 56 alineatele (1) și (2) în anul calendaristic respectiv; și

(b) a asigura faptul că baza de date prevăzută la articolul 57 este completă și furnizează datele cerute în temeiul articolului 56 alineatul (2) litera (a).

(9) Dacă este necesar din motive bugetare, un stat membru poate solicita producătorului să transmită trimestrial informațiile prevăzute în anexa IX partea B punctele 1 și 2 autorității competente responsabile de registru.

(10) Producătorii, în cazul îndeplinirii individuale a obligațiilor în materie de

răspundere extinsă a producătorilor, organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și careia i se încredințează executarea obligațiilor respective, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, sau operatorii sistemului de reutilizare, în cazul îndeplinirii de către sistemele de reutilizare a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, raportează anual autorității competente, pentru fiecare an calendaristic precedent, informațiile prevăzute în anexa IX partea B punctul 3.

În cazurile în care, în temeiul dreptului intern, autoritățile publice sunt responsabile de organizarea gestionării deșeurilor de ambalaje, statele membre pot prevedea că respectivele autorități sunt cele care transmit informațiile prevăzute în anexa IX partea B punctul 3.

(11) Autoritatea competentă responsabilă de registru:

- (a) primește cererile de înregistrare astfel cum se menționează la alineatul (2), printr-un sistem electronic de prelucrare a datelor, ale cărui detalii sunt puse la dispoziție pe site-ul web al autorității competente;
- (b) înregistrează și furnizează un număr de înregistrare în termen de maximum 12 săptămâni de la data la care sunt furnizate toate informațiile necesare în temeiul alineatelor (5) și (6);
- (c) poate stabili modalități privind cerințele și procesul de înregistrare, fără a adăuga cerințe de fond la cele prevăzute la alineatele (5) și (6);
- (d) poate percepe producătorilor taxe proporționale, bazate pe costuri, pentru prelucrarea cererilor de înregistrare astfel cum se menționează la alineatul (2);
- (e) primește și monitorizează informațiile transmise în temeiul alineatelor (7) și (8).

(12) Producătorul sau, după caz, reprezentantul autorizat al producătorului pentru răspunderea extinsă a producătorilor sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor notifică, fără întârzieri nejustificate, autorității competente orice modificare a informațiilor conținute în înregistrare și orice încetare definitivă a punerii la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru a ambalajelor sau a produselor ambalate menționate în înregistrare. Un producător este scos din registru după trei ani de la sfârșitul anului calendaristic în care se încheie înregistrarea producătorului, în cazul în care producătorul a încetat să existe în calitate de producător.

(13) Statele membre se asigură că lista producătorilor înregistrați este ușor accesibilă și pusă gratuit la dispoziția publicului, fără a se aduce atingere păstrării confidențialității informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu dreptul intern relevant. Lista producătorilor înregistrați trebuie să poată fi citită automat și organizată electronic, cu posibilitate de căutare și respectă standardele deschise pentru utilizarea de către terți.

(14) Până la 12 februarie 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește formatul pentru înscrierea în registru și raportarea către acesta și precizează granularitatea datelor care trebuie furnizate și tipurile de ambalaje și categoriile de

materiale care trebuie să facă obiectul informațiilor transmise.

Formatul prin care informațiile sunt transmise în temeiul prezentului articol este interoperabil, se bazează pe standarde deschise și date într-un format care poate fi citit automat și este transferabil printr-o rețea interoperabilă de schimb de date fără dependență de furnizor.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Articolul 45

Răspunderea extinsă a producătorilor

(1) Producătorilor le revine o răspundere extinsă a producătorilor în cadrul schemelor instituite în conformitate cu articolele 8 și 8a din Directiva 2008/98/CE și cu prezenta secțiune pentru ambalajele, inclusiv ambalajele produselor ambalate, pe care le pun la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru sau pe care le dezambalează fără a fi utilizatori finali.

(2) În plus față de costurile menționate la articolul 8a alineatul (4) litera (a) din Directiva 2008/98/CE, contribuțiile financiare plătite de producător acoperă următoarele costuri:

(a) costurile de etichetare a recipientelor pentru deșeurile pentru colectarea deșeurilor de ambalaje, astfel cum se menționează la articolul 13 din prezentul regulament; și

(b) costurile efectuării de anchete privind compoziția deșeurilor municipale mixte colectate în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2023/595 al Comisiei ⁽⁷⁴⁾ și al actelor de punere în aplicare care urmează să fie adoptate în temeiul articolului 56 alineatul (7) litera (a) din prezentul regulament, atunci când actele de punere în aplicare respective prevăd obligația de a efectua astfel de anchete.

Costurile care urmează să fie acoperite sunt stabilite în mod transparent, proporțional, nediscriminatoriu și eficient.

(3) Un producător menționat la articolul 3 alineatul (1) punctul 15 literele (c) și (d) numește, prin mandat scris, un reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor în fiecare stat membru în care producătorul pune la dispoziție pentru prima dată ambalaje sau produse ambalate, altul decât statul membru în care este stabilit producătorul. Statele membre pot prevedea ca producătorii stabiliți în țări terțe să desemneze, printr-un mandat scris, un reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor atunci când pun la dispoziție pentru prima dată ambalaje sau produse ambalate pe teritoriul lor.

(4) În scopul respectării articolului 30 alineatul (1) literele (d) și (e) din Regulamentul (UE) 2022/2065, furnizorii de platforme online care intră sub incidența capitolului III secțiunea 4 din regulamentul respectiv și care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii obțin următoarele informații de la

producătorii care oferă ambalaje consumatorilor situați în Uniune, înainte de a permite respectivilor producători să le utilizeze serviciile:

- (a) informații privind înregistrarea producătorilor menționați la articolul 44 din prezentul regulament în statul membru în care se află consumatorul și numărul (numerele) de înregistrare al (ale) producătorului în registrul respectiv;
- (b) o autocertificare din partea producătorului care confirmă că acesta oferă numai ambalaje pentru care cerințele privind răspunderea extinsă a producătorilor menționate la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol sunt respectate în statul membru în care se află consumatorul.

În cazul în care un producător își vinde produsele prin intermediul unei piețe online, obligațiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol pot fi îndeplinite, în baza unui mandat scris, de către furnizorul platformei online în numele producătorului.

(5) Statele membre pot prevedea că, atunci când în statul membru vizat este prevăzută o reconciliere automată a datelor cu registrul național, aceasta se aplică pentru verificarea informațiilor menționate la alineatul (4) literele (a) și (b).

(6) La primirea informațiilor menționate la alineatul (4) și înainte de a le permite producătorilor să utilizeze serviciile sale, furnizorul platformei online depune toate eforturile pentru a evalua dacă informațiile primite sunt complete și fiabile.

(7) Producătorii care oferă ambalaje sau produse ambalate utilizatorilor finali situați în Uniune pun la dispoziția furnizorilor de servicii de logistică informațiile menționate la alineatul (4) literele (a) și (b) de la prezentul articol în momentul încheierii contractului dintre furnizorul de servicii de logistică și producător pentru oricare dintre serviciile menționate la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

(8) La primirea informațiilor menționate la alineatul (7) de la prezentul articol și la momentul încheierii contractului dintre furnizorul de servicii de logistică și producător pentru oricare dintre serviciile menționate la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2019/1020, furnizorul de servicii de logistică depune toate eforturile pentru a evalua dacă informațiile menționate la alineatul (7) de la prezentul articol sunt fiabile și complete, prin utilizarea oricărei baze de date sau interfețe online oficiale accesibile în mod liber puse la dispoziție de un stat membru sau de Uniune sau prin intermediul listei de înregistrare accesibile publicului în temeiul articolului 44 alineatul (13) din prezentul regulament sau prin solicitări adresate producătorului de a furniza documente justificative din surse fiabile. În sensul prezentului regulament, producătorii sunt răspunzători pentru exactitatea informațiilor furnizate.

În cazul în care furnizorul de servicii de logistică are motive să creadă despre orice informație menționată la alineatul (7) obținută de la producătorul în cauză că este inexactă, incompletă sau neactualizată, sau obține suficiente indicații în acest sens, furnizorul de servicii de logistică respectiv solicită producătorului să remedieze situația fără întârziere sau în termenul stabilit de dreptul Uniunii sau de dreptul intern, după caz.

În cazul în care producătorul nu corectează sau nu completează informațiile respective, furnizorul de servicii de logistică suspendă rapid furnizarea serviciilor sale către producătorul respectiv în legătură cu oferta de ambalaje sau de produse ambalate către consumatori situați în Uniune până când solicitarea este în întregime îndeplinită. Furnizorul de servicii de logistică informează producătorul cu privire la motivele suspendării.

(9) Fără a aduce atingere articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁵⁾, în cazul în care un furnizor de servicii de logistică suspendă furnizarea serviciilor sale în temeiul alineatului (8) de la prezentul articol, producătorul vizat are dreptul de a contesta decizia furnizorului de servicii de logistică în fața unei instanțe din statul membru în care este stabilit furnizorul de servicii de logistică.

Articolul 46

Organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor

(1) Producătorii pot încredința unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, autorizată în conformitate cu articolul 47, sarcina de a îndeplini în numele lor obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor. Statele membre pot adopta măsuri pentru a face ca încredințarea sarcinii de a îndeplini obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să fie obligatorie.

(2) În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, una sau mai multe organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sunt autorizate să îndeplinească obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în numele producătorilor, statul membru se asigură că organizația sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și producătorii care nu au încredințat îndeplinirea obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, luați împreună, acoperă întregul teritoriu al statului membru în ceea ce privește activitățile întreprinse în conformitate cu articolul 47 alineatul (3) și cu articolele 48 și 50. Statele membre desemnează un terț independent care are sarcina de a supraveghea ca organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să își îndeplinească obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor în mod coordonat, sau încredințează o astfel de sarcină de supraveghere autorității competente.

(3) Organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor asigură confidențialitatea datelor aflate în posesia lor în ceea ce privește informațiile proprietare sau informațiile care pot fi atribuite direct producătorilor individuali sau reprezentanților lor autorizați.

(4) În plus față de informațiile menționate la articolul 8a alineatul (3) litera (e) din Directiva 2008/98/CE, organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor publică pe site-urile lor web, cel puțin o dată pe an, informații cu

privire la cantitatea de ambalaje, inclusiv ambalaje ale produselor ambalate, puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru sau dezambalate de un producător fără a fi utilizator final, și cu privire la nivelurile de materiale valorificate și reciclate în raport cu cantitatea de ambalaje pentru care au îndeplinit obligații în materie de răspundere extinsă a producătorilor.

Statele membre pot prevedea ca autoritățile publice care sunt responsabile de organizarea gestionării deșeurilor de ambalaje să publice pe site-urile lor web, cel puțin o dată pe an, informații privind nivelurile de materiale valorificate și reciclate în raport cu cantitatea de deșeuri de ambalaje generate pe teritoriul lor.

(5) Organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor asigură tratamentul egal al producătorilor, indiferent de originea sau dimensiunile acestora, fără a impune o sarcină disproporționată producătorilor de cantități mici de ambalaje, inclusiv ambalaje ale produselor ambalate, inclusiv întreprinderilor mici și mijlocii.

Articolul 47

Autorizația privind îndeplinirea răspunderii extinse a producătorilor

(1) Un producător, în cazul îndeplinirii individuale a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și căreia i se încredințează executarea obligațiilor respective, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, solicită o autorizație privind îndeplinirea răspunderii extinse a producătorilor din partea autorității competente.

(2) Atunci când adoptă măsurile de stabilire a normelor administrative și procedurale menționate la articolul 40 alineatul (2), statul membru stabilește cerințele și detaliile procedurii de autorizare. Cerințele și detaliile respective pot fi diferite pentru îndeplinirea individuală, respectiv colectivă, a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor. Statele membre stabilesc, de asemenea, modalitățile de verificare a conformității, inclusiv informațiile care trebuie furnizate în acest scop de producători sau de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor. Procedura de autorizare include cerințe privind verificarea măsurilor instituite pentru a asigura conformitatea cu cerințele prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol, precum și termene pentru respectiva verificare, care nu depășesc 18 săptămâni de la depunerea unui dosar de cerere complet. Respectiva verificare este efectuată de o autoritate competentă sau de un expert independent care emite un raport de verificare cu privire la rezultatul său. Expertul independent este independent de autoritatea competentă și de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sau de producătorii autorizați în vederea îndeplinirii individuale.

(3) Măsurile care urmează să fie stabilite de statele membre în conformitate cu alineatul (2) includ măsuri care să garanteze că:

(a) sunt respectate cerințele prevăzute la articolul 8a alineatul (3) literele (a)-(d) din Directiva 2008/98/CE;

(b) măsurile instituite sau plătite de producător sau de organizația care implementează

răspunderea extinsă a producătorilor sunt suficiente pentru a permite returnarea și gestionarea deșeurilor pentru toate deșeurile de ambalaje în conformitate cu articolul 48 alineatele (1) și (5) și cu articolul 50, în mod gratuit pentru consumatori, cu o frecvență proporțională cu suprafața și volumul deșeurilor de ambalaje vizate în ceea ce privește cantitatea și tipurile de ambalaje, inclusiv ambalaje ale produselor ambalate, puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru de către producătorul sau producătorii în numele cărora acționează organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, sau ambalaje dezambalate de un astfel de producător fără a fi utilizator final;

(c) sunt instituite în acest scop acordurile necesare, inclusiv acordurile preliminare cu distribuitorii, autoritățile publice sau terții care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor în numele acestora;

(d) capacitatea necesară de sortare și reciclare este disponibilă pentru a se asigura că deșeurile de ambalaje colectate fac ulterior obiectul tratării preliminare și al reciclării de înaltă calitate;

(e) se respectă cerința prevăzută la alineatul (6) de la prezentul articol.

(4) Producătorul sau organizația care implementează răspunderea producătorilor notifică autorității competente, fără întârzieri nejustificate, orice modificare adusă informațiilor cuprinse în cererea de autorizare, orice modificare care privește condițiile de autorizare sau încetarea definitivă a activității. Pe baza unora dintre modificările notificate sau pe baza tuturor astfel de modificări notificate, autoritatea competentă poate decide să modifice autorizația.

(5) Autoritatea competentă poate decide să revoce autorizația, în special în cazul în care producătorul sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor nu mai îndeplinește cerințele legate de organizarea tratării deșeurilor de ambalaje sau dacă nu îndeplinește alte obligații în materie de răspundere extinsă a producătorilor în temeiul schemelor instituite în conformitate cu articolele 8 și 8a din Directiva 2008/98/CE sau în temeiul prezentei secțiuni, cum ar fi obligațiile de raportare către autoritatea competentă, sau obligațiile de notificare a oricăror modificări ale condițiilor autorizației, sau dacă producătorul și-a încetat definitiv activitatea.

(6) Producătorul, în cazul îndeplinirii individuale a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și careia i se încredințează executarea obligațiilor respective, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, furnizează o garanție adecvată menită să acopere costurile legate de operațiunile de gestionare a deșeurilor pe care le datorează producătorul sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor în cazul nerespectării obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv în cazul încetării definitive a activității sau al insolvenței. Statele membre pot preciza cerințe suplimentare pentru garanție. Garanția poate lua forma unui fond public care este finanțat din taxele producătorilor și de care este răspunzător în solidar statul membru.

Secțiunea 4

Sisteme de returnare, colectare și garanție-returnare

Articolul 48

Sisteme de returnare și colectare

(1) Statele membre se asigură că sunt instituite sisteme și infrastructuri care să prevadă returnarea și colectarea separată a tuturor deșeurilor de ambalaje de la utilizatorii finali, pentru a se asigura că acestea sunt tratate în conformitate cu articolele 4, 10 și 13 din Directiva 2008/98/CE și pentru a facilita pregătirea lor pentru reutilizare și reciclarea de înaltă calitate.

Ambalajele care sunt în conformitate cu criteriile de proiectare în vederea reciclării, astfel cum sunt stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 6 alineatul (4) din prezentul regulament, sunt colectate în vederea reciclării. Incinerarea și depozitarea unor astfel de ambalaje sunt interzise, cu excepția deșeurilor rezultate din operațiunile de tratare ulterioară a deșeurilor de ambalaje colectate separat pentru care reciclarea nu este fezabilă sau nu oferă cel mai bun rezultat din punctul de vedere al mediului.

(2) Pentru a facilita reciclarea de înaltă calitate, statele membre se asigură că există sisteme și infrastructuri pentru o colectare și sortare cuprinzătoare care să faciliteze reciclarea și care să garanteze că materia primă din plastic este disponibilă pentru reciclare. Astfel de sisteme și infrastructuri pot oferi un acces prioritar la materiale reciclate pentru utilizare în aplicații în care calitatea distinctă a materialului reciclat este menținută sau valorificată astfel încât acesta să poată fi reciclat din nou și utilizat în același mod și pentru o aplicație similară, cu o pierdere minimă de cantitate, calitate sau funcție.

(3) Statele membre pot deroga de la obligația de returnare și colectare separată a deșeurilor prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol pentru anumite formate de deșuri, cu condiția ca colectarea fracțiunilor de deșuri de ambalaje împreună, sau colectarea deșeurilor de ambalaje sau a fracțiunilor de astfel de deșuri de ambalaje împreună cu alte deșuri să nu afecteze capacitatea unor astfel de ambalaje sau fracțiuni de deșuri de a face obiectul pregătirii pentru reutilizare, al reciclării sau al altor operațiuni de valorificare în conformitate cu articolele 4 și 13 din Directiva 2008/98/CE și să genereze rezultate din aceste operațiuni de o calitate comparabilă cu cea obținută prin colectarea separată.

(4) Statele membre pot asigura faptul că deșeurile de ambalaje care nu sunt colectate separat sunt sortate înainte de operațiunile de eliminare sau de valorificare energetică pentru a înlătura ambalajele proiectate în vederea reciclării.

(5) Sistemele și infrastructurile menționate la alineatul (1):

(a) sunt deschise participării operatorilor economici din sectoarele vizate și a autorităților publice competente și a terților care efectuează gestionarea

deșeurilor în numele lor;

- (b) acoperă întregul teritoriu al statului membru și toate deșeurile de ambalaje provenite din toate tipurile de ambalaje și activități și iau în considerare dimensiunea populației, volumul preconizat și compoziția deșeurilor de ambalaje, precum și accesibilitatea și proximitatea față de utilizatorii finali; includ colectarea separată în spațiile publice, în spațiile comerciale și în zonele rezidențiale și dispun de o capacitate suficientă;
 - (c) sunt deschise pentru produsele importate, în condiții nediscriminatorii, în special în ceea ce privește modalitățile detaliate și orice tarife impuse accesului și sunt proiectate astfel încât să evite barierele în calea comerțului sau denaturarea concurenței.
- (6) Statele membre pot prevedea sisteme publice de gestionare a deșeurilor pentru a participa la organizarea sistemelor menționate la alineatul (1).
- (7) Statele membre iau măsuri de promovare a reciclării deșeurilor de ambalaje care respectă standardele de calitate pentru utilizarea materialelor reciclate în sectoarele relevante.

Articolul 49

Colectarea obligatorie

Până la 1 ianuarie 2029, statele membre stabilesc obiective în materie de colectare obligatorie și iau măsurile necesare pentru a se asigura că colectarea materialelor enumerate la articolul 52 este în concordanță cu obiectivele de reciclare prevăzute la articolul respectiv și cu obiectivele privind conținutul obligatoriu de material reciclat prevăzute la articolul 7.

Articolul 50

Sisteme de garanție-returnare

- (1) Până la 1 ianuarie 2029, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura colectarea separată a cel puțin 90 % pe an, în termeni de greutate, pentru următoarele formate de ambalaje puse la dispoziție pe piață pentru prima dată în statul membru respectiv într-un anumit an calendaristic:
- (a) sticle din plastic de unică folosință pentru băuturi, cu o capacitate de până la trei litri; și
 - (b) recipiente metalice de unică folosință pentru băuturi, cu o capacitate de până la trei litri.

Statele membre pot utiliza cantitatea de deșeuri de ambalaje generată de ambalajele introduse pe piață pentru a calcula, în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 56 alineatul (7) litera (a), obiectivele prevăzute la primul paragraf literele (a) și (b) de la prezentul alineat.

- (2) În vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite la alineatul (1), statele membre iau

măsurile necesare pentru a se asigura că sunt instituite sisteme de garanție-returnare pentru formatele de ambalaje relevante menționate la alineatul (1) și că este percepută o garanție la punctul de vânzare.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot scuti operatorii economici din sectorul HORECA de la perceperea unei garanții, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) ambalajul pentru care s-a perceput garanție este deschis la fața locului;
- (b) produsul este consumat la fața locului; și
- (c) ambalajul gol pentru care s-a perceput garanție este returnat la fața locului.

(4) Alineatul (2) nu se aplică ambalajelor pentru:

- (a) categoriile de produse vitivinicole enumerate la punctele 1, 3, 8, 9, 11, 12, 15, 16 și 17 din partea II din anexa VII la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ori pentru produse vitivinicole aromatizate, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 251/2014;
- (b) produse care sunt similare produselor vitivinicole și produselor vitivinicole aromatizate și care sunt obținute din alte fructe decât strugurii și din legume, și pentru alte băuturi fermentate încadrate la codul NC 2206 00;
- (c) băuturile spirtoase pe bază de alcool care corespund poziției NC 2208; și
- (d) lapte și produse lactate enumerate în partea XVI din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013.

Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot scuti de la participarea la sistemele de garanție-returnare sticlele din plastic de unică folosință pentru băuturi și recipientele metalice de unică folosință pentru băuturi cu capacități mai mici de 0,1 litri, în cazul în care o astfel de participare nu este fezabilă din punct de vedere tehnic.

(5) Statele membre pot fi scutite de obligația prevăzută la alineatul (2) în următoarele condiții:

- (a) rata de colectare separată, astfel cum se prevede la articolul 48 pentru formatul de ambalaj relevant, astfel cum a fost transmis Comisiei în temeiul articolului 56 alineatul (1) litera (c), se situează la cel puțin 80 % din greutatea totală a ambalajelor de acest tip puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru respectiv în anul calendaristic 2026; și
- (b) până la 1 ianuarie 2028, statul membru notifică Comisiei cererea sa de scutire și înaintează un plan de punere în aplicare în care prezintă o strategie cu măsuri concrete, inclusiv calendarul acestora, care să asigure atingerea ratei de colectare separată de 90 % din greutatea ambalajelor menționate la alineatul (1).

În sensul literei (a), în cazul în care informațiile privind rata de colectare separată pentru formatul de ambalaj relevant nu a fost încă transmisă Comisiei, statul membru furnizează o explicație motivată cu privire la modul în care sunt îndeplinite condițiile

pentru scutirea prevăzută la prezentul alineat. Explicația motivată se bazează pe date naționale verificate și include o descriere a măsurilor puse în aplicare.

(6) În termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare prezentat în conformitate cu alineatul (3) litera (b), în cazul în care consideră că planul nu respectă cerințele stabilite la alineatul (5) litera (b), Comisia poate solicita statului membru să își revizuiască planul. Statul membru prezintă un plan de punere în aplicare revizuit în termen de trei luni de la primirea solicitării Comisiei.

(7) În cazul în care rata de colectare separată a ambalajelor menționate la alineatul (1) dintr-un stat membru scade și rămâne sub 90 % din greutatea unui anumit format de ambalaj introdus pe piață timp de trei ani calendaristici consecutivi, Comisia notifică statului membru respectiv că nu se mai aplică scutirea. Un sistem de garanție-returnare se instituie până la data de 1 ianuarie a celui de al doilea an calendaristic care urmează anului în care Comisia a notificat statului membru în cauză că nu se mai aplică scutirea.

(8) Statele membre depun eforturi pentru a institui și a menține sisteme de garanție-returnare, în special pentru recipientele din sticlă de unică folosință pentru băuturi și cutiile din carton pentru băuturi. Statele membre depun eforturi pentru a se asigura că sistemele de garanție-returnare pentru formatele de ambalaje de unică folosință, în special pentru recipientele din sticlă de unică folosință pentru băuturi, sunt disponibile în mod egal pentru ambalajele reutilizabile, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic.

(9) Cu respectarea normelor generale prevăzute în TFUE și acționând în conformitate cu prezentul regulament, un stat membru poate adopta dispoziții care depășesc cerințele minime stabilite la prezentul articol, cum ar fi posibilitatea de a include ambalaje enumerate la alineatul (4) și ambalaje pentru alte produse sau fabricate din alte materiale.

(10) Statele membre se asigură că punctele de returnare și posibilitățile de returnare a ambalajelor reutilizabile cu un scop și un format similare cu cele stabilite la alineatul (1) sunt la fel de comod de folosit pentru utilizatorii finali ca punctele de returnare și posibilitățile oferite în cazul returnării ambalajelor de unică folosință în cadrul unui sistem de garanție-returnare.

(11) Până la 1 ianuarie 2029, statele membre se asigură că cel puțin sistemele de garanție-returnare instituite în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol ca urmare a intrării în vigoare a prezentului regulament îndeplinesc cerințele minime enumerate în anexa X.

Cerințele minime enumerate în anexa X nu se aplică sistemelor de garanție-returnare instituite înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament care îndeplinesc obiectivul de 90 % stabilit la alineatul (1) de la prezentul articol până la 1 ianuarie 2029. Statele membre depun eforturi pentru a se asigura că sistemele de garanție-returnare pentru ambalaje de unică folosință existente îndeplinesc cerințele minime din anexa X atunci când sunt revizuite pentru prima dată. În cazul în care obiectivul de 90 % nu este realizat până la 1 ianuarie 2029, sistemele de garanție-returnare

pentru ambalaje de unică folosință existente îndeplinesc cerințele minime din anexa X cel târziu până la 1 ianuarie 2035.

Până la 1 ianuarie 2038, Comisia, în colaborare cu statele membre, evaluează punerea în aplicare a prezentului articol și identifică modalitățile de maximizare a interoperabilității sistemelor de garanție-returnare.

(12) Cerințele minime enumerate în anexa X la prezentul regulament nu se aplică în regiunile ultraperiferice, astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 al treilea paragraf din TFUE, având în vedere particularitățile locale ale acestor regiuni.

Secțiunea 5

Reutilizare și reumplere

Articolul 51

Reutilizare și reumplere

(1) Statele membre iau măsuri pentru a încuraja instituirea unor sisteme de reutilizare a ambalajelor care să cuprindă stimulente suficiente pentru returnare și a unor sisteme de reumplere într-un mod ecologic. Aceste sisteme respectă cerințele prevăzute la articolele 27 și 28 și în anexa VI și nu compromit igiena alimentară sau siguranța consumatorilor.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) pot cuprinde:

- (a) utilizarea unor sisteme de garanție-returnare conforme cu cerințele minime din anexa X pentru ambalajele reutilizabile și pentru alte formate de ambalaje decât cele menționate la articolul 50 alineatul (1);
- (b) utilizarea de stimulente economice, inclusiv obligații impuse distribuitorilor finali de a percepe taxe pentru utilizarea ambalajelor de unică folosință și de a informa consumatorii cu privire la costul acestor ambalaje la punctul de vânzare;
- (c) obligații impuse fabricanților sau distribuitorilor finali de a pune la dispoziție în ambalaje reutilizabile în cadrul unui sistem de reutilizare sau prin reumplere un anumit procent din alte produse decât cele vizate de obiectivele de reutilizare prevăzute la articolul 29, cu condiția ca acest lucru să nu conducă la denaturări pe piața internă sau la bariere în calea comerțului pentru produsele din alte state membre.

(3) Statele membre se asigură că schemele de răspundere extinsă a producătorilor și sistemele de garanție-returnare alocă o cotă minimă din bugetul lor finanțării acțiunilor de reducere și prevenire.

Secțiunea 6

Obiective în materie de reciclare și promovarea reciclării

Obiective în materie de reciclare și promovarea reciclării

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a îndeplini următoarele obiective în materie de reciclare care acoperă întregul lor teritoriu:

- (a) până la 31 decembrie 2025, minimum 65 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje generate;
- (b) până la 31 decembrie 2025, următoarele procente minime din greutatea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje generate:
 - (i) 50 % pentru plastic;
 - (ii) 25 % pentru lemn;
 - (iii) 70 % pentru metale feroase;
 - (iv) 50 % pentru aluminiu;
 - (v) 70 % pentru sticlă;
 - (vi) 75 % pentru hârtie și carton;
- (c) până la 31 decembrie 2030, minimum 70 % din greutatea tuturor deșeurilor de ambalaje generate;
- (d) până la 31 decembrie 2030, următoarele procente minime din greutatea următoarelor materiale specifice conținute în deșeurile de ambalaje generate:
 - (i) 55 % pentru plastic;
 - (ii) 30 % pentru lemn;
 - (iii) 80 % pentru metale feroase;
 - (iv) 60 % pentru aluminiu;
 - (v) 75 % pentru sticlă;
 - (vi) 85 % pentru hârtie și carton.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) literele (a) și (c), un stat membru poate amâna termenele stabilite la alineatul (1) literele (b) și (d) cu până la cinci ani, în următoarele condiții:

- (a) derogarea de la obiective în perioada de amânare este limitată la maximum 15 puncte procentuale de la un singur obiectiv sau împărțită între două obiective;
- (b) ca urmare a derogării de la obiective în perioada de amânare, rata de reciclare pentru un singur obiectiv nu se reduce sub 30 %;
- (c) ca urmare a derogării de la obiective în perioada de amânare, rata de reciclare pentru un singur obiectiv stabilită la alineatul (1) litera (b) punctele (v) și (vi) nu se reduce sub 60 %, iar rata de reciclare pentru un singur obiectiv stabilită la alineatul (1) litera (d) punctele (v) și (vi) nu se reduce sub 70 %; și
- (d) cel târziu cu 24 de luni înainte de termenul respectiv prevăzut la alineatul (1)

literele (b) și (d) de la prezentul articol, statul membru notifică Comisiei intenția sa de a amâna termenul și transmite Comisiei un plan de punere în aplicare în conformitate cu anexa XI la prezentul regulament, care poate fi combinat cu un plan de punere în aplicare prezentat în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2008/98/CE.

(3) În cazul în care un stat membru solicită amânarea termenului prevăzut la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol, în termen de trei luni de la primirea planului de punere în aplicare transmis în temeiul alineatului (2) litera (d) de la prezentul articol, Comisia poate solicita statului membru să revizuiască planul, în cazul în care Comisia consideră că planul nu respectă cerințele prevăzute în anexa XI. Statul membru prezintă un plan revizuit de punere în aplicare în termen de trei luni de la primirea solicitării Comisiei. În cazul în care consideră că planul revizuit de punere în aplicare tot nu respectă cerințele prevăzute în anexa XI și că este puțin probabil ca statul membru să poată îndeplini obiectivele în perioada de amânare prevăzută în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, Comisia respinge planul de punere în aplicare, iar statele membre sunt obligate să respecte obiectivele în termenele stabilite la alineatul (1) litera (d) de la prezentul articol.

(4) Până la 12 februarie 2032, Comisia revizuieste obiectivele prevăzute la alineatul (1) literele (c) și (d), în vederea creșterii acestora sau a stabilirii unor obiective suplimentare. În acest scop, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă consideră că este cazul, de o propunere legislativă.

(5) Statele membre încurajează, după caz, în ceea ce privește producerea ambalajelor și a altor produse, utilizarea materialelor care provin din deșeuri de ambalaje reciclate prin:

(a) îmbunătățirea condițiilor de pe piață pentru aceste materiale;

(b) revizuirea normelor existente care împiedică utilizarea unor astfel de materiale.

(6) Cu respectarea normelor generale prevăzute în TFUE și acționând în conformitate cu prezentul regulament, un stat membru poate adopta dispoziții care depășesc obiectivele minime stabilite la prezentul articol.

Articolul 53

Reguli pentru calcularea îndeplinirii obiectivelor în materie de reciclare

(1) Calculul pentru a stabili dacă au fost îndeplinite obiectivele prevăzute la articolul 52 alineatul (1) se efectuează în conformitate cu normele prevăzute la prezentul articol.

(2) Statele membre calculează greutatea deșeurilor de ambalaje generate într-un anumit an calendaristic. Calculul deșeurilor de ambalaje generate într-un stat membru este exhaustiv.

Metodologia pentru calcularea deșeurilor de ambalaje generate se bazează pe

următoarele abordări:

- (a) ambalajele puse la dispoziție pe teritoriul unui stat membru sau dezambalate de un producător fără a fi utilizator final în anul respectiv; sau
- (b) cantitatea de deșeuri de ambalaje generate în același an în statul membru respectiv.

Calculule efectuate în temeiul prezentului alineat se ajustează pentru a asigura comparabilitatea, fiabilitatea și exhaustivitatea rezultatelor în conformitate cu cerințele și verificările care urmează să fie stabilite prin actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 56 alineatul (7) litera (a).

(3) Statele membre calculează greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate într-un anumit an calendaristic. Greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate se calculează ca fiind greutatea ambalajelor care au devenit deșeuri și care, fiind supuse tuturor operațiilor necesare de verificare, de sortare și altor operațiuni preliminare pentru înlăturarea deșeurilor de materiale care nu sunt vizate de reprelucrarea ulterioară și pentru asigurarea unei înalte calități a reciclării, intră în operațiunile de reciclare în care deșeurile de materiale sunt, de fapt, reprelucrate în produse, materiale sau substanțe.

(4) Ambalajele compozite și alte ambalaje compuse din mai multe materiale se calculează și se raportează pentru fiecare material conținut în ambalaj. Statele membre pot acorda derogări de la această cerință atunci când un anumit material constituie o parte nesemnificativă a unității de ambalaj și, în niciun caz, nu reprezintă mai mult de 5 % din masa totală a unității de ambalaj.

(5) În sensul alineatului (3), greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate se măsoară în momentul în care deșeurile intră în operațiunea de reciclare.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, greutatea deșeurilor de ambalaje reciclate poate fi măsurată pe baza materialului care rezultă din orice operațiune de sortare în cazul în care:

- (a) deșeurile rezultate respective sunt reciclate ulterior;
- (b) greutatea materialelor sau a substanțelor care sunt înlăturate prin operațiuni ulterioare înainte de operațiunea de reciclare și care nu sunt reciclate ulterior nu este inclusă în greutatea deșeurilor raportate ca fiind reciclate.

(6) Statele membre instituie un sistem eficace de control al calității și de trasabilitate a deșeurilor de ambalaje pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatele (2)-(5) de la prezentul articol. Acest sistem poate consta în registre electronice instituite în temeiul articolului 35 alineatul (4) din Directiva 2008/98/CE sau în specificații tehnice pentru cerințele de calitate pentru deșeurile sortate. Acesta poate consta, de asemenea, în rate medii ale pierderilor pentru deșeurile sortate pentru diferite tipuri de deșeuri și, respectiv, practici de gestionare a deșeurilor, cu condiția să nu poată fi obținute în alt mod date fiabile. Ratele medii ale pierderilor se calculează pe baza regulilor de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 11a alineatul (10) din Directiva 2008/98/CE.

(7) Cantitatea de deșeuri de ambalaje biodegradabile care intră în tratare aerobă sau

anaerobă poate fi considerată ca fiind reciclată în cazul în care tratarea generează compost, produs fermentat sau alte materiale într-o cantitate a conținutului reciclat similară cu cea a materialelor inițiale, care urmează să fie utilizate ca produse, materiale sau substanțe reciclate. În cazul în care materialele obținute în urma tratării sunt utilizate pe terenuri, statele membre le pot considera ca fiind reciclate cu condiția ca această utilizare să aducă beneficii agriculturii sau ameliorării ecologice.

(8) Cantitatea de materiale din deșeurile de ambalaje care încetează să mai fie deșeuri în urma unei operațiuni de pregătire înainte de re prelucrare poate fi considerată reciclată cu condiția ca materialele în cauză să fie destinate re prelucrării ulterioare în produse, materiale sau substanțe ce vor fi folosite în scopul inițial sau în alte scopuri. Cu toate acestea, materialele care au încetat să fie deșeuri și care urmează să fie folosite drept combustibil sau drept alt mod de generare a energiei sau care urmează să fie incinerate, folosite pentru rambleiere sau eliminate în depozitele de deșeuri nu sunt luate în calcul ca fiind reciclate.

(9) Statele membre pot lua în considerare reciclarea metalelor separate după incinerarea deșeurilor proporțional cu ponderea deșeurilor de ambalaje incinerate, cu condiția ca metalele reciclate să îndeplinească criteriile de calitate prevăzute în Decizia (UE) 2019/1004.

(10) În cazul în care deșeurile de ambalaje sunt trimise către alt stat membru în scopul reciclării în acel alt stat membru, doar statul membru în care deșeurile de ambalaje au fost colectate le poate considera ca fiind reciclate.

(11) Deșeurile de ambalaje exportate din Uniune sunt luate în calcul ca fiind reciclate de către statul membru în care au fost colectate numai dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alineatul (3) și dacă, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 sau cu Regulamentul (UE) 2024/1157, după caz, exportatorul oferă documente justificative care dovedesc că expedierea de deșeuri respectă cerințele regulamentului respectiv, inclusiv că tratarea deșeurilor de ambalaje într-o țară terță a avut loc în condiții care sunt echivalente cu cerințele prevăzute de dreptul relevant al Uniunii în materie de mediu.

Articolul 54

Norme privind calcularea îndeplinirii obiectivelor în materie de reciclare prin includerea reutilizării

(1) Statele membre pot decide să atingă un nivel ajustat al obiectivelor stabilite la articolul 52 alineatul (1) pentru un anumit an, luând în considerare cota medie, în ultimii trei ani, a ambalajelor de vânzare reutilizabile introduse pe piață pentru prima dată și reutilizate în cadrul unui sistem de reutilizare.

Nivelul ajustat se calculează prin scăderea:

(a) de la obiectivele prevăzute la articolul 52 alineatul (1) literele (a) și (c) a cotei de ambalaje de vânzare reutilizabile menționată la primul paragraf de la prezentul alineat pentru toate ambalajele de vânzare introduse pe piață; și

(b) de la obiectivele prevăzute la articolul 52 alineatul (1) literele (b) și (d), a cotei de ambalaje de vânzare reutilizabile menționată la primul paragraf de la prezentul alineat compuse din materialul de ambalaj respectiv, pentru toate ambalajele de vânzare compuse din materialul respectiv introduse pe piață.

La calcularea nivelului-țintă ajustat se iau în considerare maximum 5 puncte procentuale din cota medie de ambalaje de vânzare reutilizabile.

(2) La calcularea obiectivelor prevăzute la articolul 52 alineatul (1) litera (a), articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (ii), articolul 52 alineatul (1) litera (c) și articolul 52 alineatul (1) litera (d) punctul (ii), un stat membru poate lua în considerare cantitatea de ambalaje din lemn care sunt reparate în vederea reutilizării.

Secțiunea 7

Informații și întocmirea de rapoarte

Articolul 55

Informații privind prevenirea generării de deșuri de ambalaje și gestionarea deșeurilor de ambalaje

(1) Pe lângă informațiile menționate la articolul 8a alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE și la articolul 12 din prezentul regulament, producătorii sau, dacă li se încredințează executarea obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor în conformitate cu articolul 46 alineatul (1) din prezentul regulament, organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, sau autoritățile publice desemnate de statele membre în aplicarea articolului 8a alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE, pun la dispoziția utilizatorilor finali, în special consumatorilor, următoarele informații privind prevenirea generării deșeurilor de ambalaje și gestionarea deșeurilor de ambalaje în ceea ce privește ambalajele pe care producătorii le furnizează pe teritoriul unui stat membru:

- (a) rolul utilizatorilor finali în ceea ce privește contribuția la prevenirea generării de deșuri, inclusiv orice bune practici;
- (b) modalitățile de reutilizare disponibile pentru ambalaje;
- (c) rolul utilizatorilor finali de a contribui la colectarea separată a materialelor deșeurilor de ambalaje, inclusiv manipularea ambalajelor care conțin produse sau deșuri periculoase;
- (d) semnificația etichetelor și a simbolurilor aplicate, imprimate sau gravate pe ambalaj în conformitate cu articolul 12 din prezentul regulament sau care figurează în documentele care însoțesc produsul ambalat;
- (e) impactul asupra mediului și asupra sănătății umane sau asupra siguranței persoanelor al eliminării necorespunzătoare a deșeurilor de ambalaje, cum ar fi aruncarea în mod necontrolat sau eliminarea în deșeurile municipale mixte, precum și impactul negativ asupra mediului al ambalajelor de unică folosință, în

special al pungilor de transport din plastic;

- (f) proprietățile de compostare și opțiunile adecvate de gestionare a deșeurilor pentru ambalajele compostabile în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din prezentul regulament; consumatorii sunt informați că ambalajele compostabile nu sunt adecvate pentru compostarea la domiciliu și că ambalajele compostabile nu trebuie aruncate în natură.

Obligațiile prevăzute la primul paragraf litera (d) de la prezentul alineat se aplică de la 12 august 2028 sau de la data aplicării dispozițiilor relevante ale articolului 12, luându-se în considerare data care survine mai târziu.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt actualizate și furnizate prin intermediul:

- (a) unui site web sau al altor mijloace de comunicare electronică;
 - (b) informării populației;
 - (c) programelor și campaniilor de educare;
 - (d) semnalizării în una sau mai multe limbi care pot fi ușor de înțeles de către utilizatorii finali și consumatori.
- (3) În cazul în care informațiile sunt furnizate public, se păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu dreptul intern relevant.

Articolul 56

Raportarea către Comisie

(1) Statele membre transmit Comisiei următoarele date pentru fiecare an calendaristic:

- (a) date privind punerea în aplicare a articolului 52 alineatul (1) literele (a)-(d) și date în temeiul tabelului 2 din anexa XII privind ambalajele reutilizabile;
- (b) consumul anual de pungi de transport din plastic foarte subțire, pungi de transport din plastic subțire, pungi de transport din plastic gros și pungi de transport din plastic foarte gros pe cap de locuitor, separat pentru fiecare categorie, astfel cum figurează în tabelul 4 din anexa XII;
- (c) rata de colectare separată a ambalajelor astfel cum figurează în tabelul 5 din anexa XII, care fac obiectul obligației de instituire a sistemelor de garanție-returnare prevăzute la articolul 50 alineatul (2).

Statele membre pot furniza, de asemenea, date privind consumul anual de pungi de transport din alte materiale.

(2) Statele membre transmit Comisiei următoarele date pentru fiecare an calendaristic:

- (a) cantitatea de ambalaje pusă la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului

membru respectiv sau dezambalate de un producător fără a fi utilizator final, pentru fiecare categorie de ambalaje, astfel cum figurează în tabelul 3 din anexa XII;

(b) cantitatea de deșeuri de ambalaje colectate pentru fiecare material de ambalare, astfel cum se menționează la articolul 52;

(c) cantitatea de deșeuri de ambalaje reciclate și ratele de reciclare pentru fiecare categorie de ambalaje, astfel cum figurează în tabelul 3 din anexa XII.

(3) Primul an de raportare se referă la:

(a) în ceea ce privește obligațiile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) și la alineatul (2), al doilea an calendaristic complet după intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare care stabilește formatul de raportare către Comisie, în conformitate cu alineatul (7);

(b) în ceea ce privește obligația prevăzută la alineatul (1) litera (c), anul calendaristic 2028.

(4) Statele membre transmit datele menționate la alineatele (1) și (2) pe cale electronică în termen de 19 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care datele sunt colectate în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (7).

(5) Datele transmise de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport de verificare a calității. Raportul de verificare a calității este prezentat în formatul stabilit de Comisie, în conformitate cu alineatul (7).

(6) Datele transmise de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind aplicarea articolului 53 alineatele (7) și (11) și includ informații detaliate privind ratele medii de pierdere, după caz.

(7) Până la 12 februarie 2027, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc:

(a) normele pentru calcularea, verificarea și transmiterea datelor în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (c) și cu alineatul (2), inclusiv metodologia de determinare a cantității deșeurilor de ambalaje generate, precum și formatul pentru transmiterea datelor respective;

(b) metodologia de calculare a consumului anual de pungă de transport din plastic subțire pe cap de locuitor menționat la alineatul (1) litera (b) și formatul pentru transmiterea datelor respective;

(c) factorul de corecție menționat la articolul 43 alineatul (2) pentru a ține seama de creșterea sau scăderea turismului în raport cu anul de referință.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

(8) Statele membre impun ca operatorii de sistem ai sistemelor de reutilizare și toți operatorii economici care pun la dispoziție ambalaje în statele membre să furnizeze autorităților competente date exacte și fiabile care să le permită statelor membre să își

îndeplinească obligațiile de raportare în temeiul prezentului articol, ținând seama, după caz, de problemele specifice cu care se confruntă întreprinderile mici și mijlocii în ceea ce privește furnizarea de date detaliate.

Articolul 57

Baze de date privind ambalajele

(1) În termen de 12 luni de la data adoptării actelor de punere în aplicare menționate la articolul 56 alineatul (7), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se creează baze de date privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, acolo unde nu există încă, în mod armonizat, în scopul îndeplinirii obligațiilor lor de raportare stabilite la articolul 56.

(2) Bazele de date menționate la alineatul (1) includ următoarele:

(a) informații privind mărimea, caracteristicile și evoluția ambalajelor și a fluxurilor de deșuri de ambalaje la nivelul fiecărui stat membru;

(b) datele enumerate în anexa XII.

(3) Bazele de date privind ambalajele sunt accesibile publicului larg într-un format care poate fi citit automat, care permite accesul la date actualizate în ceea ce privește raportarea și costul gestionării deșeurilor de ambalaje și care asigură interoperabilitatea și reutilizarea datelor. Acestea sunt furnizate în limba sau limbile oficiale ale statului membru în cauză prin intermediul:

(a) unui site internet sau al altor mijloace de comunicare electronică; sau

(b) unor rapoarte publice.

Cerințele menționate la primul paragraf nu aduc atingere informațiilor sensibile din punct de vedere comercial sau legislației privind protecția datelor.

CAPITOLUL IX

PROCEDURI DE SALVGARDARE

Articolul 58

Procedura aplicabilă ambalajelor care prezintă un risc la nivel național

(1) Fără a aduce atingere articolului 19 din Regulamentul (UE) 2019/1020, în cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței dintr-un stat membru au motive suficiente să considere că ambalajele care fac obiectul prezentului regulament prezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană, acestea efectuează fără întârzieri nejustificate o evaluare cu privire la ambalajul în cauză, acoperind toate cerințele prevăzute în prezentul regulament care sunt relevante pentru riscul respectiv. Operatorii economici relevanți cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței de câte ori este necesar.

În sensul primului paragraf, autoritățile responsabile cu asigurarea respectării

prezentului regulament monitorizează plângerile și rapoartele referitoare la orice presupusă neconformitate a ambalajelor cu prezentul regulament și verifică dacă au fost luate măsurile corective adecvate.

În cazul în care, pe parcursul evaluării efectuate în temeiul primului paragraf, autoritățile de supraveghere a pieței constată că ambalajul nu este conform cu cerințele prevăzute în prezentul regulament, acestea solicită fără întârziere operatorului economic relevant să ia măsuri corective adecvate și proporționale, într-un termen stabilit de autoritățile de supraveghere a pieței, care este rezonabil și proporțional cu natura și, după caz, cu gradul neconformității, pentru a aduce ambalajul în conformitate cu cerințele respective.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care există un risc pentru sănătatea umană legat de ambalajele pentru produse sensibile la contact care fac obiectul unei legislații specifice menite să protejeze sănătatea umană, iar riscul respectiv este transferat conținutului ambalat al materialului de ambalaj, autoritățile de supraveghere a pieței nu efectuează o evaluare în ceea ce privește riscul pentru sănătatea umană sau animală generat de materialul de ambalaj. În schimb, avertizează autoritățile competente pentru evaluarea acestor riscuri, și anume autoritățile competente menționate în Regulamentul (UE) 2017/625, (UE) 2017/745, (UE) 2017/746 sau (UE) 2019/6 ori în Directiva 2001/83/CE.

(3) În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței consideră că neconformitatea nu se limitează la teritoriul lor, acestea informează Comisia și celelalte state membre cu privire la rezultatele evaluării și la acțiunile pe care le-au solicitat din partea operatorului economic.

(4) Operatorul economic se asigură că, pentru toate ambalajele neconforme pe care le-a pus la dispoziție pe piață la nivelul Uniunii, sunt luate toate măsurile corective adecvate.

(5) În cazul în care operatorul economic nu întreprinde măsurile corective adecvate în termenul menționat la alineatul (1) al treilea paragraf sau neconformitatea persistă, autoritățile de supraveghere a pieței iau toate măsurile provizorii corespunzătoare pentru a interzice punerea la dispoziție a ambalajului pe teritoriul lor, pentru a îl retrage sau a îl rechema.

Autoritățile de supraveghere a pieței informează fără întârziere Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile respective.

(6) Informațiile care trebuie trimise către Comisie și celelalte state membre în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol se comunică prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru identificarea ambalajului neconform, originea ambalajului, natura presupusei neconformități și riscul constat, natura și durata măsurilor naționale luate, precum și argumentele prezentate de operatorul economic și, după caz, informațiile menționate la articolul 61 alineatul (1) din prezentul regulament. Autoritățile de supraveghere a pieței indică, de asemenea, dacă neconformitatea este cauzată de una dintre

următoarele situații:

- (a) nerespectarea de către ambalaj a cerințelor de sustenabilitate prevăzute în prezentul regulament sau stabilite în temeiul acestuia;
- (b) deficiențe în ceea ce privește standardele armonizate sau specificațiile comune menționate la articolele 36 și 37 din prezentul regulament.

(7) Statele membre, altele decât statul membru care ia măsurile în temeiul alineatului (5), informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate și orice alte informații suplimentare de care dispun referitoare la neconformitatea ambalajului în cauză, și, în cazul în care statele membre se opun măsurilor luate în temeiul alineatului (5), cu privire la obiecțiile lor.

(8) În cazul în care, în termen de trei luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (5) sau (7), niciun stat membru și nici Comisia nu ridică vreo obiecție cu privire la măsurile provizorii luate de un stat membru, măsurile respective sunt considerate justificate.

Statele membre pot stabili o perioadă mai lungă sau mai scurtă de trei luni de aplicare a măsurilor provizorii pentru a ține seama de particularitățile cerințelor în cauză.

(9) Statele membre se asigură că ambalajul este retras de pe piețele lor sau că se iau fără întârziere alte măsuri restrictive adecvate cu privire la ambalaj sau la fabricantul în cauză.

Articolul 59

Procedura de salvagardare a Uniunii

(1) În cazul în care, la finalizarea procedurii prevăzute la articolul 58 alineatele (5) și (6), se aduc obiecții cu privire la o măsură luată de un stat membru în temeiul articolului 58 sau în cazul în care Comisia consideră că o măsură națională contravine dreptului Uniunii, Comisia inițiază imediat consultări cu statele membre și cu operatorul economic relevant și evaluează măsura națională. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește dacă măsura națională este justificată sau nu.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

(2) Comisia adresează actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) tuturor statelor membre și îl comunică imediat acestora și operatorului economic relevant.

În cazul în care măsura națională este considerată justificată, toate statele membre iau măsurile care se impun pentru a se asigura că ambalajul neconform este retras de pe piața lor și informează Comisia în consecință.

În cazul în care măsura națională este considerată nejustificată, statul membru în cauză retrage măsura respectivă.

(3) Atunci când măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea ambalajului este atribuită unor deficiențe ale standardelor armonizate menționate la

articolul 36 din prezentul regulament, Comisia aplică procedura prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

(4) În cazul în care măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea ambalajului este atribuită unor deficiențe în specificațiile tehnice comune menționate la articolul 37, Comisia modifică sau abrogă, fără întârziere, specificațiile tehnice comune în cauză.

Articolul 60

Ambalaje conforme care prezintă un risc

(1) În cazul în care, în urma efectuării unei evaluări în temeiul articolului 58, un stat membru constată că, deși ambalajul respectă cerințele aplicabile prevăzute la articolele 5-12 sau stabilite în temeiul acestora, acesta prezintă totuși un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană, statul membru respectiv impune de îndată operatorului economic relevant:

(a) să ia toate măsurile corespunzătoare, într-un termen rezonabil prevăzut de autoritățile de supraveghere a pieței și proporțional cu natura riscului și, după caz, cu gradul de risc, pentru a se asigura că în momentul introducerii pe piață ambalajul în cauză nu mai prezintă respectivul risc;

(b) să aducă ambalajul în conformitate;

(c) să retragă ambalajul de pe piață; sau

(d) să recheme ambalajul.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care există un risc pentru sănătatea umană legat de ambalajele pentru produse sensibile la contact care fac obiectul unei legislații specifice menite să protejeze sănătatea umană, iar riscul respectiv este transferat conținutului ambalat al materialului de ambalaj, autoritățile de supraveghere nu efectuează o evaluare în ceea ce privește riscul pentru sănătatea umană sau animală generat de materialul de ambalaj. În schimb, acestea avertizează autoritățile competente pentru controlul unor astfel de riscuri, și anume autoritățile competente menționate în Regulamentul (UE) 2017/625, (UE) 2017/745, (UE) 2017/746 sau (UE) 2019/6 ori în Directiva 2001/83/CE.

(3) Operatorul economic se asigură că, pentru toate ambalajele neconforme pe care le-a pus la dispoziție pe piață la nivelul Uniunii, sunt luate măsuri corective.

(4) Statul membru informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la constatările sale și la acțiunile ulterioare întreprinse în temeiul alineatului (1). Informațiile includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru identificarea ambalajului neconform, originea și lanțul de distribuție aferent ambalajului, natura riscului implicat, natura și durata măsurilor naționale luate.

(5) Comisia inițiază fără întârziere consultări cu statele membre și cu operatorul economic relevant și evaluează măsurile naționale luate. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește dacă

măsura națională este justificată și, după caz, propune măsuri corespunzătoare.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2).

Din motive imperioase de urgență justificate corespunzător privind protecția mediului sau a sănătății umane, Comisia adoptă un act de punere în aplicare imediat aplicabil în conformitate cu procedura menționată la articolul 65 alineatul (3).

Comisia adresează actul de punere în aplicare menționat la prezentul alineat tuturor statelor membre și o comunică imediat acestora și operatorului economic relevant.

Articolul 61

Controale ale ambalajelor care intră pe piața Uniunii

(1) Autoritățile de supraveghere a pieței comunică fără întârziere autorităților desemnate în temeiul articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 măsurile menționate la articolul 58 alineatul (5) din prezentul regulament în cazul în care neconformitatea nu se limitează la teritoriul lor. Comunicarea respectivă include toate informațiile relevante, în special detaliile necesare pentru identificarea ambalajului neconform căruia i se aplică măsurile și, în cazul unui produs ambalat, a produsului în sine.

(2) Autoritățile desemnate în temeiul articolului 25 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 folosesc informațiile comunicate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol pentru a efectua analiza riscurilor prevăzută la articolul 25 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1020.

(3) Comunicarea informațiilor menționate la alineatul (1) are loc prin introducerea informațiilor în mediul relevant de gestionare a riscurilor vamale.

(4) Comisia dezvoltă o interconexiune pentru automatizarea comunicării menționate la alineatul (1) de la prezentul articol dinspre sistemul de informare și comunicare menționat la articolul 58 alineatul (6) către mediul menționat la alineatul (3) de la prezentul articol. Interconexiunea respectivă începe să funcționeze în termen de cel mult 24 de luni de la data adoptării actului de punere în aplicare menționat la alineatul (5) de la prezentul articol.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să precizeze normele procedurale și detaliile modalităților de punere în aplicare a alineatului (4), inclusiv funcționalitățile, elementele de date și prelucrarea datelor, precum și normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal, confidențialitatea și controlul pentru interconectarea menționată la alineatul (4).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare în temeiul articolului 65 alineatul (2).

Articolul 62

Neconformitatea formală

(1) În cazul în care un stat membru ia cunoștință de oricare dintre următoarele circumstanțe, acesta solicită operatorului economic în cauză să pună capăt neconformității respective:

- (a) declarația de conformitate UE nu a fost întocmită;
- (b) declarația de conformitate UE nu a fost întocmită corect;
- (c) codul QR sau suportul de date menționat la articolul 12 nu oferă acces la informațiile necesare în conformitate cu articolul respectiv;
- (d) documentația tehnică menționată în anexa VII nu este disponibilă, nu este completă sau conține erori;
- (e) informațiile menționate la articolul 15 alineatul (6) sau la articolul 18 alineatul (3) lipsesc, sunt false sau incomplete;
- (f) nu este respectată orice altă cerință administrativă prevăzută la articolul 15 sau 18;
- (g) nu sunt respectate cerințele privind restricțiile privind ambalarea excesivă sau privind utilizarea anumitor formate de ambalaje prevăzute la articolele 24 și 25;
- (h) în ceea ce privește ambalajele reutilizabile, nu sunt respectate cerințele privind instituirea, funcționarea sau participarea la un sistem de reutilizare menționate la articolul 27;
- (i) în ceea ce privește reumplerea, nu sunt respectate cerințele de informare prevăzute la articolul 28 alineatele (1) și (2);
- (j) nu sunt respectate cerințele privind stațiile de reumplere prevăzute la articolul 28 alineatul (3);
- (k) nu sunt îndeplinite obiectivele privind reutilizarea stabilite la articolul 29;
- (l) nu sunt îndeplinite obligațiile de reumplere prevăzute la articolul 32 și obligația privind oferta de reutilizare de la articolul 33;
- (m) nu sunt respectate cerințele privind ambalajele reciclabile prevăzute la articolul 6;
- (n) nu sunt respectate cerințele privind conținutul minim reciclat în ambalajele din plastic prevăzute la articolul 7.

(2) În cazul în care neconformitatea menționată la alineatul (1) literele (a)-(f) persistă, statul membru în cauză ia toate măsurile corespunzătoare pentru a interzice punerea la dispoziție pe piață a ambalajului sau se asigură că ambalajul este rechemat sau retras de pe piață.

(3) În cazul în care neconformitatea menționată la alineatul (1) literele (g)-(n) de la prezentul articol persistă, statele membre aplică normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament, care sunt stabilite de statele membre în conformitate cu articolul 68.

CAPITOLUL X

ACHIZIȚIILE PUBLICE VERZI

Achizițiile publice verzi

(1) Pentru a stimula oferta și cererea de ambalaje durabile din punctul de vedere al mediului, până la 12 februarie 2030 Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care precizează cerințele minime obligatorii pentru contractele de achiziții publice care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/24/UE pentru ambalaje sau produse ambalate sau pentru serviciile care utilizează ambalaje sau produse ambalate sau al Directivei 2014/25/UE, și care sunt atribuite de autoritățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE sau la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE, sau de entitățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE, în care ambalajele sau produsele ambalate reprezintă peste 30 % din valoarea estimată a contractului sau din valoarea produselor utilizate de serviciile care fac obiectul contractului. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 65 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) Cerințele stabilite în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (1) se aplică procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice menționate la alineatul respectiv inițiate la cel puțin 12 luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare în cauză.

(3) Cerințele minime obligatorii privind achizițiile publice verzi se bazează pe cerințele prevăzute la articolele 5-11 sau stabilite în temeiul acestora și pe următoarele elemente:

(a) valoarea și volumul contractelor de achiziții publice atribuite pentru ambalaje sau produse ambalate sau pentru servicii sau lucrări care utilizează ambalaje sau produse ambalate;

(b) fezabilitatea economică pentru autoritățile contractante sau entitățile contractante de a cumpăra ambalaje sau produse ambalate mai durabile din punctul de vedere al mediului, fără a antrena costuri disproporționate;

(c) situația pe piața la nivelul Uniunii a ambalajelor sau a produselor ambalate relevante;

(d) efectele cerințelor asupra concurenței;

(e) obligațiile de gestionare a deșeurilor de ambalaje.

(4) Cerințele minime obligatorii în materie de achiziții publice verzi pot lua forma:

(a) unor specificații tehnice în înțelesul articolului 42 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 60 din Directiva 2014/25/UE;

(b) unor criterii de selecție în înțelesul articolului 58 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 80 din Directiva 2014/25/UE; sau

(c) unor condiții de executare a contractului în înțelesul articolului 70 din Directiva 2014/24/UE și al articolului 87 din Directiva 2014/25/UE.

Aceste cerințe minime obligatorii privind achizițiile publice verzi se elaborează în conformitate cu principiile cuprinse în Directivele 2014/24/UE și 2014/25/UE pentru a facilita îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament.

(5) Autoritățile contractante și entitățile contractante menționate la alineatul (1) pot, în cazuri justificate în mod corespunzător, să deroge de la cerințele prevăzute în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (1) din motive de siguranță publică sau sănătate publică. Autoritățile contractante și entitățile contractante pot, de asemenea, în cazuri justificate în mod corespunzător, să deroge de la cerințele respective, atunci când acestea ar duce la dificultăți tehnice de nerezolvat.

CAPITOLUL XI

COMPETENȚE DELEGATE ȘI PROCEDURA COMITETULUI

Articolul 64

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatele (7) și (8), la articolul 6 alineatul (4) primul și al treilea paragraf, la articolul 6 alineatul (6), la articolul 7 alineatul (9), la articolul 7 alineatul (12) al doilea paragraf, la articolul 7 alineatul (13), la articolul 11 alineatul (2), la articolul 29 alineatul (10), la articolul 29 alineatul (12) al șaselea paragraf, la articolul 29 alineatul (13) al doilea paragraf și la articolul 29 alineatul (18) se conferă Comisiei pe o perioadă de 10 ani de la 11 februarie 2025. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de 10 ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatele (7) și (8), la articolul 6 alineatul (4) primul și al treilea paragraf, la articolul 6 alineatul (6), la articolul 7 alineatul (9), la articolul 7 alineatul (12) al doilea paragraf, la articolul 7 alineatul (13), la articolul 11 alineatul (2), la articolul 29 alineatul (10), la articolul 29 alineatul (12) al șaselea paragraf, la articolul 29 alineatul (13) al doilea paragraf și la articolul 29 alineatul (18) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul

interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (7) sau (8), al articolului 6 alineatul (4) primul sau al treilea paragraf, al articolului 6 alineatul (6), al articolului 7 alineatul (9), al articolului 7 alineatul (12) al doilea paragraf, al articolului 7 alineatul (13), al articolului 11 alineatul (2), al articolului 29 alineatul (10), al articolului 29 alineatul (12) al șaselea paragraf, al articolului 29 alineatul (13) al doilea paragraf sau al articolului 29 alineatul (18) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, atât Parlamentul European cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 65

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul prevăzut la articolul 39 din Directiva 2008/98/CE. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

CAPITOLUL XII

MODIFICĂRI

Articolul 66

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/1020

Regulamentul (UE) 2019/1020 se modifică după cum urmează:

1. În anexa I se adaugă următoarele puncte:

„74. Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului ([JO L 155, 12.6.2019, p. 1](#));

75. Regulamentul (UE) 2025/40 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2024 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020 și a Directivei (UE) 2019/904 și

de abrogare a Directivei 94/62/CE (JO L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>).”

;

2. În anexa II, punctul 8 se elimină.

Articolul 67

Modificarea Directivei (UE) 2019/904

Directiva (UE) 2019/904 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Atunci când prezenta directivă este în contradicție cu Directiva 94/62/CE sau cu Directiva 2008/98/CE, prevalează prezenta directivă, cu excepția cazului în care se prevede altfel în Regulamentul (UE) 2025/40 al Parlamentului European și al Consiliului (*1).

(*1) Regulamentul (UE) 2025/40 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 2024 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, de modificare a Regulamentului (UE) 2019/1020 și a Directivei (UE) 2019/904 și de abrogare a Directivei 94/62/CE (JO L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>).”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Atunci când articolul 4 din prezenta directivă este în contradicție cu articolul 25 alineatele (1) și (6) din Regulamentul (UE) 2025/40 în ceea ce privește ambalajele din plastic de unică folosință enumerate la punctul 3 din anexa V la regulamentul respectiv, prevalează articolul 25 alineatele (1) și (6) din regulamentul respectiv.”

2. La articolul 6 alineatul (5), literele (a) și (b) se elimină începând cu 1 ianuarie 2030 sau la trei ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la articolul 7 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2025/40, luându-se în considerare data care survine mai târziu.
3. La articolul 13 alineatul (1), litera (e) se elimină începând cu 1 ianuarie 2030 sau la trei ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la articolul 7 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2025/40, luându-se în considerare data care survine mai târziu.
4. La articolul 13, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia analizează datele și informațiile raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor și informațiilor, sursele datelor și informațiilor și metodologia utilizată în statele membre, precum

și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența respectivelor date și informații. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează după prima raportare a datelor și informațiilor de către statele membre și, ulterior, din patru în patru ani.”

5. Partea B din anexă se modifică după cum urmează:

(a) punctele 7, 8 și 9 se înlocuiesc cu următorul text:

„7. Recipiente pentru alimente, fabricate din polistiren expandat (EPS) sau extrudat (XPS), cum ar fi cutiile cu sau fără capac, utilizate pentru a conține produse alimentare care:

(a) sunt destinate consumului imediat, fie pe loc, fie la pachet;

(b) sunt de regulă consumate din recipient; și

(c) sunt gata de consum fără a necesita o pregătire suplimentară precum gătirea, fierberea sau încălzirea,

inclusiv recipiente pentru alimente utilizate pentru meniuri de tip fast food sau alte meniuri gata pentru consum imediat, cu excepția recipientelor pentru băuturi, a farfuriilor, a pachetelor și a foliilor din material flexibil care conțin produsele alimentare.

8. Recipiente pentru băuturi fabricate din polistiren expandat (EPS) sau extrudat (XPS), inclusiv dopurile și capacele acestora.

9. Pahare pentru băuturi fabricate din polistiren expandat (EPS) sau extrudat (XPS), inclusiv capacele acestora.”

;

(b) se adaugă următoarele puncte:

„10. Folii termoretractabile utilizate în aeroporturi sau gări pentru protejarea bagajelor în timpul transportului.

11. Fulgi din polistiren și din alte materiale plastice utilizați pentru a proteja mărfurile ambalate în timpul transportului și manipulării.

12. Inele din plastic pentru pachete de doze utilizate ca ambalaje grupate, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 6 din Regulamentul (UE) 2025/40.”

CAPITOLUL XIII DISPOZIȚII FINALE

Articolul 68

Sanțiuni

(1) Până la 12 februarie 2027, statele membre adoptă normele privind sancțiunile

care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Sancțiunile pentru nerespectarea articolelor 24-29 includ amenzi administrative. În cazul în care sistemul juridic al statului membru nu prevede amenzi administrative, prezentul alineat poate fi aplicat astfel încât procedura de amendare să fie inițiată de autoritatea relevantă și amenda să fie impusă de instanțele naționale competente, garantându-se, în același timp, faptul că aceste căi de atac sunt efective și că au un efect echivalent cu cel al amenzilor administrative menționate la prezentul alineat. În orice caz, amenzile impuse trebuie să fie, de asemenea, efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(3) Statele membre notifică normele și măsurile menționate la alineatele (1) și (2) Comisiei până la 12 februarie 2027 și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 69

Evaluare

Până la 12 august 2034, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și a contribuției sale la funcționarea pieței interne și la îmbunătățirea durabilității mediului în ceea ce privește ambalajele. Evaluarea respectivă include o parte consacrată, printre altele, impactului prezentului regulament asupra sistemului agroalimentar și a risipei alimentare. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări ale evaluării respective. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.

Articolul 70

Abrogare și dispoziții tranzitorii

(1) Directiva 94/62/CE se abrogă de la 12 august 2026, cu excepția următoarelor dispoziții:

(a) Articolul 8 alineatul (2) din Directiva 94/62/CE, care continuă să se aplice până la 30 de luni de la intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 12 alineatul (6) din prezentul regulament;

(b) Articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 94/62/CE, care continuă să se aplice în ceea ce privește cerințele esențiale în temeiul punctului 1 prima liniuță din anexa II la directiva menționată până la 31 decembrie 2029;

(c) Articolul 5 alineatele (2) și (3), articolul 6 alineatul (1) literele (d) și (e) și articolul 6a din Directiva 94/62/CE, care continuă să se aplice până la 31 decembrie 2028;

(d) Articolul 12 alineatele (3a), (3b), (3c) și (4) din Directiva 94/62/CE, care continuă să se aplice până la 31 decembrie 2028, cu excepția transmiterii datelor către

Comisie, care continuă să se aplice până la 31 decembrie 2029.

(2) Decizia 97/129/CE se abrogă de la 12 august 2028.

(3) Deciziile 2001/171/CE și 2009/292/CE rămân în vigoare și continuă să se aplice până la abrogarea acestora prin acte delegate adoptate de Comisie în temeiul articolului 5 alineatul (8) din prezentul regulament.

(4) Statele membre pot menține dispozițiile naționale care restricționează introducerea pe piață a ambalajelor în formatele și pentru utilizările enumerate la punctele 2 și 3 din anexa V până la 1 ianuarie 2030. Articolul 4 alineatul (3) nu se aplică în ceea ce privește măsurile naționale respective până la 1 ianuarie 2030.

(5) Trimiterile la Directiva 94/62/CE abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa XIII la prezentul regulament.

Articolul 71

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 12 august 2026.

Cu toate acestea, articolul 67 alineatul (5) se aplică de la 12 februarie 2029.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2024.

Pentru
Parlamentul
European
Președinta
R. METSOLA
Pentru Consiliu
Președintele
BÓKA J.

⁽¹⁾ JO C 228, 29.6.2023, p. 114.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 24 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 decembrie 2024.

⁽³⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽⁴⁾ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

- (⁵) Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom (JO L 424, 15.12.2020, p. 1).
- (⁶) JO C 465, 17.11.2021, p. 11.
- (⁷) Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (JO L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).
- (⁸) Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului (JO L 155, 12.6.2019, p. 1).
- (⁹) Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE (JO L 338, 13.11.2004, p. 4).
- (¹⁰) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).
- (¹¹) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).
- (¹²) Regulamentul (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind poluanții organici persistenți (JO L 169, 25.6.2019, p. 45).
- (¹³) Decizia 2001/171/CE a Comisiei din 19 februarie 2001 de stabilire a condițiilor derogatorii pentru ambalajele din sticlă de la nivelul concentrației de metale grele stabilit prin Directiva 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile din ambalaje (JO L 62, 2.3.2001, p. 20).
- (¹⁴) Decizia 2009/292/CE a Comisiei din 24 martie 2009 de stabilire a condițiilor derogatorii pentru lăzile din plastic și paleții din plastic de la nivelurile de concentrație în metale grele stabilite prin Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile din ambalaje (JO L 79, 25.3.2009, p. 44).
- (¹⁵) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).
- (¹⁶) Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE (JO L 4, 7.1.2019, p. 43).
- (¹⁷) Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 5.5.2017, p. 1).
- (¹⁸) Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.5.2017, p. 176).
- (¹⁹) Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii totali ai dietei în scop de control al greutateii și de abrogare a Directivei 92/52/CEE a Consiliului, a Directivelor 96/8/CE, 1999/21/CE, 2006/125/CE și 2006/141/CE ale Comisiei, a Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 41/2009 și (CE) nr. 953/2009 ale Comisiei (JO L 181, 29.6.2013, p. 35).

⁽²⁰⁾ Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

⁽²¹⁾ Ambalajele pentru produse sensibile la contact se referă la ambalajele din plastic ale produselor care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 268, 18.10.2003, p. 29), a Regulamentului (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare (JO L 338, 13.11.2004, p. 4), a Regulamentului (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1), a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59), a Regulamentului (UE) 2017/745, a Regulamentului (UE) 2017/746, a Regulamentului (UE) 2019/4 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind fabricarea, introducerea pe piață și utilizarea furajelor medicamentate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 90/167/CEE a Consiliului (JO L 4, 7.1.2019, p. 1), a Regulamentului (UE) 2019/6, a Directivei 2001/83/CE și a Directivei 2008/68/CE.

⁽²²⁾ JO L 39, 16.2.1993, p. 3.

⁽²³⁾ JO L 179, 23.6.1998, p. 3.

⁽²⁴⁾ JO L 171, 27.6.1981, p. 13.

⁽²⁵⁾ JO L 186, 5.8.1995, p. 44.

⁽²⁶⁾ Regulamentul (UE) 2022/1616 al Comisiei din 15 septembrie 2022 privind materialele și obiectele din plastic reciclat destinate să vină în contact cu produse alimentare, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 282/2008 (JO L 243, 20.9.2022, p. 3).

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

⁽²⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008 (JO L 130, 17.5.2019, p. 1).

⁽³⁰⁾ Regulamentul (UE) 2023/2411 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 octombrie 2023 privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale și de modificare a Regulamentelor (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/1753 (JO L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE) 2024/1143 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 privind indicațiile geografice pentru vin, băuturi spirtoase și produse agricole, precum și privind specialitățile tradiționale garantate și mențiunile facultative de calitate pentru produsele agricole, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013, (UE) 2019/787 și (UE) 2019/1753 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 (JO L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

- ⁽³²⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).
- ⁽³³⁾ Directiva (UE) 2024/825 a Parlamentului European și a Consiliului din 28 februarie 2024 de modificare a Directivelor 2005/29/CE și 2011/83/UE în ceea ce privește consolidarea rolului consumatorilor în vederea tranziției verzi printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și o mai bună informare (JO L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).
- ⁽³⁴⁾ Decizia 97/129/CE a Comisiei din 28 ianuarie 1997 de stabilire a sistemului de identificare a materialelor folosite pentru ambalaje, în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile provenite din ambalaje (JO L 50, 20.2.1997, p. 28).
- ⁽³⁵⁾ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).
- ⁽³⁶⁾ Directiva (UE) 2015/720 a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2015 de modificare a Directivei 94/62/CE în ceea ce privește reducerea consumului de pungi de transport din plastic subțire (JO L 115, 6.5.2015, p. 11).
- ⁽³⁷⁾ Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).
- ⁽³⁸⁾ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).
- ⁽³⁹⁾ Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1).
- ⁽⁴⁰⁾ Directiva (UE) 2018/852 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 94/62/CE privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 150, 14.6.2018, p. 141).
- ⁽⁴¹⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/1004 a Comisiei din 7 iunie 2019 de stabilire a normelor pentru calculul, verificarea și raportarea datelor privind deșeurile în conformitate cu Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Deciziei de punere în aplicare C(2012)2384 a Comisiei (JO L 163, 20.6.2019, p. 66).
- ⁽⁴²⁾ Regulamentul (CE) n. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).
- ⁽⁴³⁾ Regulamentul (UE) 2024/1157 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 privind transferurile de deșeuri, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1257/2013 și (UE) 2020/1056 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 (JO L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).
- ⁽⁴⁴⁾ Decizia 2005/270/CE a Comisiei din 22 martie 2005 de stabilire a tabelelor corespunzătoare sistemului de baze de date în conformitate cu Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 86, 5.4.2005, p. 6).
- ⁽⁴⁵⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/896 a Comisiei din 19 iunie 2018 de stabilire a metodologiei utilizate pentru calcularea consumului anual de pungi de transport din plastic subțire și de modificare a Deciziei 2005/270/CE (JO L 160, 25.6.2018, p. 6).
- ⁽⁴⁶⁾ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005,

(CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).

(⁴⁷) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

(⁴⁸) Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

(⁴⁹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

(⁵⁰) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(⁵¹) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(⁵²) JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

(⁵³) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

(⁵⁴) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

(⁵⁵) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

(⁵⁶) Regulamentul (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind aditivii din hrana animalelor (JO L 268, 18.10.2003, p. 29).

(⁵⁷) Regulamentul (CE) nr. 767/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind introducerea pe piață și utilizarea furajelor, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1831/2003 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 79/373/CEE a Consiliului, a Directivei 80/511/CEE a Comisiei, a Directivelor 82/471/CEE, 83/228/CEE, 93/74/CEE, 93/113/CE și 96/25/CE ale Consiliului și a Deciziei 2004/217/CE a Comisiei (JO L 229, 1.9.2009, p. 1).

(⁵⁸) Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59).

(⁵⁹) Regulamentul (UE) 2019/4 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind fabricarea, introducerea pe piață și utilizarea furajelor medicamentate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 183/2005 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 90/167/CEE a Consiliului (JO L 4, 7.1.2019, p. 1).

(⁶⁰) Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare (JO L 183, 12.7.2002, p. 51).

(⁶¹) Decizia (UE) 2023/1809 a Comisiei din 14 septembrie 2023 de stabilire a criteriilor de acordare

a etichetei ecologice a UE pentru produsele de igienă absorbante și pentru cupele menstruale reutilizabile (JO L 234, 22.9.2023, p. 142).

(62) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

(63) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

(64) Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO L 3, 5.1.2002, p. 1).

(65) Directiva 98/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind protecția juridică a desenelor și modelelor industriale (JO L 289, 28.10.1998, p. 28).

(66) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO L 154, 16.6.2017, p. 1).

(67) Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 336, 23.12.2015, p. 1).

(68) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

(69) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

(70) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

(71) Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului (JO L 84, 20.3.2014, p. 14).

(72) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

(73) Directiva (UE) 2020/2184 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2020 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 435, 23.12.2020, p. 1).

(74) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/595 al Comisiei din 16 martie 2023 de stabilire a formularului pentru raportul privind resursa proprie bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) 2021/770 al Consiliului (JO L 79, 17.3.2023, p. 151).

(75) Regulamentul (UE) 2019/1150 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind promovarea echității și a transparenței pentru întreprinderile utilizatoare de servicii de intermediere online (JO L 186, 11.7.2019, p. 57).

ANEXA I

Listă orientativă a articolelor care intră în domeniul de aplicare al definiției ambalajului de la articolul 3 alineatul (1) punctul 1

A. Articolul 3 alineatul (1) punctul 1 litera (a)

1. Articole care constituie ambalaje:

Cutiile pentru dulciuri

Foliile film care învelesc carcasele de compact discuri

Pungile în care se expediază cataloage și reviste (cu o revistă înăuntru)

Șervețele dantelate pentru prăjituri, vândute împreună cu prăjiturile

Rolele, tuburile și cilindrii în jurul cărora este înfășurat un material flexibil (de exemplu, folie de plastic, folie de aluminiu sau hârtie), cu excepția rolor, tuburilor și cilindrilor destinați a fi părți ale unor echipamente de producție și care nu se utilizează cu scopul de a prezenta un produs ca unitate de vânzare

Ghivecele pentru flori și pentru alte plante, inclusiv tăvițele pentru semințe, destinate exclusiv vânzării și transportului

Flacoanele din sticlă pentru soluții injectabile

Suporturile pentru compact discuri (vândute împreună cu compact discurile și care nu sunt destinate utilizării ca mijloc de depozitare)

Umerașele pentru haine (vândute împreună cu un articol de îmbrăcăminte)

Cutiile de chibrituri

Sistemele de izolare sterilă (pungi, tăvi și materiale necesare menținerii sterilității produsului)

Buteliile din oțel reîncărcabile, utilizate pentru diferite tipuri de gaz, cu excepția extincătoarelor

Pungile din folie pentru ceai și cafea

Cutiile folosite pentru tuburile de pastă de dinți

2. Articole care nu constituie ambalaje:

Ghivecele pentru flori și pentru alte plante, inclusiv tăvițele pentru semințe, utilizate în relațiile dintre întreprinderi pe parcursul diferitelor etape de producție sau destinate vânzării împreună cu planta

Cutiile pentru scule

Învelișurile de ceară din jurul brânzei

Membranele cârnaților

Umerașele pentru haine (vândute separat)

Cartușele pentru imprimante

Carcasele pentru compact discuri, DVD-uri și casete video (vândute cu un compact disc, un DVD sau o casetă video înăuntru)

Suporturile pentru compact discuri (vândute goale și destinate utilizării ca mijloc de depozitare)

Capsulele solubile pentru detergenți

Lumânările pentru morminte (recipientele pentru lumânări)

Râșnițele mecanice (integrate în recipiente reîncărcabile, de exemplu râșnițele de piper reîncărcabile)

B. Articolul 3 alineatul (1) punctul 1 literele (b) și (c)

1. Articole care constituie ambalaje:

Etichetele agățate direct sau atașate de produs, inclusiv etichetele adezive aplicate pe fructe și legume

Peria de rimel care face parte din capacul recipientului

Etichetele adezive atașate de un alt articol de ambalaj

Capsele metalice

Manșoanele din plastic

Dispozitivul de măsurare-dozare care face parte din sistemul de închidere al recipientului pentru detergenți

Râșnițele mecanice (integrate în recipiente fără posibilitate de reîncărcare, pline cu un anumit produs, de exemplu râșnițele de piper pline cu piper)

2. Articole care nu constituie ambalaje:

Etichetele de identificare prin radiofrecvență (RFID)

Etichetele sub forma autocolantelor pentru pneuri în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/740 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾

C. Articolul 3 alineatul (1) punctul 1 literele (d) și (e)

1. Articole care constituie ambalaje, dacă au fost proiectate pentru a fi umplute la punctul de vânzare:

Pungile din plastic sau din hârtie

Farfuriile și paharele de unică folosință

Folia film alimentară aderentă

Pungile pentru sandviciuri

Folia de aluminiu

Husele din folie de plastic pentru protejarea hainelor curățate în curățătorii

2. Articole care nu constituie ambalaje:

Paletele de amestecat

Tacâmurile de unică folosință

Hârtia de împachetat (vândută separat consumatorilor și operatorilor economici)

Formele din hârtie pentru copt (vândute goale)

Șervețelele dantelate pentru prăjituri, vândute fără prăjituri

Farfuriile și paharele de unică folosință care nu sunt destinate a fi umplute la punctul de vânzare

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2020/740 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 2020 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1369 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1222/2009 (JO L 177, 5.6.2020, p. 1).

ANEXA II

Categorii și parametri pentru evaluarea reciclabilității ambalajelor

Tabelul 1

Lista orientativă a materialelor, tipurilor și categoriilor de ambalaje menționate la articolul 6

Categorie Nr.	Materialul predominant al ambalajului	Tip ambalaj	Format (ilustrativ și neexhaustiv)	Culoare/Transmitanță optică
1	Sticlă	Ambalaje din sticlă și compozite, predominant din sticlă	Sticle, borcane, flacoane, recipiente cosmetice, cutii, fiole, sticlule fabricate din sticlă (sticlă calcosodică), doze spray și recipiente pentru aerosoli sub presiune	—

2	Hârtie/carton	Ambalaje din hârtie/carton	Cutii, tăvi, ambalaje grupate, ambalaje flexibile din hârtie (de exemplu, folii film, foite, pungi, protecții, cornete, învelitori din material flexibil)	—
3	Hârtie/carton	Ambalaje compozite, predominant din hârtie/carton	Ambalaje din carton pentru lichide și pahare de hârtie (și anume, laminate cu poliolefină și cu sau fără aluminiu), tăvi, farfurii și căni, hârtie/carton laminat metalizat sau din plastic, hârtie/carton cu căptușeală/ ferestre din plastic	—
4	Metal	Ambalaje din oțel și compozite, predominant din oțel	Formate rigide (doze spray și recipiente pentru aerosoli sub presiune, doze, cutii de vopsea, alte cutii, tăvi, bidoane, tuburi) fabricate din	—

			oțel, inclusiv tablă cositorită și oțel inoxidabil	
5	Metal	Ambalaje din aluminiu și compozite, predominant din aluminiu – rigid	Formate rigide (cutii pentru alimente și băuturi, sticle, doze spray și recipiente pentru aerosoli sub presiune, bidoane, tuburi, doze, cutii, tăvi) din aluminiu	—
6	Metal	Ambalaje din aluminiu și compozite, predominant din aluminiu – semi rigid și flexibil	Formate semi rigide și flexibile (recipiente și tăvi, tuburi, folii, folii flexibile) din aluminiu	—
7	Plastic	PET – rigid	Sticle și flacoane	Transparente clare/colorate, opace
8	Plastic	PET – rigid	Formate rigide, în afară de sticle și flacoane (inclusiv cutii, caserole, borcane, căni, tăvi și recipiente monostrat și multistrat, doze spray și recipiente pentru aerosoli sub presiune)	Transparente clare/colorate, opace
9	Plastic	PET – flexibil	Folii film	Natur/colorate

10	Plastic	PET – rigid	Recipiente, sticle, tăvi, caserole și tuburi	Natur/colorate
11	Plastic	PE – flexibil	Folii film, inclusiv ambalaje multistrat și multimaterial	Natur/colorate
12	Plastic	PP – rigid	Recipiente, sticle, tăvi, caserole și tuburi	Natur/colorate
13	Plastic	PP – flexibil	Folii film, inclusiv ambalaje multistrat și multimaterial	Natur/colorate
14	Plastic	HDPE și PP – rigid	Lăzi și paleți, plăci ondulate din plastic	Natur/colorate
15	Plastic	PS și XPS – rigid	Formate rigide (inclusiv ambalaje pentru produse lactate, tăvi, pahare și alte recipiente pentru alimente)	Natur/colorate
16	Plastic	EPS – rigid	Formate rigide (inclusiv cutii pentru pește/aparate electrocasnice mari și tăvi)	Natur/colorate
17	Plastic	Alte materiale plastice rigide (de exemplu, PVC, PC), inclusiv multimateriale – rigid	Formate rigide, inclusiv recipiente intermediare pentru materialele în	—

			vrac, bidoane	
18	Plastic	Alte materiale plastice flexibile, inclusiv multimateriale – flexibil	Pungi, blistere, ambalaje termoformate, ambalaje de vidat, ambalaje cu atmosferă modificată/cu umiditate modificată, inclusiv recipiente flexibile intermediare pentru materiale în vrac, pungi sau folii stretch	—
19	Plastic	Materiale plastice biodegradabile ⁽¹⁾ rigid (de exemplu, PLA, PHB) și flexibil (de exemplu, PLA)	Formate rigide și flexibile	—
20	Lemn, plută	Ambalaje din lemn, inclusiv plută	Paleți, cutii, lăzi	—
21	Textil	Fibre textile naturale și sintetice	Sacoșe, pungi, saci, săculeți	—
22	Ceramică sau gresie din porțelan	Argilă, piatră	Ghivece, recipiente, sticle, borcane	—

Tabelul 2

Lista orientativă a materialelor și categoriilor de ambalaje menționate la articolul 6

Materiale	Categorii	Legătura cu tabelul 1, anexa II
Plastic	PET – rigid	categoriile 7, 8
	PE rigid, PP rigid, HDPE și PP rigid	categoriile 10, 12, 14
	Folii film/materiale flexibile	categoriile 9, 11, 13,

		18
	PS, XPS, EPS	categoriile 15, 16
	Alte materiale plastice rigide	categoria 17
	Materiale biodegradabile (rigide și flexibile)	categoria 19
Hârtie/carton	Hârtie/carton (cu excepția cartonului pentru lichide)	categoriile 2, 3
	Carton pentru lichide	categoria 3
Metal	Aluminiu	categoriile 5, 6
	Oțel	categoria 4
Sticlă	Sticlă	categoria 1
Lemn	Lemn, plută	categoria 20
Altele	Textile, ceramică/porțelan și altele	categoriile 21, 22

Tabelul 3

Clase de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea

Reciclabilitatea ambalajelor se exprimă în clasele de performanță A, B sau C.

Începând din 2030, performanța reciclabilității se bazează pe criteriile de proiectare în vederea reciclării. Criteriile de proiectare în vederea reciclării asigură circularitatea utilizării materiilor prime secundare rezultate de o calitate suficientă pentru a înlocui materiile prime primare.

Evaluarea bazată pe criteriile de proiectare în vederea reciclării se efectuează pentru fiecare categorie de ambalaje enumerată în tabelul 1, ținând seama de metodologia stabilită în temeiul articolului 6 alineatul (4) și de actele delegate aferente, precum și de parametrii stabiliți în tabelul 4. După aplicarea criteriilor per unitate de ambalaj, aceasta va fi clasificată în categoriile A, B sau C. Atunci când clasa de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea a unei unități de ambalaj este mai mică de 70 %, unitatea de ambalaj respectivă este considerată neconformă cu clasele de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea și, prin urmare, ambalajul va fi considerat nereciclabil din punct de vedere tehnic, iar introducerea sa pe piață este restricționată.

Începând din 2035, se adaugă un nou factor la evaluarea reciclabilității ambalajelor, și anume factorul „reciclat la scară largă”. În consecință, este efectuată o nouă evaluare bazată pe cantitatea (greutatea) corespunzătoare materialului reciclat efectiv din fiecare categorie de ambalaje, în conformitate cu metodologia prevăzută în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 6 alineatul (5). Pragurile legate de materialele de ambalare reciclate anual pentru conformitatea cu evaluarea în funcție de factorul „reciclat la scară largă” se definesc ținând seama de obiectivele stabilite la articolul 3 alineatul (1) punctul 39.

2030		2035		
Clasa de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea	Proiectare în vederea reciclării Evaluarea reciclabilității pe unitate, în funcție de greutate	Clasa de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea (pentru „proiectare în vederea reciclării”)	Proiectare în vederea reciclării Evaluarea reciclabilității pe unitate, în funcție de greutate	Clasa de performanță în ceea ce privește reciclabilitatea (pentru evaluarea în funcție de factorul „reciclat la scară largă”)
Clasa A	mai mare sau egală cu 95 %	Clasa A	mai mare sau egală cu 95 %	Clasa A „reciclat la scară largă”
Clasa B	mai mare sau egală cu 80 %	Clasa B	mai mare sau egală cu 80 %	Clasa B „reciclat la scară largă”
Clasa C	mai mare sau egală cu 70 %	Clasa C	mai mare sau egală cu 70 %	Clasa C „reciclat la scară largă”
NERECICLABILE DIN PUNCT DE VEDERE TEHNIC	mai mică de 70 %	NERECICLABILE DIN PUNCT DE VEDERE TEHNIC	mai mică de 70 %	NERECICLATA LA SCARĂ LARGĂ [sub pragurile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) punctul 39].

Tabelul 4

Lista neexhaustivă a parametrilor pentru stabilirea criteriilor de proiectare în vederea reciclării în temeiul articolului 6

Lista din tabelul de față se utilizează ca bază pentru definirea criteriilor de proiectare în vederea reciclării astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (4). Criteriile de proiectare în vederea reciclării se utilizează ulterior pentru a stabili calculele care conduc la clasele de performanță enumerate în tabelul 3. În plus, evaluarea parametrilor stabiliți în lista respectivă ia în considerare:

- separabilitatea oricărei componente a ambalajului, fie manual, de către utilizatorii finali, fie în instalațiile de prelucrare;
- eficiența proceselor de sortare și reciclare, de exemplu, randamentul;

- evoluția tehnologiilor de sortare și reciclare (pentru a aborda cazurile în care ambalajul nu poate fi sortat în prezent, dar sortarea sa ar putea fi posibilă peste doi ani); și
- păstrarea funcționalității materiilor prime secundare, permițând înlocuirea materiilor prime primare.

La stabilirea criteriilor de proiectare în vederea reciclării se ia în considerare funcționalitatea pe care o furnizează ambalajului următorii parametri.

Parametrii criteriilor de proiectare în vederea reciclării	Relevanța parametrului
Aditivi	Aditivii se referă adesea la substanțele adăugate materialelor pentru a le conferi anumite proprietăți. Prezența aditivilor în recipientele de ambalare poate avea ca rezultat sortarea incorectă a materialelor de ambalare în timpul procesului de sortare și poate contamina materiile prime secundare obținute.
Etichete	Rata de acoperire a etichetelor poate afecta eficiența procesului de sortare. Materialul din care este fabricată eticheta și tipul de lipici sau adeziv afectează, de asemenea, calitatea materiei prime secundare.
Manșoane	Rata de acoperire a manșonului pe corpul principal al ambalajului afectează posibilitățile de sortare. În plus, utilizarea manșoanelor poate afecta capacitatea de a le separa de corpul principal al ambalajului. Materialul din care este fabricat manșonul poate afecta atât sortabilitatea, cât și reciclabilitatea ambalajului.
Dispozitive de închidere și alte componente mici ale ambalajelor	Dispozitivele de închidere se referă la componentele utilizate pentru închiderea sau sigilarea ambalajului. Pot exista diferite tipuri de dispozitive de închidere, rigide sau flexibile, de exemplu folii termoretractabile cu evidențierea desigilării, căptușeli, dopuri, capace, garnituri, supape/valve etc. Materialul din care sunt fabricate dispozitivele de închidere poate afecta atât sortabilitatea, cât și reciclabilitatea ambalajului. Dispozitivele de închidere care nu sunt

	<p>atașate ferm de ambalaj pot amplifica aruncarea deșeurilor în mod necontrolat.</p> <p>Componentele mici ale ambalajelor atașate de corpul principal al ambalajelor pot afecta separabilitatea și reciclabilitatea ambalajului. În plus, componentele se pot pierde în procesul de sortare și reciclare.</p>
Adezivi	<p>Adezivii pot fi utilizați astfel încât să poată fi separați cu ușurință în procesul de reciclare sau de către utilizatorul final sau astfel încât să nu afecteze eficiența proceselor de sortare și reciclare. Prezența reziduurilor de adeziv pe ambalaj poate reduce calitatea (puritatea) materiilor prime secundare.</p> <p>Adezivii lavabili pot asigura separarea de corpul principal al ambalajului și faptul că nu rămâne niciun reziduu de adeziv în materia primă secundară.</p>
Culori	<p>Culorile sunt substanțe care conferă culoare materialului ambalajelor.</p> <p>Materialele intens pigmentate din hârtie sau plastic pot pune probleme la sortare și pot reduce calitatea materiilor prime secundare.</p>
Materialele componente	<p>Este preferabil să se folosească un singur material sau combinații de materiale care permit o separare ușoară și asigură un randament ridicat în obținerea materiilor prime secundare.</p>
Bariere/învelișuri	<p>Materialele sau substanțele adăugate pentru a conferi proprietăți de barieră (barieră) sau o varietate de materiale aplicate pe suprafață pentru a conferi alte proprietăți (învelișuri).</p> <p>Prezența barierelor sau a învelișurilor în cadrul ambalajului poate îngreuna reciclarea. Sunt de preferat combinațiile care asigură un randament ridicat în obținerea materiilor prime secundare.</p>
Cerneluri și lacuri/imprimare/codare	<p>Cernelurile și lacurile sunt amestecuri de coloranți cu alte substanțe aplicate pe material printr-un procedeu de imprimare sau de vopsire (cernelurile) sau prin</p>

	<p>învelișuri de protecție din rășină sau ester de celuloză, sau din ambele, dizolvate într-un solvent volatil (lacurile). Codarea se referă la imprimarea aplicată direct pe ambalajele de vânzare în scopul codării loturilor și pentru alte tipuri de informații și branding. Utilizarea cernelurilor cu substanțe care prezintă motive de îngrijorare împiedică reciclarea, deoarece respectivele unități de ambalaj nu pot fi reciclate. Atunci când sunt eliberate, cernelurile tipografice pot contamina fluxul de reciclare prin apa de spălare. De asemenea, cernelurile tipografice care nu sunt eliberate pot afecta transparența în fluxul de reciclare.</p>
Reziduuri de produse/ușurința golirii	<p>Reziduurile conținutului ambalajului pot afecta sortabilitatea și reciclabilitatea ambalajului. Ambalajele ar trebui să fie proiectate astfel încât conținutul acestora să poată fi extras cu ușurință și, atunci când sunt aruncate, să fie complet golite.</p>
Ușurința dezmembrării	<p>Componentele care sunt atașate ferm între ele pot afecta sortabilitatea și reciclabilitatea ambalajului. Proiectarea ambalajelor poate facilita posibilitatea separării diferitelor componente în diferite fluxuri de materiale.</p>

⁽¹⁾ De reținut că această categorie conține materiale plastice care sunt ușor biodegradabile (ceea ce înseamnă o capacitate verificată de a converti > 90 % din materialul original în CO₂, apă și minerale prin procese biologice în termen de 6 luni), indiferent de materia primă utilizată pentru producerea acestora. Polimerii bazați pe bioproduse care nu sunt ușor biodegradabili sunt incluși în celelalte categorii relevante de plastic.

ANEXA III

Ambalaje compostabile

Condiții care trebuie luate în considerare atunci când se impune sau se introduce utilizarea unui format de ambalaj compostabil:

- (a) nu ar fi putut fi conceput ca ambalaj reutilizabil sau produsele nu ar fi putut fi introduse pe piață fără ambalaj;
- (b) este conceput pentru a intra în fluxul de deșeuri organice la sfârșitul ciclului său de viață;

- (c) este biodegradabil într-o asemenea măsură încât permite ca ambalajul să fie supus unei descompuneri fizice sau biologice, inclusiv digestiei anaerobe, având ca rezultat, în cele din urmă, conversia în dioxid de carbon și apă, biomasă microbiană nouă, săruri minerale și, în absența oxigenului, metan;
- (d) utilizarea sa sporește în mod semnificativ colectarea deșeurilor organice în comparație cu utilizarea materialelor de ambalare necompostabile;
- (e) utilizarea sa reduce în mod semnificativ contaminarea compostului cu ambalaje necompostabile și nu cauzează probleme în prelucrarea deșeurilor biologice;
- (f) utilizarea sa nu sporește contaminarea fluxurilor de deșeuri de ambalaje necompostabile.

ANEXA IV

Metodologia de evaluare a reducerii la minimum a ambalajelor

Partea A

Criterii de performanță

1. Protecția produsului: proiectarea ambalajului asigură protecția produsului din punctul de ambalare sau umplere până la utilizarea sa finală, cu scopul de a preveni degradarea, pierderea, deteriorarea sau generarea de deșeuri semnificative ale produsului. Cerințele pot consta în protecția împotriva deteriorărilor mecanice sau chimice, vibrațiilor, compresiei, umidității, deshidratării, oxidării, luminii, oxigenului, infecțiilor microbiologice, dăunătorilor, deteriorării proprietăților organoleptice etc. și pot include trimiteri la dispoziții specifice din dreptul Uniunii care stabilesc cerințe privind calitatea produselor.

2.

Procesele de fabricație a ambalajelor: proiectarea ambalajului este compatibilă cu procesele de fabricație și umplere a ambalajelor. Procesele de fabricație a ambalajelor pot determina elemente de proiectare a ambalajelor, cum ar fi forma unui recipient, toleranțele la grosime, dimensiunile, fezabilitatea utilizării unor utilaje specializate (*tooling*) sau specificațiile care reduc la minimum deșeurile în procesul de fabricație. Procesele operate de fabricant pot necesita și anumite elemente de proiectare ale ambalajului, cum ar fi rezistența la impact și rezistența la stres, rezistența mecanică, viteza și eficiența liniei de ambalare, stabilitatea în timpul transportului, rezistența la căldură, închiderea eficientă, spațiul liber minim sau igiena.

3. Logistică: proiectarea ambalajului asigură distribuția, transportul, manipularea și antrepozitia adecvate și în condiții de siguranță ale produsului ambalat. Cerințele pot consta în coordonarea din punctul de vedere al dimensiunilor pentru utilizarea optimă a spațiului, compatibilitatea cu sistemele de paletizare și de depaletizare, sistemul de manipulare și depozitare, precum și pentru integritatea sistemului de

- ambalare în timpul transportului și al manipulării.
4. Funcționalitatea ambalajului: proiectarea ambalajului asigură funcționalitatea acestuia, ținând seama de scopul produsului și de particularitățile care duc la vânzarea sa, cum ar fi vânzările de produse destinate a fi cadouri sau cu ocazia unor evenimente sezoniere.
 5. Cerințe privind informarea: proiectarea ambalajului asigură faptul că pot fi furnizate utilizatorilor finali orice informații necesare privind produsul ambalat în sine, utilizarea, depozitarea și îngrijirea acestuia, inclusiv instrucțiunile de siguranță. Cerințele pot include furnizarea de informații despre produs, instrucțiuni de stocare, aplicare și utilizare, coduri de bare și data durabilității minime.
 6. Igienă și siguranță: proiectarea ambalajului asigură siguranța utilizatorilor și a consumatorilor, precum și siguranța și igiena produsului pe tot parcursul distribuției, utilizării finale și eliminării produsului ambalat. Printre cerințe se pot număra cele referitoare la proiectarea în vederea manipulării în condiții de siguranță, caracteristici de siguranță pentru copii, elemente împotriva desigilării, a furtului și a contrafacerii,

avertismente de pericol, identificarea clară a conținutului, existența unui dispozitiv de deschidere în condiții de siguranță sau existența unui dispozitiv de închidere cu eliberarea presiunii.

7. Cerințe legale: proiectarea ambalajului asigură conformitatea ambalajului și a produsului ambalat cu dreptul aplicabil.
8. Conținutul reciclat, reciclabilitate și reutilizare: proiectarea ambalajului asigură reutilizabilitatea, reciclabilitatea și includerea conținutului reciclat, astfel cum se prevede în prezentul regulament. În cazul în care ambalajul este destinat reutilizării, acesta îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (1). Aceasta înseamnă că este posibil ca greutatea sau volumul ambalajului să trebuiască să fie suplimentate dincolo de ceea ce ar fi posibil în cadrul celorlalți factori de performanță, pentru a permite, de exemplu, un număr mai mare de trasee sau rotații, pentru a facilita includerea conținutului reciclat sau pentru a spori reciclabilitatea (de exemplu, atunci când se trece la un singur material sau la conținut reciclat post consum).

Metodologia de evaluare și determinarea volumului și a greutateii minime ale ambalajului

Evaluarea volumului și a greutateii minime ale ambalajului necesare pentru a asigura funcționalitatea ambalajului, astfel cum se descrie la articolul 3 alineatul (1) punctul 1, se explică în documentația tehnică și include cel puțin:

- (a) descrierea rezultatului evaluării, inclusiv detaliile privind calcularea greutateii și a volumului minime necesare pentru ambalaj; posibilele variații între loturile de producție pentru același ambalaj sunt luate în considerare și documentate;
- (b) pentru fiecare criteriu de performanță menționat în partea A, o descriere care explică cerința de proiectare care împiedică reducerea suplimentară a greutateii sau a volumului ambalajului fără o periclitate a funcționalității ambalajului, inclusiv a siguranței și a igienei, pentru produsul ambalat, ambalaj și utilizator; se descrie metoda utilizată pentru identificarea acestor cerințe de proiectare și se explică motivele care împiedică reducerea în continuare a greutateii sau a volumului ambalajului; se investighează toate posibilitățile de reducere cu un anumit material de ambalare, cum ar fi reducerea oricărui strat superfluu care nu îndeplinește o funcție de ambalare; înlocuirea unui material de ambalare cu altul nu se consideră suficientă;
- (c) orice rezultate ale testelor, cercetări sau studii de piață care au fost utilizate pentru evaluarea efectuată în temeiul literelor (a) și (b).

ANEXA V

Restricții privind utilizarea formatelor ambalajelor

	Formatul ambalajului	Utilizare restricționată	Exemplu ilustrativ
1.	Ambalaje grupate din plastic de unică folosință	Ambalajele din plastic de unică folosință utilizate la punctul de vânzare pentru a grupa mărfurile vândute în sticle, doze, cutii metalice, caserole, cutii și pachete concepute ca ambalaje practice menite să permită consumatorilor să achiziționeze mai multe produse sau să îi încurajeze în acest sens. Se exclud ambalajele grupate necesare pentru a facilita manipularea.	Folii de colaționare, folii termoretractabile
2.	Ambalaje din plastic de unică folosință pentru fructe și legume proaspete	Ambalajele din plastic de unică folosință pentru fructe și legume proaspete preambalate cu greutatea mai mică de 1,5 kg. Statele membre pot institui scutiri în raport	Plase, saci, pungi, tăvi, recipiente

	neprelucrate	cu această restricție în cazul în care există o necesitate demonstrată de a evita pierderea apei sau a turgescenței, pericolele microbiologice sau șocurile fizice, oxidarea, sau în care nu există nicio altă posibilitate de a evita amestecarea fructelor și legumelor ecologice cu fructe și legume neecologice, în conformitate cu cerințele Regulamentului (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ , privind certificarea sau etichetarea, fără a implica costuri economice și administrative disproporționate.	
3.	Ambalaje din plastic de unică folosință	Ambalajele din plastic de unică folosință pentru produse alimentare și băuturile umplute și utilizate în spațiile din sectorul HORECA, care includ toate zonele de alimentație din interiorul și din afara unui loc de desfășurare a activității, acoperite cu mese și scaune, zone de stat în picioare și spații de luat masa oferite utilizatorilor finali în comun de mai mulți operatori economici sau un terț în scopul consumului de alimente și băuturi. Sunt scutite unitățile din sectorul HORECA care nu au acces la apă potabilă.	Tăvi, farfurii și pahare de unică folosință, pungi,, cutii
4.	Ambalaje din plastic de unică folosință pentru condimente, gem sau dulceață, sosuri, lapte de cafea, zahăr și condimente în sectorul HORECA	Ambalajele din plastic de unică folosință în sectorul HORECA, ce conțin porții sau doze individuale, utilizate pentru condimente, gem sau dulceață, sosuri, lapte de cafea, zahăr și condimente, cu excepția cazurilor următoare: (a) ambalajele respective sunt furnizate împreună cu alimente gata preparate la pachet destinate consumului imediat, fără a fi necesară o preparare suplimentară;	Pliculețe, cutiuțe, tăvi, cutii

		(b) ambalajele respective sunt necesare pentru a garanta siguranța și igiena în unitățile în care există o cerință medicală legată de îngrijirea individualizată, cum ar fi spitalele sau clinicile sau centrele de îngrijire.	
5.	Ambalaje de unică folosință din sectorul cazării destinate rezervărilor individuale	Ambalajele de unică folosință pentru produse cosmetice, produse de igienă și articole de toaletă destinate utilizării în sectorul cazării, astfel cum sunt descrise în NACE Rev. 2 – Clasificarea statistică a activităților economice, destinate exclusiv rezervărilor individuale și urmând a fi aruncate înainte de sosirea oaspetelui următor.	Sticle pentru șampon, sticle pentru loțiuni de mâini și de corp, aplicuri care învelesc săpunul solid
6.	Pungi de transport din plastic foarte subțire	Pungile de transport din plastic foarte subțire, cu excepția pungilor de transport din plastic foarte subțire necesare din motive de igienă sau furnizate ca ambalaje de vânzare pentru produsele alimentare în vrac, atunci când acest lucru contribuie la prevenirea risipei de alimente.	Pungile foarte subțiri prevăzute pentru produsele alimentare în vrac

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului (JO L 150, 14.6.2018, p. 1).

ANEXA VI

Cerințe specifice sistemelor de reutilizare și stațiilor de reumplere

În sensul prezentei anexe, se aplică următoarele definiții:

- (a) „orientări privind governanța” înseamnă structura de governanță a unui sistem de reutilizare care definește rolul participanților la sistem, dreptul de proprietate și orice transfer preconizat de proprietate asupra ambalajelor, precum și alte elemente de governanță relevante ale sistemului de reutilizare, astfel cum sunt definite în prezenta anexă;
- (b) „sistem în buclă închisă” înseamnă un sistem de reutilizare în care un operator de sistem sau un grup de cooperare al participanților la sistem circulă ambalaje reutilizabile fără schimbarea dreptului de proprietate asupra ambalajului;
- (c) „sistem în buclă deschisă” înseamnă un sistem de reutilizare în care ambalajele

reutilizabile circulă între un număr nespecificat de participanți la sistem, iar dreptul de proprietate asupra ambalajelor se schimbă în unul sau mai multe puncte ale procesului de reutilizare;

- (d) „operator de sistem” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce este participantă la sistem și gestionează un sistem de reutilizare;
- (e) „participant la sistem” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care participă la sistemul de reutilizare și care efectuează cel puțin una dintre următoarele acțiuni: colectează ambalajele fie de la utilizatorii finali, fie de la alți participanți la sistem, le reconstruiește, le distribuie participanților la sistem, le transportă, le umple cu produse, le ambalează sau le oferă utilizatorilor finali; un sistem de reutilizare poate include unul sau mai mulți participanți la sistem.

Partea A

Cerințe privind sistemele de reutilizare

1. Cerințe generale privind sistemele de reutilizare

Toate sistemele de reutilizare:

- (a) au o structură de guvernare clar definită, astfel cum este descrisă în orientările privind guvernarea;
- (b) au o structură de guvernare care:
 - (i) asigură faptul că obiectivele sistemului din orientările privind guvernarea și, după caz, obiectivele privind reutilizarea și orice alte obiective ale sistemului pot fi îndeplinite;
 - (ii) permite accesul egal și condiții echitabile pentru toți operatorii economici care doresc să facă parte din sistem;
 - (iii) permite accesul egal și condiții echitabile pentru toți utilizatorii finali;
- (c) sunt concepute astfel încât să asigure că ambalajele reutilizabile care fac obiectul unor rotații în cadrul lor realizează cel puțin numărul minim preconizat de rotații stabilit în actul delegat adoptat în temeiul articolului 11 alineatul (2);
- (d) dispun de norme care definesc funcționarea acestora, inclusiv cerințe privind utilizarea ambalajelor, acceptate de toți participanții la sistem și care:
 - (i) specifică tipurile și designul ambalajelor autorizate să circule în sistem;
 - (ii) descrie produsele destinate a fi utilizate, umplute sau transportate prin sistem;
 - (iii) specifică termenii și condițiile pentru manipularea și utilizarea corespunzătoare a ambalajelor;
 - (iv) specifică cerințe detaliate pentru reconstrucția ambalajelor;
 - (v) specifică cerințele privind colectarea ambalajelor;
 - (vi) specifică cerințele privind depozitarea ambalajelor;

- (vii) specifică cerințele privind umplerea sau încărcarea ambalajelor;
 - (viii) specifică norme care să asigure colectarea eficace și eficientă a ambalajelor reutilizabile, inclusiv prin oferirea de stimulente pentru ca utilizatorii finali să returneze ambalajele la punctele de colectare sau la sistemul de colectare grupată;
 - (ix) specifică norme care să asigure accesul egal și echitabil la sistemul de reutilizare, inclusiv al consumatorilor vulnerabili;
- (e) au un operator de sistem care controlează buna funcționare a sistemului și verifică dacă reutilizarea este activată în mod corespunzător;
 - (f) dispun de norme de raportare care permit accesul la date privind numărul de umpleri sau reutilizări (și anume rotațiile per categorie) și refuzuri, rata de colectare (și anume ratele de returnare), unitățile de vânzare sau unitățile echivalente, inclusiv materialul și per categorie, sau o estimare medie în cazul în care nu se poate realiza un calcul, numărul de unități de ambalaje reutilizabile sau reîncărcabile adăugate în sistem și numărul de unități de ambalaj care au fost tratate în cadrul planului de sfârșit al ciclului de viață;
 - (g) asigură faptul că designul ambalajului este stabilit în conformitate cu specificațiile sau standardele convenite de comun acord;
 - (h) asigură o distribuție echitabilă a costurilor și beneficiilor pentru toți participanții la sistem;
 - (i) asigură punerea în aplicare a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor pentru ambalajele reutilizabile care sunt utilizate în sistem și care au devenit deșeuri.

Sistemele în buclă deschisă care nu au un operator de sistem sunt scutite de aplicarea literei (b) punctul (i) și a literelor (e), (f) și (h).

Sistemele în buclă deschisă instituite înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament sunt scutite de aplicarea cerințelor prevăzute la litera (a), la litera (b) punctele (i) și (ii), și la literele (e), (f) și (h).

2. Cerințe pentru sistemele în buclă închisă

În plus față de cerințele generale privind sistemele de reutilizare de la punctul 1, sistemele în buclă închisă îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) sistemul are o logistică inversă care facilitează transferul ambalajelor de la utilizatorii finali înapoi la participanții la sistem;
- (b) sistemul asigură colectarea, recondiționarea și redistribuirea ambalajelor;
- (c) participanții la sistem sunt obligați să preia ambalajul de la punctul de colectare dacă acesta a fost utilizat, colectat și depozitat în conformitate cu normele sistemului.

3. Cerințe pentru sistemele în buclă deschisă

În plus față de cerințele generale privind sistemele de reutilizare de la punctul 1, sistemele în buclă deschisă îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) după utilizarea ambalajului, participantul la sistem decide dacă să reutilizeze ambalajul sau să îl transmită unui alt participant la sistem pentru reutilizare;
- (b) sistemul asigură că sunt instituite și sunt disponibile în general colectarea, recondiționarea și redistribuirea ambalajelor;
- (c) recondiționarea care îndeplinește cerințele prevăzute în partea B face parte din sistem.

Partea B

Recondiționare

1. Procesul de recondiționare nu creează riscuri pentru sănătatea și siguranța persoanelor responsabile cu efectuarea recondiționării ambalajului și reduce la minimum impactul procesului respectiv asupra mediului. Procesul funcționează în conformitate cu dreptul aplicabil privind materialele sensibile la contact, risipa și emisiile industriale.
2. Recondiționarea acoperă următoarele operațiuni adaptate la formatul ambalajului reutilizabil și la utilizarea preconizată a acestuia:
 - (a) evaluarea stării ambalajului;
 - (b) înlăturarea componentelor deteriorate sau de unică folosință ale ambalajului;
 - (c) transmiterea componentelor înlăturate ale ambalajului către un proces de recuperare adecvat;
 - (d) curățarea și spălarea ambalajului în conformitate cu condițiile de igienă necesare;
 - (e) repararea ambalajului;
 - (f) inspecția și evaluarea adecvării ambalajului la scopul urmărit.

3.

Dacă este necesar, se aplică procese de curățare și spălare în diferite etape ale recondiționării, în mod repetat.

4. Produsul recondiționat îndeplinește cerințele de sănătate și siguranță aplicabile.

Partea C

Cerințe pentru reumplere

Stațiile de reumplere îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) stația de reumplere afișează informații clare și precise cu privire la:
 - (i) standardele de igienă pe care trebuie să le respecte recipientul utilizatorului final pentru a putea fi utilizat pentru achiziționarea de produse la stația de reumplere;
 - (ii) tipurile și caracteristicile recipientelor care pot fi utilizate pentru achiziționarea de produse prin reumplere;
 - (iii) datele de contact ale distribuitorului final pentru a asigura conformitatea cu standardele de igienă în temeiul dreptului aplicabil;
- (b) stația de reumplere cuprinde un dispozitiv de măsurare sau furnizează mijloace alternative care să asigure faptul că utilizatorul final poate alege să achiziționeze o anumită cantitate de produs;
- (c) prețul plătit de utilizatorii finali nu include greutatea recipientului.

ANEXA VII

Procedura de evaluare a conformității

Modulul A

Controlul intern al producției

1. Controlul intern al producției este procedura de evaluare a conformității prin care fabricantul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2, 3 și 4 și asigură și declară pe propria sa răspundere că ambalajele în cauză satisfac cerințele

articolelor 5-12 din prezentul regulament care li se aplică.

2. Documentația tehnică

Fabricantul stabilește documentația tehnică. Documentația tehnică permite evaluarea ambalajului din punctul de vedere al conformității cu cerințele aplicabile și include o analiză adecvată și o evaluare a riscurilor de neconformitate.

Documentația tehnică specifică cerințele aplicabile și vizează, în măsura în care acest lucru este relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și funcționarea ambalajului. Documentația tehnică conține, după caz, cel puțin următoarele elemente:

- (a) o descriere generală a ambalajului și a utilizării prevăzute a acestuia;
- (b) proiectarea conceptuală, desenele de fabricare și materialele componentelor;
- (c) descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor prevăzute la litera (b) și a schemelor și funcționării ambalajului;
- (d) o listă cu:
 - (i) standardele armonizate menționate la articolul 36, aplicate integral sau parțial;
 - (ii) specificațiile comune prevăzute la articolul 37, aplicate integral sau parțial;
 - (iii) alte specificații tehnice relevante utilizate pentru măsurare sau calcul;
 - (iv) în cazul unor standarde armonizate sau specificații comune aplicate parțial, indicarea părților care au fost aplicate;
 - (v) în cazul în care nu se aplică standarde armonizate sau specificații comune, o descriere a soluțiilor adoptate pentru a îndeplini cerințele menționate la punctul 1;
- (e) o descriere calitativă a modului în care au fost efectuate evaluările prevăzute la articolele 6, 10 și 11; și
- (f) rapoarte de testare.

3. Fabricația

Fabricantul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație și monitorizarea acestuia să asigure conformitatea ambalajelor fabricate cu documentația tehnică menționată la punctul 2 și cu cerințele prevăzute la punctul 1.

4. Declarația de conformitate

Fabricantul întocmește o declarație de conformitate scrisă pentru fiecare tip de ambalaj și o păstrează împreună cu documentația tehnică la dispoziția autorităților naționale timp de cinci ani de la introducerea pe piață a ambalajelor de unică folosință și timp de 10 ani de la introducerea pe piață a ambalajului reutilizabil. Declarația de conformitate identifică ambalajul pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației de conformitate trebuie să fie pusă la dispoziția autorităților relevante, la cerere.

5. Reprezentantul autorizat

Obligațiile fabricantului stabilite la punctul 4 în ceea ce privește păstrarea documentației tehnice pot fi îndeplinite de către reprezentantul său autorizat, în numele său și pe răspunderea sa, cu condiția ca obligațiile respective să fie precizate în mandat.

ANEXA VIII

Declarația de conformitate UE nr. (*1) ...

1. Nr. ... (identificarea unică a ambalajului):
2. Denumirea și adresa fabricantului și, după caz, ale reprezentantului autorizat al fabricantului:
3. Prezenta declarație de conformitate este întocmită pe propria răspundere a fabricantului.
4. Obiectul declarației (identificarea ambalajului pentru a permite trasabilitatea): descrierea ambalajului:
5. Obiectul declarației menționat la punctul 4 este în conformitate cu legislația armonizată relevantă a Uniunii: ... (trimitere la alte acte ale Uniunii aplicate).
6. Trimiteri la standardele armonizate relevante sau la specificațiile comune utilizate sau trimiteri la alte specificații tehnice în legătură cu care se declară conformitatea:
7. După caz, organismul notificat ... (denumire, adresă, număr) ... a efectuat ... (descrierea intervenției) ... și a emis certificatul (certIFICATELE): ... [detalii, inclusiv data certificatului (certificatelor) și, după caz, informații privind durata și condițiile de valabilitate].
8. Informații suplimentare:
Semnat pentru și în numele:
(locul și data emiterii):
(numele, funcția) (semnătura):

(*1) (numărul de identificare al declarației)

ANEXA IX

Informații pentru înregistrare și raportare către registrul menționat la articolul 44

Partea A

Informații care trebuie furnizate la înregistrare

1. Informațiile care trebuie furnizate de producător sau de reprezentantul său autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor includ:
 - (a) numele și denumirile comerciale (dacă sunt disponibile) sub care producătorul își pune la dispoziție ambalajul, inclusiv ambalaje ale produselor ambalate, pe teritoriul statului membru și adresa producătorului, inclusiv codul poștal și localitatea, strada și numărul, țara, numărul de telefon, dacă este cazul, adresa de internet și adresa de e-mail, indicând un punct de contact unic;
 - (b) în cazul în care un producător a autorizat un reprezentant autorizat să îndeplinească în numele său obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor, în plus față de informațiile menționate la litera (a): numele și adresa, inclusiv codul poștal și localitatea, strada și numărul, țara, numărul de telefon și adresa de e-mail ale reprezentantului autorizat;
 - (c) codul național de identificare al producătorului, inclusiv numărul din registrul comerțului sau numărul de înregistrare oficial echivalent, și numărul de identificare fiscală european sau național;
 - (d) o declarație privind modul în care producătorul își îndeplinește responsabilitățile în temeiul articolului 45, inclusiv un certificat eliberat de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor atunci când se aplică articolul 46 alineatul (1).
2. În cazul în care unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor i se încredințează îndeplinirea obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, informațiile care trebuie furnizate de producător includ denumirea și datele de contact, inclusiv codul poștal și localitatea,

strada și numărul, țara, numărul de telefon, adresa de internet și adresa de e-mail și codul național de identificare al organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, inclusiv numărul din registrul comerțului sau un număr de înregistrare oficial echivalent și numărul de identificare fiscală european sau național al organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, mandatul producătorului reprezentat și o declarație a producătorului sau, după caz, a reprezentantului autorizat al producătorului pentru răspunderea extinsă a producătorilor sau a organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, care să ateste că informațiile furnizate sunt corecte.

3. În cazul în care o organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor căreia i s-a încredințat de către producător îndeplinirea obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, astfel cum se menționează la articolul 46 alineatul (1), îndeplinește obligația de înregistrare prevăzută la articolul 44, aceasta furnizează, pe lângă informațiile prevăzute în temeiul punctului 1 din prezenta parte:

- (a) denumirea și datele de contact, inclusiv codul poștal și localitatea, strada și numărul, țara, numărul de telefon, adresa de internet și adresa de e-mail ale producătorilor reprezentați;
- (b) mandatul fiecărui producător reprezentat, dacă este cazul;
- (c) în cazul în care organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor reprezintă mai mulți producători, o indicare separată a modului în care fiecare producător reprezentat îndeplinește responsabilitățile prevăzute la articolul 45.

Partea B

Informații care trebuie furnizate în vederea raportării

1. Informații care trebuie furnizate în vederea raportării în conformitate cu articolul 44 alineatul (7):

- (a) codul național de identificare al producătorului;
- (b) perioada de raportare;
- (c) cantitățile, exprimate în greutate, ale categoriilor de ambalaje, astfel cum sunt stabilite în tabelul 1 din anexa II, pe care producătorul le pune la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru sau pe care producătorul le dezambalează fără a fi utilizator final;
- (d) măsuri de asigurare a răspunderii producătorilor în ceea ce privește ambalajele puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru sau din care produsele ambalate sunt dezambalate de un producător care nu este utilizator final.

2. Informații care trebuie furnizate în vederea raportării în conformitate cu articolul 44 alineatul (8):

- (a) codul național de identificare al producătorului;
- (b) perioada de raportare;
- (c) informații privind tipurile de ambalaje prevăzute în tabelul 1 de la prezentul punct;
- (d) măsuri de asigurare a răspunderii producătorilor în ceea ce privește ambalajele puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru sau din care produsele ambalate sunt dezambalate de un producător care nu este utilizator final.

Tabelul 1

	Cantități, exprimate în greutate, puse la dispoziție pe teritoriul statului membru sau dezambalate
Sticlă	
Plastic	
Hârtie/carton	
Metale feroase	
Aluminiu	
Lemn	
Altele	
Total	

3. **Informații care trebuie furnizate în vederea raportării în conformitate cu articolul 44 alineatul (10):**

- (a) cantitățile, exprimate în greutate, pentru fiecare categorie de deșuri de ambalaje, astfel cum sunt definite în tabelul 2 din anexa II, colectate în statul membru și trimise spre sortare;
- (b) cantitățile, exprimate în greutate, pentru fiecare categorie de deșuri de ambalaje reciclate, valorificate și eliminate în statul membru sau expediate în interiorul Uniunii sau într-o țară terță, astfel cum se prevede în tabelul 3 din anexa XII;
- (c) cantitățile, exprimate în greutate, de sticle din plastic de unică folosință pentru băuturi cu o capacitate de până la trei litri și de recipiente metalice de unică folosință pentru băuturi cu o capacitate de până la trei litri, colectate separat, astfel cum se prevede în tabelul 5 din anexa XII.

ANEXA X

Cerințe minime pentru sistemele de garanție-returnare

În sensul prezentei anexe, se aplică următoarea definiție:

„operator de sistem” înseamnă orice persoană fizică sau juridică căreia i se încredințează responsabilitatea de a institui sau de a exploata un sistem de garanție-returnare într-un stat membru.

Cerințe generale minime pentru sistemele de garanție-returnare

Statele membre se asigură că sistemele de garanție-returnare instituite pe teritoriul lor îndeplinesc următoarele cerințe minime:

- (a) se stabilește sau se autorizează un singur operator de sistem sau, în cazul în care există mai mulți operatori de sistem, statul membru adoptă măsuri pentru a asigura coordonarea între diferiții operatori de sistem;
- (b) guvernanta sistemului și normele de funcționare aferente permit accesul egal și condiții echitabile pentru toți operatorii economici care doresc să facă parte din sistem, cu condiția ca aceștia să pună la dispoziție pe piață ambalaje care aparțin unui tip sau unei categorii de ambalaje incluse în sistem;
- (c) sunt instituite proceduri de control și sisteme de raportare care permit operatorului de sistem să obțină date privind colectarea ambalajelor care fac obiectul sistemului de garanție-returnare;
- (d) se stabilește un nivel minim al garanției, care este suficient pentru a îndeplini ratele de colectare necesare;
- (e) sunt stabilite cerințe minime privind capacitatea financiară a operatorului de sistem care îi permit acestuia să își îndeplinească funcțiile;
- (f) operatorul de sistem este o entitate juridică non-profit și independentă;
- (g) operatorul de sistem îndeplinește exclusiv roluri care decurg din normele prezentului regulament și orice roluri suplimentare legate de coordonarea și funcționarea sistemului de garanție-returnare, astfel cum au fost stabilite de statele membre;
- (h) operatorul de sistem coordonează funcționarea sistemului de garanție-returnare;
- (i) operatorul de sistem păstrează în scris:
 - (i) un statut care stabilește organizarea internă a sistemului;
 - (ii) dovada sistemului de finanțare al sistemului;
 - (iii) o declarație care să ateste conformitatea sistemului cu cerințele prevăzute în prezentul regulament, precum și cu orice cerințe suplimentare stabilite în statul membru în care funcționează;
- (j) un quantum suficient din cifra de afaceri anuală a operatorului de sistem este utilizat pentru campanii de sensibilizare a publicului cu privire la gestionarea deșeurilor de ambalaje;
- (k) operatorii de sistem furnizează orice informație solicitată de autoritățile competente ale unui stat membru în care funcționează sistemul, în scopul monitorizării conformității cu cerințele din prezenta anexă;
- (l) statele membre se asigură că distribuitorii finali sunt obligați să accepte ambalajele pentru care se percepe garanție, realizate din materialul și în formatul pe care aceștia din urmă le distribuie, și să le ramburseze utilizatorilor finali garanțiile atunci când ambalajele pentru care se percepe garanție sunt returnate, cu excepția cazului în care este la fel de ușor pentru utilizatorii finali ca, după

utilizarea ambalajelor pentru care se percepe garanție, să obțină rambursarea garanției prin intermediul unuia dintre canalele de colectare care, pentru ambalajele alimentare, asigură reciclarea de calitate alimentară și care sunt autorizate în acest scop de către autoritățile naționale.

Această obligație nu se aplică în cazul în care suprafața de vânzare nu permite posibilitatea ca utilizatorii finali să returneze ambalajele pentru care se percepe garanție. Cu toate acestea, distribuitorii finali vor trebui întotdeauna să accepte returnarea ambalajelor goale ale produselor pe care le vând;

- (m) utilizatorul final poate returna ambalajul pentru care se percepe garanție fără a fi necesar să achiziționeze bunuri; garanția este rambursată utilizatorului final;
- (n) toate ambalajele pentru care se percepe garanție și care trebuie colectate de un sistem de garanție-returnare sunt etichetate în mod clar, astfel încât utilizatorii finali să poată identifica cu ușurință necesitatea de a returna aceste ambalaje;
- (o) taxele sunt transparente.

Pe lângă cerințele minime, statele membre pot stabili cerințe suplimentare, după caz, pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor prezentului regulament, în special pentru a spori puritatea deșeurilor de ambalaje colectate, pentru a limita aruncarea deșeurilor în mod necontrolat sau pentru a promova alte obiective ale economiei circulare.

Statele membre cu regiuni unde se înregistrează activități comerciale transfrontaliere intense se asigură că sistemele lor de garanție-returnare permit colectarea ambalajelor care țin de sistemele de garanție-returnare ale altor state membre în puncte de colectare special desemnate și depun eforturi pentru a face posibilă returnarea garanției care a fost reținută utilizatorului final la achiziționarea ambalajelor.

ANEXA XI

Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 52 alineatul (2) litera (d)

Planul de punere în aplicare care trebuie prezentat în temeiul articolului 52 alineatul (2) litera (d) conține următoarele:

- (a) evaluarea ratelor anterioare, actuale și preconizate de reciclare, eliminare prin depozitare și alte operațiuni de tratare a deșeurilor de ambalaje și a fluxurilor din care sunt compuse;
- (b) evaluarea punerii în aplicare a planurilor de gestionare a deșeurilor și a programelor de prevenire a generării de deșeuri, instituite în temeiul articolelor 28 și 29 din Directiva 2008/98/CE;
- (c) motivele pentru care statul membru consideră că s-ar putea să nu poată îndeplini obiectivul relevant prevăzut la articolul 52 alineatul (1) litera (b) sau (d) în termenul stabilit în acesta și o evaluare a prelungirii termenului necesar pentru îndeplinirea respectivului obiectiv;

- (d) măsurile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite la articolul 52 alineatul (1) litera (b) sau (d) din prezentul regulament, aplicabile statului membru în perioada prelungirii termenului, inclusiv instrumentele economice adecvate și alte măsuri pentru a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor, astfel cum se prevede la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE;
- (e) un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor identificate la litera (d), stabilirea organismului competent pentru punerea lor în aplicare și o evaluare a contribuției lor individuale la îndeplinirea obiectivelor aplicabile în cazul unei prelungiri a termenului;
- (f) informații privind finanțarea gestionării deșeurilor în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”;
- (g) măsuri de îmbunătățire a calității datelor, după caz, în vederea unei mai bune planificări și monitorizări a performanței în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.

ANEXA XII

Date care urmează să fie incluse de statele membre în bazele lor de date privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (în conformitate cu tabelele 1-4)

1. Pentru ambalajele de vânzare, grupate și pentru transport:
 - (a) cantitățile, pentru fiecare categorie de ambalaje generate în statul membru (tonajul produs, importat și depozitat, minus tonajul exportat) (tabelul 1);
 - (b) cantitățile de ambalaje reutilizabile (tabelul 2).
2. Pentru deșeurile de ambalaje de vânzare, grupate și pentru transport:
 - (a) pentru fiecare categorie de ambalaje (tabelul 3):
 - (i) cantitățile de ambalaje puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru sau ale ambalajelor din care produsele au fost dezambalate de un producător care nu este utilizator final;
 - (ii) cantitățile de deșeuri de ambalaje generate;
 - (iii) cantitățile de ambalaje eliminate, valorificate și, respectiv, reciclate;
 - (b) consumul anual de pungi de transport din plastic foarte subțire, pungi de transport din plastic subțire și pungi de transport din plastic gros pe cap de locuitor, separat pentru fiecare categorie, astfel cum se prevede la articolul 56 alineatul (1) litera (b) (tabelul 4);
 - (c) rata de colectare separată a formatelor de ambalaje care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare, astfel cum se prevede la articolul 50 alineatul (1) (tabelul 5).

Tabelul 1

Cantitatea de ambalaje (de vânzare, grupate și pentru transport) generate pe teritoriul statului membru

	Tonajul produs	- Tonajul exportat	+ Tonajul importat	+ Tonajul depozitat	= Total
Sticlă					
Plastic					
Hârtie/carton					
Metale feroase					
Aluminiu					
Lemn					
Altele					
Total					

Tabelul 2

Cantitatea totală de ambalaje reutilizabile (de vânzare, grupate și pentru transport) puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru

	Tonajul ambalajelor puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru	Ambalaje reutilizabile		Ambalaje de vânzare reutilizabile	
		Tonaj	Procentul din totalul ambalajelor reutilizabile	Tonaj	Procentul din totalul ambalajelor de vânzare reutilizabile
Sticlă					
Plastic					
Hârtie/carton					
Metale feroase (inclusiv tablă cositorită)					
Aluminiu					
Lemn					
Altele					
Total					

Tabelul 3

Cantitatea, pe categorie de ambalaje, astfel cum este definită în tabelul 2 din anexa II, de: ambalaje puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru; ambalaje din care produsele au fost dezambalate de un producător care nu este utilizator final; deșeuri de ambalaje generate; și deșeuri de ambalaje eliminate, valorificate și reciclate pe teritoriul statului membru și exportate

Materiale	Categorie	Ambalaje puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru sau dezambalate(t)	Deșeuri de ambalaj generate (t)	Total deșeuri de ambalaje eliminate (t)	Total deșeuri de ambalaje valorificate (t)	Total deșeuri de ambalaje reciclate (t)
				Pe teritoriul statului membru		
Plastic	PET - rigid					
	PE rigid, PP rigid, HDPE și PP rigid					
	Folii film / materiale flexibile					
	PS, XPS, EPS					
	Alte materiale plastice rigide					
	Materiale biodegradabile (rigide și flexibile)					
Hârtie/carton	Hârtie/carton (cu excepția cartonului pentru lichide)					
	Carton pentru lichide					
Metal	Aluminiu					
	Oțel					
Sticlă	Sticlă					
Lemn	Lemn, plută					
Altele	Textile,					

ceramică/ porțelan și altele					
------------------------------------	--	--	--	--	--

Tabelul 4

Cantitatea de pungi de transport din plastic foarte subțire, pungi de transport din plastic subțire, pungi de transport din plastic gros și pungi de transport din plastic foarte gros pe cap de locuitor, consumate pe teritoriul statului membru

	Pungi de transport din plastic consumate pe teritoriul statului membru	
	Număr pe cap de locuitor	Tone pe cap de locuitor
pungi de transport din plastic foarte subțire pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni		
pungi de transport din plastic subțire pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni		
pungi de transport din plastic gros pungi de transport din plastic cu grosimea peretelui cuprinsă între 50 și 99 de microni		

Tabelul 5

Rata de colectare separată a formatelor de ambalaje care fac obiectul sistemelor de garanție-returnare, astfel cum se prevede la articolul 50 alineatul (1)

	Ambalaje puse la dispoziție pentru prima dată pe teritoriul statului membru (t)	Colectate separat pe teritoriul statului membru prin sistemul de garanție-returnare (t)
Sticle din plastic de unică folosință pentru băuturi, cu o capacitate de până la 3 litri		

Recipiente metalice de unică folosință pentru băuturi, cu o capacitate de până la 3 litri		
---	--	--

ANEXA XIII

Tabel de corespondență

Directiva 94/62/CE	Prezentul regulament
articolul 1 alineatul (1)	articolul 1 alineatele (1) și (2)
articolul 1 alineatul (2)	articolul 1 alineatul (3)
articolul 2 alineatul (1)	articolul 2 alineatul (1)
articolul 2 alineatul (2)	articolul 2 alineatul (2)
articolul 3 alineatul (1) primul paragraf	articolul 3 alineatul (1) punctul 1
articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a)	articolul 3 alineatul (1) punctul 5
articolul 3 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b)	articolul 3 alineatul (1) punctul 6
articolul 3 punctul 1 al doilea paragraf litera (c)	articolul 3 alineatul (1) punctul 7
articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf punctul (i)	articolul 3 alineatul (1) punctul 1 litera (a)
articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf punctul (ii)	articolul 3 alineatul (1) punctul 1 literele (d) și (e)
articolul 3 punctul 1 al treilea paragraf punctul (iii)	articolul 3 alineatul (1) punctul 1 literele (b) și (c)
articolul 3 alineatul (1a)	articolul 3 alineatul (1) punctul 52
articolul 3 alineatul (1b)	articolul 3 alineatul (1) punctul 55
articolul 3 alineatul (1c)	articolul 3 alineatul (1) punctul 56
articolul 3 punctul 1d	articolul 3 alineatul (1) punctul 57
articolul 3 punctul 1e	—
articolul 3 alineatul (2)	articolul 3 alineatul (1) punctul 25
articolul 3 punctul 2a	articolul 11 alineatul (1)
articolul 3 punctul 2b	articolul 3 alineatul (1) punctul 24
articolul 3 punctul 2c	articolul 3 alineatul (1) punctul 2 și

	articolul 3 alineatul (2)
articolul 3 alineatul (11)	articolul 3 alineatul (1) punctul 12
articolul 3 alineatul (12)	—
articolul 4 alineatul (1) primul paragraf	articolul 43 alineatul (5)
articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf	articolul 43 alineatul (5)
articolul 4 alineatul (1) al treilea paragraf	articolul 43 alineatul (5)
articolul 4 alineatul (1a) primul paragraf	articolul 34 alineatul (1) primul paragraf
articolul 4 alineatul (1a) al doilea paragraf	articolul 34 alineatul (2) a doua teză
articolul 4 alineatul (1a) al treilea paragraf	articolul 34 alineatul (2) prima teză
articolul 4 alineatul (1a) al patrulea paragraf litera (a)	articolul 34 alineatul (1) al doilea paragraf
articolul 4 alineatul (1a) al patrulea paragraf litera (b) prima teză	—
articolul 4 alineatul (1a) al patrulea paragraf litera (b) a doua teză	articolul 34 alineatul (4)
articolul 4 alineatul (1a) al cincilea paragraf	articolul 56 alineatul (1) litera (b)
articolul 4 alineatul (1a) al șaselea paragraf	articolul 56 alineatul (7) litera (b)
articolul 4 alineatul (1b)	articolul 34 alineatul (3)
articolul 4 alineatul (1c)	articolul 55 alineatul (1) litera (e)
articolul 4 alineatul (2)	articolul 10 alineatul (3)
articolul 5 alineatul (1) prima teză	articolul 51 alineatul (1)
articolul 5 alineatul (1) litera (a)	articolul 51 alineatul (2) litera (a)
articolul 5 alineatul (1) litera (b)	articolul 29 alineatele (15) și (16)
articolul 5 alineatul (1) litera (c)	articolul 51 alineatul (2) litera (b)
articolul 5 alineatul (1) litera (d)	articolul 51 alineatul (2) litera (c)
articolul 5 alineatul (2) primul paragraf	articolul 54 alineatul (1) primul paragraf
articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a)	articolul 54 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a)
articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf litera (b)	articolul 54 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b)
articolul 5 alineatul (2) al treilea paragraf	articolul 54 alineatul (1) al treilea paragraf

articolul 5 alineatul (3)	articolul 54 alineatul (2)
articolul 5 alineatul (4)	articolul 56 alineatul (7) litera (a)
articolul 5 alineatul (5)	—
articolul 6 alineatul (1) partea introductivă	articolul 52 alineatul (1)
articolul 6 alineatul (1) litera (a)	—
articolul 6 alineatul (1) litera (b)	—
articolul 6 alineatul (1) litera (c)	—
articolul 6 alineatul (1) litera (d)	—
articolul 6 alineatul (1) litera (e) punctul (i)	—
articolul 6 alineatul (1) litera (e) punctul (ii)	—
articolul 6 alineatul (1) litera (e) punctul (iii)	—
articolul 6 alineatul (1) litera (e) punctul (iv)	—
articolul 6 alineatul (1) litera (e) punctul (v)	—
articolul 6 alineatul (1) litera (f)	articolul 52 alineatul (1) litera (a)
articolul 6 alineatul (1) litera (g) punctul (i)	articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (i)
articolul 6 alineatul (1) litera (g) punctul (ii)	articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (ii)
articolul 6 alineatul (1) litera (g) punctul (iii)	articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (iii)
articolul 6 alineatul (1) litera (g) punctul (iv)	articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (iv)
articolul 6 alineatul (1) litera (g) punctul (v)	articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (v)
articolul 6 alineatul (1) litera (g) punctul (vi)	articolul 52 alineatul (1) litera (b) punctul (vi)
articolul 6 alineatul (1) litera (h)	articolul 52 alineatul (1) litera (c)
articolul 6 alineatul (1) litera (i) punctul (i)	articolul 52 alineatul (1) litera (d) punctul (i)
articolul 6 alineatul (1) litera (i) punctul (ii)	articolul 52 alineatul (1) litera (d) punctul (ii)
articolul 6 alineatul (1) litera (i) punctul (iii)	articolul 52 alineatul (1) litera (d) punctul (iii)
articolul 6 alineatul (1) litera (i) punctul (iv)	articolul 52 alineatul (1) litera (d) punctul (iv)

articolul 6 alineatul (1) litera (i) punctul (v)	articolul 52 alineatul (1) litera (d) punctul (v)
articolul 6 alineatul (1) litera (i) punctul (vi)	articolul 52 alineatul (1) litera (d) punctul (vi)
articolul 6 alineatul (1a) partea introductivă	articolul 52 alineatul (2) partea introductivă
articolul 6 alineatul (1a) litera (a)	articolul 52 alineatul (2) litera (a)
articolul 6 alineatul (1a) litera (b)	articolul 52 alineatul (2) litera (b)
articolul 6 alineatul (1a) litera (c)	articolul 52 alineatul (2) litera (c)
articolul 6 alineatul (1a) litera (d)	articolul 52 alineatul (2) litera (d)
articolul 6 alineatul (1b)	articolul 52 alineatul (3)
articolul 6 alineatul (1c)	articolul 52 alineatul (4)
articolul 6 alineatul (4) partea introductivă	articolul 52 alineatul (5) partea introductivă
articolul 6 alineatul (4) litera (a)	articolul 52 alineatul (5) litera (a)
articolul 6 alineatul (4) litera (b)	articolul 52 alineatul (5) litera (b)
articolul 6 alineatul (6)	articolul 46 alineatul (4)
articolul 6 alineatul (7)	—
articolul 6 alineatul (10)	articolul 52 alineatul (6)
articolul 6 alineatul (11)	—
articolul 6a alineatul (1) partea introductivă	articolul 53 alineatul (1)
articolul 6a alineatul (1) litera (a) prima teză	articolul 53 alineatul (2) primul paragraf
articolul 6a alineatul (1) litera (a) a doua teză	articolul 53 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a) și (b)
articolul 6a alineatul (1) litera (b)	articolul 53 alineatul (3)
articolul 6a alineatul (2) primul paragraf	articolul 53 alineatul (5) primul paragraf
articolul 6a alineatul (2) al doilea paragraf	articolul 53 alineatul (5) al doilea paragraf
articolul 6a alineatul (2) al doilea paragraf litera (a)	articolul 53 alineatul (5) al doilea paragraf litera (a)
articolul 6a alineatul (2) litera (b)	articolul 53 alineatul (5) al doilea paragraf litera (b)

articolul 6a alineatul (3)	articolul 53 alineatul (6)
articolul 6a alineatul (4)	articolul 53 alineatul (7)
articolul 6a alineatul (5)	articolul 53 alineatul (8)
articolul 6a alineatul (6)	articolul 53 alineatul (9)
articolul 6a alineatul (7)	articolul 53 alineatul (10)
articolul 6a alineatul (8)	articolul 53 alineatul (11)
articolul 6a alineatul (9)	articolul 56 alineatul (7) litera (a)
articolul 6b	articolul 41
articolul 7 alineatul (1) primul paragraf	articolul 48 alineatele (1) și (4)
articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf	articolul 48 alineatul (5) literele (a), (b) și (c), articolul 48 alineatul (6)
articolul 7 alineatul (2)	articolele 44-47
articolul 7 alineatul (3)	articolul 48 alineatul (5) litera (b) și articolul 48 alineatul (1)
articolul 7 alineatul (4)	articolul 48 alineatul (7)
articolul 8 alineatul (1)	—
articolul 8 alineatul (2)	articolul 12 alineatul (1)
articolul 8 alineatul (3)	articolul 12 alineatul (5)
articolul 8a	articolul 12 alineatele (1) și (6) și articolul 55 alineatul (1) litera (f)
articolul 9 alineatul (1)	articolul 4 alineatul (1) și articolele 5, 6, 7, 9, 10 și 11
articolul 9 alineatul (2) litera (a)	articolul 36 alineatul (3)
articolul 9 alineatul (2) litera (b)	—
articolul 9 alineatul (3)	—
articolul 9 alineatul (4)	articolul 37 alineatul (2)
articolul 9 alineatul (5)	—
articolul 10	articolul 6 alineatul (4) primul paragraf, articolul 9 alineatul (6), articolul 10 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (2)
articolul 11 alineatul (1)	articolul 5 alineatul (4)
articolul 11 alineatul (2)	—
articolul 11 alineatul (3)	articolul 5 alineatul (7)

articolul 12 alineatul (1)	articolul 57 alineatul (1)
articolul 12 alineatul (2)	articolul 51 alineatul (2) literele (a) și (b)
articolul 12 alineatul (3a) primul paragraf	articolul 56 alineatul (1) litera (a)
articolul 12 alineatul (3a) al doilea paragraf	articolul 56 alineatul (4)
articolul 12 alineatul (3a) al treilea paragraf	articolul 56 alineatul (3) litera (a)
articolul 12 alineatul (3b)	articolul 56 alineatele (5) și (6)
articolul 12 alineatul (3c)	—
articolul 12 alineatul (3d)	articolul 56 alineatul (7)
articolul 12 alineatul (4)	articolul 56 alineatul (8)
articolul 12 alineatul (6)	articolul 56 alineatul (8)
articolul 13 primul paragraf	articolul 55 alineatul (1)
articolul 13 al doilea paragraf	—
articolul 14	articolul 42 alineatul (1)
articolul 15	—
articolul 16 alineatul (1)	—
articolul 16 alineatul (2)	—
articolul 18	articolul 4 alineatele (2), (3) și (4)
articolul 19 alineatul (1)	—
articolul 19 alineatul (2)	—
articolul 20	—
articolul 20a alineatul (1)	—
articolul 20a alineatul (2)	—
articolul 20a alineatul (3)	—
articolul 21 alineatul (1)	articolul 65 alineatul (1)
articolul 21 alineatul (2) primul paragraf	articolul 65 alineatul (2)
articolul 21 alineatul (2) al doilea paragraf	—
articolul 21a alineatul (1)	articolul 64 alineatul (1)
articolul 21a alineatul (2)	articolul 64 alineatul (2)
articolul 21a alineatul (3)	articolul 64 alineatul (3)
articolul 21a alineatul (4)	articolul 64 alineatul (4)
articolul 21a alineatul (5)	articolul 64 alineatul (5)

articolul 21a alineatul (6)	articolul 64 alineatul (6)
articolul 22 alineatul (1)	—
articolul 22 alineatul (2)	—
articolul 22 alineatul (3)	—
articolul 22 alineatul (3a) primul paragraf	—
articolul 22 alineatul (3a) al doilea paragraf litera (a)	—
articolul 22 alineatul (3a) al doilea paragraf litera (b)	—
articolul 22 alineatul (3a) al doilea paragraf litera (c)	—
articolul 22 alineatul (3a) al doilea paragraf litera (d)	—
articolul 22 alineatul (3a) al doilea paragraf litera (e)	—
articolul 22 alineatul (3a) al doilea paragraf litera (f)	—
articolul 22 alineatul (4)	—
articolul 22 alineatul (5)	—
articolul 23	—
articolul 24	articolul 71 primul paragraf
articolul 25	articolul 71 al patrulea paragraf
anexa I	anexa I
anexa II	articolul 10 și anexa IV
anexa II punctul 1 a doua liniuță	articolele 5 și 6, articolul 11 alineatul (1) litera (h) și articolul 48 alineatul (1)
anexa II punctul 1 a treia liniuță	articolul 5 alineatul (1)
anexa II punctul 2	articolul 11 și anexa IV
anexa II punctul 3 litera (a)	articolul 6 și anexa II
anexa II punctul 3 litera (b)	—
anexa II punctul 3 litera (c)	articolul 3 punctul 47, articolul 9 și anexa III

anexa II punctul 3 litera (d)	articolul 3 punctul 41, articolul 9 și anexa II
anexa III	anexa XII
anexa IV	anexa XI

ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>

ISSN 1977-0782 (electronic edition)

[Sus](#)

Acest site este administrat de [Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene](#)

Aveți nevoie de ajutor?

[Pagini de ajutor](#)

[Contact](#)

[Hartă site](#)

Aspecte juridice

[Aviz juridic](#)

[Politica privind modulele cookie](#)

[Accesibilitate](#)

[Declarație de confidențialitate](#)

Informații

[Despre EUR-Lex](#)

[Buletin informativ](#)

[Linkuri utile](#)

Alte servicii

[Date europene](#)

[Achiziții publice în UE](#)

[Rezultatele cercetării din UE](#)

[EU Whoiswho](#)

[Publicații ale UE](#)

N-Lex

Monitorul legislației UE

Aflați mai multe despre europa.eu

Contactați instituțiile UE

Sunați-ne la numărul 00 800 6 7 8 9 10 11

Utilizați alte opțiuni telefonice

Scrieți-ne completând formularul de contact

Veniți să discutăm la unul din centrele UE

Platforme de comunicare socială

Descoperiți canalele UE pe rețelele sociale

Aspecte juridice

Versiunile lingvistice ale site-urilor noastre

Politica de confidențialitate

Aviz juridic

Cookie-uri

Instituțiile UE

Parlamentul European

Consiliul European

Consiliul Uniunii Europene

Comisia Europeană

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE)

Banca Centrală Europeană (BCE)

Curtea de Conturi Europeană

Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE)

Comitetul Economic și Social European

Comitetul European al Regiunilor (CoR)

Banca Europeană de Investiții

Ombudsmanul European

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD)

Comitetul european pentru protecția datelor

Oficiul European pentru Selecția Personalului

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene

Agenții

Versiunea pentru desktop